Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.
Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.
Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel	Box	Folder
230	104	42

Clipping scrapbook, 1946 December.

Western Reserve Historical Society
10825 East Boulevard, Cleveland, Ohio 44106
(216) 721-5722
wrhs.org

American Jewish Archives
3101 Clifton Avenue, Cincinnati, Ohio 45220
(513) 487-3000
AmericanJewishArchives.org

MICROFILM EDITION
SCRAPBOOK 42

SCRAPBOOK [VOLUME XX] 1946

Part 1 Jan.-Apr. 1946	Non-cooperation with Anglo-American committee of inquiry. American Jewish Conference, February. Churchill issues Zionist declaration to AHS; meeting arranged by Bernard Baruch, Mar. 21. Report of Anglo-American committee announced; Britain seems likely to adopt report, Apr. 30.
Part 2 May-June 1946	Report - no Jewish state to be established but 100,000 refugees to enter Palestine. Truman urges immediate immigration of the refugees. Zionist reaction to report as unfair; protest the delay of Jewish immigration, May. "Vote ZOA slate", June 1946. Fight for Jewish state to continue. Escape of Mufti of Jerusalem protested by AZEC, June 11. Rally in Madison Square Garden, June 12. Truman appoints cabinet committee on Palestine, June 11. Zionists score Bevin, June.
Part 3 July- Sept. 1946	Zionist rally, Madison Square Park, July 3. AZEC protest British loan being considered in Congress. AHS condemns partition of Palestine; Truman studies British plan for "federalization" of Palestine. AHS clashes with Goldmann; resigns from Jewish Agency Executive, August; ZOA supports him. London conference on Palestine, opened Sept., then postponed; Jewish Agency not participating.
Part 4 Oct. 1946	Truman statement to Atlee on Palestine settlement, Oct. Dewey Statement advocating opening of Palestine to Jews. ZOA convention, Atlantic City; vote against partition; AHS demands all of Palestine; re-elected president of ZOA; clash over Goldmann. Truman writes Ibn Saud favoring Jewish immigration to Palestine.
Part 5 Nov.-Dec. 18 1946	Further reports of ZOA convention. AHS confers with Bevin, Nov. 15, and Nov. 20. Zionists confer with Byrnes, Nov. 24. World Zionist Congress opens in Basle, Dec. 8. Support for Silver as president; political debates.
Part 6 Dec. 19-31 1946	AHS elected as chairman of World Zionist political committee. AHS opposes participation in London conference. Congress adjourns without electing new president; general council elects AHS as member of executive; no president chosen.

FLASH Direct From 22nd WORLD ZIONIST CONGRESS
(BASED ON CABLES RECEIVED DIRECT FROM BASLE AND OTHER AUTHENTIC PRESS DISPATCHES)

Issued by:
ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
41 East 42nd Street
New York, N. Y.

Bulletin No. 4 December 19, 1946

WEIZMANN NOT TO ACCEPT PRESIDENCY
UNLESS CONGRESS VOTES PARTITION

SPLIT IN LABOR DELEGATION TEMPORARY ELECTION PROPOSED

CONFLICTS MAY DELAY CONGRESS ENDING

WRHS AMERICAN JEWISH ARCHIVES

Dr. Chaim Weizmann appearing before the Standing Committee of the Congress, declared that he will not accept honorary presidency of the Jewish Agency. He further stated that he will accept active presidency only if the Congress votes for unconditional participation in the London conference and agreement to the partitioning of Palestine. The JTA reports that as soon as Dr. Weizmann's conditions became known delegates of the Palestine Labor Party at a meeting split into two almost equal sections - one favoring Weizmann's position and the other opposing it.

A proposal was made by the leadership of the Mapai, Palestine Labor Party that Dr. Chaim Weizmann and the entire World Zionist Executive by re-elected only for a period of three or more months until the London conference on Palestine is over and its results are known.

The proposal provides that after the conclusion of the London parley the Zionist Actions Committee, the supreme body between the congresses, should decide whether Weizmann is to remain in office or whether another president and executive should be elected.

The JTA reports that it has learned from circles close to Dr. Weizmann that he would be ready to accept this compromise, in the belief that he could succeed at the London talks in achieving the establishment of a Jewish state even in a partitioned Palestine, resulting in the Actions Committee re-electing him president, which in turn would open the possibility of his becoming the first president of the Jewish state.

If, on the other hand, the London talks are a failure, Dr. Weizmann will then be in a position to tell the British Government publicly that it has turned him down after he had persuaded a reluctant Zionist Congress to authorize his participation in the parley. He could then resign, and the effect of his resignation would be much greater and more effective than were he now to leave the executive of the Jewish Agency.

Dr. Weizmann's supporters are fully in favor of the Mapai proposal. In private conversations they emphasize that this is "the last appeal" to the Congress to accept a compromise and re-elect the aged leader of the world Zionist movement.

Reports Trend against Weizmann

John Chabot Smith of the New York Herald Tribune cables that the trend of opinion among delegates to the World Zionist Congress was running strongly against Dr. Chaim Weizmann and his pro-British policy, while his efforts to gain supporters by putting his fight on a personal basis appeared to have had little or no success.

All day the Mapai (Labor Party), whose block of votes is the largest on which Weizmann has depended for support, was deadlocked in a three-way split as an anti-Weizmann trend developed. David Ben-Gurion, who is chairman of the Jewish Agency Executive and leader of the Mapai, abandoned the moderately pro-Weizmann stand he had taken earlier in the conference and argued that Weizmann is not militant enough to continue as president of the agency.

Some Mapai delegates sided with Ben-Gurion against Weizmann, some with Weizmann against Ben-Gurion, and some against both on the ground that they are too ready to accept partition of Palestine instead of demanding the whole country for the Jews.

The Ben-Gurion faction warned that Weizmann, if allowed to lead a Jewish delegation to the London conference in January, may agree to call off the Palestine resistance movement ot placate Britain. Such a move would split the Zionist organization hopelessly, they said, because Palestine Jews would refuse to obey, Smith cables.

Neumann's Interpolation

Dr. Emanuel Neumann told a JTA correspondent that he had shouted "this is demagogy" during Dr. Weizmann's speech closing the political debate Monday night because Dr. Weizmann had misrepresented the position of the American Zionists on the question of resistance.

Neumann pointed out that in his own speech earlier that evening he had defined the Z.O.A position stating that if a struggle had to be waged "it will have to proceed in Palestine, Europe, the Mediterranean area, America and elsewhere taking different forms in accordance to the circumstances, time and place, but inspired by the same spirit of resolute resistance to injustice, illegality and brutal suppression of our rights."

He stressed that the American Zionists had not presumed to dictate, not even to suggest, to the Palestine Jewish community the forms its resistance should take or at what point to implement it. He insisted that all sections of the Yishuv had to maintain a common discipline and that the American Zionists rejected a policy "leading to submission" as strongly as it rejected the "philosophy of Masada."

"I Am No Petain," Says Weizmann

Moshe Zak, Basle correspondent of the Jewish Morning Journal cables that Dr. Weizmann at a meeting of the Standing Committee declared "I am no Petain and will not accept honorary presidency to cover up things with which I do not agree. If the Congress will decide to continue the fight and resistance I will give up every connection with the movement." Dr. Weizmann is reported to have said, according to Zak's dispatch Zak further reports that Weizmann demanded six months time for calm negotiations with England and if he will not suceeed then he will resign." If the Congress decides to participate in the London conference it will have to mean abandonment of all resistance and the Jewish Agency should be represented at the conference, not by people who have maligned England."

"There has been all the time - Weizmann continued, an agreement with Mapai. Recently however something occurred and a Mapai leader yesterday accused him that he does not give expression to the true Jewish sentiment when he confers alone with the British Colonial Secretary. Weizmann said he should have summoned this leader to a court of honor. Weizmann also charged that Dr. Sneh has misled him by not telling him the truth concerning important matters."

Zak further reports that "after Weizmann finished speaking Sneh told him he has lost all his chances to remain president of the World Zionist Organization and Weizmann is alleged to have answered him "I should spit in your face."

Congress Ending Delayed

Jacob Fishman cables to the Jewish Morning Journal that the Congress has now reached an impasse. The disunity is not only among the various parties but within the parties themselves. This interferes with the work of such important committees as the Political Committee and the Standing Committee. Fishman believes that the closing of the Zionist Congress will be delayed and as things look today there is no prospect of it finishing its business as scheduled next Tuesday.

Dr. S. Margoshes cables to The Day of New York that the position manifested by the Palestine Labor Party toward Weizmann's candidacy as president has caused a sensation since the Labor Bloc has heretofore constantly supported Weizmann.

Margoshes reports American Labor delegates have proposed the election of Weizmann as president for a period of six months and his continuance in office to be decided by the Actions Committee after that time. The ZOA delegates opposed this.

Z.O.A. Protests Weizmann "Slur"

The Z.O.A. delegation in Basle issued a statement through Dr. Israel Goldstein expressing "deep resentment over the slurring reference to American Zionists" made in Dr. Weizmann's address last Monday.

According to Alvin Rosenfeld, the Basle correspondent of the New York Post, a statement charging that the Z.O.A.'s position towards Palestine resistance was "so distorted by Weizmann" as "to be susceptible to the interpretation that American Zionists were irresponsible, encouraging the youth of Palestine to expose themselves to danger while remaining safely in America and offering only moral, political and financial support."

The Z.O.A. delegation stated their actual position was to offer support for whatever decision "responsible" Palestine Jewry made on the resistance issue, and to make it clear that the decision rests completely with the Palestinians.

Congress Committees Begin work on Resolutions; Silver Heads Political Committee.

With the conclusion of the six day political debate, the Zionist Congress began working through its eight committees which are to draft and submit resolutions on the major issues that were discussed during the debate.

Dr. Abba Hillel Silver, ZOA president, was named chairman of the all-important Political Committee which will draw up the resolutions on the pivotal issues such as the question of the Jewish state, partition, and participation in the London Conference. Mrs. Goldie Meirson, Palestine Labor Leader was named vice-chairman of that committee.

Zalman Rubashov, Palestine Laborite, was elected chairman of the Permanenz Auschus, which is equivalent to the committee on committees, and Daniel Frisch, chairman of the ZOA Administrative Council, vice-chairman.

The Basle correspondent of the JTA reports that Dr. Weizmann's address closing the political debate led to the development of a marked trend toward him and that Dr. Weizmann's supporters have not been slow to take advantage of it. "Early today they began negotiating with various factions in an attempt to line up sufficient support to guarantee his election as head of the World Zionist Organization and selection of an Executive which would follow his lines."

The J.T.A. further reports that the Hashomer Hatzair delegates who favor a bi-national state announced at a press conference their support of Dr. Weizmann for re-election to the presidency despite the fact that they are opposed to partition. By voting for Dr. Weizmann, the Hashomer Hatzair is trying to commit the Executive to other proposals besides partition, a spokesman of the group explained.

Dr. Goldstein Urges Non-Participation in London Parley

Dr. Israel Goldstein who spoke at the conclusion of the General debate urged the Congress to reject attendance at the London Conference and denied that the United States would step out of the Palestine picture if the Zionists refuse to attend the London talks. Dr. Goldstein suggested the establishment of a strong representation of the Zionist Executive in America since, he said, Zionist leaders in Jerusalem and London "may not be free to speak and to work."

In a similar vein spoke Dr. I. Schwarzbart, General Zionist leader of New York.

Kaplan Calls for Establishment of Two Giant Holding Companies

Reporting to the Congress, Eliezer Kaplan, treasurer of the Jewish Agency, called for the establishment of two holding companies with an initial capital of £ 2,000,000, ($8,000,000) and £ 2,500,000 ($10,000,000) to float loans for Jewish construction and settlement in Palestine over a ten year period. He appealed to World Jewry to purchase preferred stock in the companies for which the Jewish Agency would guarantee a minimum dividend.

Mr. Kaplan presented a 1947 budget of $60,000,000 for the work of the Jewish Agency for Palestine. This vast expansion of Zionist effort compares with the total of $72,000,000 collected by voluntary subscriptions in the last twenty-five years.

Dr. Granovsky Reports JNF Holdings Doubled

Another report was rendered by Dr. Abraham Granovsky, head of the Jewish National Fund in Jerusalem who announced that in the last seven years, the Keren Kayemeth (J.N.F.) collections totalled £ 10,500,000($52,000,000), of which £ 3,500,000 ($14,000,000) was collected last year alone. But expenditures are still higher in order that no opportunities for land purchase be lost. Present plans, Dr. Granovsky said, demand more than £ 9,000,000 ($36,000,000) for next year alone.

Despite the difficulties it encountered, however, the JNF increased its land holdings by 400,000 dunams since 1939 and has invested $52,000,000, Dr. Granovsky reported. The constant and rapid increase of Funds raised throughout the world for land purchase in Palestine is the best indication of the growth of Zionism among large numbers of Jews.

Poale Zion Split on Weizmann

Moshe Zack, cabling to the Jewish Morning Journal of New York, reports that Ben Gurion is determined not to enter the incoming Executive if Weizmann should be re-elected as president. Ben Gurion's opposition to Weizmann became more sharp after Weizmann's speech, Zack cables.

Zack also reveals that at a stormy meeting of the Poale Zion faction, a strong division was shown on the question of the presidency of the organization. Ben Gurion and the younger Poale Zion delegates strongly opposed Weizmann's candidacy. Particularly bitter against Weizmann are the Poale Zion delegates who are closely linked with the Hagenah. Weizmann's speech had a two-fold effect: On the one hand, he won over many General Zionists and even Mizrachi delegates, and on the other hand, he alienated support among the Poale Zion who were previously for him.

ZOA and Mizrachi Attitude

Zack also reports that the Palestine Labor delegates approached Mizrachi in an attempt to come to an agreement on the composition of the New Executive. The Mizrachi reiterated its stand in favor of a praesidium. The followers of Dr. Silver, Zack further reports, have stated they will not enter the new Executive if Weizmann will remain president.

A. Leon Gelman, president of Mizrachi of America, indicated that if American-Zionists will not participate in a coalition, he too will insist that Mizrachi do likewise.

SPECIAL BULLETIN

Basle.- The general debate is now over. The addresses delivered by ZOA delegates - Dr. Silver, Emanuel Neumann, Judge Rothenberg, Dr. Israel Goldstein and Abraham Goldstein, made a deep impression on the delegates. The Permanenz Auschus (Committee on Committees), the Steering and Nominations committee of the Congress is proceeding to tackle the problems with which they have been entrusted. Daniel Frisch, Judge Louis E. Levinthal and Rabbi Irving Miller have appeared at these commissions to defend the ZOA position. All members of the ZOA delegation have been allocated to the various committees following unanimous decisions of the delegates.

Dr. Silver is heading the most important committee - the Political Committee of the Congress.

In the Confederation of General Zionists, ZOA representatives on Organization and Finance committees are busily working on constitution and budget of the Confederation. The committee sessions featured reports by representatives of Austrian and German D. P. camps. Last Friday evening, ZOA delegation had a joint dinner with Hadassah delegation. This gathering was purely social.

The following ZOA delegates in order of their appointment, have been assigned to the major commissions: Permanenz Auschus, Daniel Frisch, Judge Levinthal, Rabbi Irving Miller; Organization, Rabbi Leon Feuer, Abraham Goldstein, Jacques Torczyner, Morris Weinberg; Youth, Joseph Sternstein, I. R. Goodman, Rose Bendor; Culture and Education, Ezra Shapiro, Samuel Margoshes, Arnold Israeli; Colonization and Agriculture, Judge Bernard Rosenblatt, Theodore Strimling, Judge Jacob Schwelsky; Political, Dr. A. H. Silver, Emanuel Neumann, Dr. Israel Goldstein, Jacob Fishman, Dr. Leon Feuer, Elihu Stone, Samuel Margoshes; Budget and Finance, Judge Morris Rothenberg, Charles Ress, Robert Szold, Abraham Goodman, Mendel Fisher, Dewey Stone; Aliyah Hachsharah, Abraham Redelheim, Sol Cohen, Rabbi Samuel Cooper, I. S. Turover; Trade and Industry, Dewey Stone, Mortimer May, Sol Benamy, Abraham Krumbein; Labor, Louis Falk, Maxwell Cohen, Benjamin Doft, Joseph W. Greenleaf; Galuth, Elihu Stone, David Moskowitz, Rose Bender.

WEIZMANN, BEN GURION AND WISE CLOSE DEBATE WITH DEFENSE OF PARTITION

- - - - - - - - -

SILVER SAYS PARTITIONISTS PREPARING MOVEMENT FOR ANOTHER "DISASTROUS RETREAT"

- - - - - - - - -

Shipment Of Forces Unaffected By Debate - Cables Reporter

The six day gruelling political debate at the Congress was formally wound up on Monday night, December 16th, with impassioned addresses in support of the partition policy of the Executive and of participation in the London Conference made by Dr. Chaim Weizmann, David Ben Gurion and Dr. Stephen S. Wise, and with a strong address by Dr. Abba Hillel Silver who called for a boycott of the London parley and urged the Congress to disown "the disastrous diplomacy" of the Executive.

The New York Times of Tuesday, December 17th, in a dispatch by Julian L. Meltzer from Basle, led off the report on the debate with a slanted story on an interruption which Dr. Emanuel Neumann made during Dr. Weizmann's half-hour address. The Meltzer dispatch failed to report the circumstances which led to the interpolation. Here is the story as reported by Moses Zack in a dispatch to the Yiddish daily, the "Jewish Morning Journal" of New York:

"The General debate closed today with a strong speech by Dr. Weizmann in which he attacked, in certain passages, American Zionists for having advised the Jews of Palestine to show resistance against the Palestine Government. Weizmann's attack aroused considerable dissatisfaction among the American delegates who stated: 'We have supported the Yishuv both in the upbuilding of Palestine and in its fight for its rights and we do not deserve to be criticized and maligned.'

"Emanuel Neumann who sat next to me, was the one who in anger interrupted Weizmann's speech by shouting "demogogy". I heard Neumann say that he could no longer endure the distortion of the facts and he felt like bursting out."

John Cabot Smith of the New York Herald Tribune cabled "that important members of the American delegation were enraged at the slighting reference Weizmann made to the role played by the American Zionists while other Jews were being persecuted in Europe and losing their lives in Palestine."

Palcor reports that immediately preceding Neumann's interruption, Dr. Weizmann sharply criticized the pro-resistance arguments of Dr. Silver and Dr. Sneh. "Resistance," he said, "is indivisible and no one knows how and where it will end. Even at the present moment Dr. Silver promises only political and moral support for resistance which can take place in Palestine. Political and moral support is very little when there is a question of encouraging others to mount the barricades."

Weizmann Defends Submission of Partition Plan to British

A J.T.A dispatch reports that Dr. Weizmann in his address reiterated his support of the Jewish Agency's partition plan, stating that while many mistakes may have been made, the Agency's letter to the Colonial Secretary proposing partition was not one of them. Declaring that he did not know whether sending the letter had been tactically correct, he said: "I am not a tactician. I will leave that to the generals." He disclosed that as far back as the closing months of the Churchill regime, a special ministerial committee was working on a partition scheme.

Although it was important to the Jews that they not be a minority in Palestine it was also important to the Arabs, and "that drives us to partition," he continued. "I wish I had the power of the prophets to show the Jewish people the way to obtain freedom and independence," he said, "but politics is an inexact science of trial and error. While 100 experiments might turn out wrong, if one succeeds, it makes up for all of them.

He warned the delegates that if they believed that Britain and the United States would fight over the issue of Zionism, they were badly mistaken. Replying to those who have been urging a reorientation of the Zionist movement toward other countries besides England, the aged Zionist leader said: "I have not seen any other government rushing to build up the Jewish state."

"The greatest obstacle to creation of a Jewish state is continued terrorism," he stated. "The Agency may be unable to control terror, but terror may soon control the Agency," if it is not curbed. Branding terrorism a "deadly cancer," he told the Congress it must not allow it to grow or "it will destroy all we have created."

Silver Asks Boycott Of London Conference

Dr. Abba Hillel Silver who preceded Dr. Weizmann, reiterated his stand against participation in the London conference. He said that if such participation is approved by the Congress, the Zionist representatives should present only the classic program of "a Jewish state in the whole of Palestine." Any contrary proposal should be transmitted to the Zionist Actions Committee for a decision.

"Our representatives should not be given carte blanche, "he insisted. He warned against sending to the conference those members of the Executive who believe wholeheartedly in partition. "It would be fatal for its chances," he said. He called upon the Congress to reaffirm clearly and unmistakably the program of a Jewish state in an "undivided and undiminished" Palestine. The Congress, he said, must declare that the partition plan no longer exists.

Replying to his critics, Dr. Silver said that the same people who previously insisted on participation in the London conference only on the basis of partition "are now preparing a movement for another disastrous retreat." Serious and reasonable proposals to satisfy Jewish national aspirations are bound to be made sooner or later, Dr. Silver said. In the meantime, he urged maximum support for the Palestine Jewish community in its struggle against Britain. "The Yishuv's power of resistance must be strengthened and the world must be convinced of the British conspiracy against Zionism," he declared.

Ben Gurion And Wise Defend Partition

David Ben Gurion defending the partition scheme said that he was convinced that a smaller part of Palestine under sole Jewish control is preferable to a larger part under British or Arab control. "In 1937 the Zionist Congress rejected partition and historical experience has shown what was the result," he pointed out.

Ben Gurion emphasized that he does not regret the issuance of the Biltmore Declaration, nor does he repudiate it. He said that he considered the Biltmore Declaration a sincere expression of the ideals and the needs of the Jewish people. The decisions taken by the Executive of the Jewish Agency did not change the Zionist program, Ben Gurion argued. "If they did, then it is the duty of the Congress to re-emphasize that the Zionist program is still the establishment of a Jewish state," he declared.

Dr. Wise strongly defended the policies of the Zionist Executive and particularly that of Dr. Weizmann, dwelling at length on the partition scheme of the Jewish Agency Executive. Dr. Wise - according to a J.T.A. dispatch - urging the participation in the London parley, said:

"We stipulated our participation in the London conference depended on the release of the leaders of the Jewish Agency from the Latrun detention camps. Well, they are free. They have been heard at this Congress. Again American Government support has been won. We can lose public opinion the world over if we refuse to meet as equals with the British Government and with the Arabs. That we should not go to the London parley would not only needlessly insult the British and perhaps incurable alienate the United States Government, but would be considered as an additional affront to public opinion, especially to liberal opinion on which we depend largely throughout the world."

Dr. Wise severely criticized Dr. Silver for "belittling" what the Government of the United States has done for the Jews. At the same time, he lashed out against Britain for the White Paper policy. "The White Paper," he said, "must go, and go at once. Its going should constitute the first step in the procedure of the London conference." He emphasized that by attending the London talks the Zionists would not bind themselves to accept decisions that might be reached there.

Declaring that he believes in Jewish resistance in Palestine, Rabbi Wise emphasized that such resistance must be carried on in a disciplined manner. "I do not believe in disorderly undisciplined terrorism," he said. He fervently pleaded for the rescue of displaced Jews from Europe and their transfer to Palestine.

Debate Made No Difference

John Cabot Smith of the New York Herald Tribune cabled that the General debate of the Congress ended after six days of speeches that have made no appreciable difference to the balance of opinion among the delegates but have laid the groundwork for a compromise between the opposing factions in the Congress.

"Delegates are still divided almost evenly on the issues of whether or not to attend the London conference in January, and whether to negotiate with Britain for partition of Palestine or insist on the establishment of the whole of Palestine as a Jewish state.

"The trend of speeches indicated tonight that the Congress may ultimatley agree on a formula which will permit the Jewish Agency to attend the conference, but only on terms unacceptable to the British. The result is expected to be another series of informal negotiations between the Jewish Agency and British officials similar to those of last August and September, except that this time the Jewish Agency will have to increase its demands.

"The wind-up speeches of Ben Gurion and Rabbi Silver tonight showed that a basis of compromise exists between them, although they approach the problem from opposite viewpoints. Ben Gurion agreed that there would be no use discussing partition unless the British made the proposal themselves, which would imply British acceptance of the idea in principle and abandonment of the Morrison federation plan. Rabbi Silver, though insisting that the only proposal the Jews should make was "the full Zionist program", added significantly: "When counterproposals are made to us which are truly reasonable, which meet our fundamental needs and satisfy our national aspirations and our sense of justice, our movement will be prepared, I am sure, to give them serious consideration."

"Though Weizmann knows he has no hope of getting majority support for his own policy, he has brought his immense personal influence to bear on the Congress by letting it be known that he will not accept even an honorary post unless the Congress approves a policy which will allow some sort of negotiations with Britain.

"With the General debate over, the Congress now goes into a week of committees work before voting on resolutions and elections."

M. Zack, of the Jewish Morning Journal of New York, cables that Dr. Silver's address was vociferously applauded by the General Zionist. Mizrachi, Achdut Avodah and Revisionist delegates. The Poale Zion alone refrained from joining in applause. However, they applauded Dr. Wise when the latter unannounced, mounted the platform to reply to Dr. Silver.

Judge Morris Rothenberg, a speaker at yesterday's session, protested against the restrictions on Jewish land sale in Palestine. The land restrictions are just as destructive as the restrictions on immigration, he said.

World Conference of Women Zionists Open

As the World Zionist Congress entered into the final stage of its proceedings, the 11th World Conference of the Women's InternationalZionist Organization (WIZO) opened in Basle with delegates from 53 countries including five delegates from Bergen Belsen, the British occupation zone in Germany. In a darkened hall, the delegates marched in a procession each carrying a lighted candle which she placed in a menorah at the speakers' dais in memorium to the millions of Jewish women who were killed by the Nazis.

The first speaker was 22 year old Hayla Grossman, one of the leaders of the Bialystok ghetto uprising in 1943, who told how women stole German weapons and fought side by side with men. Rebecca Sieff reported the growth of WIZO despite the disappearance of centers in 27 lands overrun by the Nazis. The conference will last five days.

- - - -

Honor for Rabbi Silver

News 12-19-46

The election of Dr. A. H. Silver as chairman of the important political commission of the World Zionist Congress meeting in Basle, Switzerland, is recognition of the American viewpoint in the Palestine issue and a personal triumph for the Cleveland rabbi. Next to the presidency of the World Zionist Organization, the head of the political commission is the most powerful individual in the movement.

RABBI SILVER

Dr. Silver, as the dominant personality on the commission, will have much to say on the resolutions to go before the congress regarding the character of the proposed Jewish state in Palestine and the question of participating in conferences with the British government on partition of Palestine.

Rabbi Silver emerges as a world figure, a notable leader of the movement which he eloquently described as "the greatest humanitarian problem in modern history—that of rescuing millions of men, women and children from mass extermination."

Cleveland is proud that one of its outstanding religious and civic spokesmen has been honored by the World Zionists. It is a fitting tribute to his zealous labors in behalf of the refugees who survived the Hitler terror and the ideal of a Jewish National Home in Palestine.

WEIZMANN INSISTS JEWS JOIN PARLEY

Makes Free-Hand Participation in London Talks Condition of His Keeping Post

By JULIAN LOUIS MELTZER

Special to THE NEW YORK TIMES.

BASLE, Switzerland, Dec. 18—Dr. Chaim Weizmann formally presented to the Zionist congress today his conditions for continuing as leader of the Zionist movement.

He told the standing committee, according to reliable information, that, unless a decision was taken for Jews to participate in next month's London Palestine talks and to give the negotiators a free hand, he could not accept any further office. He also said he would not take the honorary presidency but only an active post.

Dr. Weizmann's announcement was no surprise. When he first arrived here for the congress, he made it known that he was not seeking re-election. His political opponents, especially among the Revisionists, then said he was maneuvering for re-election by going through the motions of refusal. His friends said he was "feeling out" the delegates' temper and assaying the political atmosphere.

Lipsky Urges Distinction

Louis Lipsky, American member of the executive of the Jewish Agency for Palestine, said the congress must make a clear distinction between "resistance" and "terror." He said he was confident that the congress would not give up hope of cooperating with Britain in some way or another. That, he pointed out, could be seen from the speeches during the political debate. Obviously, he said, breaking off relations with Britain or losing all hope in her would lead to needless strife.

"It is my hope that the congress will allow the new executive elected next week to send representatives to next month's Palestine talks in London," he said. "Attending that conference may not only lead to some change in the situation but will give the Zionist movement time to adjust itself to whatever new policy develops.

110954

Fears Worse Strife

"If this congress adjourns without making any decision about the London talks it will provoke an immediate plunge into strife, which most Zionists want to avoid, and there will not then be time to think about what kind of resistance or how it will be waged—it will just happen."

Mr. Lipsky said "resistance" excluded terror and meant organized responsible action; "terror" implied "action not responsible to the community." While believing in resistance to unjust laws or unjust treatment as thus defined the congress will certainly condemn unqualified resistance by acts of terror that did infinite harm, he asserted.

Dr. Abba Hillel Silver was elected chairman of the key political commission, which faces the toughest task of squaring opposing views on future Zionist policy and thus enabling the party and personal composition of Jewish Agency's new executive to be evolved.

DECEMBER 19, 1946 / ...ש"ז

Haaretz

«סטאטוס קוו» בהנהלה, עד אחר ועידת לונדון?

וייצמן דוחה „כהונה של כבוד" ומתנגד למועמדים מסוגו של סנה. — בן-גוריון שואף לשלישיה חסידי וייצמאן מגבשים עמדותיהם.—סנה וקולודני, השואפים לחבירות בהנהלה, תומכים בסילבר

מאת מ. מדזיני, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). ד"ר ח. וייצמן הוזמן היום לועדה המתמדת כדי להבהיר את השקפותיו בנוגע לאכסקוטיבה הבאה, דבר העלול לקדם את ההחלטה הסופית. ד"ר וייצמן דוחה כהונה של כבוד ומתנגד למועמדים מסוגו של ד"ר סנה.

גם מר ד. בן גוריון עומד להופיע לפני הועדה וידוע שהוא תומך ברעיון ה„שלישיה" (טריאומוויראט), והוא סומך, כנראה, על כך, שה„מזרחי" ימנה את הרב פישמן. סיעת העבודה אינה מאוחדת בנוגע לענין זה. נצחון הציונים הכלליים בבחירת יושב ראש לועדה הפוליטית הוא רב משמעות, אבל אין פירוש הדבר, שהציונים הכלליים מאוחדים נגד וייצמן. חסידי וייצמן מגבשים את עמדותיהם והם עלולים להתגרות בחסידי סילבר, אף כי שתי הקבוצות מאוחדות בשאיפה לשים קץ להשתלטות סיעת העבודה.

אנשי סילבר מרוגזים. נוסף לכך, בגלל תשובת וייצמן לניומאן, שהאשים את הנשיא בדמאגוגיה. **והם נתמכים על-ידי ד"ר מ. סנה ומר מ. קולודני, השואפים לחבירות באכסקוטיבה**. המצב תלוי בחוט השערה.

בינתיים **גוברת המתיחות בין סיעת העבודה לבין הריוויזיוניסטים**, בגלל מאורעות פתח-תקוה. ושני הצדדים יוצאים בהאשמות הדדיות על „טירור פאשיסטי" ו„טירור סוציאליסטי". יש לחכות עוד ולראות, **אם „גולמוס זה ישפיע על תכסיסיו של בן-גוריון, שהם בסופו של דבר לטובת הריוויזיוניסטים**.

הויכוח הכלכלי נפתח, אבל התפתחותו נתקלת בקשיים, הואיל והקונגרס שקוע בפוליטיקה.

בעיית וייצמן, שהיא בעית המפתח, היא לעת בידי מפא"י, שתצביע עליה היום. הרוב האקטיביסטי טוען, שאין להרשות שד"ר וייצמן יבחר כנשיא יחיד וכשליח ראשי לועידת לונדון, בעוד שהוא מייצג רק את השקפת המיעוט של הקונגרס. מפא"י צריכה להחליט מה תעשה במקרה שד"ר וייצמן ידחה נשיאות כבוד.

בשעה 6 אחה"צ הודיעו, שישיבת מפא"י נדחתה לשעות הערב. כשתצביע על **הצעת פשרה של מר ברל לוקר — לקיים „סטאטוס קוו" באכס**קוטיבה, עד לאחר הועידה הארצישראלית בלונדון. **במקרה שהצעה זו תידחה, מחכים להתפשרותו של ד"ר וייצמן**.

לפי ידיעות קודמות עמדו היום על הפרק בישיבת מפא"י ארבע הצעות אלטרנאטיביות ואלה הן:

של בן-גוריון (טריאומוויראט עם וייצמן כנשיא כבוד); של ד. רמז (לבחור מחדש בוייצמן כנשיא ולהשאיר את הקמת האכסקוטיבה לועד הפועל); של ב. צוקרמן (סטאטוס קוו) ושל רובשוב (לבחור בוייצמן כנשיא כבוד וחבר האכסקוטיבה).

וייצמאן מוכן לקבל הצעת פשרה זו?

סט"א מודיעה באותו ענין:

מועצת מפא"י הגישה תכנית שלפיה יבחר שוב ד"ר וייצמאן ויחד אתו כל האכסקוטיבה הקודמת לתקופה של שלושה חדשים עד שתסתיים ועידת לונדון ויודעו תוצאותיה. כעבור תקופה זו יתכנס הועד הפועל ויחליט אם יש להשאיר את ד"ר וייצמאן וחבריו בתפקידיהם או צריך לבחור בנשיא חדש ובאכסקוטיבה חדשה.

לסופר סט-א נודע מחוגים מקורבים לד-ר וייצמאן שהוא מוכן לקבל פשרה זו.

הגימוק הוא שאם ד"ר וייצמן יצליח בשיחותיו בועידת לונדון להשיג מדינה יהודית, ולו יהא בארץ-ישראל מחולקת יבחר בו הועד הפועל שוב לנשיא „ובמקרה כזה אין ספק שהוא יהיה גם הנשיא הראשון של המדינה היהודית", ואם ועידת לונדון תיכשל, יפנה ד"ר וייצמאן לאנגליה ויגיד לה שהיא המוציאה אותו מהנשיאות ומתפקידיו הציוניים אחרי שהצליח לשכנע את הקונגרס לתת לו סמכות להשתתפות בועידה. במקרה זה יתפטר ד"ר וייצמאן ו„הד התפטרות זו יהיה חזק ויעיל הרבה יותר מאשר אם יצא עכשיו ויעזוב את הסוכנות". תומכיו של ד"ר וייצמאן אומרים שהצעה זו תהיה הקריאה האחרונה לקונגרס לקבל דרך פשרה.

מאת ד"ר ר. וואלטש, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). למעשה הקונגרס משותק היום מחמת חלוקי הדעות הפנימיים במפא"י, המקיימת את ישיבת הסיעה, ולפיכך הועדות אינן יכולות להתכנס.

מר ד. בן-גוריון איים בגלל הפילוגים במפא"י לעזוב את באזל ובאופן כזה חיקה את תכסיסו של וייצמן בקונגרסים הקודמים.

מר א. ה. סילבר בטוח בנצחון אגפו. למעשה יש לו רוב ביחד עם הריוויזיוניסטים וה„מזרחי".

גם הועדה המתמדת לא עבדה היום, אף כי השעה דוחקת. אופייני הדבר, כי מפא"י שלחה לועדה המתמדת, שמר ז. רובשוב הוא יושב הראש שלה, רק אנשים „מדרגה שניה".

הפרוזדורים הומים מרוב שמועות ולחשים. כפי הנראה **מתגבשת והולכת הדעה בעד טריאומוויראט. סילבר עומד על כך, שד-ר מ. סנה יכנס לאכסקוטיבה**, אף על פי כן, רוב משקיפים סבורים, **שוויצמן יסכים לקבל את נשיאות הכבוד**.

בועדה לעניני עבודה מורגשת התרגשות בקשר לענין פתח-תקוה.

לפי שמועות, דורשים חסידי סילבר שקולודני יבוא במקומו של דובקין.

הערב מחכים להחלטת מפא"י.

מכתב מאת מיניסטר המושבות לוייצמאן

מאת פ. לאנדר

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). נודע לי, **שד-ר וייצמאן קיבל השבוע מכתב מאת מיניסטר המושבות מר קריץ-ג'ונס.**

תוכן המכתב, שאינו ניתן לפרסום, יובא לפני הועדה הפוליטית.

החל הדיון הכלכלי

(פאלקור). הישיבה ה-18 של הקונגרס נפתחה ביום ג' בערב בשעה 9 בטקס הדלקת נר ראשון של חנוכה. ישב ראש הרב גורוק. על הבמה נמצאו חברי ההנהלה הציונית ומספר ניכר של צירים שבפניהם היתה הבעה של רצינות וחגיגיות גם יחד. מנורה גדולה בה הודלק נר חנוכה הראשון עמדה על הבמה. אחרי ברכת נרות חנוכה פנה הרב גורוק בנאום קצר שהביע תקוה ואמונה, בהצהירו שזוהי הפעם הראשונה בדברי ימי הציונות שהקונגרס חל בזמן החנוכה. הוא ביקש את הנאספים לזכור את סמל המנורה הזאת. „בדם ואש יהודה נפלה — בדם ואש יהודה תקום". הוא הביע את הערצתו לרוח האש השורת בעם היהודי, ביחוד בקרב הנוער הנלהב ממורשת המכבים עטורי התהלה. הנוער הנמצא ברגע זה ברוחו אתנו בעולם הזה.

אחרי זה נאם קפלן (הנאום—בעמוד 2)

נציגי הנוער הציוני במחנות מספרים

מאת פ. לנדר

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). בועידת הציונים הכלליים דנו היום בעניני עליה. נציגי הנוער הציוני הכללי במחנות אירופה סיפרו „פרטים מחרידים" על התנהגות מנהל מחלקת העליה ושליחיו בקיבוצי הציונים הכלליים.

„וייצמאן או אני" תובע בן-גוריון?

מאת פ. לאנדר

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). שמועה אומרת, שבישיבת מפא"י הודיע בן-גוריון: „וייצמן או אני". אך מקווים שחילוקי הדעות יתישבו.

„השומר הצעיר" שינה את דעתו בנוגע להשתתפות בהנהלה, ופנה לקבוץ הארצי לשנות את ההחלטה ולהסכים לשינוי.

נסיון להקים „גוש-סילבר"

(סט"א). נעשה נסיון חדש להקמת גוש מלוכד של הציונים הכלליים. צירי הציונים הכלליים מאמריקה אומרים לקיים התיעצות הציונים הכלליים מכל הארצות — חוץ מצירי ארץ-ישראל וארצות הקיסרות הבריטית — כדי לבחון את האפשרות להקמת חזית מלוכדת בבאזל עפ"י הקו של ההסתדרות הציונית באמריקה.

הועדות מופעלות

מאת פ. לנדר

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 18 (מיוחד ל„הארץ"). ועדות הקונגרס התחילו בפעולתן. **בראש הועדה הפוליטית עומד ד"ר א. ה. סילבר.**

בועדה הכספית הודיע מר אל. קפלן שהתקציב הרגיל הוא 4 מיליון לא"י והשאר יוצא לפי ההכנסות. לתכנית של קפלן על מיזוג הקרנות ליצירת תקציב ממלכתי גדול ואחיד, נמצאו תומכים מבין כל המפלגות.

ה"ה לוביאניקר, קולודני, הירש, דובקין ושפירא הם בנשיאות הועדה לעליה, בה הוסכם על מיליון לא"י ותצי מהתקציב לצרכי העליה.

מר קפלן תובע את הפעלת ועדת הבקורת במוקדם.

בישיבת ועדת-הכספים נבחר כיושב-ראש מר הולנדר מ„המזרחי" באמריקה.

חיה גרוסמן, מהשומר הצעיר בפולין, נבחרה ליו"ר ועדת-הנוער. פרופוס, רביזיוניסט מאמריקה, נבחר כיושב-ראש הועדה לעניני הגולה.

בישיבה הראשונה של הועדה לנוער מסר ד"ר בן-שלום, מנהל מחלקת הנוער שליד ההנהלה הציונית, דין וחשבון

ליושב-ראש ועדת התרבות נבחר יצחק חרפל מ„הפועל המזרחי" וי. רמבה, רביזיוניסט, ישמש סגנו.

עבודת הועדות תתחדש בערב, אחר ישיבת המליאה, שבה ינאמו לייב יפה וד"ר גרנובסקי וייערך, כנראה, ויכוח כלכלי קצר.

החבל הימי לישראל מתכנס על סיפון אניה, על הרהיין

באזל, 17 (פאלקור). לפי המצאה מקרית של החבל הימי לישראל, התקיימה אספה של החבל ושל ידידיו שבין צירי הקונגרס על סיפון אניה ששטה על-פני הרהיין. בין הקהל היו כמאה צירי הקונגרס, אורחים ונציגי עתונות. על האניה התנוסס דגל תכלת-לבן של החבל. בין הנוכחים: ה"ה גרינבוים, ברודצקי, באנר, הרב אברהמס, אורחים מפולין, בראזיל, ארץ-ישראל וממדינות אחרות.

מר שמואל טולקובסקי, נשיא החבל, פתח את האספה שהתקיימה בערב חנוכה, והודיע כי הספינה הראשונה הגדולה שרכש לו החבל, „קדמה", תפליג מלונדון לארץ-ישראל בתחילת פברואר עם הפרופ' חיים וייצמן כאחד מנוסעיה הראשונים.

יעקב שרייאר, חבר הנשיאות של החבל מסר סקירה על פעולותיו ואמר כי התקציב לשנת 1946 מגיע ל-50 אלף לי"ש. ברודצקי הזכיר את ימי התחלת פעולותיו של החבל, שמילא תפקיד גדול בפיתוח החלק היהודי של נתיבי הים המסחריים בעולם.

מר גרינבוים הזכיר את דברי בן-גוריון לפני שבע—שמונה שנים בישיבת הנהלת הסוכנות, שאמר כי הצי היהודי יירש את מסורת הפיניקיים. דברים אלה עשו אז רושם של חלום, אבל הישגי החבל הפכום למציאות. על הישוב לכבוש את הים ולנצל את אפשרויותיו הגדולות. הרב הראשי אברהמס מקייפטאון הביא את ברכת יהודי אפריקה הדרומית ואמר כי הם היו הראשונים שהבינו את חשיבות החבל ותמכו בו באופן כספי; הוא דרש ליצור קרן ים כדי שהים התיכון יהיה ל„הינטרלאנד" של הישוב. ברך עוד מר שרגאי מהועד הלאומי.

V. XX pt. 6

British Study Urges Split of Jerusalem Into 3 Zones

JERUSALEM, Dec. 18—(AP)—Chief Justice Sir William Fitzgerald published today an 18-month-old civic study commission report which recommended that Jerusalem be divided into three administrative section for Jews, Arabs and British.

The commission was made up of five Britons, headed by Fitzgerald. It was appointed by the Palestine government. Both Jews and Arabs, unrepresented, opposed the appointment.

The report recommended that the British zone include the holy places and that the Jewish and Arab sections be included under British supervision under an "administrative council," which would be appointed by the British.

The report recommended that each section hold elections for councillors which would elect district mayors, but specified that the high commissioner, Gen. Sir Alan Cunningham, could depose any elected mayor by decree.

Protest Immigration Bill

The Arab executive, which is to leave Friday for a meeting in Cairo, met today and sent a note to the high commissioner protesting British Colonial Secretary Sir Arthur Creech-Jones' report that illegal immigration to date had cost $7,600,-000, which was being charged against the government of Palestine.

"The fact that this sum is being charged against the government of Palestine, which means that Arab workers pay a part, amounts to making Arabs pay for illegal immigration of Jews,' said Dr. Hussein F. Khalidi. "This situation is so ludicrous as to be utterly unheard of."

In Jerusalem, police said a Jew was shot dead by ards at R. A. F. headquarters when he alighted from a taxi and opened fire when challenged. The taxi drove away, but stopped a block from the scene, where the driver was arrested. The body of the dead Jew was found in the rear seat along with leaflets and a grenade, the police reported.

Zionists Told Compromise Means War

PRESS Dec 19 46

U. S. Publisher Brings Warning on Palestine From Underground

BASEL, Switzerland, Dec. 19—(U.P.)—William B. Ziff, New York publisher, delivered a message from Palestine underground leaders today that further Zionist-British collaboration or partition of Palestine would cause immediate "civil war."

Ziff told a conference of correspondents covering the World Zionist Congress that he spoke for the Stern Gang, Irgun Zvai Leumi and other resistance groups in Palestine.

Ziff said he had been asked to convey the underground's warning after Dr. Chaim Weizmann, president of the World Zionist Organization and advocate of co-operation with the British, had stated that "terror" in Palestine must be stamped out.

Hits "British Propaganda"

Speaking as "an individual American citizen," and not in his capacity as a delegate to the Congress, Ziff said the underground groups were not "terrorists." He described that as a "British propaganda invention."

The unreground, he said, "is determined that there shall be no more talks with the British until the pressure and persecution ceases in Palestine."

He charged that the British were arming Arabs for the purpose of fomenting strife with Jews, and said the British were recruiting picked anti-Semites, "many from the former Oswald Mosley faction" for police duty in Palestine.

Dublin recruits, Ziff alleged, were promised $80 a month and "all pickings, which means all the loot they can pick up."

He said there recently had been a "pogrom" in Tel Aviv during which troops marched through the city shouting "Heil Hitler," and the Yellow Star of David was painted on the foreheads of many Jews.

Charges Discounted

An official Congress spokesman later told correspondents that Ziff "speaks for a small minority" and urged that his statement be treated with caution.

Ziff is president of the Ziff-Davis Publishing Co. and an internationally known author, publisher, radio speaker, aviation expert and authority on international affairs.

An American group of delegates led by Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland has been advocating a militant Zionist policy in opposition to the more conciliatory methods of Weizmann. Prominent members of the American group have made no secret of their antagonism concerning what they considered unfair implications made before the congress by Weizmann in an address Monday night.

They said Weizmann unfairly accused American Jews of encouraging resistance in Palestine from the safety of the United States—a policy which Weizmann warned might destroy the Zionist accomplishments of 50 years.

The Zionist Organization of America issued a statement expressing "deep resentment over slurring references to American Zionists contained in the address of Dr. Weizmann. (Weizmann attacked the practice of violence in Palestine and United States support of it.)

The Z. O. A.'s statement said the American position was "so distorted" by Weizmann "as to be susceptible to interpretation that the American Zionists were irresponsibly encouragin Palestine youth to expose themselves to danger while remaining safely in America."

GOLDSTEIN SCORES WEIZMANN 'SLURS'

Resents Remarks on American Zionists—Ziff Says British Recruit Anti-Semites

110954

By JULIAN LOUIS MELTZER

Special to THE NEW YORK TIMES.

BASLE, Switzerland, Dec. 19—Dr. Chaim Weizmann was rebuked today by Dr. Israel Goldstein of New York on behalf of the American delegation to the Zionist congress. His statement replied to Dr. Weizmann's "slurs" against American Zionists during his address closing the political debate on Monday evening.

The statement charged that Dr. Weizmann had "derided" American Zionists' efforts in response to appeals by authoritative spokesmen of Palestine Jews "to give the utmost support to the responsible Jewish resistance movement in Palestine" and misrepresented their purpose.

He added that their spokesmen in the congress had said that Palestine Jewry's responsible elements must "determine what should or should not be done with regard to resistance." It regretted that Dr. Weizmann had not withdrawn his "offensixe remarks." Dr. Goldstein is a leading member of Dr. Abba Hillel Silver's group here.

Dr. Weizmann gave assurances tonight that he had not meant to be offensive. He said he was surprised that certain American Zionists had taken umbrage. "But after all," he added whimsically, "you really cannot shoot all the way from Cleveland to Palestine." [Dr. Silver lives in Cleveland.]

Roosevelt Defended

A communication defending the late President Roosevelt against criticism by certain American speakers was entered on the record by Judge Louis E. Levinthal of Philadelphia, former president of the Zionist Organization of America. It was addressed by Judge Levinthal, as a delegate, to Dr. Weizmann.

The late President has been charged here with deliberately breaking his 1944 pledge to an American Zionist convention that, if re-elected, he would "help to bring about the establishment of Palestine as a free democratic Jewish commonwealth." It was said that his correspondence with King Ibn Saud of Saudi Arabia evidenced the President's breach of faith.

Mr. Levinthal cited wartime exigencies preventing Mr. Roosevelt from acting earlier on his pledge. He also said Mr. Roosevelt had had no knowledge of the full contents of the letter sent to Ibn Saud by the State Department over the President's signature six days before the latter's death, saying that both Ibn Saud's letter and the reply had probably been concealed from the President.

Former Senator Guy M. Gillette, president of the American League for a Free Palestine, wrote to Dr. Weizmann conveying greetings on the fiftieth anniversary of Zionism and hoping the congress would proclaim the "existence of a Hebrew republic of Palestine."

Ziff Opposes Cooperation

William B. Ziff, New York publisher, and a Revisionist delegate, said that any negotiations that the Jewish Agency for Palestine conducted with Britain would be opposed by 15,000 members of Palestine "underground" groups. He said a new Zionist executive elected on such a basis would be regarded as traitors and any decisions taken at the London conference would lead to civil war among Jews in Palestine. Mr. Ziff claimed to have exclusive information from Palestine to this effect.

Tonight the Revisionists' headquarters announced that Mr. Ziff had been expelled from the party for a breach of party discipline and delivering unauthorized statements. As he ceased to be a delegate several days ago, the Revisionists announced they do not hold themselves in any way responsible for his statements today on political violence.

Speaks for Stern Gang

BASLE, Switzerland, Dec. 19 (U.P.)—Mr. Ziff is a self-styled spokesman for the Stern gang and the Irgun Zvai Leumi. An official spokesman for the congress warned correspondents that Mr. Ziff "speaks for a small minority" and he urged them to treat his statement with caution.

Mr. Ziff's press conference broke up in an argument, representatives of Jewish newspapers that support Dr. Weizmann challenging Mr. Ziff. One Jewish correspondent sharply caught him up when Mr. Ziff said that Lieut. Gen. Sir Evelyn Barker, British commander in Palestine, had evacuated all Jews within a mile of his residence. The correspondent told Mr. Ziff that he lived within 200 yards of General Barker.

Mr. Ziff said that information provided to him indicated the British were pursuing an anti-Semitic policy in Palestine. He said the British were recruiting "picked anti-Semites—many from the former Oswald Mosley [British Fascist leader] faction" for the Palestine police. Recruits in Dublin, he claimed, had a promise of $80 a month and "all pickings," meaning "all the loot they can pick up."

Mr. Ziff said that in a recent "pogrom" in the all-Jewish city of Tel Aviv, British soldiers had marched through the streets shouting "Heil Hitler." He said the yellow Star of David was painted on the forehead of many British troops.

He said the British were arming the Arabs to fight the Jews. He compared the proposal to partition Palestine with Germany's offer of a "Jewish reserve" in Lublin, Poland. "The only difference is that the proposed Lublin area was larger than the proposed Jewish area of Palestine," Mr. Ziff said.

British Answer Ziff

LONDON, Dec. 19 (U.P.)—A Colonial Office spokesman described Mr. Ziff's charges tonight as "sheer nonsense—the usual line of extremist propaganda."

Instead of anti-Semites, as Mr. Ziff charged, he said, all volunteers for the Palestine police force are "carefully screened and rejected if they showed any sign of anti-Semitism." Mr. Ziff's report of a "pogrom" in Tel Aviv, he said, "is obviously a gross distortion of incidents . . . of Nov. 17 and 18, which were fully reported in the press at the time."

Zionist Voice
12-20-46 (Paris)

וועלט-קאנפערענץ פון אלגעמיינע ציוניסטן אין באזעל

(פון אונזערע ספעציעלע שליחים מ. קאלכהיים און ד"ר י. פריי)

שבת, דעם 7-טן דעצעמבער, האט זיך אינם זאל קאסינא קלין באזעל געעפנט די ערשטע וועלט קאנפערענץ פון די אלגעמיינע ציוניסטן, וועלכע איז געווען דער אויסדרוק פון ווילן און שטרעבונגען צו פארשטארקן די פאראייניקטע אלגעמיין ציוניסטישע ארגאניזאציע.

עס האבן זיך פארזאמלט דעלעגאטן פון אלע עקן וועלט, כדי מיט געמיינזאמע כוחות אנצוצייכענען א קלארן בשותפותדיקן וועג, אויף וועלכן דער אלגעמיינער ציוניזם דארף טרעטן, נישט נאר בשעת דעם קאנגרעס, אבער אויך אין דער נאענטסטער און ווייטערער צוקונפט.

ביי א פול געפאקטן זאל דערעפנט די קאנפערענץ אין נאמען פון אייראפעאישן ביורא ה' י. קובאוויצקי. ער באגריסט די חשובע דעלעגאטן און געסט און שטרייכט אונטער, אז א דאנק דער אינטענסיווער טעטיקייט פונם אייראפעאישן ביורא און זיין איניציאטיוו איז די דאזיקע קאנפערענץ צושטאנד געקומען איצט אין באזעל. ער ווינטשט דער קאנפערענץ, זי זאל אין אירע בארעטונגען געבן אן אויסדרוק און רעאליזירן דעם שטארקן ווילן פון אלע אלגעמיינע ציוניסטן צו שאפן א שטארקע און פעסטע אלגעמיין ציוניסטישע פארטיי, וועלכע זאל אלס די שטארקסטע פראקציע אויפן 22-טן ציוניסטישן קאנגרעס ווערן דער רעגירנדיקער כוח אין דער ציוניסטישער באוועגונג.

דאס ווארט באקומט ה' סאם סעגאל, גענעראל סעקרעטאר פון אייראפעאישן ביורא, וועלכער שלאגט פאר פאלגנדיקן פרעזידיום פון דער קאנפערענץ.

פארזיצער: ד"ר אבא הלל סילווער.

מיטגלידער: מיסיס עפשטיין, מיסיס האלפערן, ד"ר פראפ. בראדעצקי, ד"ר גאלדשטיין, גערינג, קובאוויצקי, זאקס, קאלארני, קאסאווער, ראבינאוויטש, רעזניקאוו, ד"ר בערנשטיין, רעזניק און סאם סעגאל אלס גענעראל-סעקרעטאר פון דער קאנפערענץ.

דער פארשלאג ווערט איינשטימיק דורך לאנג דויערנדיקע אפלאדיסמענטן אנגענומען. בפרט ווערט ענטוזיאסטיש אויפגענומען דורך אלע פארזאמלטע ד"ר א. ה. סילווער.

ד"ר סילווער האלט אן א לענגע-רע דערעפנונגס רעדע, אין וועלכער ער באדאנקט מיט ווארעמע ווערטער די דעלעגירטע פארן גרויסן כבוד, וואס זיי האבן אים פארשאפן היינטיקן אונט, און ער וועט זיך באמיען צו דערפילן זיין חוב אלס פארזיצער און פארלייכטערן דער קאנפערענץ צו ברענגען צו פאראייניקונג פון די אלגעמיין ציוניסטישע כוחות.

ד"ר סילווער שטרייכט אונטער די גרויסע וויכטיקייט פונם 22-טן ציוניסטישן קאנגרעס, וועלכער שטייט פאר זייער גרויסע און שווערע פראבלעמען, פון וועלכע ס'איז אפשר אפהענגיק די צוקונפט פון דער ציוניסטישער באוועגונג.

מען מוז געפינען א וועג ווי אזוי ארויסצוציען דאס יידישע פאלק פונם יאוש און פארשטארקן זיינע האפענונגען. אויף די דעלעגאטן ליגט זייער א גרויסע פאראנטווארטלעכקייט און בפרט אויף די אלגעמיינע ציוניסטן, וועלכע זענען די הויפט טרעגער פונם ריינעם ציוניזם.

דאן גיט ד"ר סילווער איבער אין א לענגערע אפהאנדלונג די צילן און וועגן פון אלגעמיינעם ציוניזם.

דער אלגעמיינער ציוניזם איז פאר א ברייטער עטישער, עקאנאמישער און פאליטישער אנטוויקלונג פון ארץ ישראל און ער אונטערשטיצט יעדן מוסד, וואס העלפט דער דאזיקער אנטוויקלונג נישט קוקנדיק צו זיין אידעאלאגישן „ציצית". יעדער ייד, וואס בויט מיט זיין שווייס דאס לאנד, איז כשר און טייער. דער אלגעמיינער ציוניזם גלויבט באמונה שלמה אין די נויטווענדיקייט פון בשותפותדיקער ארבעט פון אלע טיילן פונם יידישן פאלק אין דער יעצטיקער צייט, ווען עס הענגט איבער אונז די סכנה, גלויבט אין ברייטער עליה מיט אלע וועגן און פון אלע לענדער, גלויבט אין דער נויטווענדיקייט פון א שטארקער חלוצישער ארבעט, פון איין אלגעמיינער ארגאניזאציע.

דער אלגעמיינער ציוניזם מוז פארברייטערן — זאגט פאר דער חשובער רעדנער — זיין ארבעט פאר דער אלגעמיין ציוניסטישער חלוצישער באוועגונג אין א"י און אין גלות, ווי אויך זארגן פאר דעם טייל ישוב, וועלכער הגם ער געהערט נישט צום ארבעטער שטאנד, בויט ער אבער און קעמפט אין און פאר א"י, און דורך דעם איז ער אונז טייער.

אלע אונזערע קרעפטן מוזן מיר שענקען דעם איינציקן פאליטישן פראגראם. מיר טארן אבסאלוט נישט שטרייטן איבער פארטייאישע שיטות אין דער איצטיקער גורלדיקער שעה, אין וועלכער דער ציוניסטישער עקר שטייט אין א גרויסער סכנה.

דר. סילווער עפנט די וועלט קאנפערענץ

ה' סאם סעגאל גיט איבער א דין וחשבון פון דער טעטיקייט פונם אייראפעאישן ביורא במשך פון דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ. [illegible] ארויס, אז דער אייראפעאישער ביורא איז געשטאנען אין אן ענגער פארבינדונג מיט אלע אייראפעאישע ווי אויך אנדערע לענדער דורך שליחים און בריוולעכן קאנטאקט.

אין אלע לענדער איז במשך פון דער נאך מלחמה פעריאד אומגעהויער געוואקסן די אלגעמיין ציוניסטישע באוועגונג אין אלע אייראפעאישע לענדער, אמעריקע, קאנאדע, דרום-אפריקע און ארגענטינע, בפרט איז געוואקסן די חלוצישע יוגנט באוועגונג, ארגאניזירט אין די ראמען פון „העובד הציוני".

אין אלע לענדער האבן מיר אויך אן אייגענע פרעסע, אין דער פארם פון צייטונגען און ביולעטינען. ער אונטערשטרייכט די גרויסע אנטוויקלונג פון „די ציוניסטישע שטימע", וועלכע דערשיינט אין פאריז, ארויסגעגעבן דורכן אייראפעאישן ביורא און איז א וויכטיקער פאקטאר אין דער אויפקלערונגס ארבעט פון דעם אלגעמיין ציוניסטישן געדאנק.

צום סוף פירט דער רעדנער אויס, אז דער אלגעמיינער ציוניזם שטייט פאר גרויסע פערספעקטיוון פון אנטוויקלונג און די קאנפערענץ וועט דערפילן איר היסטארישע ראלע, אויב איר וועט געלינגען צו דערפירן צו דער שאפונג פון א שטארקער פאראייניקטער אלגעמיין ציוניסטישער פארטיי.

דער פארזיצנדער, דר' סילווער, באגריסט אין ווארעמע ווערטער ח' יצחק גרינבוים צו זיין באפרייאונג פון קאנצענטראציע לאגער און גיט אים איבער דאס ווארט צו זיין רעפעראט וועגן קאנסטרוקטיווער ארבעט אין א"י. ד"ר גרינבוים ווערט אויפגענומען מיט הילכיקע, לאנג דויערדיקע אפלאדיסמענטן און אלע פארזאמלטע גיבן אים אפ כבוד, אויפשטייענדיק פון די ערטער.

אין אן אנדערטהאלבן שעהדיקע רעדע אנטוויקלט ד"ר גרינבוים די נויטווענדיקייט פון קאנסטרוקטיווער ארבעט אין ארץ ישראל. ער קריטיקירט די ביז איצטיקע האלטונג פון די אלגעמיינע ציוניסטן, וועלכע האבן נאר געזארגט פאר די געמיינזאמקייט און נישט פארשטאנען, אז חוץ דעם פרינציפ פון געמיינזאמקייט מוז מען אויך זארגן פאר די באזונדערע אינטערעסן פון דער אלגעמיין ציוניסטישער באוועגונג און קודם כל פאר דער קאנסטרוקטיווער ארבעט פון דער חלוצישער באוועגונג אין ישוב און אין גלות ווי אויך פאר דעם טייל פונם ישוב, וועלכן מען רופט פאפולער עמך, דאס הייסט דעם מיטלשטאנד, וועלכער איז אייגנטלעך א „שטאטער און מיטלען". דער „מנהל האורח" האט אין דער ריכטונג פון ארגאניזירן און באזארגן דעם דאזיקן מיטלשטאנד געטון אלץ, כדי צו פארלייכטערן זיין לאגע, אבער ליידער האבן אים געפעלט די נויטיקע מיטלען.

דער אלגעמיינער ציוניזם קען נישט ווערן א דעציזידנדיקער כוח אין דער ציוניסטישער באוועגונג, אויב ער וועט נישט פארשטיין, אז ער מוז זיך באזירן אויף קאנסטרוקטיווער טעטיקייט אין ארץ ישראל.

דער „העובד הציוני" איז דער בעסטער אויסדרוק פון אלגעמיין ציוניסטישער קאנסטרוקטיווער ארבעט, וועלכע זיינע מיטגלידער אין די קבוצים און שטאט האבן זיך איבערגעגעבן מיט מסירת נפש און באוויזן אויך אז דער קבוץ איז נישט קיין רעזולטאט פון סאציאליסטישער אויפפאסונג, נאר פון ריינעם ציוניסטישן אידעאל.

דער אלגעמיינער ציוניזם אין גלות מוז זיך ענג פארבינדן מיט דעם ישוב און שאפן איין גאנצעס.

ד"ר גרינבוים ענדיקט זיין רעפעראט מיט א רוף צו דער קאנפערענץ צו שאפן די נויטיקע מיטלען פאר קאנסטרוקטיווער ארבעט און שאפן א פאראייניקטן אלגעמיין ציוניסטישן כוח.

דאס ווארט באקומט ח' משה קאלארני, אנפירער פון „העובד הציוני", צו זיין רעפעראט וועגן דער טעטיקייט פון העובד הציוני.

ער פארגלייכט די אלגעמיין ציוניסטישע באוועגונג צו א פארקערטער פיראמיד, אין וועלכער דער ארץ ישראלדיקער טייל בילדעט די קליינע באזע פון דער באוועגונג. דאס מוז געענדערט ווערן. די אלגעמיין ציוניסטישע באוועגונג וועט נאר דעמאלט זיין א פאקטישער גרויסער כוח, ווען מיר וועלן האבן אין ישוב א פעסטן קאנסטרוקטיוו בויענדיקן אלגעמיינעם ציוניזם.

ער אונטערשטרייכט די שווערע לאגע פון די קבוצישע באוועגונג, וועלכע האט זיך די גאנצע צייט געשטיצט נאר אויף אייגענע כוחות. זי האט געשאפן דעם „קרן מפעלי העובד הציוני", וועלכער האט זיך אין די לעצטע צייטן שטארק אנטוויקלט און איז פאפולער געווארן אין אלע גלות לענדער און אונטערשטרייכט די גרויסע באדייטונג פון דעם האלבן מיליאן דאלאר, וועלכן די אמעריקאנער ציוניסטן האבן באשלאסן צו אסיגנירן פאר דער אלגעמיינער ציוניסטישער קאנסטרוקטיווער ארבעט אין דארף און שטאט. טראץ אלע שוועריקייטן וועלן מיר מוזן מיט אלע קרעפטן קעמפן, אז דער פאנד זאל באשטעטיקט ווערן דורכן קאנגרעס.

באריכטנדיק די רעגירונגס פראבלעמען אין א"י אונטערשטרייכט ער די טרויעריקע לאגע פון דער צעשפליטערטקייט אינם ישוב און פאדערט אן איינהייטלעכע רעגירונגס פונקציאנירן דורך אינם צייכן פון ריינעם ציוניזם, יידישער טראדיציע און יידישער אייניקייט. אלס ביישפיל קען דינען אונזער בית ילדים אין מעריאל, וועלכער ציילט היינט 200 קינדער.

ער באריט דאן די פראגע פון שיכון און אונטערשטרייכט אז הגם מיר ווילן פארן די פאראייניקונג פון אלע די אינסטיטוציעס אין איין גרויסן אונטערנעמונג, מוזן מיר אבער כל זמן די פאראייניקונג איז נישט פאראן, זארגן פאר אונזער אייגענעם שיכון, כדי צו פארזיכערן, אז עס זאלן זיך נישט איבערחזרן די טראגעדיעס פון אלטע ציוניסטן, וואס קומענדיק קיין א"י האבן זיי נישט קיין אנלען.

די קאנפערענץ מוז באשליסן צו שאפן א אלגעמיין ציוניסטישן פאנד פאר קאנסטרוקטיווער ארבעט אין א"י.

די קאנפערענץ מוז אויך שאפן א פאראייניקטע אלגעמיין ציוניסטישע ארגאניזאציע, וועלכע וועט ווערן דער דעציזידנדיקער כוח אין דער ציוניסטישער באוועגונג.

צום שלוס פון דער זיצונג ווערט אויסגעוויילט דער פערמאנענץ אויסשוס אין פאלגנדיקן צוזאמענשטעל:

פרעזידענט: ד"ר ניומאן.

מיטגלידער: רונסקי, פריש, גאלדשטיין אברהם, געלבער, ד"ר גרינבערג, הארטמאן, הערמאן, מיסיס האלפערין, זשאנגער, סולטאניק, קובאוויצקי, מעללער, רבי מיללער, ראבינאוויטש, סעגאל, פערלין, ראזענזאן.

2-טע זיצונג

די גענעראל דעבאטע

זונטיק דעם 8-טן דעצעמבער 9 אין דער פרי, אויף דער צווייטער זיצונג פון דער וועלט קאנפערענץ, הויבט זיך אן די גענעראל דעבאטע.

דער פארזיצער ה' זאקס (קאנאדע) עפנט אין קורצע ווערטער די זיצונג און גיט איבער דאס ווארט דעם ח' העזניק ניסן (איטאליע), וועלכער רעפערירט איבער די לאגע פון אלג. ציוניסטישער באוועגונג אין די לענדער פון דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליע.

אין דער גענעראל דעבאטע האבן זיך באטייליקט די ח"ח מעלער (פוילן), ד"ר בערנשטיין (א"י), גאלוב (איטאליע), מובאשאן (אורוגוויי), זאקס (קאנאדע), צערלין (התאחדות בעלי תעשיה — א"י), ארפוס (פראנקרייך), וועלכער באגרינדעט די נויטווענדיקייט פון שאפן די דיסציפלינירטע אלוועלטלעכע אלגעמיין ציוניסטישע פארטיי און אלע חברים זאלן זיין געבונדן מיט א שטארקער פארטיי דיסציפלין.

עס ווערן אויך אויסגעוויילט צוויי קאמיסיעס:

1) קאמיסיע פאר קאנסטרוקטיווע ארבעט אין א"י אין פאלגנדיקן צוזאמענשטעל:

י. ב. רקאזענבלאט, פרעזידענט; י. מ. טענענבערג, ב. טוראוער, שאלמאן, פרוי ק. ווארכזי, טולין, פרוי לעווין (פאראייניקטע שטאטן), רב אבראהאם (דרום אפריקע), קרטאל (קאנאדע), נעטלער, ד"ר מאגאל (ענגלאנד), ז. הארטמאן (א"י), פרוי גערשוני (ארגענטינע), גאליב (איטאליע), קראסנאסקי (טשעכאסלאוואקיע), שפילמאן (פראנקרייך), צבי הערמאן (ארץ ישראל) רעפערענט, י. גאלדשטיין, העובד; בלומענטאל (רומעניע), סאלאמאן (אויסטראליע), רעזניקאוו (מעקסיקע), הארטמאן (רעפערענט).

2) קאמיסיע פאר ארגאניזאציע און פינאנצן: פרעזידענטין פר. בענדשאמין און עטינגער (פאראייניקטע שטאטן), פרוי דאווי ראף און פרוי פראנקס (אפריקע), אברהם נאטמאן (פאראייניקטע שטאטן), פרוי דארא גאלדשטיין (ענגלאנד), פרוי גערשונער (ארגענטינע), צירנער (טשעכאסלאוואקיע), ד"ר ה. קלעע (שווייצאריע), מארטימער מאי (פאראייניק. שט.), צ. זימאר (ארץ ישראל), ל. קרעמער (לבנון), ד"ר מ. קאכאם (אורוגוויי), סעקרעטאר; ארפוס (פראנקרייך), שארל רוים (פאראייניק. שט.), רעזניק (איטאליע), ד"ר ראט (אונגארן), כ. ראט (אונגארן), מגר. ראסטאל (פוילן), פרוי ראגינסקי (קאנאדע), סאם סעגאל (פראנקרייך, רעפערענט), טאף (עקוואדאר), פרוי סראווער (פאראייניק. שט.), סאלאמאן (אויסטראליע), טארטשינער (פאראייניקטע שטאטן), לעוויקאוויטש (בעלגיע), פרוי רעזניקאף (מעקסיקע).

3-טע זיצונג

זונטיק נאכמיטאג 3 אזייגער האט זיך אנ-

cont. on next page

VOL. XXIX / 8299 / DECEMBER 20, 1946

Haaretz

דרישה למושב־המשך של הקונגרס, אחרי ועידת לונדון

שאלת נשיאותו של וייצמאן מוסיפה להאפיל על כל יתר השאלות.—הוא מוכן לקבל את הבחירה לנשיאות ברוב קטן, אך דוחה בתקיפות את כל ההצעות לנשיאות־כבוד.—תנאיו: השתתפות בועידת לונדון, הסכמה לחלוקה והתנגדות ל„מאבק"

מאת ד"ר ר. וואלטש, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 19 (מיוחד ל„הארץ"). מקץ עשרה ימים עדיין לא החל הקונגרס בעבודה המעשית, וההתענינות הכללית מרוכזת, כרגיל, בשאלת המנהיגות. דמותו של ד"ר וייצמן נעשתה נקודת ריכוז לחסידיו ולמתנגדיו כאחד.

גם קונגרס זה, ככל הקונגרסים הקודמים, עומד בפני בעית וייצמן, הבאה לידי ביטוי בעיקר בעובדה, שחסידי אישיותו מרובים על חסידי מדיניותו, אבל, כמובן, שתי אלה הן בלתי־נפרדות.

מפא"י מינתה ועדה שתפגש עם ד"ר וייצמן ומר בן־גוריון במאמץ למצוא מוצא מן הקפאון הנוכחי.

דומה, שוייצמן היה מוותר על הפרסטיז'ה האישית שלו, ומקבל את בחירתו גם על ידי רוב קטן. אבל הוא דוחה בתוקף את התפקיד של נשיאות־כבוד. אף את הסכמתו להיות מועמד לנשיאות בפועל הוא מתנה בקבלת הנקודות העיקריות של מדיניותו, כלומר, בעיקר, משא ומתן לשם חלוקה והתנגדות ל„מאבק".

תנאים אלה גורמים קשיים לסיעות אחדות, למשל „השומר הצעיר", העשוי להכריע את הכף, נוטה מאד לאישיותו של וייצמן; אבל כיוון שהתנגדות לחלוקה היא העקרון הראשון של מפלגה זו, הרי היא צפויה ללבטי מצפון קשים. קונגרס זה אינו מניח מקום לתמרוני המפלגות המסורתיים, כיון שיש חשיבות לכל קול וקול.

גם הרכב האכסקוטיבה הוא בעיה חמורה, כיוון שהפעם מעיבה שאלת ה„מאבק" על שאר כל העינים. היאך יכולה האכסקוטיבה להכיל גם אקטיביסטים וגם מתנגדי האקטיביזם? מצד אחר, אין הקונגרס יכול להתעלם מציוני אמריקה, וד"ר סילבר בראשם, התומכים תמיכה חזקה באקטיביזם.

לפיכך, אין זה פלא, שנמצאו בעלי המצאות המבקשים מוצא בדרך של דחיה ותובעים מושב שני של הקונגרס לאחר סיום הועידה הארץ־ישראלית בלונדון. יתכן כי רבים סבורים, שד"ר וייצמן הכרחי בשביל הועידה, ואחר כך אפשר יהיה להרחיקו. דומה, שהרעיון בדבר מושב שני של הקונגרס הנוכחי מתפשט והולך, אבל אין לשער, שהקונגרס יעשה מה שעשו הצרפתים למר ליאון בלום במצב־קפאון דומה.

מחאתם של ציוני אמריקה על הערות מעליבות של וייצמאן

באזל, 19 (פאלקור). מר ישראל גולדשטיין, בשם המשלחת של ההסתדרות הציונית באמריקה, מסר היום הודעה המביעה מורת־רוח מכמה קטעים בנאומו של וייצמן ביום ב' בערב, הפוגעים בציונים האמריקאים. הוא אמר: הערות פוגעות על תמיכת הציונים האמריקאים בהגנה ובפעולות ההתנגדות, צליל מוזר להן בפי אדם היודע היטב, כי הציונים באמריקה נדרשים פעם בפעם על ידי דוברי הישוב לתת תמיכה מכסימלית לתנועת המרי היהודית האחראית ונענו ברצון ובהתלהבות לקריאות, שוייצמן מלגלג עתה עליהן. ההודעה מוסיפה, כי דובר הציונים שבארצות הברית אמר בקונגרס, שהיסודות האחראיים של היהדות הארצישראלית הם הצריכים לקבוע מה יש ומה אין לעשות ביחס למאמץ של הגנה על זכויות העם היהודי. לעמדה זו ניתן פירוש מסלף, כאילו נהגו הציונים האמריקאים בחוסר אחריות בעודדם את הנוער הארצישראלי להסתכן בסכנות בעוד הם עצמם יושבים באמריקה לבטח. האשמה זו, שאין לשאתה, גרמה הרגשה של עלבון בקרב הצירים האמריקאיים. והם מצטערים כי וייצמן לא חזר בו מההערות הפוגעות ולא תיקן את הרושם הקשה.

חילוקי דעות בנוגע לדרישות קפלן

(פאלקור). ועדת הכספים שמעה היום הרצאה מפורטת מפי קפלן על תקציב ההוצאות המוצע. חלוקי דעות מעוררת עמדתו, השוללת מהמוסדות המקומיים ומהקרנות את הזכות להקדיש מהכנסות המגביות הציוניות למטרות שלא אושרו על ידי הנהלת הסוכנות. הויכוח בשאלה זו נמשך.

ד. בן־גוריון דורש להניח את ההחלטות להנהלה החדשה

(סט"א). בנאמו בועדה הפוליטית על המצב הפוליטי, הציע בן־גוריון תכנית מעשית זו: א) **הסוכנות היהודית לא תחדש את ההחלטה על חלוקה**; ב) **שהקונגרס לא יקבל החלטה על השתתפות בועידת לונדון אלא יניח את ההחלטה בידי אכסקוטיבה חדשה** והיא תכריע על הזמן הרצוי כשיהיו תנאים נוחים יותר להשתתפות בועידה לפי תנאים אלה: 1) **הכרה בעקרון של מדינה יהודית**; 2) **הסכם מלא שסעיפי הספר הלבן על עליה וקרקעות יבוטלו מיד אחרי השיחות בלונדון.**

בהמשך דבריו ציין בן־גוריון את **ההכרח להמשיך במאבק מאורגן ומושמע בארץ־ישראל** והבטיח שהאכסקוטיבה תרכז את כל תשומת לבה לכך שלא יופחת כחו של הישוב.

בדברו על האפשרויות של הסכם עם הערבים עמד בן גוריון על דעתו שאפשרות **זו קיימת** אבל אחרי הקמת המדינה היהודית. לחיזוק דבריו הביא הוכחות שונות ובכללן עובדה, כי **המופתי בעצמו שיגר שליחים ללונדון אחרי פרסום הדו"ח של לורד פיל לשם מו"מ על יחסים טובים בין שתי המדינות שהוצעו אז.** בן־גוריון גילה כמו כן שמדינות שכנות אחדות ביקשו להתקשר עם הסוכנות היהודית כשנראתה באופק הקמת המדינה היהודית.

ד"ר נחום גולדמן מסר בועדה הפוליטית דו"ח על המו"מ שלו בוואשינגטון ובלונדון. אחריו דיבר ברל לוקר.

הועדה הפוליטית מינתה ועדת משנה לניסוח ההחלטות. דוד בן־גוריון יופיע היום (יום ה') בועדה המתמדת וישא שם את דבריו בשאלת הרכב האכסקוטיבה.

אין לצפות לסיום עבודתה של הועדה הפוליטית לפני יום א' או ב' בשבוע הבא שאז יובאו החלטותיה לפני מליאת הקונגרס לשם הצבעה.

cont. from p.5

געהויבן די 3-טע זיצונג פון דער וועלט קאָנפערענץ, אונטערן פאָרזיץ פון מ. סיכ עפשטיין (אַמעריקע). אָנגעהויבן מיטן ארויסטריט פון **ד"ר י. גאָלדשטיין** (אַמעריקע). נאָך זיין רעדע וואָרט איבערגעריסן די גענעראַל דעבאַטע און די קאָנפערענץ הערט אויס מיט אומגעהויערער שפּאַנונג די הכּסכּם געלונגענע פּאָליטישע רעפעראַטן פון פּראָפ. בראָדעצקי, ד"ר נחום גאָלדמאַן און ד"ר משה סנה.

דער ערשטער באַקומט דאָס וואָרט פּראָפ. ב ר אָ ד ע צ ק י.

פּראָפ. **בראָדעצקי** האָט אונטערגעשטראָכן אַז דאָס ענגלישע יידנטום פילט אויך זיינע ציוניסטישע אויפגאַבן טראָץ דעם וואָס עס קומט אים אָן זייער שווער. דער קאָנגרעס וועט דאַרפן באַשליסן יאָ דער נישט גיין צו דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ. ער וועט קענען אויך אַ בערעכענען דעם דאָזיקן באַשלוס דער עקזעקוטיוו. עס איז נישט גענוג צו רעזאַווירן די ביז איצטיקע עקזעקוטיווע, מען מוז אויסוויילן אַ נייע ליידונג מיט אַן אויספירבאַרן פּראָגראַם, וועלכן זי וועט קענען רעאַליזירן.

די טעראָר־אַקטן אין א"י, נישט נאָר אַז זיי מאַכן שווער די לאַגע, זיי באַאייפלוסן נאָך די ציוניסטישע לאַגע און מען מוז זיי אויך אויסמיידן אויף להבא. מען מוז אויף דעם קאָנגרעס זיין די אַטמאָספערע אין דעם ציוניזם.

ציוניזם איז נישט נאָר אַ פיזישע דערלייזונג פון יידישן פאָלק, ער איז אויך אַ מאָראַלישע דערלייזונג. דער ציוניזם בלייבט פאַר אונז דער שענסטער און דער העכסטער אידעאַל.

די וויכטיקסטע אויפגאַבן, וועלכע שטייען פאַר אונז אין איצטיקן מאָמענט — האָט אויסגעפירט פּראָפ. בראָדעצקי — איז אַריינברענגען יידן קיין ארץ ישראל, זיי צו באַזעצן אין לאַנד און אויפבויען צוריק דאָס יידישע לאַנד און צוזאַמען דאָס יידישע פאָלק.

ד"ר נחום גאָלדמאַן הויבט אָן זיין רעדע מיט אַן אַפּעל צו רעספּעקטירן אַלע אָנשויאונגען און נישט אַריינפירן אין דעם וכוח פּערזענלעכע מאָמענטן.

מיט צען יאָר צוריק האָבן מיר אָפּגעוואָרפן די „ענדציל רעזאָלוציעס" נישט דערפאַר, ווייל מיר זענען געווען קעגן אַ יידישער מדינה פון ביידע זייטן ירדן, נאָר דערפאַר ווייל ס'איז נאָך נישט געווען דער געהעריקער מאָמענט דערצו.

די איצטיקע ענגלישע רעגירונג האָט נישט בדעה צו ענדערן די פּאָליטיק פון ווייסבוך אַזוי לאַנג ביז די א"י־פראַגע וועט נישט אין גאַנצן געלייזט ווערן.

איך בין נישט אַבסאָלוט דערפאַר, אַז מיר זאָלן שוין היינט האָבן אַ יידישע מדינה אין א"י. איך גלויב, אַז ס'איז בעסער אָפּצוואַרטן צוויי, פינף אָדער צען יאָר, ביז די באַדינגונגען וועלן ווערן בעסערע כּדי צו שאַפן אַ יידישע מדינה.

איך בין נישט קעגן ווידערשטאַנד אין א"י צוליב מאָראַלישע טעמים. אין געוויסע באַדינגונגען איז ווידערשטאַנד נויטיק. אָבער איך בין קעגן דער פּראָפּאַגאַנדע־רעזיסטענץ.

איך בין נישט זיכער צי מ'קען שוין נישט קומען צו אַ הסכם מיט די ענגלענדער, אָבער איך בין אויך נישט זיכער, אַז מיר וועלן יאָ קומען צו אַ הסכם מיט זיי.

איבערגעבן דעם פּראָבלעם די פאַראייניקטע פעלקער? ערגער ווי אונטער דעם רעזשים פון ווייסבוך קען שוין נישט זיין. „טראַסטישיפּ"? דאָס וואָלט געווען נאָך ערגער ווי אין דער צייט פון די מאַנדאַט קאָמיסיע פון פעלקער בונד.

ד"ר גאָלדמאַן זעט נישט קיין אַנדערע לייזונג אין היינטיקן מאָמענט ווי אַ קליינע יידישע מדינה אין אַ טייל פון א"י. מיר זענען היינט נאָך נישט גענוג שטאַרק כּדי צו קענען באַקומען אַ פּאָזיטיוון ענטפער אויף אונזערע פאָדערונגען פון אַ מדינה אין גאַנץ ארץ ישראל. און מיר קענען נישט וואַרטן, אַז אַנדערע זאָלן עס אָפּערירן, נישט די ענגלענדער און אויך נישט די אַמעריקאַנער. די אַמעריקאַנישע רעגירונג האָט געוואָלט, אַז יידישע אינסטאַנצן זאָלן איבערנעמען די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר דעם פאָרשלאַג פון חלוקה. מ'קען נישט זיצן און וואַרטן ביז די נשמה וועט אַרויסגיין! — רופט אויס ד"ר גאָלדמאַן. צוויי מאָל איז שוין די בריטישע אַרמיי געווען גרייט חרוב צו מאַכן דעם א"יִדיקן ישוב. ווער ווייסט אַז זיי וועלן נישט וואָגן עס צו טון, חס וחלילה, אַן אַנדערעס מאָל? אין היינטיקער, ברוטאַלער שמוציקער וועלט, וואָס מען זעט אַ סך און די וועלט שווייגט און פאַרגעסט...

דאָס הייסט נישט, אַז דער קאָנגרעס דאַרף באַשטעטיקן די חלוקה אַלס ענדציל. אָבער עס וואָלט געווען אַן אומגליק — זאָגט ד"ר גאָלדמאַן — ווען דער קאָנגרעס וואָלט [illegible] די דאָזיקע פּאָליטיק.

מען דאַרף נישט פאַרגעסן — זאָגט ווייטער ד"ר גאָלדמאַן — אַז די וועלט באַציט זיך צו אונז שוין נישט מער ווי אין 1917. מיר זענען שוין נישט מער די ראָמאַנטישע באַוועגונג פון דאַמאָלס און די וועלט איז געוואָרן פיל ברוטאַלער. די וועלט קאָנסטעלאַציע איז געוואָרן פאַר אונז אַ שלעכטע. דערפאַר דאַרף מען גיבן דעם לעצטן פּרוּוו צו קומען צו אַ הסכם מיט ענגלאַנד. מיר האָבן נאָך נישט פאַרשפּילט אַלע פּאָליטישע קאַרטן. ווען מען וועט שוין האָבן אויסגעשפּילט אַלע פּאָליטישע מיטלען, וועט מען מוזן איבערגיין צו אַ פאַרצווייפלטן מיליטערישן קאַמף.

אין אַ געשפּרעך — דערציילט ד"ר גאָלדמאַן — האָט מיר בעווין געזאָגט, אַז ארץ־ישראל איז אַ שליסל צום גאַנצן מזרח און אַז ענגלאַנד וועט זיך לאַנג איבערלייגן ביז זי וועט דעם דאָזיקן שליסל איבערגעבן די יידן. איך גלויב — גיט צו ד"ר גאָלדמאַן — אַז ענגלאַנד באַדענקט זיך איצט איבערצוגעבן אונז דעם א"יִדיקן שליסל.

קיין פאָלק — פירט אויס ד"ר גאָלדמאַן — באַשליסט נישט וועגן זיין צוקונפט אויף אייביק. ווער קען וויסן וואָס וועט פּאַסירן אין די 20 יאָר אַרום? ציוניזם איז נישט אַ מעכאַנישע באַוועגונג נאָר אַ פּאָליטישע און פּראַקטישע. אין דעם זין דאַרפן מיר האַנדלען.

דער לעצטער רעדט דר' **משה סנה**, וועלכער אַטאַקירט שאַרף די אויספירונגען פון פּראָפ. בראָדעצקי און דר' גאָלדמאַן. (אויספירלעכע רעדע פון דר' סנה וועלן מיר געבן באַזונדער). אַלע דריי רעדעס האָבן געמאַכט אַ טיפן איינדרוק אויף די פאַרזאַמלטע. טראָצדעם וואָס זיי האָבן נישט לאַנג געדויערט, זענען די רעדעס געווען אַזוי קאָנצענטרירט, אַזוי רייך מיט געדאַנקען, אַז נאָך לאַנג נאָך דער זיצונג האָט מען געקאָנט זען גרופּן דיסקוטירן די צוויי קעגנזעצלעכע טעזן. אויך די גאַנצע ווייטערדיקע דיסקוסיע, וואָס איז פאָרגעקומען אויף דער קאָנפערענץ, האָט זיך געפירט אַרום די צוויי פאַרשידענע שטעלונגען.

(דער ווייטערדיקער פאַרלויף פון די באַראַטונגען אין קומענדיקן נומער).

Divided Zion

The World Zionist Congress at Basle last week moved into the crucial committee stage of its proceedings. The goal of the 367 delegates is the achievement of a sovereign Jewish state in Palestine. How to reach the goal is a question that has divided the congress.

The main issues are: (1) Shall the Zionist Organization join the Palestine conference called by Britain to take place in London next month among Britons, Arabs and Jews? (2) Shall the Congress agree to a partition of Palestine between sovereign Jewish and Arab States?

Dr. Chaim Weizmann, 74-year-old president of the organization, is the champion of a "moderate" policy. He urges treating with the British in January and entering the London conference with an agreed plan for partition of the Palestine region. He has said he will not serve again as a Zionist leader if this policy is rejected.

The opposition believes the British conference should be ignored and that, above all, "partition" should not be an element in Zionist Palestine policy.

The resolution framing the Congress policy is being drawn by the Political Committee, of which Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, an opponent of Dr. Weizmann, is chairman. The committee is to report this week and the test will come.

משרדי „הארץ" בתל־אביב
מערכת וההנהלה: רחוב
סניף לקבלת מודעות: רח
ירושלים: רחוב הסולל,
חיפה: מרכז מסחרי חד
המוציא לאור: הוצאת עתו
תל־אביב, מזא״ה 56; האח
אחראית לתוכן המודעות
כתב־יד שלא נתקבלו לדפ
ewspaper, Tel-Aviv,
l. 6331, 6332, 6333, 6334

הארץ

DEC EMBER 22, 1946 / המחיר 20 מא״י / שנה כ״ט / תל־אביב. יום א׳. כ״ט כסלו תש״ז /

הושגה פשרה בין השקפות וייצמן ובן־גוריון

הפוגה בהתנגדות הישוב בזמן ועידת לונדון. — וייצמן הבטיח לדתפטר אם הועידה תיכשל והקונגרס יתכנס שוב כדי לקבל החלטה. — דובר הסוכנות: הקונגרס יסתיים במועדו

מאת מ. מדזיני, שליח „הארץ" בבאזל.

באזל, 21 (מיוחד ל„הארץ".) ההצבעה המכריעה נערכת כעת במפא״י. לאחר כשלון הועדה למצוא פתרון פשרה. מר בן־גוריון נשאר תקיף בדעתו ומסרב לשתף פעולה עם ד״ר וייצמן. ד״ר ברנארד ג׳וזף הציע את מר בן־גוריון כמועמד לנשיאות. אבל אנשים בעלי משקל, כמו מר דוד רמז, מר אליעזר קפלן, מר הרצפלד ומר י. שפרינצק, תובעים פשרה. יש אומרים בגלוי שמסירת ההנהגה העליונה בידי מר בן־גוריון היא שטות מסוכנת. מר רמז אמר לי, שיש לחכות לעוד חצי יום נוסף לשם קבלת החלטה.

מנא״י אינה יכולה לסבול פילוג נוסף והצבעת נסיון לפני מנוי ועדה אינה לטובת חסידי בן־גוריון.

התרגזות רבה שוררת בקרב הציונים על הזנחת בעיות חיוניות של עליה והתישבות וכמה אפילו מתחילים לראות כוונה להסיח את תשומת לב הקונגרס מבעיות אלה להרכב האכסקוטיבה.

בינתיים דחתה ועדת המשנה הפוליטית את הצעת מפא״י להשאיר לאכסקוטיבה או, ההחלטה בענין הליכה לועידת לונדון וגם את הצעות הרוויזיוניסטים והתנועה לאחדות העבודה שלא ללכת לועידת לונדון. **ועדת המשנה קבלה את הצעת הציונים הכלליים לדחות מבחינה עקרונית את ההליכה ללונדון אבל אם התנאים ישתנו — למסור את ההחלטה הסופית לידי הועד הפועל.**

הציונים הכלליים מנהלים משא ומתן בענין נציגותם הם באכסקוטיבה. מר שנקר ומר יוסף שפירא מחברת החשמל מרבו. מועמדים אחרים הם מר אוסטר, שהגיע אמש, מר דניאל פריש, רבי אירווינג מילר, מר פ. ברנשטיין וגם ד״ר סנה, ואולי מר קולורני.

הלילה להצבעה ואולי גם לויכוח נוסף בועדה הפוליטית המלאה. ברגע זה חוקים הסיכויים שהועדה הפוליטית כולה גם היא תקבל את ההחלטה ברוב מספיק, מה שיקשה עוד יותר את מעמדו של ד״ר וייצמן.

ועדת ה־9 של איחוד־פוע״צ המשיכה כל היום במאמציה למצוא פשרה בין חילוקי הדעות שבתוך הסיעה וכן בין ד״ר וייצמן לדוד בן־גוריון ובין דוד בן־גוריון לבין הרוב במפלגתו. עד כה לא נמצאה פשרה.

החלטת הערב קובעת את גורל בן־גוריון

מאת פ. לנדר
שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 21 (מיוחד ל„הארץ"). ההצעות בועידת מפא״י יועמדו הערב להצבעה. בן־גוריון הוא נגד ההשתתפות בועידה הארץ־ישראלית בלונדון ובעד הקמת הנהלת מאבק. מר אל. קפלן הציע לבחור בד״ר וייצמן לנשיא ולהשתתף בועידה הארצישראלית בלונדון, לדרוש את ביטול הספר הלבן והוא בעד מאבק קונסטרוקטיבי. בהצבעה כוללת נכשל בן־גוריון. הגב׳ גולדה מאירסון הציעה לבחור בועדה שתדון מחדש.

החלטת הערב קובעת את גורל מר בן־גוריון, שבו תומכים חלק מהצירים מארץ־ישראל וכעשרה מאירופה.

ישיבת המליאה — הערב

(סט״א). ישיבת המליאה של הקונגרס תתקיים ביום א׳ בערב.

החלטת ועדת המשנה

(סט״א. ועדת המשנה של הועדה הפוליטית ערכה הצבעה על החלטה זו שנתקבלה ברוב של 6 קולות: האכזקוטיבה אינה רשאית להשתתף בועידת לונדון אלא אם כן יובטח לה מלכתחילה שהמו״מ יתנהל על בסיס מדינה יהודית. ההחלטה עוברת

ב־1 לאחר חצות הודיעה סט״א:

נמצאה פשרה במפלגת „איחוד" על ידי ועדת המשנה שניסחה החלטת פשרה המגשרת בין דעותיו של ד״ר וייצמן והשקפותיו של דוד בן־גוריון. נוסח הפשרה הוא: הפוגה בהתנגדות הישוב למשך זמן ועידת לונדון.

בקשר לכך נודע שד״ר וייצמן הבטיח למפלגת „איחוד" שאם ועידת לונדון תיכשל הוא, ד״ר וייצמן, יתפטר והקונגרס יתכנס שוב כדי להחליט על עתידה של המדיניות הציונית. כן מודיעים שדוד בן־גוריון יקבל גם הוא את הפשרה שנתקבלה פה אחד בועדת המשנה ותועבר עוד הלילה למליאת הסיעה. יודעי דבר אומרים שנוסח פשרה זה יתקבל שם ברוב גדול.

ד״ר ח. וייצמן בקונגרס

Dec 23, 1946

CLEVELAND PLAIN DEALER,

ZIONIST BODY HITS PALESTINE TALKS

Opposes London Parley Role 'Under Present Conditions'

BY ERNEST G. FISHER

BASEL, Switzerland, Dec. 22—(AP)—The political commission of the World Zionist Congress voted 20 to 16 today against Zionist participation in the London Palestine conference "under present conditions."

Rabbi A. H. Silver of Cleveland, commission chairman, said the group had approved a resolution calling on Great Britain for the "fulfillment of international obligations." The action will go before the plenary session tomorrow.

Dr. Silver said in an interview that the British abrogation of the white paper, restricting immigration to Palestine, was one of the prerequisites to Zionist participation in the London meeting. The committee action was considered a victory for Silver and a move strengthening his candidacy for the presidency of the World Zionist Organization.

The General Zionist Organization of America, representing 40 votes among the 370 delegates, reaffirmed its intention to support Dr. Chaim Weizmann of London, present World Zionist president, for election as honorary president.

News 12-23-46

Zionists Drafting Protest On 'Terrorism' in Palestine

BASEL, Switzerland (AP) — The political commission of the World Zionist Congress drew up today a resolution denouncing "terrorism" in Palestine.

The resolution was drafted for submission to the final plenary session of the congress tonight.

The chief issue before the Congress—whether to participate in the Palestine conference to convene in London January 14 — hung in the balance, pending a vote tonight by the 370 delegates from 43 countries. The political commission has voted 20 to 16 against Zionist participation.

The budget commission has approved a $62,000,000 budget for 1947, subject to approval by the plenary session. This is more than double the 1946 budget.

Rabbi A. H. Silver, political commission chairman, of Cleveland, O., said one of the prerequisites for Zionist participation in the London meeting would be British abrogation of the white paper restricting immigration to Palestine.

Observers said the commission's vote against representation strengthened Silver's candidacy for the presidency of the world Zionist organization.

הארץ

משרדי „הארץ" בתל־אביב

	ת.ד.	טלפון
מערכת וההנהלה: רחוב מזא״ה 56 —	233	6331־4
סניף לקבלת מודעות: רחוב אלנבי 62 —	233	6331־4
ירושלים: רחוב הסולל, בית אמינוב —	273	4245־6
חיפה: מרכז מסחרי חדש, בית פלאפריק	398	4511־12

המוציא לאור: הוצאת עתון „הארץ" בע״מ; דפוס „הארץ" תל־אביב, מזא״ה 56; האחראי: י. פינקלשטין. אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולסגנונן. אין המערכת מחזירה כתבי־יד שלא נתקבלו לדפוס. דמי החתימה: 550 מא״י לחודש

HAARETZ, Daily Newspaper, Tel-Aviv, Palestine, P.O.B. 233; Tel. 6331, 6332, 6333, 6334

המחיר 20 מא״י / שנה כ״ט / תל־אביב, יום ב׳, ל׳ כסלו תש״ז / VOL. XXIX / 8301 / DECEMBER 23, 1946

ההכרעה בענין ווייצמן וההליכה לועידת לונדון — בכף

הועדה הפוליטית דחתה את הצעת מפא״י וקיבלה את הצעות ה„מזרחי", המתנות את ההשתתפות בועידה בדיונים על „התכנית הציונית השלימה". — חסידי ווייצמן בסיעת הציונים הכלליים התמרדו, ועושים להבטחת רוב כל־שהוא לווייצמן

מאת ד״ר ר. וואלטש שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 22, שעה 5.30 אחה״צ. (מיוחד ל„הארץ"). תנועה דראמאטית לקראת ההכרעה, הולך ונוצר, ביזמת האופוזיציה — צירי הקיסרות ואחרים — שבתוך הפדראציה של הציונים הכלליים, והתמרדה נגד הרוב, גוש ווייצמאני, אחרי מאורעות היום בועדה הפוליטית, שבה נתקבלה החלטה, הדוחה למעשה את ההליכה לועידת לונדון.

הועדה הפוליטית דחתה ברוב של 20 נגד 14 קולות (בין אלה האחרונים — קולות „הדסה") את הצעות מפא״י וקיבלה, בתמיכת הציונים הכלליים והרביזיוניסטים ברוב של 21 נגד 1 את הצעת ה„מזרחי", שלא להשתתף בועידת לונדון, אלא בתנאים מסוימים, שלפי הנמסר הם כוללים דרישה לדיון על התכנית הציונית השלימה, מתוך התנגדות לחלוקת הארץ — החלטה, שלמעשה, כוונתה ומשמעותה היא שלא להשתתף בועידה ב„בית לאנקאסטר".

הציונים הכלליים האופוזיציוניים החליטו היום אחר הצהרים למסור אולטימאטום לפדראציה של הציונים הכלליים, ואם הרוב לא יזוז מעמדתו, יוצר קרע ברגע האחרון — דבר שהם מכירים כי היה צריך לעשותו עוד בתחילה, כיון שמנהיגי ההסתדרות הציונית האמריקאית התגברו עליהם בטכסיסים של פרוצדורה. **צירות „הדסה" הצטרפו ל„מורדים"**. ד״ר סטיפאן וויז דיבר בחריפות נגד הנסיון להכניס שיטות של פוליטיקה אמריקאית מסוג „טאמאני הול" לציונות, כיון שמר עמנואל נוימאן, כמנהל המגבית הארצישראלית המאוחדת, ניסה „לקנות" את כ״לם (בנסותו לקבל את הסכמתו של ד״ר ווייצמן לנשיאות כבוד על ידי מתן חצי מיליון דולאר למכון ווייצמן ברחובות, ואת קבוצת קולודני על ידי מתן חצי מיליון דולאר לציונים הכלליים הארצישראליים).

בעת נצטרפו 65 ציונים כלליים, ובתוכם 28 צירות „הדסה" לגוש ווייצמן. הם מיחו נגד טענה: ד״ר סילבר, שהוא מייצג 80 צירים, בעוד שלמעשה יש לו רק 35.

30 האנטי־ווייצמאניסטים המוחלטים של מפא״י יתכן שימנעו מהצבעה, אם בחירתו של ד״ר ווייצמן תהיה מובטחת. אחרת יאלצו להכנע להחלטת הסיעה ולהצביע בעדו.

צירי „השומר הצעיר" גם הם נחשבים לתומכי ד״ר ווייצמן, אם קולותיהם ידרשו בשעת משבר ולכן יש לשער, **שיהיו לד״ר ווייצמן 200 קולות מתוך 377**. יתכן עוד שה„מזרחי" ו„העובד הציוני" לא יצביעו נגד ד״ר ווייצמן, אם הרוב שלו יהיה מובטח, כיון שהם רוצים להצטרף לאכסקוטיבה.

הציונים הכלליים הפורשים הוציאו את נציגם מהועדה הפוליטית — מר מאחובר מאוסטראליה — לאחר שהוא הצביע יחד עם ה„מזרחי".

ברור, שהרוב הנוכחי נגד ההליכה ללונדון אינו יכול להקים הנהלה, כיון שהוא מאוחד רק מבחינה שלילית ולכן יתכן וייתכן שההחלטה שנתקבלה בועדה הפוליטית תדחה, ובמקומה **תבוא החלטת מפא״י על השתתפות בתנאי בועידת לונדון, שמשמעה קואליציה של ד״ר ווייצמן עם מר דוד בן־גוריון**. הערב אחרי אסיפת המליאה תתכנס ישיבת ההכרעה של הציונים הכלליים.

בינתיים, רוב הצירים האמריקאים עומדים מוכנים להפליג ביום ב׳, אבל המנהיגים נשארים כיון שהם יטוסו. ד״ר ווייצמן הזמין מקום באוירון ללונדון ביום ג׳ (מחר).

2 תנאי מפא״י לווייצמן

(סט״א). סיעת מפא״י החליטה על שני תנאים לתמיכתה בבחירתו של ד״ר ווייצמן מחדש: א) אסור לבסס דיון ומו״מ בועידת לונדון על תכנית מוריסון; ב) הברירה היחידה היא: שיבה למנדט, כפי שניתן ע״י חבר הלאומים, או מדינה יהודית.

החלטה זו נמסרה בכתב לד״ר ווייצמן לפנות בוקר והוא הבטיח לעיין בהחלטה ולתת את תשובתו היום (יום א׳) לפנות ערב.

אם ד״ר ווייצמן יסכים, נראה, שייבחר בקולות כל איחוד־מפא״י, ב־80 צירים מהציונים הכלליים וגם „השומר־הצעיר". כנגדו יצביעו כ־40 ציונים כלליים, כל הרביזיוניסטים, התנועה לאחדות העבודה וגם ה„מזרחי". לד״ר ווייצמן צפוי איפוא רוב של 30 עד 40 קולות.

בהצבעה הפנימית בסיעת מפא״י בלילה ניתנו 80 קול לד״ר ווייצמן ו־30 נגדו אבל בתוקף המשמעת המפלגתית ב„איחוד" יצטרכו גם 30 צירי המיעוט להצביע בעדו, אם יתברר שע״י כך יובטח לו הרוב של הקונגרס בישיבת הנעילה.

אם ועידת לונדון תיכשל...

ווייצמן: רצוני לנסות עוד פעם אחת בחיי להגיע לידי הבנה עם האנגלים — אם אכשל, אצטרך להסיק מסקנות

מאת ש. לנדר שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 22 (מיוחד ל„הארץ"). משלחת של תנועת המושבים בארץ־ישראל בהרכב ה״ה דיין, גרינשפון, קורן וקריספין נתקבלה על ידי ד״ר ווייצמן. בשיחה שארכה שעה וחצי נידונו שאלות חברתיות ופוליטיות. לשאלה מה יהיה אם הועידה הארצישראלית בלונדון תיכשל השיב ד״ר ווייצמן: „אסור לקבוע מעשים נבר מעכשו. אם ניכשל תתכנס הסוכנות ותדון". ד״ר ווייצמן הביע את צערו על כך, שה„רומאן" שלו עם תנועת העבודה נתערפל לאחר עשרות שנים, אך הוא מקוה שהמצב יתבהר.

לשאלה נוספת השיב ד״ר ווייצמן: „רצוני לנסות עוד פעם אחת בחיי להגיע לידי הבנה עם האנגלים, אם אכשל, אצטרך להסיק מסקנות".

בנוגע למר סילבר הצהיר ד״ר ווייצמן: „סילבר יאכל אתכם. אם תתחמו הסכם אתו יקשה להבריחו לקיים.

בפתיחת הפגישה אמרה המשלחת לד״ר ווייצמן: ביקורנו נושא אופי חברותי, בעיקר, כי מפולגים אנו לא רק במפלגות אלא גם בכפרים ובבתים, ורוצים אנו לשמוע דעתך עכשו.

LEFTIST ZIONISTS BACK WEIZMANN

Re-election by Basle Congress Held Certain—Ben Gurion Attaches Condition

BASLE, Switzerland, Dec. 22 (U.P.)—The powerful International Jewish Labor party announced today that it had decided to vote for the re-election of Dr. Chaim Weizmann as president of the World Zionist Organization. Observers here agreed that Dr. Weizmann now controlled a majority of the delegates to the Zionist congress.

An official congress spokesman said that the Labor party's decision, which followed an all-night caucus, virtually assured Dr. Weizmann's re-election and the continuation of his policies. The election will be held tomorrow night at the final session.

Dr. Weizmann had informed the congress that he would accept re-election only if his moderate policies were endorsed. He favors participation in the London Palestine conference next month and the acceptance of the principle of the partition of Palestine into an Arab state and a Jewish state [this designation, rather than "Zionist state," is preferred by the World Zionist Organization.]

Delegates of the Zionist Organization of America, which led the attack on Dr. Weizmann's policies, reaffirmed their opposition to his re-election in a caucus vote and reiterated a suggestion that he be made honorary president—an office that he had declined to consider.

Congress to Get Two Motions

Special to THE NEW YORK TIMES.

BASLE, Dec. 22—Two motions with differing views on the Zionists' attitude toward the London talks will come before the full congress at its final sessions tomorrow.

The first, submitted by the labor group and supported by the American Hadassah delegation, called for unconditional attendance at the London parleys. It was defeated in committee. The second, proposed by part of the American General Zionists group with the backing of Mizrachi—orthodox religious Zionists—urged the Jewish Agency not to take part in the London talks except on one condition. This was that, if partition arose during the discussions as a result of British initiative, the Zionist negotiators should refer it to their general council for endorsement or rejection. This second motion, which Dr. Abba Hiller Silver's group favored, was carried.

The finance commission decided to recommend that the congress adopt an over-all budget of $62,500,000 at the current sterling rate. This money, designed for Zionist work within Palestine, will be collected on a voluntary basis from Zionists. The United Palestine Appeal, affiliated with the United Jewish Appeal in America, undertook to raise $40,000,000 to $4[illegible]000,000 toward the total.

Prospect Pleases London

Special to THE NEW YORK TIMES.

LONDON, Dec. 22 — Reports that Dr. Weizmann's re-election as president of the Jewish Agency in Palestine and the World Zionist Organization was apparently assured were received with satisfaction tonight. The condition apparently attached to this election should not, according to the Foreign Office, impede Dr. Weizmann or the agency from participating in the Palestine talks.

Foreign Secretary Bevin, while in New York, made it clear to Secretary of State Byrnes that, while the British consider the so-called Morrison-Grady plan as the basis of discussion, they were quite willing that all other plans should also be discussed. David Ben Gurion's condition in the re-election, which the Jewish Labor party adopted, was reported from Basle to provide that Dr. Weizmann must agree that the British Government should pledge full implementation of the mandate over Palestine and agree to discuss a plan for a Zionist state as a condition to Zionist participation.

The British have all along taken the line that their duty under the mandate was to provide a Jewish home in Palestine. This, they feel, they have already done, but certainly they are ready to pledge full implementation of the mandate, provided unilateral interpretation is placed on it. In the same way they are entirely prepared to discuss a Zionist state but they would not agree in advance that the forthcoming conference should be confined solely or even primarily to its creation.

ציון קאנגרעס אין טרויער נאך יעקב פישמאן, היינט די לויה אין באזעל

12-23-46 Journal

(ספעציעלע קייבעל צום "מארגען זשורנאל" פון משה זאק)

באזעל, שווייץ, זונטאג. — דער פלוצלינגער טויט פון יעקב פישמאן ע"ה האט אריינגעווארפען דעם ציוניסטישען קאנגרעס אין טיפען טרויער. די זיצונגען פון דעם קאנגרעס זיינען פאקטיש אונטערגעבראכען געווארען צוליב דעם וואס די דעלעגאטען פון אלע לענדער, און באזונדערס פון אמעריקע און ארץ ישראל, זיינען פיינליך באהערשט פון דער טראגישער געשעהעניש.

(די נאציאנאלע פרעזידענטין פון הדסה, מיס זעלדא פונק, וועלכע איז א דעלעגאטין צום ציון קאנגרעס, האט נעכטען טעלעפאנירט אהער פון באזעל, אז פישמאנ'ס טויט האט שרעקליך צערודערט און דעמאראליזירט די גאנצע ארבייט פון קאנגרעס. און אז נעכטען א גאנצען טאג זיינען די דעלעגאטען ארומגעגאנגען פארטרויערטע און נידערגעשלאגענע איבער דעם פארלוסט פון זייער ליבען חבר און הויך באזעל־טען ציוניסטישען קעמפער, וועלכער איז פאקטיש געפאלען אין שפאן פאר דער באוועגונג. מיס פונק האט געזאגט, אז אויף 9:30 (זונטאג) אווענט איז ארגאנזירט געווארען א גרויסער מעמאריאל מיטינג נאך פישמאנ'ען, אין וועלכען אלע דעלעגאטען וועלען זיך באטייליגען).

ווען די דאזיגע קייבעל ווערט ארויסגעשיקט פארזאמעלט זיך דער ציוניסטישער קאנגרעס אויף זיין אווענט סעסיע, אויף וועלכער עס וועט אויסגעדריקט ווערען טרויער אויף דעם פלוצלינגען טויט פון יעקב פישמאן ע"ה, לאנגיאהריגער רעדאקטאר און קאלומניסט פון "מארגען זשורנאל". אויף דער זיצונג וועט פישמאנ'ס אנדענקען געערט ווערען אלס דעלעגאט צום ציון קאנגרעס און אלס איינער פון די לייטענדע פיגורען אין דער ציוניסטישער באוועגונג.

מען ערווארט אז דר. חיים ווייצמאן וועט אויף דער זיצונג אויפטרעטען מיט א ספעציעלען מעספדיש לכבוד פישמאנ'ס אנדענקען אלס ציוניסטישער פיהרער און פיאנער פון אידישען זשורנאליזם.

צוליב דעם וואס דער באזעלער געזעץ פארבאט לוויות אן זונטאג, וועט פישמאנ'ס לויה אפגעהאלטען ווערען מארגען, מאנטאג, נאכמיטאג. פישמאנ'ס קערפער וועט מאנטאג אין דער פריה אריינגענומען ווערען אין דער געביידע פון קאנגרעס וואו אלע דעלעגאטען וועלען איהם אויסטיילען דעם לעצטען כבוד.

14 באשטימט אין עהרען־קאמיטע

די עהרען־קאמיטע פאר פישמאנ'ס לויה באשטעהט פון די פאלגענדע 14 ציוניסטישע פיהרער און פריינט: לואי ליפסקי, איזראעל גאלדשטיין, ריכטער מאריס ראטענבערג, קריטשמאר איזרעלי, דניאל פריש, ראבערט סילווערמאן, מאיר ווייסגאל, מענדעל פישער, דר. ש. מארגאשעס, כיענע יפה, עזרא שאפירא, לואיס סיגעל, בורשטיין, גינגאלד, אגראנסקי.

די נעמען פון די מספידים אויף דער לויה זיינען נישט באשטימט געווארען, אבער מען רעכנט אז צווישען די מספידים וועלען זיין דר. אבא הלל סילווער, דר. סטיפען וויז און גרשון אגראנסקי.

עס איז היינט ענטגילטיג געפאסט געווארען דער באשלוס אז נאך עטליכע חדשים זאל דער קערפער איבערגעפיהרט ווערען קיין ארץ ישראל.

אויף א זיצונג פון דער פעדעראציע פון אלגעמיינע ציוניסטען האט דר. ש. מארגאשעס געהאלטען א רעדע וועגען פישמאנען.

טרויער אויסדרוקען פון ציוניסטישע פיהרער אויפ'ן קאנגרעס

גרשון אגראנסקי, רעדאקטאר פון "פאלעסטיין פאסט", האט היינט געגעבען דעם פאלגענדען טרויער־אויסדרוק אויף פישמאנ'ס טויט:

"ווי פילע אידישע זשורנאליסטען האב איך אין פישמאנ'ס טויט געליטען א פערזענליכען פארלוסט. איך האב נאכגעפאלגט די ארבייט פון מיין טייערען פריינט פאר דרייסיג יאהר און שטענדיג באוואונדערט דעם גייסט פון פרישקייט וואס ער האט אריינגעבראכט אין זיין צייטונג.

"זיין קאלום ("פון טאג צו טאג") איז פאר 25 יאהר געווען א ליכטשטראהל אין די פינסטערנישען פון אידישען לעבען. ער איז געווען א מענש מיט זעלטענעם קהראזש. זיין פארבינדונג מיט דער ציוניסטישער באוועגונג איז שטענדיג געווען דורכדרונגען מיט אויפריכטיגקייט און אמת, פאר וועלכען ער האט געקעמפט אומערשראקען.

"ווי טראגיש עס איז אז ער האט געזאלט שטארבען אלס דעלעגאט און ארבייטענדיגער זשורנאליסט אויפ'ן ציוניסטישען קאנגרעס, וואס ער האט זיין איינציג מאל ניט פארפעהלט זייט אך דער ערשטער וועלט מלחמה.

"עס איז געווען מיין פריווילעגיע פאר די לעצטע 25 יאהר אויף די קאנגרעסען צו ארבייטען צוזאמען מיט פישמאנ'ען און אפילו וואוינען מיט איהם צוזאמען אין איין צימער.

"ער וועט אונז אויספעהלען — מיין פריינט און חבר וועלכען איך האב אזוי שטארק געליבט".

מאיר ווייסגאל האט געזאגט:

"פישמאן איז געווען מיין נאהענטסטער און באליבטער פריינט. איך בין צוערשיטערט. אין דעם מאמענט צו קענען געבען א געהעריגע שילדערונג וועגען דער גרויסקייט פון דעם מענשען, וועלכער איז אין זיין טיפער, נאבעלער נשמה געווען א 'חד בדרא'. פישמאן איז געווען א פיהרער און וועג־ווייזער, א געוויסענהאפטער שריפטשטעלער און קלארער דענקער".

אליהו ה. סטאון פון באסטאן האט געזאגט:

"א נאבעלער גייסט און א געטרייער דינער פון אידישען פאלק און ארץ ישראל איז געפאלען פלוצים. דער פארלוסט איז אומערזעצליך. זיין אנדענקען וועט געהאלטען ווערען טייער ביי אלע וועלכע האבען א חם געקאנט.

שילדערט לעצטע שעה'ן פון פישמאנ'ס לעבען

י. קלינאוו, הויפט פון דעם פרעסע־דעפארטמענט פון דער אידישער אגענטור און פרעסע בעאמטער פון ציוניסטישען קאנגרעס, האט מיר היינט איבערגעגעבען עטליכע טשיקאווע דעטאלען פון די לעצטע שעה'ן אין פישמאנ'ס לעבען.

ערשט פרייטאג אווענט, האט קלינאוו געזאגט, האב איך באגעגענט פישמאנ'ען און מיט איהם גערעדט וועגען זיינע צוזאמענקונפטען מיט ווייצמאנ'ען. ער האט זיך ניט באקלאגט וועגען זיין געזונט צושטאנד. אבער ער האט אויסגעדריקט טיפע באזארגטקייט איבער די קאמפליקאציעס וואס זיינען ענטשטאנען ארום דעם צוזאמענשטעל פון דער נייער עקזעקוטיווע, און ער האט מיר איבערגעגעבען וועגען דעם לאנטש־צוזאמענקונפט, וואס ער האט שבת געזאלט האבען מיט ווייצמאנ'ען.

קלינאוו האט באטאנט פישמאנ'ס קאלעגיאלע געפיהלען און זיין קרבנות־גרייטקייט פאר דעם אידישען זשורנאליזם, ווי דאס איז געווען צו זעהן פון דעם פאקט, וואס טראצדעם וואס ער איז געווען אזוי שטארק פארנומען אלס דעלעגאט האט ער געפונען צייט צו העלפען אין די צוגרייטונגען פאר דעם אידישען זשורנאליסטען־קאנפערענץ, וואס איז די טעג אפגעהאלטען געווארען אין באזעל, און וואו ער איז ערוועהלט געווארען אלס מיטגליד פון דעם פרעזידיום.

קערפער וועט איבערגעפיהרט ווערען קיין ארץ ישראל

אין דעם מארגענדיגען "קאנגרעס בולעטין" וועט ערשיינען אן אפשאצונג וועגען פישמאנ'ען אלס ציוניסטישער פיהרער און לייטענדער זשורנאליסט.

דא איז היינט באריכטעט געווארען אז פישמאן וועט באערדיגט ווערען אין באזעל צייטווייליג, און ביי דער ערשטער געלעגענהייט וועט זיין קערפער איבערגעפיהרט ווערען קיין ארץ ישראל.

פועלי ציון אין טרויער

אויף א קאנפערענץ פון די פועלי ציון האט יוסף שפרינצאק אויסגעדריקט טיפען צער אויף פישמאנ'ס טויט, באצייכענענדיג איהם אלס פארטיגען ציוניסטישען קעמפער און פריינט פון דער הסתדרות.

די פארזאמעלטע אויף דער קאנפערענץ זיינען געשטאנען מיט געבויגענע קעפ בעת דער הספד איז געהאלטען געווארען.

די אמעריקאנער ארבייטער דעלעגאציע, מיט אייזאק העמלין, ל. סיגעל, [illegible]. ווערטהיים, לייבאוויץ, ראטבארט און פראפעסאר חיים פיינמאן בראש האט איבערגעגעבען צום "מארגען זשורנאל" טיפען מיטגעפיהל אויף דעם פארלוסט פון א גרויסען זשורנאליסט און ציוניסט".

אן אויסדרוק פון טרויער אויף פישמאנ'ס טויט איז אויך געגעבען געווארען פון דער פאליטישער קאמיסיע פון קאנגרעס דורך איהר פארזיצער, אבא הלל סילווער.

רבי מרדכי נוראק האט אויסגעדריקט "הערצליכען מיטגעפיהל אויף דעם טויט פון דעם גרויסען פובליציסט, פראמינענטען ציוניסט און קלאר־דענקענדיגען מענש, יעקב פישמאן".

מזרחי דריקט אויס מיטגעפיהל

די פאלגענדע קייבעל איז נעכטען אנגעקומען צום "מארגען זשורנאל" פון דער מזרחי דעלעגאציע אין באזעל:

"אין נאמען פון דער מזרחי דעלעגאציע צום ציוניסטישען קאנגרעס דריקען מיר אויס אונזער טיפען טרויער אויף דעם טויט פון יעקב פישמאן, וועלכער איז געפאלען אין מיטען זיין לעבענס־ארבייט פאר ציון".

די קייבעל איז אונטערגעשריבען פון לעאן געלמאן, גדליה בובליק און רבי קירשבלום.

NEWS
—AND—
VIEWS

The Day Dec 23 1946

The Anti-Weizmann Revolution.
The Movement for a Praesidium.
Labor Mizrachi ZOA Combine.
Factors Making for a Change.

—By DR. S. MARGOSHES—

Basel. Dec.:—Of course I may be mistaken, but the way things look from here Dr. Weizmann's presidency of the World Zionist Organization will give way to a praesidium of two or, more probably, of three.

The matter has been broached for some time. Way back in New York I heard the suggestion made only to hear it greeted with loud guffaws by the Weizmannites. Here in Basel the same gentlemen or rather the delegates they have chosen to represent them at this the twenty-second Zionist Congress, have been doing pretty well the same. Anytime a praesidium or a triumvirate was mentioned, they would strike the pose of a world-weary philosopher and opine for the benefit of all and sundry that if anything was sure at all in this most uncertain of all worlds, the reelection of Dr. Chaim Weizmann to the presidency of the World Zionist Organization was a sure thing. And they would add philosophically and theologically: As sure as God made the green apples.

Well, it's not so sure today and I am not referring to green apples. At any rate, many of the most enthusiastic Weizmannites have stopped guffawing. The threat to his presidency has become too serious for that.

To begin with, the overwhelming majority of the ZOA delegation voted in favor of Weizmann in an honorary capacity and for the election of a praesidium of which, it is clearly understood, Dr. Silver is to be one, if not the ranking member. And with the forty-one members of the ZOA stand the twenty-five delegates of the Ha-Oved ha-Zioni, a General Zionist labor organization. And behind them, I am told, stands the Mizrachi together with large sections of the General Zionist confederation and, what is even more important, a very influential segment of the Mapai or the Labor Bloc.

Negotiations are going on with all other groups at this Congress. As long as these negotiations are continued the fortunes of the praesidium will fluctuate and rumors of all sorts will be current and repeated and exaggerated in the corridors and cloakrooms of the Congress. But unless all negotiations fail and all predictions miscarry this Congress will conclude with the election not of a president but of a praesidium.

The reported change in the ranks of labor away from Weizmann is the most astounding phenomenon at this Congress. Labor has been the greatest beneficiary of the Weizmann regime, for while Weizmann reigned Labor ruled. Under this rule the whole Zionist movement has been practically at the service of the Labor Party. That the Histadruth availed itself of this situation not only to improve its own position but also to improve the position of the Yishuv, does credit to the Labor groups but does not alter the fact concerning the character or the identity of the chief beneficiary. Yet it is Labor that, as is now reported, has turned its back on the Weizmann candidacy.

Mizrachi is another case in point. Mizrachi has waxed great under the Weizmann regime. Not as much inclined to orthodoxy as to Labor Weizmann has nevertheless encouraged the Mizrachi influence in the movement, has helped to finance its institutions and has done his best to cooperate with its leadership. But now Mizrachi, next to the ZOA, is the most vocal group calling for a change of administration.

All this is due to the realization that the old regime along with the old policies have seen their day and must now yield to new, stronger and more militant forces. The respect bordering on veneration in which Weizmann personally is held remains, but side by side with it has grown up an opposition to many of Weizmann's policies, and it would seem that at this Congress the opposition would carry the day.

Much of the disinclination to see the Weizmann regime perpetuated stems, no doubt, from Weizmann's recent infirmity. But for many, the time had long come for a change of personalities as well as policies. Changes of this kind have taken place everywhere, in every national camp throughout the world, why not in the Jewish national camp?

Meanwhile the political mills here grind fine and grind very slowly. But whether they can grind out something that will, at this late hour, save the Weizmann regime from change or modification or cancellation remains to be seen.

7.XX p.2.6

FLASH
Direct From
22nd WORLD ZIONIST CONGRESS
(BASED ON CABLES RECEIVED DIRECT FROM BASLE AND OTHER AUTHENTIC PRESS DISPATCHES)

Issued by:
ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
41 East 42nd Street
New York, N. Y.

Dr. Sidney Marks,
Executive Director

E. E. Barbarash, Director
Public Relations Department

Bulletin #5

December 23, 1946.

WRHS ARCHIVES

CONFLICTS ON PRESIDENCY AND POLITICAL ISSUES CONTINUE

As of Sunday, December 22nd, the picture in regard to the presidency of the World Zionist Organization and the composition of the incoming executive was still in a fluctuating stage. A late Sunday dispatch said that the negotiations for the formation of the new Executive to be headed by Dr. Weizmann have failed. Dr. Moshe Sneh is now attempting to bring together Dr. Abba Hillel Silver, and David Ben Gurion to form a new Executive which would not include Dr. Weizmann, according to a JTA report.

The most important item emanating from Basle was that the Political Committee of the Zionist Congress of which Dr. Silver is chairman, by a vote of 20 to 16, with several abstentations voted to recommend to the Congress against participation in the London Conference on Palestine except on the basis of the full Zionist program. The Poale Zion members of the committee reserved the right to raise the issue before the plenary session of the Congress in a minority resolution.

ZOA reaffirms Opposition

At a caucus of the ZOA delegates a resolution was passed reaffirming opposition to participation in the London parley and reiterating their endorsement of Dr. Weizmann as Honorary President of the World Zionist Organization but opposing him for the presidency.

The ZOA caucus followed a three day session of the World Union of Poale Zion which by a vote of 90 to 30 decided to support Weizmann for the presidency on condition that he agree to support the program outlined in a resolution of the meeting which calls for attendance at the London Conference on the basis of a pledge by Britain that it will implement the terms of the mandate or agree to the principle of a Jewish state. It strongly opposes terrorism.

The J.T.A. reports that the resolution was presented to Dr. Weizmann early today by Moshe Shertok and Eliezer Kaplan. The Zionist leader expressed thanks for the Laborites' readiness to support him, but said that it would require some time for him to consider the ramifications of the resolution and he would have to take into consideration the composition of the new Executive to be elected by the Congress.

Election of Weizmann Forecast

The J.T.A. further reports that if Dr. Weizmann accepts the Laborites' conditions, and agreement is reached between them on program and composition of the Executive, his election is considered to be virtually certain.

The resolution as finally adopted by the Poale Zion caucus represents a mutually unsatisfactory compromise between the views of Dr. Weizmann and David Ben Gurion, Laborite leader, but it was the best that could be worked out. Leaders of the party, who say that it was adopted to prevent a serious split, point out that it would enable Weizmann to make a last effort to secure concessions from the British Government, and failing that, he would be forced to resign and a new Congress would be elected to choose a new Executive.

General Zionists Stress Need for Single Labor Federation

A resolution stressing the need for a single united labor federation in Palestine was adopted at the world conference of the General Zionists. It called on all General Zionist workers in Palestine to join the General Zionist Labor Union, which is affiliated with the Histadruth, pointing out that this is the only union recognized by the Confederation of General Zionists.

Dr. Abba Hillel Silver appealed for a single labor movement, asserting that the existence of more than one major labor federation in Palestine has had harmful effects. Urging the Palestine Revisionist labor organization to join the Histadruth, Dr. Silver declared he was impressed with the Histadruth's achievements and predicted that the cooperation of all workers in one federation would encourage progress in the country.

Weizmann Again Appears before Political Committee

Dr. Chaim Weizmann on Friday, December 20th, appeared before the Political Committee and later at a meeting of the General Zionists where he reiterated his demand for unconditional participation in the London Conference.

A J.T.A. Basle dispatch reports: David Ben Gurion, Laborite chairman of the World Zionist Executive meanwhile continued his fight against Dr. Weizmann's policies in the course of an address before the World Federation of Zionist Laborites. He asserted that the majority of the Congress is opposed to unconditional participation in the London parley. However, he agreed to give Dr. Weizmann an opportunity to form a Zionist executive, emphasizing that he was certain that the leader of the World Zionist movement would fail.

Should Dr. Weizmann not succeed in forming an executive, the mandate would automatically pass to Ben Gurion, who believes that he could successfully negotiate with leaders of the various delegations to form a coalition executive reflecting the sentiments of the majority of the Congress delegates. A compromise between Ben Gurion and Dr. Weizmann was sought today by some of the Zionist Laborite leaders, but without success.

Laborites For Weizmann

The Laborites, of whom Ben Gurion is the leader, are reluctant to sacrifice Dr. Weizmann, even though many of them disagree with him on specific issues. They feel that with all due respect to Ben Gurion's achievements for the Zionist cause, the movement has no peer to Dr. Weizmann.

A somewhat similar situation prevails among the World Confederation of General Zionists where Dr. Weizmann is encountering strong opposition led by Dr. Moshe Sneh. Dr. Sneh charges that Dr. Weizmann cannot be trusted, because he changes his position too often. He points to the fact that Dr. Weizmann, when testifying before the Anglo-American Inquiry Committee, stated that a Jewish state can and must be established in the whole of Palestine; later, in a letter to the Colonial Secretary he said that the Zionists would attend the London parley providing that the talks were based upon the principle of a Jewish state in a partitioned Palestine; now he is ready to attend the London conference without setting any conditions.

Executive Supports Biltmore Declaration; Hadassah Announces Its Policy

The Executive submitted a resolution to the Political Committee of the Congress asking that the Biltmore Declaration which demands the establishment of Palestine as a Jewish Commonwealth, be the official program of the Zionist movement. The resolution is supported by all the Laborites and the General Zionists, but is opposed by the Hashomer Hatzair faction which is for the establishment of a bi-national state.

The attitude of the Hadassah delegation with regard to partition and the question of participation in the London Conference was outlined here at a press conference by Mrs. Judith Epstein, Hadassah president. She said that her group feels that if the Congress approves Zionist participation in the London Conference, its representatives should be rigidly bound by pre-arranged conditions--namely, that there should be no discussion of the Morrison-Grady "federalization plan," and that negotiations should lead to the establishment of a Jewish state.

Asked about the size of the Jewish state, she declared that if the British present a partition plan similar to that of the Jewish Agency, it should be given the "most careful, serious consideration". She revealed that the Hadassah delegation has not yet reached a decision as to whom it will support for the presidency.

Congress Committee Gets $32,000,000 Plan for New Settlements

The colonization committee was presented with a Jewish National Fund plan for the establishment of 85 new settlements at a cost of $32,000,000 within the next two years. Abraham Harzfeld, director of the Histadruth colonization department, told the Congress that 35 new agricultural settlements could be established immediately, provided the Congress gave its approval and found the funds for the projects.

Reporting that 83 settlements had been set up since the last Congress in 1939, including 17 since the beginning of October 1946, Harzfeld described what he called the "epic of the Negev." He said that sources of water sufficient for irrigation as well as home use had been unearthed in the desert, and pictured for his audience a flourishing area with all the conveniences of modern society. Insisting that settlement in the Negev has become a practical possibility, he declared that every day lost in expanding the settlements already in the area is a "sin against the Jewish people".

WRHS

Weizmann Meets With His Followers

Reporting on the resolution adopted by the World Union of Poale Zionists by a majority of 70 to 30 favoring Weizmann's candidacy, Moshe Zak cabled to the Jewish Morning Journal of New York, that the decision was the outgrowth of a meeting between Weizmann and his followers held Saturday night (Dec. 21). At the same time, the Poale Zion voted by 60 to 40 to support Ben Gurion's formula of resistance and defeated the mild plan of Eliezer Kaplan as well as Weizmann's demand that resistance be completely abandoned.

Conflicting decisions, Zak adds, have made Dr. Weizmann's candidacy more complicated. Attempts are now being made to iron out both conflicting resolutions with a proposal that the Congress should call for an armistice of the Yishuv's resistance and permit Weizmann to negotiate with the British government under peaceful conditions. This would not mean that the decision favoring continuance of resistance would be nullified.

No less complication, Zak adds, was caused by the decision of the Political Committee against participation in the London Conference. This decision was adopted after Dr. Silver brought in a resolution which read, to the effect that "the Congress decides that existing circumstances in the Zionist movement make it impossible to participate in the London Conference. If these circumstances will change, then this may be taken into consideration by the Actions Committee and then decide for or against participation". This resolution was adopted by 31 to 16.

Margoshes of the New York Yiddish daily, The Day, reports that Dr. Silver has evoked considerable favorable comment among Labor delegates by his statement that the "Histadruth Avodim, Palestine Federation of Labor, is the most wonderful labor organization in the world. Dr. Silver's statement removed the often-repeated charge of his opponents that he, Silver, is antagonistic to the organized labor movement in Palestine".

J A C O B F I S H M A N

FISHMAN MOURNED BY ZIONISTS THROUGHOUT WORLD

Noted Yiddish Editor and Z.O.A. Vice-President Succumbs to Heart Attack at Basle

----

Basle, Saturday, December 21st. - Jacob Fishman, member of the Z.O.A. delegation to the World Zionist Congress died early this morning in a local hospital from a heart attack, at the age of 69. Up until the time of his death, Mr. Fishman showed little symptom of illness and actively participated in the proceedings of the Congress.

Jacob Fishman, formerly editor of the Yiddish daily, Jewish Morning Journal of New York, only recently observed the 50th anniversary of his career as an editor and columnist.

Jacob Fishman died as he had lived - in the midst of serving his people and the Zionist cause to which he dedicated his life. Ephraim Auerbach, noted Yiddish writer and colleague of Fishman, in a eulogy reveals that Fishman before his departure for Basle, said to him, "It is perhaps my last Congress". Even with this premonition, Fishman could not remain behind since without Zionist work, life had no meaning for him. He did not miss a single Congress.

Expressions of deep felt mourning and sorrow were issued in Basle by Dr. Chaim Weizmann, Dr. Abba Hillel Silver, head of the ZOA delegation, Louis Lipsky, a life-long friend of the deceased, and Zionist leaders from all over the world.

A special Congress memorial meeting for Fishman was held on Sunday night in which all delegates to the Congress participated. A special resolution of sorrow was adopted by a standing vote. The memorial address was read by Dr. Chaim Weizmann.

The funeral took place Monday afternoon, December 23rd. Preceding that, his casket was brought into the building of the Congress where his body was viewed for the last time by the delegates.

A committee of fourteen Zionist leaders and personal friends were named as his pall-bearers. Among those who delivered funeral orations were Dr. Abba Hillel Silver, Dr. Stephen S. Wise and Gershon Agronsky.

It has been decided that his body be transferred to Palestine after a few months.

The following obituary notice was printed in the general press on behalf of the ZOA:

"The Zionist Organization of America expresses its deep sorrow at the passing of Jacob Fishman, a Vice President of the organization, who died in the midst of his services to the cause while attending the sessions of the World Zionist Congress in Basle Switzerland.

"For half a century the deceased labored unremittingly for the restoration of his people to their own Homeland in Palestine. His record of achievement will constitute an eternal monument to his memory. His loss will be universally mourned.

"Our deep condolences and sympathy to the surviving members of his family."

Dr. Sidney Marks,
Secretary

WRHS ARCHIVES

Born in Radzilovo, Poland, Mr. Fishman came to the United States in 1890 and attended public and private schools here. He became a member of the staff of The Jewish Daily News in 1893, and was made city editor of the newspaper two years later. He left The News to become city editor of The Warheit, with which he remained until 1914, when he joined the staff of The Jewish Morning Journal.

Two years later Mr. Fishman became managing editor of The Journal and later was appointed its editor, a post he relinquished five years ago to serve as the newspaper's chief columnist. He was also first president of the Palcor News Agency.

In the last fortnight, he was elected president of the Jewish Journalists Club, organized in Basle shortly after the opening of the Congress.

Mr. Fishman, a vice president of the Zionist Organization of America, was a leader in 1925 in the establishment of the United Palestine Appeal as the central fund-raising body in the United States for the development of the Jewish National Home in Palestine.

A member of the board of directors of the United Palestine Appeal, he was also active in the United Jewish Appeal, the combined national campaign for Palestine as well as for overseas relief and refugee aid in the United States. He was also an officer of the Palestine Foundation and the Jewish National Funds that comprise the United Palestine Appeal.

A bachelor, Mr. Fishman made his home here at the Gramercy Park Hotel.

CONGRESS DEADLOCK CONTINUES
BEN GURION PROPOSES PRESIDENCY REMAIN VACANT
ZEFF EXPELLED BY REVISIONISTS DELEGATION

As the Congress neared the end of its second week, the sharp clashed on the major issues debated since its opening continued without abatement. Dr. Weizmann's address Monday night and his "ultimatum" to the Standing Committee on Wednesday (December 18th) laying down conditions for his acceptance of the presidency further aggravated the situation. A large section of the Palestine Labor delegates headed by Ben Gurion openly came out in opposition to Weizmann's re-election as president, while the ZOA delegation in a statement issued through Dr. Israel Goldstein sharply protested "the slurring references to American Zionists contained in Weizmann's address".

Ben Gurion Wants Office of President Remain Vacant

David Ben Gurion, appearing before the Political Committee on Thursday (December 19th) appealed to the Congress to take no action on either partition or participation in the London Conference, but to leave the decision on these questions to the new Executive. Moshe Zak in a cable dispatch to the Jewish Morning Journal reports that David Ben Gurion declared that he will enter the Executive if Weizmann becomes honorary president only, and proposed that the movement be led by a coalition Executive comprised of all parties and shades within the World Zionist Organization. Ben Gurion favored that the office of president remain open but also opposed the American proposal for a presidium.

John Chabot Smith of the New York Herald Tribune cabled that Ben Gurion proposed a compromise solution of the deadlock under which Ben Gurion would continue to be chairman of the Executive, while Dr. Abba Hillel Silver would be chairman of its activities in the United States and Rabbi Yehudah L. Fishman in Palestine.

The JTA reports that Ben Gurion predicted that an agreement could be reached with the Palestine Arabs only after the establishment of a Jewish state. To bolster his prediction, he cited the fact that the ex-Mufti of Jerusalem had sent emissaries to London after publication of the Peel partition plan in 1937 to negotiate for the establishment of relations between the two proposed states. He also said that several neighboring Arab states had approached the Agency for the same reason when it appeared that a Jewish state might be established.

Wants Political Work in U.S. Carried on by Non-American Zionists

The JTA further reports that a clash between Ben Gurion and Dr. Abba Hillel Silver occurred at the Political Committee when the former demanded that Zionist political activities in the United States should be carried on by non-American Zionist leaders. This brought an angry retort from Dr. Silver who asked whether Ben Gurion wished to discount all the political activities of the American Zionist leadership.

The Committee accepted a proposal by Ben Gurion that the Jews establish a city similar to Tel Aviv in the Negev in order to facilitate conquest of the desert. The plan will be embodied in a resolution to be submitted to the Congress.

Dr. Nahum Goldmann followed Ben Gurion, reporting to the Committee on recent negotiations in London and Washington on the Agency's partition scheme. Berl Locker also reported concerning the London meetings with government representatives.

Ziff Predicts Civil War; Expelled by Revisionists

William B. Ziff, New York Revisionist, was expelled by the Revisionist delegation after issuing a statement in which he declared that approval by the Congress of partition or cooperation with the British government against the underground would be the signal for immediate civil war.

Ziff told a press conference that if the Zionist Executive submitted to what he termed "Quisling collaboration" with Britain it would be repudiated and fought as an enemy. Ziff also accused the British of recruiting "picked anti-Semites" for service in the Palestine police.

Kaplan Charges Ben Gurion With Party Discipline Violation

Eliezer Kaplan, treasurer of the Agency Executive, today charged Ben Gurion with violating Labor Party discipline by appearing before the Political Committee without prior consultation with the party fraction. He told a stormy caucus of the Labor delegates, at which no agreement would be reached on any of the major issues facing the Congress, that if the party ignores this breach of discipline by Ben Gurion, the latter might negotiate personally with the Committee on Nominations concerning the conditions under which he would agree to be a candidate for membership on the Executive.

Congress Court Opens Hearings

The Congress Court opened hearings in the case of the 13 members of the American United Zionist-Revisionist delegation who were suspended early this week because of publication in the United States of an advertisement calling for support for the extremist group in Palestine, and the submission to the United Nations of an appeal for the establishment of a trusteeship for Palestine. The advertisement bore the names of several organizations affiliated with the Hebrew Committee of National Liberation, as well as that of the Zionist Revisionists.

Meir Grossman, president of the United Revisionists of America, stated on behalf of his group that there could be no question of dissolving ties between his party and the H.C.N.L. because no such ties existed. He denied knowledge of cooperation between his group and the H.C.N.L. although he said some members of the Revisionist organization might be members of the other body.

Dr. Nahum Goldmann, speaking for the Executive, said that there must have been cooperation and affiliation between the groups. He declared that Grossman's statement was satisfactory as far as it went, but that it should be followed by a similar statement by the United Zionists-Revisionists in the United States. He asserted that the Executive does not desire to punish the Revisionist delegates, but that further action besides Grossman's statement must be forthcoming. The court then adjourned.

New York Paper Criticizes Weizmann For Ultimatum

The Jewish Morning Journal of December 20th in an editorial entitled "Ultimatum at the Zionist Congress" takes Weizmann to task for presenting the Congress with his demands.

"Whether or not the conditions Dr. Weizmann is reported to have made (for his acceptance of a responsible position) may be considered in the nature of an ultimatum, they were certainly of the kind which could be expected to evoke the threats of the other extreme".

The warning issued by the Irgunists and the Sternists that partition and collaboration with Britain would bring about civil war in Jewish Palestine, the editorial thinks, came as a natural reaction to Weizmann's demands. The warning from the extremists came through William B. Ziff speaking at a press conference. Thus, says the editorial, the Congress is being paralyzed.

"The demand in advance for the indorsation of partition, while Britain has as yet failed to indicate that it favors it, or generally, to obligate the Congress to any definite action by the Jews while the other side does nothing to meet them half-way, cannot at this time be a basis for creating that internal unity which is the most important issue at the moment".

Text of ZOA Statement

The full text by ZOA delegation's statement at the Congress protesting Dr. Weizmann's remarks on American Zionists follows:

"The delegation of the Zionist Organization of America feels compelled to express its deep resentment over the slurring references to American Zionists which were contained in the address of Dr. Chaim Weizmann on Monday night. These offensive remarks concerning American Zionists' support of the Haganah and its resistance activities were passing strange coming from one who must be fully aware that the Zionists of America were repeatedly called upon by authoritative spokesmen of the Yishuv to give the utmost support to the responsible Jewish resistance movement in Palestine.

"American Zionists had responded willingly and enthusiastically--and effectively--to these appeals. Now to hear these very efforts which were so eagerly solicited on behalf of the Yishuv derided by Dr. Weizmann, and their purpose misrepresented, is shocking.

"In carefully measured words spokesmen of American Zionism at the Congress stated that it must be left to the responsible elements of Palestine Jewry to determine what should or should not be done with regard to resistance, and they reaffirmed the support of American Jewry to the Yishuv and Haganah in their heroic efforts to protect the rights of the Jewish people.

"This position of American Zionists was so distorted as to be susceptible to the interpretation that American Zionists were irresponsibly encouraging the youth of Palestine to expose themselves to danger while remaining safely in America and offering only moral, political and financial support. This unparallelled imputation has caused a feeling of outrage among the American delegates to the Congress and evoked expressions of protest and indignation at the sessions Monday evening and subsequently.

"We regret that contrary to reasonable expectations, Dr. Weizmann has not taken the occasion to withdraw his offensive remarks or to correct the painful impression they create."

Direct From

Issued by:
ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
41 East 42nd Street
New York, N. Y.

L A T E F L A S H

BASLE, DECEMBER 24TH - AFTER AN ALL NIGHT AND ALL DAY CONTINUOUS SESSION THE 22ND WORLD ZIONIST CONGRESS CLOSED WITHOUT ELECTING AN EXECUTIVE OR PRESIDENT.

THE ACTIONS COMMITTEE, THE SUPREME BODY OF THE WORLD ZIONIST MOVEMENT BETWEEN CONGRESSES, HAS BEEN EMPOWERED AT ITS MEETING TOMORROW MORNING (DECEMBER 25TH) TO ELECT AN EXECUTIVE. ALL INDICATIONS POINT TO THE ELECTION BY THE ACTIONS COMMITTEE OF A PRAESIDIUM TO HEAD THE WORLD ZIONIST MOVEMENT.

THE LATE FLASH FROM BASLE DOES NOT MENTION THE ELECTION OF A PRESIDENT - MERELY AN EXECUTIVE.

FOR FULL DETAILS OF THE FINAL DRAMATIC SESSIONS WATCH FOR THE JANUARY 2ND ISSUE OF THE NEW PALESTINE NEWS REPORTER.

The Day Dec 23 1946

ציון־קאָנגרעס פאַרהאַנדעלט היינט די טאַקטיק; איחוד־פועלי ציון איז פאַר וויצמאַנ׳ען, מיט באַדינג

איחוד פועלי־ציון שטימט פאַר דער ווידערערוויילונג פון דר. וויצמאַן, אויב ער וועט אָננעמען זייער פּאָליטישען פּראָגראַם. — פּראָגראַם פאָדערט, אַז מען זאָל זיך באַטייליגן אין דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ בלויז ווען ענגלישע רעגירונג וועט זיך פאַרפליכטען צום מאַנדאַט, אָדער צו דער גרינדונג פון אידישער מלוכה.

BULLETIN

באזעל, דעצ. 22 (אימא). — די פּלענער צו פאַרמירען א נייע עקזעקוטיווע מיט דר. וויצמאַן אלס פּרעזידענט, זייגען — ווי עס זעהט אויס — דורכגעפאַלען, איז דא היינט דערקלערט געוואָרען.

דר. משה סנה האָט אויך זיך גענומען די אויפגאַבע צוזאַמענצוברענגען דר. אבא הלל סילווער און דוד בן־גוריון, כדי צו פאַרמירען א נייע עקזעקוטיווע אָהן וויצמאַנ׳ען.

ספּעציעלע טעלעגראַמע צום „טאג"

פון דר. ש. מאַרגאָשעס

באזעל, דעצ. 22. דער ציוניסטישער וועלט־קאָנגרעס איז נאָך ווייט פון אן ענדגילטיגען באשלוס וועגען דער טאַקטיק בנוגע דער ארץ ישראל קאָנפערענץ אין לאָנדאָן. נאָכדעם ווי די פּאָליטישע קאָמיסיע פון קאָנגרעס האָט באשלאָסען, אז די אידישע אגענטור זאָל זיך נים באַטייליגען אין דער ...

Zionists Leave Door Open On London Palestine Talks

News 12-24-46

BASEL, Switzerland (AP)—The World Zionist Congress today turned thumbs down on participation in the London conference on Palestine, but left the door open for reconsideration of its position should the British government denounce the 1936 white paper limiting Jewish immigration to the Holy Land.

By a vote of 171 to 154, the Congress—composed of delegates from 43 nations—voted against sending a representative to London "under existing circumstances."

However, the Congress agreed that "if a change should take place in the situation, the general council of the Zionist organization shall consider the matter and decide whether to participate in the conference or not."

Silver Presents Resolution

Twenty-five of the delegates abstained from voting on the resolution, which was introduced by Rabbi A. H. Silver of Cleveland, chairman of the Congress political commission.

A short time before approving Silver's resolution, the Congress unanimously adopted a resolution condemning the British white paper as "an obstacle to the rescue and rehabilitation of hundreds of thousands of the surviving Jews in Europe."

The Congress also unanimously approved another resolution demanding unrestricted immigration to the Holy Land and proclaiming "the inalienable right of every Jew in need of a home to seek salvation in Palestine." The Congress acclaimed "the continuous flow to Palestine of Jewish immigrants—men, women and children—who have braved every terror to reach the shores of their homeland."

Silver's Chances Improved

Adoption of Silver's resolution regarding the Palestine conference was generally regarded as strengthening his chance for election as president of the world Zionist organization. The election is the last major item remaining on the agenda.

Silver has told the Congress that he was skeptical of the results of a three-way London conference on Palestine, and has made it clear that he opposed participation as long as the British government adheres to the policy outlined in the white paper.

The London talks, in which British and Arab representatives have been the only participants thus far, is now in recess. It is scheduled to reconvene early next year.

Dr. Chaim Weizmann of London, the present president of the World Zionist Organization, has said that he does not wish to be re-elected unless he is given a free hand to continue negotiations with England.

Silver Favored for President as Zionists Spurn London

12-25-46

BASEL, Switzerland, Tuesday, Dec. 24—(AP)—The world Zionist congress voted 171 to 154 today against participating in the London conference on Palestine under existing circumstances.

The vote was on a resolution sponsored by Rabbi A. H. Silver of Cleveland, O.

Passage of the measure put Silver in the favored position for the presidency of the world Zionist organization.

Earlier the congress unanimously adopted a resolution condemning the British white paper of 1936 as "an obstacle to the rescue and rehabilitation of hundreds of thousands of surviving Jews in Europe."

Immigrants Hailed

In another resolution unanimously approved, the congress demanded unrestricted emigration to the Holy Land and hailed "the continuous flow to Palestine of Jewish immigrants—men, women and children—who have braved every terror to reach the shores of their homeland."

This resolution also proclaimed "the inalienable right to every Jew in need of a home to seek salvation in Palestine" and pledged the sympathy and support of the Zionist movement to "all Jews determined to exercise that right."

Dr. Stephen S. Wise, a member of the executive of the Jewish agency, predicted today that Dr. Chaim Weizmann of London would remain at the helm of the World Zionist Organization and that the Zionists would participate in the Palestine conference in London next month.

On the eve of the final plenary meeting of the 22d World Zionist Congress, Rabbi Wise said in an interview:

"It may sound unsafe for me, before the congress is ended, to venture a prediction, yet I do. Dr. Weizmann will remain at the helm.

"He will be authorized to proceed to the London conference in January to present Zionism's aims and claims.

"Six unearned Arab kingdoms have come out of the first world war. We ask for nothing more than a viable Jewish state with control over immigration, industry and finance, in an adequate area of Palestine that shall bring the Jewish state into the company of the United Nations of the world."

Arabs Protest

CAIRO, Dec. 23—(AP)—The Arab executive committee of Palestine cabled the British government tonight protesting what it termed British "interference" in Moslem affairs in Palestine.

Earlier a spokesman of the Arab League said Arab states would not send representatives to the Palestine conference in London, scheduled to resume next month, if the British government confirmed reports here that it would approve the partition of Palestine.

Jewish Violence Hit

BASEL, Switzerland, Dec. 23—(UP)—The political commission of the 22d world Zionist Congress today approved a resolution condemning Jewish violence in Palestine and specifically named Irgun Zvai Leumi and the Stern gang as the "main groups" responsible for outbreaks.

The budget commission also endorsed a $58,000,000 budget, the largest in Zionist history, to support the organization's activities during 1947. The money will be spent mostly on establishing agricultural settlements for Jewish immigrants to the holy land.

Delegates will meet tonight in a full session to consider the budget, the resolution of condemnation and to formulate their policy on partition of Palestine and Jewish participation in next month's international Palestine conference in London.

Zionist Congress Puts Officers Up to New Council

BASEL, Dec. 24—(Reuters)—The World Zionist Congress meeting here today, after an all-night session when it was decided not to attend the London conference on Palestine next month, found it impossible to form a new Zionist executive by the time the final session concluded.

It was therefore decided by 119 votes to 65 to empower a newly-elected general council of 67 members to deliberate as quickly as possible on the formation of an executive.

David Ben-Gurion delivered the closing address to the members, who were finishing the congress considerably disappointed and with dampened spirits after a 24-hour continuous sitting.

Amid applause he paid high tribute to Dr. Chaim Weizmann as the moulder of the modern Zionist movement.

The new general council will meet tomorrow afternoon to begin discussions on the executive issue.

V:XX

קונגרציון
Congrezion

בילטין הקונגרס מס' 13

בזל, 24.12.46
א' טבת, תש"ז
ז' חנוכה.

הישיבה העשרים־ושלוש

וכוח על ההחלטות של ועדת החינוך והתרבות

הישיבה הכ"ג של מליאת הקונגרס נפתחה ביום ב', 23 בדצמבר, בשעה 4 אחה"צ, בנשיאותו של הרב א. נ"פלד.

הקונגרס דן בהחלטות הנוגעות לעניני חינוך ותרבות בא"י ובגולה. את הדו"ח של הועדה לענינים אלה מסר מר י. ורפל (מזרחי). בחלק אחד מההחלטה מובעת הערכה למורים העברים, שהביאו לידי שיטת חינוך מקיפה בא"י מגן הילדים ועד לאוניברסיטה. ההחלטה מדגישה, כי שני מיליון לירות שבתקציב החנוך היהודי באים כולם מהישוב העברי, ומציינת את ההפליה לרעה מצד הממשלה, המשתתפת בחנוך העברי רק בסכום מיצער, בעוד שהיהודים משלמים את רוב ממסי ההכנסה של הממשלה. ההחלטה מבקרת גם את הממשלה, על שאיננה נותנת לועד הלאומי סמכות חוקי בעניני החנוך. לכן מחייבת ההחלטה את מוסדות התנועה הציונית לסייע בידי הועד הלאומי שיוכל להבטיח את האוטונומיה של החנוך היהודי ולאשר לשנת תש"ז את הסכום של 170,000 לירות; התמיכה לשנת תש"ז תגדל ותגיע עד לסך 250,000 לירות. סכום זה יכלול בתוכו את הסך 50,000 לירה, לביטול חלקי של שכר־למוד, מתוך הנחה ששכר־הלמוד יבוטל לגמרי בשנת תש"ח. ההחלטה מביעה את משאלתה, שתוקדש יותר תשומת לב למוסדות החנוך הדת"ם בא"י, ולכוללם ברשת הכללית של החנוך העברית. ההחלטה דנה גם בשאלות החנוך הפיסי ובפעולותיהן של ההסתדרויות ספורטיביות.

החלק השני של ההחלטה דן בשאלות תרבות. בהרגישה את האבדות הגדולות שסבל העם היהודי בשנים האחרונות, מביעה ההחלטה את הערכת הקונגרס לפעולותיה של מחלקת החנוך שע"י הועד הלאומי ומדגישה את החשיבות הרבה הנודעת להפצת השפה העברית בקרב העולים החדשים ובקרב עדות המזרח.

ההחלטה תובעת את החשת בצוע התכניות הספרותיות של מוסד ביאליק ומוסד הרב קוק, וממליצה שהסוכנות היהודית תגדיל את תמיכתה הכספית למוסדות אלה, למען יוכלו להגשים את תכניותיהם. אשר לאוניברסיטה העברית מציעה ההחלטה, להגדיל את התמיכה הניתנת לה וממליצה על הקמת קתידרא לחקירת התיתה של השפה העברית. בהמשך ההחלטה מובעת המשאלה להגדיל את התמיכה לישיבות ותובעת תשומת לב מיוחדת לצרכי החנוך של הישובים החדשים, והגדלת התמיכות ל„הבימה" ול„אוהל", לאופירה הארצישראלית ולתזמורת הפילהרמונית. ההחלטה ממליצה גם על מתן תמיכה מיוחדת להקמת בנין בשביל תיאטרון „אוהל" ל־20 שנות קיומו של תיאטרון זה. לבסוף ממליצה ההחלטה להגביר את הפעולה להפצת השפה העברית והתרבות העברית בקרב שארית הפליטה באירופה ובקרב היהודים בצפון־אפריקה. פעולה זו תעשה התחת פיקוחה של ההנהלה הציונית ובהשתתפותם של הועד הלאומי וגופים מעוננים אחרים. ההחלטה מדגישה את הצורך לחזק את הקשר בין א"י ובין הגולה, ע"י שיגור שליחים מיוחדים, מורים, להקות תקנים ובדומה. בסופה קובעת ההחלטה, כי לפחות 500,000 לירה מהתקציב הציוני צריכים להיות מיועדים לפעולות חנוך, ספרות, תרבות ודת בגולה.

דר. רימלד (ציונים כללים) מכניס הצעת תיקון בדבר שינויים ארגוניים בשיטת החנוך, שיצמצמו את פילוג החנוך לזרמים שונים. ההצעה נדחתה ב-120 קול נגד 51. תיקון שני, שהוכנס ע"י דר. מ. דבוז׳צקי (איחוד) בדבר הקמת קתידרא ליידיש באוניברסיטה העברית, הוחזר ע"י המציע. אבל ציר שני מסיעת „איחוד" דרש, כי החלטה זו תועמד להצבעה. לפי הצעתו של מר ברוך צוקרמן החליט הקונגרס, ב-140 קול נגד 56, למסור את השאלה הזאת להחלטתו של הועד הפועל הציוני. לפני ההצבעה הודיע מר ורפל, כי רוב הועדה התיחס להצעה זו באהדה, אולם לדעת הועדה יש עוד לדון בשאלה זו ביתר פרוטרוט.

ההחלטות של הועדה לעניני חנוך ותרבות וכן שאר ההחלטות של הועדות השונות תתפרסמנה במלואן לחוד.

הוכוח על החלטות הועדה לעניני הנוער.

מרת חיה גרוסמן (השומר הצעיר), מרצה בשם הועדה לעניני הנוער ומביאה את ההחלטה המכילה 7 סעיפים. ההחלטה מציינת בסיפוק את הקמת המחלקה לעניני הנוער ע"י ההנהלה הציונית וקובעת, שיש להגדיל במידה ניכרת את תקציבה של המחלקה, כדי לאפשר לה את מילוי תפקידיה המרובים. ההחלטה מקדמת בברכה את שיתוף הפעולה ההדוק בין ההנהלה הציונית והלשכות הראשיות של הקק"ל וקרן היסוד וקובעת שהמחלקה לעניני הנוער נעשתה למבשירם המרכזי של המוסדות הציוניים העליונים לעבודה בין הנוער לבצוע התפקידים האלה: יחסים עם הסתדרויות נוער בכל חלקי העולם; הוצאת ספרות חנוכית בעברית, ביידיש ובשאר הלשונות; הכשרת שליחים ונציגים לפעולה בקרב הנוער בחו"ל; טיפוח התרבות העבריה בין הנוער בארצות הגולה ועריכת קורסים למדריכי נוער ציוניים. ההחלטה גם מדגישה את הצורך המיוחד בחיזוק התנועות והארגונים החלוציים, מאחר שלמילוי תפקידיה של התנועה הציונית בא"י דרוש מלאי גובר והולך של כוחות אדם חלוציים, שיבואו מאירופה, מארצות דוברי אנגלית, אמריקה הלטינית ומכל שאר קיבוצי הגולה.

ההחלטה מסתיימת בהערכת עבודותיהן של הקק"ל וקרן היסוד בקרב הנוער, וקוראת לנוער הציוני להחדיר בלב כל החברים את רעיון הקרנות, המשמשות מכשיר כספי למפעל הבנין בארץ.

ההצעות של ועדת העבודה

מר פ. בן־דורי (הסיעה של תנועת אחדות העבודה־פוע"צ) מביא את החלטותיה של ועדת העבודה, שנתקבלו פה אחד, פרט לסעיף 13 (ראה להלן). ההחלטה מביעה את הערכתו של הקונגרס לפעולות ההכשרה שנעשו על ידי מחלקת העבודה בקרב העולים החדשים והנוער הארצישראלי והובעת מאת מחלקת העבודה לבצר ולהרחיב את הפעולות האלה. ההחלטה מטילה על מחלקת העבודה לבוא לעזרת הפועל העברי, העסוק בעבודות כיבוש בכפר ובעיר, בשיכון זול; המחלקה נתבעת לעמור נגד מגמות הקיפוח של הפועל והפקיד היהודי במשק המדינה,

הצבא והחברות הבינלאומיות. ההחלטה קוראת גם להנהלת הסוכנות היהודית לבוא בדברים עם חברת „אבן", לשם השתתפות בהון החברה לפתח את ענף תעשית האבן בירושלים; ההנהלה נדרשת גם להגביר את יכולתה של חברת „ביצור", לשם יצירת עבודות, ביחוד בתקופת השפל הכלכלי; להגביר את אמצעיה של חברת „חקל" להרחבת פעולותיה, המקילות על כיבוש העבודה בשטח החקלאות.

ההחלטה מציינת את התקדמותן של לשכות העבודה הכלליות, אשר קיומן גרם להעלמם של סכסוכים בין פועלים לפועלים בדבר מקומות העבודה; ההחלטה גם מקבלת לתשומת לב את הודעת סיעת הריביזיוניסטים על הצטרפות „הסתדרות העובדים הלאומית" ללשכת העבודה הכללית על יסוד התקנות הקיימות של הלשכות ומטילה על מחלקת העבודה של הסוכנות לגשת מיד להגשמת החלטה זו. להלן דורשת ההחלטה מאת מחלקת העבודה לעשות את המאמצים כדי שפקידים במוסדות הלאומיים, המוניציפליים, הציבוריים ובמפעלים פרטיים - יתקבלו באמצעות לשכת העבודה.

כן נאמר בהחלטה, שהקונגרס מציין את מאמציה של מחלקת העבודה לתחן בסכסוכי עבודה ומחייבת את המעבידים והפועלים שיודיעו למחלקת העבודה על הסכסוכים המתהוים עוד לפני פרוץ השביתה, כדי להביא את הצדדים לידי הסכם.

המרצה קורא את הסעיף 13, הקובע כי „הקונגרס מציין את מאמציה של מחלקת העבודה ליצור על יד לשכות העבודה ועדים משותפים של נותני העבודה והפועלים שידונו ויחליטו על ענינים משותפים". המרצה מוסיף, כי הוא מייצג את המיעוט, שהתנגד לחלק זה מההחלטה, משום שהחלטת הקונגרס הקודם היתה מספקת, ואין לקבוע בענין זה עקרונות חדשים. מר י. גרינבוים, ראש מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית, תומך בהחלטה. רגה ורשביאק (השומר הצעיר), תומכת בהשקפת המיעוט, במר הרפז (איחוד) תומך בהשקפת הרוב. לאחר הצבעה נתקבל סעיף זה ב143 קול נגד 51.

החלטות משנה, הנוגעות לפעולות הימאות נתקבלו ע"י הקונגרס. החלטות אלו מחייבות את הועד הפועל הציוני להעמיד לרשות הפעולה הימית בארץ את האמצעים הדרושים להרחבת ענף הספנות לנוסעים ולמשאות, לפיתוח הדייג, להרחבת נמל תל־אביב ולביסוס העמדה בנמל חיפה. ההחלטה מביעה גם את ברכת הקונגרס להקמת חברת השיט „צים".

התפטרותו של נשיא בית־דין הקונגרס

אחרי קבלת ההחלטות הנ"ל מודיע יו"ר הישיבה, כי דר. סם גרונימן הגיש את התפטרותו כנשיא בית־דין הקונגרס. הקונגרס הביע לדר. גרונימן את הערכתו החמה בעד פעולתו הברוכה בכהונה זו במשך שנים רבות. הוצע, כי דר. א. ברט יכהן כנשיא בית־דין הקונגרס, דר. ס. זמורה - כנשיא בית־דין הכבוד, דר. פליקס רוזנבליט,-עורך־דין הקונגרס, ודר. מ. דונקלבלום ודר. ס. סוקר - סגנים.

בזה נגמרה הישיבה הכ"ג.

היעיבה ה"24

הצעות הועדה למסחר ולתעשיה

הישיבה הכ"ד של מליאת הקונגרס נפתחה בשעה 9 בערב, בנשיאותו של דר. י. שכטמן.

מר פריד נטלר (ציוני כללי) מרצה על ההחלטות המוגשות ע"י הועדה למסחר ולתעשיה.

בהחלטות אלו מציין הקונגרס מתוך הערכה את הישגיה של התעשיה היהודית שהרחיבה את יסודות הכלכלה של א"י והגדילה את יכולת קליטה לעולים חדשים. ההחלטה מציינת בקורת רוח את תרומתה החשובה של התעשיה העבריה למאמץ המלחמה של אומות הברית ואת חלקה רב-הערך באספקת האוכלוסיה האזרחית, כשהארץ והמזרח התיכון היו מנותקים מכל מקורות האספקה שמעבר לים. הקונגרס מביע את הכרתו לאנשי התעשיה ולפועל העברי במפעל רב-הישגים זה.

ההחלטה קוראת להרחבת פעולותיה של המחלקה למסחר ותעשיה, אשר „במסגרת האפשרויות התקציביות המוגבלות גילתה פעולה יעילה לעידוד התעשיה ויצירת כלים לביסוסה ולפיתוחה". ההחלטה גם קובעת, כי על הנהלת הסוכנות היהודית לשנות את גישתה ההתישבות העירונית בכלל ולפיתוח התעשיה בפרט, ולהרחיב את ממדי היזמה הלאומית בענף התעשיה ובפיתוחו.

בעניני מסחר החוץ, תובעת ההחלטה מהנהלת הסוכנות היהודית לעודד את יצוא התעשיה; פתיחת לשכות כלכליות בארצות חשובות שמע"ל ולהרחיב ולהגביר את כוח יצורה של התעשיה הק"מת, כדי לעשותה מוכשרת להתחרות בתעשיות חוץ ע"י הרחבת פעולת האשראי, שיפור היצור וארגון הדרכה טכנית בשביל המפעלים הזקוקים לכך. החלטת מיוחדת בדבר תוצרת הארץ מטילה על כל חלקי הישוב לראות את התמיכה בתוצרת הארץ כחובה לאומית.

להלן מציינת ההחלטה בהערכה את הפעולה שנעשתה עד עתה בשטח פיתוח תעשית הבית, מלאכת המחשבת ויצור חפצי החן בארץ, וקוראת ליהודיה בעולם כולו לתמוך בתעשית בית זו; ההחלטה מטילה על ההנהלת את פיתוח התירות בארץ ומטילה גם על ההנהלה להגביר את מאמציה להעברת הון יהודי לא"י, באמצעות הסכמים מסחריים עם הארצות הבאות בחשבון. חלק מההחלטות נוגע לשאלות העבודות הציבוריות, והועדה ממליצה על הנהגת שיטת טנדרים פומבים במסירת עבודות ציבוריות,לאומיות וישוביות.

בסוף ההחלטה מובעת הדרישה לשים לב במיוחד לפיתוחה של ירושלים; הקמה חברת פיתוח לירושלים עם הון מתאים לצורך זה, תוך שיתוף הקרנות; רכישת קרקע ופיתוחה בסביבת ירושלים; הקמת בניני תעשיה ומכירתם או החכרתם והשתתפות בהון ליסוד מפעלי מלאכה ותרושת חדשים.

הצעות הועדה להתישבות חקלאית

מר שוצברג (השומר הצעיר) מרצה מטעם הועדה להתישבות חקלאית ומביע את הצעותיה. ההחלטות מביעות סיפוק רב לדו"ח המעודד של המחלקה להתישבות והקהק"ל על הפעולה ההתישבותית בתקופה שבין קונגרס

לקונגרס, ומציינות את הקמת 83 הישובים החדשים, שחיזקו וביצרו את עמדתו של הישוב וסייעו לישוב בימי החרום הקשים, כשהארץ היתה מנותקת ממקורות האספקה מבחוץ. בענין העליות על הקרקע בנגב מציינת ההחלטה, כי המפעל הנהדר הזה שימש מקור עידוד לישוב ולגולה, ודורשת את המשך הפעולה ע"י בצוע תכנית בעלת היקף. ברכת הקונגרס נשלחת לישובי העמק במלאות חצי יובל לראשית ישובו המחודש של האזור המבורך הזה.

בחלק ההחלטות הנוגע לתקציב ההתישבות קובעת ההחלטה, כי חלקה של ההתישבות החקלאית במסגרת התקציב הציוני הכללי צריך להיות 30% לפחות, לבצוע עליות חדשות, לביסוס המשקים הקיימים, בצוע תכניות להקמת מפעלי מים איזוריים ולהקים קרן לשיכון, כדי לספק את הצרכים החיוניים בדיור המשקים החקלאיים.

חלק אחר מההחלטות מציין בסיפוק את העובדא, כי חלק ניכר מעלית המעפילים נקלט במשק החקלאי, ויש צורך לבצר ולהרחיב את המשקים הקיימים למען ימשיכו לשמש מקור לקליטת עליה. החלטה אחת תובעת את המשך הפעולה בישוב חיילים ונוטרים בקצב מזורז; פן תובעת ההחלטה הקמת ישובים חקלאיים נוספים בהרים וממליצה על הקמת ישובים לאורך חופי הארץ; קוראת להתחיל בפעולה לפיתוח האדמות של זבולון החולה; תובעת מההנהלה לאפשר ל"פאוא" לגייס אמצעים ממקורות נוספים לפיתוח החקלאות בארץ; מטילה על ההנהלה להגביר את עזרתה הכספית והארגונית להתישבות המעמד הבינוני ולחזק את אמצעי החברה "רסקו"; החלטה אחת מציינת את העזרה שניתנה לענף הפרדסנות בתקופת החירום ומטילה על ההנהלה לשקוד על שיקום הפרדסים שבעליהם שומרים אימונים לעקרון העבודה העברית; עוד החלטה מעריכה את התישבות עדות המזרח ואת התעוררות החלוציות בעדות אלה; פיק"א מתבקשת להגביר את פעילותה בהתישבות החקלאית; הקונגרס מציין בהערכה את מוסדות החנוך החקלאיים ואת משקי הפועלות וחווה לימוד לנערות, וקורא להקים מועצה חקלאית, שתפקידה לשמש מוסד מיעץ ליד המחלקה להתישבות.

ההחלטות מסתיימות בקריאה לקרן הקימת לגיים את כל אמצעיה לגאולת שטחי קרקע נוספים, לשם הבטחת המשך מפעל ההתישבות.

לאחר קבלת ההחלטות מציין מר ל. שקולניק את הברכה הרבה הצפונה בגילוי מקורות המים בא"י, ובנגב בפרט. בעזרת ההשקאה אפשר לצמצם בהרבה את שטח הקרקע הנחוץ למחית משפחה, ואומר: על ידי המים אנו יכולים להגדיל את מספר המתישבים פי־שלושה וארבעה.

דר. וייצמן נפרד מהקונגרס

היו"ר מודיע, כי דר. וייצמן בא לומר לקונגרס כמה דברי־ פרידה. כשדר. וייצמן מופיע על הבמה מקדמים אותו צירי הקונגרס בתשואות ממושכות וכל הקהל קם על רגליו.

דר. וייצמן אומר:

כנהוג בנעילת קונגרסים, יהיה לכם ודאי גם הלילה "ליל שימורים". עלי עברו כבר בחיי כמה לילות כאלה. הפעם, לא אוכל לצערי להשתתף עמכם, כי קשה עלי הדבר. באתי להפרד מעליכם, והייתי רוצה להפרד בתקוה, שנתראה שוב בקונגרס הבא בריאים ושלמים. רוצה אני להביע את תקותי, כי כל אשר נעשו יהיה לטובת התנועה, לטובת הישוב ולטובת העם ישראל כולו. כבר נאמר כאן: עיני כל ישראל נשואות לקונגרס זה.

רוצה אני להעיר עוד כמה הערות אישיות. הזבאו לידיעתי כמה דברים שלא אמרתי, ואני מקוה שאיש לא אמר אותם. אולי פעם או פעמים השתמשתי בבטויים חריפים, אך לא היה בדעתי לפגוע במי שהוא. מאחל אני לכל מתנגדי, כי בקבלם עליהם את האחריות תאיר להם ההצלחה פנים. והלואי ויגיע הזמן שנשכח את צרותינו. היו שלום, שלום לכלל ושלום לפרט. אני מודה לכם לכולכם, ולהתראות בריאים ושלמים בקונגרס הבא.

כשדר. ווייצמן מסיים את דבריו, קם כל הקהל על רגליו ושר את „התקוה". דר. ווייצמן נפרד בלחיצת יד חמה מאת דר. סילבר ומאת חברים אחרים של ההנהלה והנשיאות היושבים על הבמה. הוא יוצא מהאולם מלווה תשואות סוערות.

הצעות הועדה לעליה, הכשרה והצלה

מר פ. לוביאניקר מרצה מטעם הועדה לעניני עליה, הכשרה והצלה ומביא שורה של החלטות בענין זה.

ההחלטות תובעות את יצירת תנועה חלוצית אחידה, מושתתת על יסודות של אוטונומיה לכל החלקים המשתתפים בה, ותבקר את פעולותיו של „החלוץ", לרבות גם את עניני החרבות העברית. באותן הארצות, שבהן לא יושג איחוד כזה, יש ליצור מועצת החלוץ, שתהיה תחת פיקוחה של מחלקת העליה של הסוכנות היהודית. תקציב ההכשרה יחולק על ידי מועצה כזאת, וההנהלה תמנה ועדת בקורת מיוחדת למטרה זו.

ההחלטה מציעה, שינתן ל„העובד" סטטוס שוה בחלוציות, בהכשרה ובעליה, דומה לשאר התנועות החלוציות. ההחלטות תובעות פעולה חלוצית מוגברת בארצות דוברי־אנגלית ובדרום־אמריקה.

מר בקר (המזרחי) מציע תיקון להצעה בדבר הקמת החלוץ האחיד, בהדגישו כי הצעה זו איננה מעשית. התיקון נדחה ברוב של 130 קול נגד 81. תיקון אחר של „המזרחי" להשמיט את המלים „תרבות עבריה" מטטח הפעולה של החלוץ האחיד – נדחה ברוב של 159 קול נגד 64.

להלן דנה ההחלטה בעניני עלית הנוער וממליצה על כך, שהקליטה, ההכשרה והחנוך יהיו בטיפולה של הלשכה לעניני הנוער של הסוכנות היהודית. החלטה זו צריכה לחול גם על ילדים בא"י וגם על ילדים בחו"ל שהם בטיפולה של הלשכה לעניני הנוער.

מר ביז'ינסקי (מזרחי) טוען, כי ילדים אלה – ההסתדרות הציונית היא האפוטרופוס עליהם והוא דורש תיקון להצעה זו, לפיו יהיה חינוכם של ילדים בגיל של למטה מ-16 – בטפולו של משרד הרבנות לא"י. הוא תובע שהקונגרס יחליט ברורות, כי ילדים אלה צריכים לקבל חנוך דתי.

מר לוביאניקר אומר, כי הועדה היתה נבזרה כי הדרך הטובה ביותר למנוע ניגודים היא למסור את הענין להחלטתה של ההנהלה.

לאחר ויכוח קצר הביא היו"ר בפני הקונגרס את הצעת התיקון של מר ביז'ינסקי, וברוב של 146 נגד 127 נדחתה הצעת התיקון.

חלק מהקונגרס תבע שתהיה הצבעה לפי שמות. הנשיאות החליטה להפסיק את הישיבה לשם התיעצות.

הישיבה נפסקה בשעה 11.30 בערב.

הישיבה ה־25

הישיבה הכ"ה של מליאת הקונגרס נפתחת בשעה 1.26 בלילה, אור ליום ה24, בנשיאותו של מר ד. רמז.

בקשר לדרישתו של חלק מהצירים, שבשאלת החנוך הדתי של יתומים מעלית הנוער עד גיל 15 תערך הצבעה שמית, מודיע היו"ר, כי לאחר דיון הגיעה הנשיאות לידי מסקנא כי אין לדרוש הצבעה כזאת. אולם מאחר שאין הנשיאות רוצה לנהוג בכל חומר הדין, היא החליטה להרשות הצבעה כזאת, אם 75 צירים יחתמו על הבקשה.

הרב סילבר מקבל את רשות הדבור להרצאה בענין החלטותיה של הועדה המדינית. הוא מודיע, כי בו מתוך 17 ההחלטות נתקבלו בועדה המדינית פה אחד. לכן הוא יקרא קודם כל את 11 ההחלטות הללו, שביחס עליהן לא היו חילוקי־דעות.

היו"ר מעמיד להצבעה את ההחלטות, ואלה התוצאות:

1. ההחלטה נגד הספר הלבן - מתקבלת פה אחד;
2. " בעד עליה יהודית לא"י - פה אחד;
3. " נגד משטר הדכוי בארץ - " "
4. " " תכנית מוריסון - גרידי - פה אחד;
5. לשאלת היחסים בין היהודים לערבים מציע מר פראי (השומ"הצ) לחלק את ההחלטה לשני חלקים, למען יוכל השומ"הצ להמנע מהצבעה בחלק השני. החלק הראשון נתקבל פה אחד, בעוד שהחלק השני נמנעים מהצבעה 53 (השומה"צ והריביזיוניסטים). מר פראי, מטעם השומה"צ, ומר ברוך וינשטין מטעם הרביז., מוסרים מודעות על הנימוקים שבגללם נמנעו מהצבעה. בעד תוספת להחלטה זו, שהובאה ע"י מר ארם (התנועה לאחדות העבודה - פ"צ) - מצביעים 51 איש.
6. להחלטה נגד משטר הנאמנות של האומות המאוחדות בא"י - מכניסים מר פראי (השומה"צ) ומר בן אהרון (התנועה לאחדות העבודה פ"צ) הצעה נגדית. ההחלטה בנוסח הועדה המדינית מתקבלת.
7. ההחלטה המביעה הוקרה לארצות הבריה מתקבלת פה אחד.
8. " " תודה לועדים הנוצרים למען א"י בעולם מתקבלת פה אחד.
9. " " הערצה וברכה לישוב לעמידתו האיתנה מתקבלת פה אחד

10. ההחלטה המכריזה על הזדהות עם העצורים בקפריסין וכל האחים הנדחים מתקבלה פה אחד.

11. המחאה נגד הגירושים לאריטריאה מתקבלת פה אחד.

12. החלטה נגד גופים בלתי מוסמכים (נגד [illegible] לשחרור לאומי, הליגה האמריקאית למען א"י החפשית, ועד החירום בא"י ואחרים מתקבלת פה אחד.

13. ההחלטה המביעה הוקרה לממשלות בעד פעולותיהן ליצירת קרנות-פיצויים שיעמדו לרשות הסוכנות היהודית והג'וינט מתקבלת פה אחד.

14. ההחלטה בשאלת ההתנגדות למדיניות הספר הלבן נתקבלה, לפי הודעתו של מר סילבר, בועדה הפוליטית ב-25 נגד 3 קולות. לפני שהקונגרס מצביע עליה, מציע מר בן-טוב (השומה"צ) נוסח אחר ומנמק אותו. מר י. אידלסון (הסיעה לאחדות עבודה פ"צ) מציע תיקון להצעה. ההחלטה בנוסח הועדה המדינית מתקבלה ברוב גדול.

להצעה. ההח

15. ההחלטה נגד טירור הדמים, באמצעי של מלחמה פוליטית, - נגד הפעולות של הקבוצות שפרשו מכלל הציבור תוך הפרת המשמעת של המוסדות הלאומיים, - ההחלטה המכריזה על תמיכה לישוב במאמציו נגד הטירור לא נתקבלה בכל חלקיה פה אחד בועדה המדינית. דר. י. שכטמן (רביזיוניסטים) מציע החלטה אחרת. מר י. ריפטין (השומה"צ) מציע תיקון להחלטת הועדה. מר. מ. גרוסמן (רביזיוניסטים) מציע כמה תיקונים יסודיים להחלטת הועדה המדינית, המהוים, לפי דברי היו"ר מר רמז, שינוי מוחלט של הצעת הועדה הפוליטית. מר סילבר, יו"ר הועדה המדינית מזדהה עם הצעת מר רמז. בהצבעה מתקבלת ההחלטה בנוסח הועדה המדינית ברוב דעות. ההחלטה בנוסח דר. שכטמן - 37 קולות; בעד התיקונים של מר ריפטין מצביעים השומר הצעיר והעליה החדשה - 39 קולות.

16. בשאלת ועידת לונדון מובאות בפני הקונגרס הצעת הרוב (נגד השתתפות בועידה בתנאים הנוכחיים, ורק לאחר שיחול שינוי במצב ידון הועד הפועל הציוני שנית בשאלה) והצעות של מיעוטים שונים. גב' גולדה מאירסון מציעה, לדחות את ההצבעה בשאלה זו עד אשר הועדה המתמדת תברר את שאלת הרכב ההנהלה החדשה. בהצבעה נדחית הצעתה של גב' מאירסון. מתפתח ויכוח סוער על סדר ההצבעה של החלטת הרוב והמיעוט של הועדה המדינית ועל ההצעות של סיעת הריביזיוניסטים, השומר הצעיר והסיעה לאחדות העבודה פועלי-ציון. לאחר שסיעת הריביזיוניסטים והסיעה לאחדות העבודה הודיעו, שהן מסירות את הצעותיהן מעל סדר-היום, נעשית ההצבעה לפי הסדר: הצעת הרוב של הועדה, בנגד 130 קול; בעד הצעת גולדה מאירסון (המציעה לקבל להשומה לב את ההחלטות שנתקבלו ע"י ההנהלה בפריז באוגוסט 1946 בשאלת ועידת לונדון - 154 קול; בעד הצעת השומה"צ 24 קול.

הישיבה ה26

הישיבה ה26 של מליאת הקונגרס נפתחה ביום ג', 24 בדצמבר, בשעה 7 בבוקר, בנשיאותו של מר ד. רמז.

דר. בורג מודיע בשם המזרחי והפועל המזרחי, כי בהתאם להחלטת הנשיאות הוגשו 75 החתימות בדבר הצבעה שמית בענין חנוך יתומים. אבל הואיל וחלק מהצירים כבר התפזר ונסע, אין המזרחי והפועל המזרחי עומדות עוד על הצורך של הצבעה שמית. הועד הפועל מתבקש איפוא לדון בשאלה זו.

ה' לוביאניקר מביא את שאר ההצעות של ועדת העליה, הדנות בענין אגף הקליטה ובדבר השתתפותם של עולים במשרדי העליה.

דר. ג. לנדואר (עליה חדשה) מתנגד להצעות אחדות, בעיקר בשאלת סמכותן של מחלקת העליה ושל הלשכה לעלית הנוער. הצעותיו של דר. לנדואר מתקבלות.

מרת סקולמן מדברת על פעולותיה של „הדסה" ומדגישה, כי יש לאפשר לילדים לקבל חנוך דתי.

מר מ. קולודני, בשם ועדת העליה, ההכשרה וההצלה מביע את הערכת הועדה לחילים היהודים באירופה, שעשו גדולות להצלתם של רבבות יהודים. הוא מציע, כי פעולת ההצלה תעשה להבא על ידי הסוכנות היהודית.

הועדה החליטה להקדיש תשומת לב מיוחדת לשאלת עליתם של יהודי תימן ושל יהודי ארצות המזרח בכלל.

מר ז. גלוסקא, מדגיש, כי הקונגרס הקודם כבר החליט בשאלה זו, אך לא הגשים את בצוע ההחלטות.

מר מ. קולודני מציע את ההחלטות בקשר להרכב המשרדים הא"י ופעולותיהם. ההרכב צריך להיות לפי ה„מפתח", כפי שבא לידי בטוי בבחירות לקונגרס זה.

כל החלטות הועדה מתקבלות.

בהמשך להבעת התודה לאיטליה בעד העזרה שהושיטה ליהודים בזמן המלחמה, מביע מר רמז גם הערכה ותודה בשם הקונגרס לממשלת שוודיה וממשלתה בעד יחסם האנושי שגילו כלפי היהודים והמאמצים שנעשו להצלתם. תודה מיוחדת מביע הקונגרס לגב' הולנדר בעד פעולותיה בשדה ההצלה. מובעת תודה גם לעם הדני ולפינלנד בעד עזרתם. ברכה חמה שולח הקונגרס למר הלל שטורך בשטוקהולם בעד פעולתו החשובה לעזרת הפליטים.

<u>החלטות ועדת הכספים</u>

הרב הולנדר מביא בפני הקונגרס את החלטותיה של ועדת הכספים, שהחשובות בהן הן:

א. הקונגרס קובע את מסגרת תקציב הצרכים של הסוכנות היהודית לשנת תש"ז בסך 15 מיליון וחצי לא"י, לפי הסעיפים העיקריים הבאים:

1. עליה, טיפול בעולים, העברתם ושיכונם (כולל עלית הנוער):	4,500,000
2. התישבות (עליה חדשות על הקרקע, ביסוס משקים קיימים והשקאה)	3,600,000
3. פעולה מדינית וצרכי בטחון	1,650,000

WRHS

.4	התישבות עירונית (מסחר ותעשיה, שיכון, השתתפות בחברות כלכליות, עבודה ומלאכה)	1,750,000
.5	ים, דיג, ספנות ותעופה	250,000
.6	ישוב חיילים משוחררים, שיכונם והשתתפות במפעליהם הכלכליים	1,600,000
.7	חנוך ומחקר מדעי, תרבות וצרכי דת	600,000
.8	אדמיניסטרציה	120,000
.9	תשלום הלואות והתחייבויות תקציביות	1,100,000
.10	רזרבה	330,000
	ס"ה:	15,500,000

ב. הקונגרס מטיל על הועד הפועל הציוני לבחור במושבו הראשון ועדת תקציבית מתמדת, שמושבה הקבוע יהיה בא"י, ושתפקידה יהיה:

1) לעבד בהקדם האפשרי, יחד עם הנהלת הסוכנות, תקציב מפורט להוצאה לפועל בשנת תש"ז, אשר יובא לאישור הועד הפועל הציוני;

2) להכין הצעת תקציב לשנת תש"ז, לקראת המושב השנתי של הועד הפועל הציוני;

3) לקבל מדי חודש בחדשו סקירות כספיות מגזברות הסוכנות היהודית, לעיין בהן ולדון על שינויים בתקציב לפי הצורך.

ג. הקונגרס מטיל על הועד הפועל הציוני לבחור במושבו הראשון את מנהל המוסד לבקורת, אשר יפעל בהתאם להחלטות הקונגרסים הקודמים.

הצעות הועדה הכספית נתקבלות כולן.

מר. הולנדר מביא החלטות בענין הקרנות, ומר הרצפלד ממלא אחריו. ההצעות נתקבלות.

הצעות ועדת הארגון והתעמולה.

מר מ. גיסטס רוקא בפני הקונגרס את החלטות הועדה לארגון ותעמולה. ההצעות נוגעות לפעולת חינוך והסבר ציונית, פעולה ארגונית, שקל, תקציב ופיננסים, הסתדרויות ציוניות ארציות, פעולה מחוקקת, רביזיוניסטים, ההתאחדות הציונית האחידה בגרמניה, הסוכנות היהודית.

בין ההחלטות הרבות שנתקבלו ושיתורגמו במילואן לאחר הקונגרס, יש לציין את ההחלטה על הקמת ועדת ארגון מיעצת ליד ההנהלה בארץ-ישראל בת 11-18 חברים, לא נתקבלה ההצעה לתת את הזכות להסתדרות מורכבת לפי מפתח הקונגרס הציוני. לא נתקבלה ההצעה לקבוע את מספר הצירים לא לפי השקלים אלא לפי הבוחרים. הקונגרס דורש תקציב גדול יותר בשביל המחלקה לארגון ותעמולה. מספר החברים בועד הפועל נקבע ל-77. הועד הפועל יחליט בענין הכינוס של מועצת הסוכנות המורחבת ושינויי התקנון שלה. לרביזיוניסטים ניתנו שלשה חדשים לפרק את הצ"ח, כי אחרת תפסיד הסיעה הרביזיוניסטית את זכויותיה בהסתדרות הציונית.

בחירות חברי הועד הפועל וההנהלה הועמדו על סדר היום של הישיבה הבאה. יו"ר הנשיאות הודיע, כי ייתכן שהקונגרס יהיה להמשיך את ישיבתו האחרונה בבנין אחר ולא במונסטארמאססא. בזה ננעלה הישיבה.

בולטין הקונגרס מס' 13   בזל, 24.12.46

חיסול הקונגרס

מנגנון הקונגרס היה פעיל עד לרגע האחרון, אך לפני ימים אחדים הוחל כבר בחיסולו. לשכת הקונגרס, שהתחילה בפעולותיה 7 שבועות לפני פתיחת הקונגרס עם 7 עובדים והתפתחה עד ל-9 בדצמבר למנגנון חזק, שכלל 30 עובדים טכניים וכ-30 עובדים אחרים, שהיו עסוקים בעבודה הקונגרסאית גופא - תחזור מחר למספר עובדיה הקודם. 12 המחלקות, שביצעו עבודה כה רבה, הופכות משרד חיסול קטן. הנהלת הבנין, שהפכה בנין-תערוכות למושב של פרלאמנט, אשר כלל 100 חדרי-משרד, חדרי ישיבות, חדרי תערוכות, משרד-דואר, משרד להחזרת חפצים שנמצאו, משרד - נסיעות, תחנת עזרה-ראשונה וכו' וכו' - מוכרחה להחזיר עתה את הבנין למצבו הקודם. לשכת האיכסון, שסיפקה דירות ל-2,200 אנשים, משרד-הכרטיסים, שסיפק מדי יום ביומו כרטיסים ל-1.760 אנשים, המעבדה, שהכינה מאות מודעות ושלטים - שלוש המחלקות האלו כבר הפכו לכמה תיקים ותיבות של חומר. מחלקת ההספקה כבר הזמינה למחר עובדים שידאגו להחזרת הרהיטים ושאר החומר, ששאלה בבאזל ובערים אחרות. חפצים אלה ימלאו שני קרונות; 20 מכונות-כתיבה עבריות ו-40 מכונות-כתיבה אנגליות תוחזרנה אף הן לבעליהן. וכן תמיין המחלקה ותאסן חומר רב השייך לקונגרס. ראש הסדרנים כבר קבע את סדרי החזרתם של 120 הסדרנים - חלוצים ופליטים - שביצעו עבודות טובות בקשר לקונגרס. הפעם הוטל עליהם לארגן גם שירות בטחון תוך שיתוף-פעולה עם המשטרה השווייצרית. רק מחלקת ההכפלה תצטרך לעבוד עוד ימים אחדים, כדי לסיים את הגליון האחרון של הבולטין ולהדפיס את ההחלטות וההודעות של הישיבה האחרונה. מחלקת ההכפלה, שלרשותה עמדו 4 מכונות חשמל, היתה מוציאה מדי יום ביומו את הבולטין של הקונגרס בעברית, באנגלית, באידיש ובצרפתית. היא ביצעה עבודה זאת בזריזות של בית-דפוס ממש. וכן הוציאה המחלקה דינים-וחשבונות ודברי-דפוס אחרים, ותפוקתה הכללית הגיעה ל-500,000 גליון. מרכז הטלפונים, שעבד 18 שעות ליממה בהנהלת מדריכה יהודית ושלוש טלפוניסטיות שוויצריות, מפסיק כבר את עבודתו. הקבוצה הקטנה של אנשי ארץ-ישראל, שהיוותה את היסוד של מנגנון הקונגרס, עוברת ל-3 חדרים בבנין סמוך. שם תסיים את החשבונות ואת שאר הענינים עד ל-15 בינואר. לבסוף יבקר מנהל לשכת הקונגרס ביקורי-אדיבות אצל השלטונות השוויצריים והמוסדות היהודיים. לאחרונה יבטל את הכתובת הטלגרפית "קונגרציון", שלא יהיה בה צורך עד לקונגרס ה-23.

WRHS ARCHIVES

משרדי „הארץ" בתל־אביב
מערכת והנהלה: רחוב מזא"ה
סניף לקבלת מודעות: רחוב אלנ
ירושלים: רחוב הסולל, בית א
חיפה: מרכז מסחרי חדש, בית
המוציא לאור: הוצאת עתון „ה
תל־אביב, מזא"ה 56; האחראי:
אחראית לתוכן המודעות ולסב
כתב־יד שלא נתקבלו לדפוס. דמ
Newspaper, Tel-Aviv,
Tel. 6331, 6332, 6333, 6334

הארץ

DECEMBER 24, 1946 / המחיר 20 מא"י / שנה כ"ט / תל־אביב, יום ג׳, א׳ טבת תש"ז /

הקואליציה הישנה תקום לתחיה?

אפשרות של „רוב צנוע" לוויצמן עם סיעת העבודה והציונים הכלליים הפרוגרסיביים. — וויצמן שואף לבלול בקואליציה גם את ה„מזרחי"

מאת מ. מרזיני, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 23 (מיוחד ל„הארץ"). התרגשות של ערב נעילה כבר תקפה את הקונגרס, בעוד שאין עדיין ודאות בנוגע לתוצאות. ד"ר ח. וויצמן מוכן לקבל את הגדרת „איחוד" בנוגע לנשיאותו. אולם נראה, שמתנגדי וויצמאן, ובהם אנשי סילבר גמרו אומר להביא לידי הכרעה. יתר על כן, החלטת הועדה הפוליטית על תנאי ההשתתפות בועידת לונדון אינה ניתנת להתקבל על ידי ד"ר וויצמן וה„איחוד". הואיל ואם תתקבל, תעשה את ההשתתפות בועידה לקשה ביותר.

סבורים, שההצבעה תיערך לפי שמות הצירים. בהצבעה זו על חלוקה, הראשונה למן 1937. אף על פי כן שוררת אופטימיות ניכרת בפרוזדורים. מתקבל הרושם, כי הקואליציה הישנה קמה לתחיה — וויצמן עם סיעת העבודה והציונים הכלליים הפרוגרסיביים, שבידיהם יש רוב צנוע.

מחכים לכך, שתוקם אכסקוטיבה של קואליציה מורכבת מ־18 או 21 חברים ובכללם נציגי ה„מזרחי". אבל השתתפות אנשי סילבר אינה בטוחה. יתכן איפוא כי השינויים האישיים יהיו בלתי־ניכרים.

ישיבת־הלילה המסורתית, עד אור הבוקר, מתחילה היום ב־4 אחה"צ וההתעוררות היא רבה. קרוב לודאי, כי הקושי הפנימי נעוץ כעת בעמדת ה„מזרחי". הואיל וד"ר וויצמן שואף לבלול אותם בקואליציה. גם דבר זה הוא בהתאם למסורת, אבל ההצבעה הסופית עלולה להביא הפתעות בלתי־נעימות.

ד"ר וויצמאן הסתלק ממועמדותו — וחזר בו

מאת פ. לנדר
שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 23 (מיוחד ל„הארץ"). משבר פרץ בקונגרס, כשהודיע ד"ר וויצמן הערב ב־7 שהוא מסיר את מועמדותו לנשיאות. משלחת מורכבת מד"ר נ. גולדמן, מ. ווייסגאל וד. רמז הלכה לד"ר וויצמן כדי להשפיע עליו שיחזור בו ויהיה מועמד לנשיאות. אחרי ביקור המשלחת, חזר בו ד"ר וויצמן מהסתלקותו והוא מוסיף להיות מועמד לנשיאות. ובישיבת הלילה יוחלט על הנשיאות וההנהלה, ועל ועד פועל מורכב מ־77 חברים. נראה, שקרוב ל־200 צירים יצביעו בעוד וויצמן.

הודעת מתנגדי וויצמן בועדה המתמדת

(פאלקור). הועדה המתמדת התכנסה היום (יום ב׳) לישיבותיה האחרונות לפני גמר הקונגרס, להחליט על ההצעות שתיגשנה למליאה ביחס להרכב ההנהלה, וכן לקבוע את הרכב הועד הפועל החדש והרכבם של מוסדות אחרים. בפתיחת הישיבה מסרה כל מפלגה הודעה על עמדתה בשאלת ההנהלה. ה„מזרחי", הציונים הכלליים מאמריקה והריוויזיוניסטים הודיעו על החלטתם להתנגד למועמדותו של וייצמן לתפקיד של נשיא. ה„מזרחי" חזר והציע לבחור בוייצמן כנשיא כבוד.

סבורים כי ישיבת הנעילה של הקונגרס תתחיל הערב ב־8.30 ותמשך, כנראה, עד עלות השחר, כאשר יישמעו נאומי הנעילה, אחר בחירת ההנהלה.

מה יהיה היקף ההנהלה?

לפי פאלקור, אפשר לחזות מראש את היקפה של ההנהלה החדשה, אולם לא את הרכבה. קרוב לודאי שתהא מורכבת מ־18 או 21 חברים, בכלל זה הנשיא, אם יסכימו הציונים הכלליים להסתפק ב־7 מקומות בהנהלה. ייכנסו מלבדם 7 נציגי מפא"י, 3 מה„מזרחי" ו־1 מ„אחדות העבודה". אולם צירופה של הקבוצה האחרונה עדיין מוטל בספק. אם ידרשו הציונים הכלליים 8 מקומות, יהיו למפא"י 7, לה„מזרחי" 4, ויחד עם בא־כוח „אחדות העבודה" ועם הנשיא היו בהנהלה 21 חברים.

סבורים, כי לא יחולו שינויים ניכרים בנציגות של מפא"י בהנהלה. ואילו הציונים הכלליים היו רוצים לשלוח כמה אנשים חדשים, בעיקר אמריקאים, ובכללם שתי ציגות „הדסה".

נודע כי מפא"י עומד תעל כך, שבהנהלה יהיה רוב הנוטה לאקטיביזם.

החלטות ראשונות

בישיבת אחה"צ החליט הקונגרס להקציב 170.000 לא"י לשנת הלמודים תש"ו ולהעלות את ההקצבה לשנת תש"ז לרבע מיליון לא"י. בסכום זה תהיה כלולה מפרעה ראשונה בסך 50.000 לא"י לביטול חלקי של שכר הלימוד וכשלב ראשון לקראת ביטול שכר הלימוד, בכלל, לעתיד. הקונגרס החליט להגדיל את ההקצבה לאוניברסיטה העברית ועם זה נדרשת האכסקוטיבה של הסוכנות לשמור בידיה את בפיקוח הלאומי על האוניברסיטה. הוחלט לציין את קונגרס היובל ע"י הקמת קתדרה מיוחדת לתנועת התחיה העברית. הקצבות יקבלו גם „הבימה", „אהל", האופירה הארץ־ישראלית והתזמורת. חצי מיליון לי"ש הוקצב לצרכי חנוך, תרבות, דת, וספרות בארץ־ישראל ובגולה.

הציר ד"ר דבורזצקי („איחוד־פועלי־ציון") ביקש להכניס תיקון להחלטה לשם הקמת קתדרה לאידיש באוניברסיטה, אבל ויתר על הצעתו.

„ממשלה זמנית" לא מצאה תומכים חוץ מהצה"ר

ההצעה הריוויזיוניסטית להקים ממשלה יהודית זמנית במקום הסוכנות היהודית לא מצאה בועדה הפוליטית כל תומכים חוץ מהריוויזיוניסטים ונכשלה (פאלקור).

תכנית ליסוד עשרות ישובים חדשים

באזל, 23 (פאלקור). במסיבה של יותר מ־100 צירים ופעילים, מסר יוסף וייץ, מהלשכה הראשית של הקרן הקיימת בירושלים, אינפורמציה פנימית על הקשיים והאפשרויות לרכישת קרקעות בחמש השנים שעברו. בדבריו שארכו כשעה סקר וייץ את הדרכים המסובכות, שבהן נאלצה הקרן הקיימת לפעול כדי לרכוש קרקעות; ציין את ההישגים, על אף גזירות הקרקעות, והתוה תכנית לייסוד עשרות ישובים חדשים באזורים השונים של הארץ, בהדגשה מיוחדת על הנגב.

BASLE, Dec. 25—(Reuters)—The Zionist general council, whose 77 members were elected yesterday by the World Zionist Congress here, met today to elect an executive.

A resolution passed by the Congress yesterday rejected participation in next month's London talks on Palestine "under existing circumstances," but added that, if a change in the situation should take place, the general council should reconsider.

Possibility of Dr. Chaim Weizmann, 72-year-old Zionist leader, entering the executive in one capacity or another was not altogether excluded. PD 12-26-46

The deadlock so far experienced in forming the new "Zionist cabinet" had arisen over the refusal of the powerful group within the general Zionist movement, led by Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, president of the Zionist organization of America, to entertain the liberal line of policy favored by Weizmann of moderation in dealing with Britain.

ZIONISTS CONFUSED AS CONGRESS ENDS

110957

Delegates Fail to Name New Executive—24-Hour Sitting Marks Final Discussions

By JULIAN LOUIS MELTZER
Special to THE NEW YORK TIMES.

BASLE, Switzerland, Dec. 24—Confusion and disappointment were evident among the delegates here this evening as the Zionist Congress broke up after fourteen days of sessions without electing a new Zionist executive.

Instead of the election of an executive the congress put through a proposal empowering the newly formed Zionist General Council to begin at its first meeting tomorrow discussions upon such a new executive body.

The congress ended after twenty-four and a half hours of continuous sittings. Held mainly under the presidency of David Remez, labor leader and chairman of Palestine's Jewish National Council, the final session began at 4:30 P.M. yesterday and ended punctually at 5 P. M. today. The delegates showed remarkable tenacity and endurance during the incessant discussions. The deadline was set at 5 P. M. because the building in which the parleys were being held had to be closed over Christmas for the Swiss staff's holiday.

2,000 Resolutions Tabled

Throughout the night and into the dawn the delegates argued and voted on a multiplicity of resolutions ranging from condemnation of terrorism and disavowals of indiscriminate political violence to approval of funds for building new fishing villages along Palestine's Mediterranean coastline.

Nine commissions had presented something like 2,000 resolutions and minority proposals, all of which were taken up separately for discussion by the plenary session.

DEC 25 1946

Then today came election of the new General Council of the World Zionist Organization, comprising seventy-seven members and twenty Zionist veterans nominated personally for services to the Zionist cause. It is this body which, at the first assembly tomorrow morning, will try to break the deadlock between the parties over the creation of a new executive.

Whether Dr. Chaim Weizmann will enter the executive is a moot point. Some persons still think that he will. David Ben-Gurion, chairman of the still functioning 1939 Jewish Agency Executive, paid a rare tribute to Dr. Weizmann in his closing speech this afternoon.

Tribute to Weizmann

He referred to him as "that great Jew of our generation whose place in Jewish history does not depend on his re-election or otherwise, to whose credit stands a great political achievement in the history of Zionism—the Balfour Declaration—and whose life has been closely intertwined with the fruition of the Zionist cause."

This tribute was greeted with frenzied applause.

Representatives of the two left-wing parties made a last-minute though unavailing attempt to force the presiding body of the Congress to elect an executive. The position now is that the Zionist Congress has gone on record as qualifying the Jewish Agency's attendance at the Palestine talks scheduled in London next month but there are many who believe that there still is a chance of the Jewish Agency accepting "a fair basis for participation" if made by the British Government.

Americans upon the Zionist General Council include eight members of Hadassah, Zionist women's organization of America, as full members and alternates.

Dr. Abba Hillel Silver is likely to become president of the General Council, with a vote on the new executive to be formed.

Notable Zionists nominated for personal meritorious service include Rabbi Stephen S. Wise, Isaac Naditch, Baruch Zuckerman, Louis Lipsky and Gedelia Burlick, all of New York.

London Still Hopeful

Special to THE NEW YORK TIMES.

LONDON, Dec. 24—Hope that some means may be found to enable the Zionists to participate in the scheduled conference on Palestine here in mid-January were expressed by some Zionists in London today.

Those who offered the suggestion were ardent supporters of Dr. Chaim Weizmann. Dr. Weizmann had favored the Zionists' participating with Arab League leaders in the conferences with the British officials in London.

At the Foreign Office there was no official comment on the Zionist Congress decision, but the possibility that the conference set for next month might be delayed indefinitely was conceded.

Comment also was withheld at the Arab League headquarters for the seven Arab states that participated in the first part of the conference that opened in London in September. The Zionists declined to attend the fall meetings.

The Day

ציון-קאָנגרעס געשלאָסן אָהן נייער פירערשאַפט; באַשליסט קעגן אָנטייל אין דער א״י-קאָנפערענץ מיט ענגלאַנד „אונטער איצטיגע באַדינגונגען״

אידישע אַגענטור וועט גיין צו לאָנדאָנער קאָנפערענץ, אויב ענגלאַנד וועט עפענען טירען פון ארץ ישראל

דוד בן-גוריון שליסט קאָנגרעס מיט רעדע וועגן דר. וויצמאַנ׳ס פאַרדינסטען. — קאָנגרעס-שליסונג אונטער צייכען פון קאַמפּס-לוסטיגקייט און אַנטוישונג. — אַמעריקאַנער ציוניסטען אונטער סילווער׳ס פירערשאַפט האָבען אויסגעאיבט אַ שטאַרקען איינפלוס.

ציוניסטישער אַקציאָנס-קאָמיטעט וועט היינט אויסקלייבען נייע עקזעקוטיווע

ספּעציעלע טעלעגראַמע צום „טאָג״

פון דר. ש. מאַרגאָשעס

באַזעל, דעצ. 24. — אונטער׳ן צייכען פון קאַמפּסלוסטיגקייט פון איין זייט און ביטערער אַנטוישונג פון דער אַנדערער זייט, האָט דער 22טער ציוניסטישער קאָנגרעס זיך דאָ היינט גע-

דר. אַבאַ הלל סילווער

וועמעס קאַמף-פּאָליטיק האָבען געפירט צו דער נייער פּאָליטיק פון דער ציוניסטישער באַוועגונג.

שלאָסען נאָך אַ זיצונג, וואָס האָט אָנגעהאַלטען אַ גאַנצע נאַכט און זיך פאַרצויגען ביז די ערשטע שעה׳ן פון טאָג, אָנהאַלטענדיג אַ גאַנצען מעת-לעת. די קאַמפּסלוסטיגקייט איז אויסגעדריקט געוואָרען אין דער רעזאָלוציע, אַז די אידישע אַגענטור זאָל „אונטער די איצטיגע באַדינגונגען״ זיך ניט באַטייליגען אין דער לאָנדאָנער „רונד-טיש״ קאָנפערענץ וועגן ארץ ישראל, און עס זאָל ווייטער געפירט ווערען די אַזוי-גערופענע „אומלעגאַלע״ איינוואַנדערונג פון היימלאָזע אידען און דער אויפבוי פון אידישען היימלאַנד, אפילו אונטער די שווערסטע באַדינגונגען. די אַנטוישונג איז געקומען צום אויסדרוק דורכדעם, וואָס דער קאָנגרעס האָט זיך געענדיגט אָן דערוויילען אַ פּרעזידענט און אַ נייע עקזעקוטיווע. דער ניי-דערוויילטער ציוניסטישער אַקציאָנס-קאָמיטעט וועט דאַרפען אויסקלייבען די פירערשאַפט און די נייע עקזעקוטיוו-מיטגלידער.

דוד בן-גוריון, וועלכער האָט געהאַלטען די שלוס-רעדע פון קאָנגרעס און נערימט דר. וויצמאַנ׳ען פאַר זיינע פאַרדינסטען זינט דער באַלפור-דעקלאַראַציע ביז איצט, האָט זיך אָפּגעשטעלט אויף דעם אַנטוישענדיגען כאַראַקטער פון דער לעצטער זיצונג. ער האָט באַטאָנט, אַז דער צייט-עלעמענט האָט געצוואונגען דעם קאָנגרעס צו שליסען איצט זיינע פאַרהאַנדלונגען, אָבער מאָרגען וועט דער נייער אַקציאָנס-קאָמיטעט. דער „קליינער קאָנגרעס״ פון דעם וועלט-ציוניזם, אָנהויבען אויסקלייבען אַ נייע עקזעקוטיווע און באַשטימען די פירערשאַפט. בן-גוריונ׳ס רעדע וועגן דר. וויצמאַנ׳ען האָט אַרויסגערופען שטורמישע

(שלוס אויף דער צווייטער זייט)

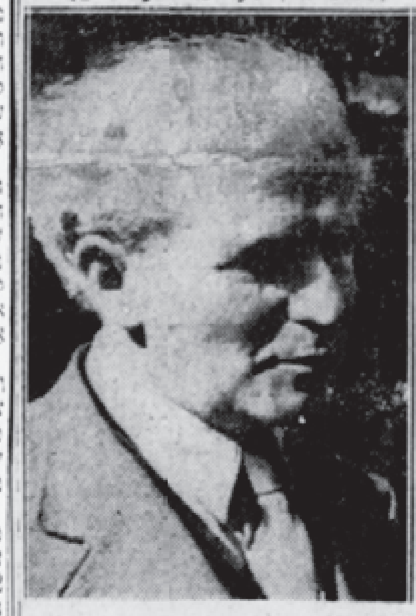

דוד בן-גוריון

האָט געשלאָסען ציון-קאָנגרעס מיט רעדע וועגן דר. וויצמאַנ׳ס פאַרדינסטען אין ירושלים.

אַפּלאָדיסמענטען ביי אַלע אַנוועזענדע.

דער באַשלוס פון קאָנגרעס, אַז די אידישע אַגענטור זאָל ניט גיין צו דער לאָנדאָנער ארץ-ישראל קאָנפערענץ „אונטער די איצטיגע באַדינגונגען״, מיינט צוויי זאַכען: ערשטענס, אַז ענגלאַנד מוז פריער באַזייטיגען די באַגרענעצונגען אויף אידישער איינוואַנדערונג קיין ארץ-ישראל; צווייטענס, אַז די אידישע אַגענטור זאָל אין פאָרויס ניט זיין פאַרפליכטעט צו אַ באַשטימטען פּלאַן וועגן צעטיילען דאָס לאַנד.

די פּאָליטישע פּאָליסיס, וואָס דער קאָנגרעס האָט אָנגעצייכענט, זיינען אַ רעזולטאַט פון דעם גרויסען געוויכט, וואָס עס האָבען געהאַט די אַמעריקאַנער ציוניסטען אונטער דער פירערשאַפט פון דר. אַבאַ הלל סילווער.

באַזעל, שווייץ, דעצ. 24 (איטא).— דער 22טער ציוניסטישער וועלט-קאָנגרעס, וואָס האָט זיך דאָ געעפענט דעם 9טען דעצעמבער, האָט זיך דאָ היינט געשלאָסען 2 מינוט נאָך 5 אַזייגער נאָכמיטאָג. דער קאָנגרעס האָט אָבער ניט דערוויילט קיין נייע עקזעקוטיווע און קיין פּרעזידענט.

לויט אַ באַשלוס פון דעם פּרעזידיום פון קאָנגרעס וועט די נייע עקזעקוטיווע דערוויילט ווערען פון דעם ניי-דערוויילטען ציוניסטישען אַקציאָנס-קאָמיטעט, וואָס וועט אָפּהאַלטען זיין ערשטע זיצונג מיטוואָך (היינט), 11 אַזייגער ביי טאָג.

די שלוס-רעדעס זיינען געהאַלטען געוואָרען פון הרב מרדכי נוראָק און דוד בן-גוריון, וועלכע האָבען באַדויערט, וואָס דער קאָנגרעס האָט ניט באַוויזען צו דערוויילען אַ נייע עקזעקוטיווע און פאַרענדיגען זיין אויפגאַבע אין אַנבאַטראַכט פון די גרויסע פאַראַנטוואָרטליכקייטען.

דער באַשלוס איבערצוגעבען די דערוויילונג פון דער נייער פירערשאַפט צום אַקציאָנס-קאָמיטעט איז אָנגענומען געוואָרען מיט 116 קעגען 37 שטימען; 65 האָבען זיך אָפּגעהאַלטען פון שטימען.

דוד רמז איז געווען דער פאָרזיצער פון דער לעצטער זיצונג. עס האָט אין זיין שלוס-וואָרט דערקלערט, אַז דער 22טער ציוניסטישער קאָנגרעס איז געווען אַ „קאָנגרעס פון חבלי משיח״.

נאָך די רעדעס פון הרב נוראָק און דוד בן-גוריון האָבען זיך אַלע דעלעגאַטען אויפגעשטעלט און געזונגען די „התקוה״, וואָס האָט פאַרענדיגט איינעם פון די שטורמישסטע קאָנגרעסען אין דער געשיכטע פון ציוניזם.

גער פּרעזידענט פון דער ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע, האָט היינט פאַרלאָזט באַזעל. ער האָט געבעטען אַז זיין נאָמען זאָל... ער האָט זיך צוריקגעצויגען פון דער קאַנדידאַטור, אַז ער שטעלט ניט אַרויס זיין קאַנדידאַטור אַלס פּרעזידענט.

בן-גוריון באַגריסט וויצמאַנ׳ען

דוד בן-גוריון האָט אין זיין שלוס-רעדע באַגריסט דר. וויצמאַנ׳ען אַלס דער „מאַן וועמעס לעבענס-ווערק איז באַשטאַנען אין דער גרעסטער פּאָליטישער דערגרייכונג פון ציוניזם, נעמליך, די באַלפור-דעקלאַראַציע, און וועמעס טעטיגקייטען האָבען געבראַכט די גרעסטע דערגרייכונגען פאַר׳ן אידישען פאָלק אין ארץ-ישראל״.

די ערשטע אויפגאַבע פון דער באַוועגונג, — האָט בן-גוריון געזאָגט. — זיינען די היימלאָזע אידען אין די „מעת-פּילים״ (אימיגראַנטען אָהן סערטיפיקאַטען), פאַרזיכערנדיג זיי, אַז דאָס אידישע פאָלק וועט ניט רוהען, ביז זיי וועלען דערגרייכען די היימלאַנד.

בן-גוריון האָט אויך באַגריסט די חלוצים, וואָס צרבייטען אויף לאַנד, און האָט אויפגעפאָדערט די ציוניסטישע באַוועגונג צו זיכערן די פּאָזיציע פון ישוב.

„קיינער פון אונז קאָן ניט פאַרשפּרעכען די דערגרייכונג פון זיג, אָבער מיר וועלען פאַרזעצען אונזערע באַמיאונגען. אויב מיר וועלען דאָס ניט טאָן, וועט אונז די געשיכטע ניט פאַרגעבען. איך בין זיכער, אַז מיר אַלע וועלען טאָן אונזער פליכט, ביז מיר וועלען אויפשטעלען דעם טעמפּעל פון אונזער נאַציאָנאַלער פרייהייט אין דער באַפרייטער ציון״, האָט בן-גוריון פאַרענדיגט.

די מעלדונג, אַז דער קאָנגרעס שליסט זיך אָהן דער דערוויילונג פון אַ נייער עקזעקוטיווע, האָט אַרויסגערופען שטאַרקע פּראָטעסטען. אַהרן ציזלינג, פון דער „תנועה לאחדות העבודה״, האָט געפאָדערט, אַז דער קאָנגרעס זאָל פאַרזעצט ווערען ביז נאָך דער דערוויילונג פון דער נייער פירערשאַפט.

דער 22טער ציוניסטישער וועלט-קאָנגרעס האָט דאָ היינט פאַרטאָג אָנגענומען אַ רעזאָלוציע ניט צו באַטייליגען זיך אין דער קאָנפערענץ וועגן ארץ-ישראל, צו וועלכער די ציוניסטען זיינען איינגעלאַדען געוואָרען דורך דער ענגלישער רעגירונג. די רעזאָלוציע קעגען אָנטייל אין דער קאָנפערענץ איז אָנגענומען געוואָרען מיט 171 קע-

גען 154 שטימען.

די רעזאָלוציע לייענט זיך אַזוי:

„דער קאָנגרעס באַשליסט, אַז אונטער די איצטיגע אומשטענדען קאָן זיך די ציוניסטישע באַוועגונג ניט באַטייליגען אין דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ. אויב עס זאָל אָבער פאָרקומען אַן ענדערונג אין דער סיטואַציע, זאָל דער ציוניסטישער אַקציאָנס-קאָמיטעט באַטראַכטען די פראַגע און באַשליסען, אויב מען זאָל זיך יאָ אָדער ניט באַטייליגען אין דער קאָנפערענץ״.

די רעזאָלוציע איז אָנגענומען געוואָרען נאָך אַ לאַנגער פאַרביטערטער דעבאַטע. די 24 דעלעגאַטען פון „השומר הצעיר״ האָבען דערקלערט, אַז זיי זיינען פאַר דער רעזאָלוציע צו באַטייליגען זיך אין דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ אונטער די פאָלגענדע באַדינגונגען: 1) אַז עס וועט ניט פאָרקומען קיין צעטיילונג פון ארץ-ישראל, 2) אַז דער „ווייסער פּאַפּיר״ וועט אָפּגעשאַפט ווערען, און 3) אַז מען וועט ניט דעפּאָרטירען קיין אידישע אימיגראַנטען פון ארץ-ישראל.

רעזאָלוציע וועגען דער „בילטמאָר-דעקלאַראַציע״

דער קאָנגרעס האָט היינט אויך אָנגענומען אַ רעזאָלוציע פון דער פּאָליטישער קאָמיסיע, באַשטעטיגענדיג די „בילטמאָר דעקלאַראַציע״ פאַר דער עטאַבלירונג פון ארץ-ישראל אַלס אַ אידישע קאָמאָנוועלט.

די דאָזיגע רעזאָלוציע איז שטאַרק באַקעמפט געוואָרען פון אַהרן ציזלינג, פון דער „תנועה לאחדות העבודה״, וועלכער האָט פאַרלאַנגט, אַז מען זאָל צוגעבען די ווערטער „אין אַ גאַנצער און ניט-צעטיילטער ארץ-ישראל״. ער האָט באַשולדיגט, אַז די עקזעקוטיווע פאַרלאַנגט אַ אידישע מלוכה בלויז טעאָרעטיש, אָבער אַז זי שטיצט פּראַקטיש דעם צעטיילונגס-פּלאַן.

מרדכי בנטוב, פון „השומר הצעיר״, האָט באַשולדיגט, אַז די עקזעקוטיווע רעדט וועגען דער „בילטמאָר דעקלאַראַציע״, אָבער האָט דעם צעטיילונגס-פּלאַן אין האַרצען.

פאַרדאַמט „ווייסען פּאַפּיר״

אַ רעזאָלוציע, וואָס פאַרדאַמט דעם „ווייסען פּאַפּיר״, איז אָנגענומען געוואָרען איינשטימיג. די רעזאָלוציע פאַרדאַמט ענגלאַנד׳ס אימיגראַציע-פּאָליסי אַלס „אוממענשליכע באַהאַנדלונג פון פליכטלינגע״ און אונטערשטרייכט די רעכט פון יעדען אידען

צו זוכען רעטונג אין ארץ-ישראל. אַ שאַרפע דעבאַטע איז פאָרגעקומען מאָרגען.

פאַרשטענדיגונג מיט די אַראַבער

דער קאָנגרעס האָט גוטגעהייסען די רעזאָלוציע, וואָס גיט איבער דער נייער עקזעקוטיווע די אויפגאַבע אויסצופאָרשען די מעגליכקייטען פון אידיש-אַראַבישער פאַרשטענדיגונג. די רעזאָלוציע איז אָנגענומען געוואָרען איינשטימיג. די רעוויזיאָניסטען, „השומר הצעיר״ און „תנועה לאחדות העבודה״ דעלעגאַטען האָבען זיך אָפּגעהאַלטען פון שטימען.

קעגען „פעדעראַליזאַציע פּלאַן״

אַ רעזאָלוציע, וואָס ווייזט צוריק דעם מאָריסאָן-גרעדי „פעדעראַליזאַציע-פּלאַן״, איז אָנגענומען געוואָרען איינשטימיג. די רעזאָלוציע דערקלערט, אַז דער דאָזיגער פּלאַן איז אַ חוזק איבער די ענגלישע פאַרפליכטונגען אונטער דעם מאַנדאַט, און אַז אַזעלכע פּלענער קאָנען אפילו ניט אָנגענומען ווערען אַלס באַזע פאַר פאַרהאַנדלונגען.

רעזאָלוציע קעגען טעראָר

די רעזאָלוציע, וואָס דער קאָנגרעס האָט אָנגענומען צו פאַרדאַמען דעם טעראָר אין ארץ-ישראל, זאָגט, אַז דער קאָנגרעס „פאַרדאַמט מאָרד און פאַרגיסונג פון אומשולדיג בלוט ווי אַ מיטעל פון פּאָליטישער קריגספירונג״. אַן אַמענדמענט פון יוסף שעכטמאַן, רעוויזיאָניסט, אַז דער קאָנגרעס וועט צו באַקעמפען ענגלישע אונטערדריקונג איז דורך באַוואָפענטען ווידערשטאַנד, איז דורכגעפאַלען. עס איז אויך דורכגעפאַלען אַן אַמענדמענט פון אַהרן ציזלינג, אַז מען זאָל פירען „אַן אַנטשלאָסענעם קאַמף קעגען די ווידערשטאַנד-גרופּעס״.

דער קאָנגרעס האָט אויך אָנגענומען אַ רעזאָלוציע, וואָס פּראָטעסטירט קעגען דעם, וואָס אידען פון ארץ-ישראל ווערען דעפּאָרטירט צו טורמע-לאַגערן אין עריטרעא. די רעזאָלוציע פאַרלאַנגט, אַז די אידען זאָלען צוריקגעבראַכט ווערען קיין ארץ-ישראל, וואו מען זאָל זיי משפּט׳ן אָדער באַפרייען.

פאַרדאַמט די בערגסאָן-גרופּע

אַ ספּעציעלע רעזאָלוציע פאַרדאַמט די בערגסאָן-גרופּע אין די פאַראייניג-

cont. on next page

ציון-קאנגרעס שליסט זיך אָהן ערוויילונג פון אַ פרעזידענט און אָהן עקזעקוטיווע

JOURNAL
RABBI A H SILVER D...
CR THE TEMPLE
E 105TH ST AT ANSEL
CLEVE 6 O

Journal 12-25-46

אקציאָנס־קאַמיטעט דארף היינט דערוויילן ציוניסטישע באאמטע

נאך פינף אזייגער פארטאג האט זיך געשלאָסען דער קאָנגרעס פון "חבלי גאולה". — ס'איז נישט געווען קיין איניגקייט נישט וועגן פרעזידענט־אמט און נישט וועגן דער עקזעקוטיווע. — אקציאָנס־קאַמיטעט פארגרעסערט מיט דעלעגאטען פון אמעריקע. — היינט, 11 אזייגער אין דער פריה, האלט דער אקציאָנס קאַמיטעט אַפּ א זיצונג צו ערוויילען פאָליטישע פירער.

באזעל, שווייץ, דינסטאג (איטא)— דער 22טער ציוניסטישער וועלט־קאנגרעס, וואס האט זיך דא געעפענט דעם 9טען דעצעמבער, האט זיך דא היינט געשלאסען 2 מינוט נאך 5 אזייגער פארטאג. דער קאנגרעס האט אבער ניט ערוויילט קיין נייע עקזעקוטיווע און קיין פרעזידענט.

לויט א באשלוס פון דעם פרעזידיום פון קאנגרעס, וועט די נייע עקזעקוטיווע ערוויילט ווערען פון דעם ניי־ערוויילטען ציוניסטישען אקציאָנס קאמיטעט, וואס וועט אפהאלטען זיין ערשטע זיצונג מיטוואך (היינט) 11 אזייגער פארמיטאג.

די שלוס־רעדעס זיינען געהאלטען געווארען פון הרב מרדכי נוראק און דוד בן־גוריון, וועלכע האבען באדויערט וואס דער קאנגרעס האט ניט באוויזען צו ערוויילען א נייע עקזעקוטיווע און פארענדיגען זיין אויפגאבע אין שיין פון די גרויסע פאראנטווארטליכקייטען.

דער באשלוס איבערצוגעבען די ערוויילונג פון דער נייער פירערשאפט צום אקציאָנס־קאמיטעט איז אנגענומען געווארען מיט 116 קעגען 37 שטימען; 65 האבען זיך אפגעהאלטען פון שטימען.

דוד רמז איז געווען דער פארזיצער פון דער לעצטער זיצונג. ער האט אין זיין שלוס־ווארט ערקלערט, אז דער 22טער ציוניסטישער קאנגרעס איז געווען א־"קאנגרעס פון חבלי משיח". נאך די רעדעס פון הרב נוראק און דוד בן גוריון האבען אלע דעלעגאטען זיך אויפגעשטעלט און געזונגען "התקוה", וואס האט פארענדיגט איינעם פון די שטורמישסטע קאנגרעסען אין דער געשיכטע פון ציוניזם.

דר. חיים ווייצמאן, דער ביז־איצטיגער פרעזידענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע, האט היינט פארלאזען באזעל. ער האט נעכטען אין זיין געזעגענונג רעדע ערקלערט, אז ער שטעלט ניט ארויס זיין קאנדידאטור אלס פרעזידענט.

בן־גוריון באגריסט ווייצמאנען

דוד בן־גוריון האט אין זיין שלוס־רעדע באגריסט דר. ווייצמאנען אלס "מאן וועמענס לעבענס־ווערק איז באשטאנען אין דער גרעסטער פאליטישער דעראבערונג פון ציוניזם, נעמליך די באלפור־דעקלאראציע, און וועמענס טעטיגקייטען האבען געבראכט די גרעסטע דערגרייכונגען פארן אידישען פאלק אין ארץ ישראל".

די ערשטע אויפגאבע פון דער באוועגונג, האט בן־גוריון געזאגט, זיינען די היימלאזע אידען און די "מעפילים" (אימיגראנטען אן סערטיפיקאטען), פארזיכערענדיג זיי, אז דאס אידישע פאלק וועט ניט רוהען ביז זיי וועלען דערגרייכען דאס היימלאנד.

בן־גוריון האט אויך באגריסט די חלוצים וואס ארבייטען אויפ'ן לאנד און האט אנגעפאדערט די ציוניסטישע באוועגונג צו זיכערען די פאזיציע פון ישוב.

"קיינער פון אונז קאן ניט פארשפרעכען די דערגרייכונג פון זיג, אבער מיר וועלען פארזעצען אונזערע באמיאונגען. אויב מיר וועלען דאס ניט טאן, וועט די געשיכטע אונז ניט פארגעבען. איך בין זיכער אז מיר וועלען אלע טאן אונזער פליכט ביז מיר וועלען אויפשטעלען דעם טעמפל פון אונזער נאציאנאלער פרייהייט אין באפרייטען ציון", — האט בן־גוריון פארענדיגט.

די מעלדונג, אז דער קאנגרעס וועט זיך שליסען אן דער ערוויילונג פון א נייער עקזעקוטיווע, האט ארויסגערופען שטארקע פראטעסטען. אהרן ציזלינג פון די 'תנועה לאחדות העבודה' האט געפאדערט אז דער קאנגרעס זאל פארגעזעצט ווערן ביז נאך דער ערוויילונג פון דער נייער פירערשאפט.

ציוניסטישער קאנגרעס באשליסט נעגען אנטייל אין לאנדאנער קאנפערענץ וועגען ארץ ישראל

באזעל, שווייץ, דינסטאג (איטא)— דער 22טער ציוניסטישער וועלט־קאנגרעס האט דא היינט פארטאג אנגענומען א רעזאלוציע זיך ניט צו באטייליגען אין דער קאנפערענץ וועגען ארץ ישראל, צו וועלכער די ציוניסטען זיינען איינגעלאדען געווארען פון דער ענגלישער רעגירונג. די רעזאלוציע נעגען אנטייל נעמען אין דער קאנפערענץ איז אנגענומען געווארען מיט 171 נעגען 154 שטימען.

די רעזאלוציע לייענט זיך אזוי: "דער קאנגרעס באשליסט, אז אונטער די איצטיגע אומשטענדען קאן די ציוניסטישע באוועגונג זיך ניט באטייליגען אין דער לאנדאנער קאנפערענץ. אויב עס זאל אבער פארקומען אן ענדערונג אין דער סיטואציע, זאל דער ציוניסטישער אקציאָנס־קאמיטעט באטראכטען די פראגע און באשליסען אויב מען זאל זיך יא אדער ניט באטייליגען אין דער קאנפערענץ".

די רעזאלוציע איז אנגענומען געווארען נאך א לאנגער פארביטערטער דעבאטע. די 24 דעלעגאטען פון דעם "השומר הצעיר" האבען ערקלערט אז זיי זיינען פאר דער רעזאלוציע זיך צו באטייליגען אין דער לאנדאנער קאנפערענץ אונטער די פאלגענדע באדינגונגען: 1) אז עס וועט ניט פארקומען קיין צעטיילונג פון ארץ ישראל, 2) אז דער "ווייסער פאפיר" וועט אפגעשאפט ווערען, און 3) אז מען וועט ניט דעפארטירען קיין אידישע אימיגראנטען פון ארץ ישראל.

רעזאלוציע וועגען "בילטמאָר דעקלאראציע"

דער קאנגרעס האט היינט אויך אנגענומען א רעזאלוציע פון דער פאליטישער קאמיסיע, באשטעטענדיג די "בילטמאר דעקלאראציע" פאר דער עטאבלירונג פון ארץ ישראל אלס אידישע קאמאנוועלטה.

די דאזיגע רעזאלוציע איז שטארק באקעמפט געווארען פון אהרן ביזלינג פון דער "תנועה לאחדות העבודה", וועלכער האט פארלאנגט, אז מען זאל צוגעבען די ווערטער "אין א גאנצער און ניט־צעטיילטער ארץ ישראל". ער האט באשולדיגט, אז די עקזעקוטיווע פארלאנגט א אידישע מלוכה בלויז טעארעטיש, אבער אז זי שטיצט פאקטיש דעם צעטיילונגס־פלאן.

מרדכי בן־טוב פון "השומר הצעיר" האט באשולדיגט, אז די עקזעקוטיווע רעדט וועגען דער "בילטמאר דעקלאראציע", אבער האט דעם צעטיילונגס־פלאן אין הארצען.

פארדאמט "ווייסען פאפיר"

א רעזאלוציע, וואס פארדאמט דעם "ווייסען פאפיר", איז אנגענומען געווארען איינשטימיג. די רעזאלוציע פארדאמט ענגלאנד'ס אימיגראציע־פאליסי אלס "אונמענשליכע באהאנדלונג פון פליכטלינגע", און אונטערשטרייכט די רעכט פון יעדען אידען צו זוכען רעטונג אין ארץ ישראל.

א שארפע דעבאטע איז פארגעקומען ארום דעם צווייטען טייל פון דער רעזאלוציע וועגען דעם קאמף נעגען "ווייסען פאפיר". בן־טוב האט בעת דער דעבאטע אונטערשטראכען, אז דער קאמף דארף געפיהרט ווערען דורך פארגרעסערטער אימיגראציע— לעגאל און אומלעגאל—און קאלאניזאציע, אבער ניט דורך טעראריסטישע מעטאדען.

פארשטענדיגונג מיט אראבער

דער קאנגרעס האט גוטגעהייסען די רעזאלוציע, וואס גיט איבער דער נייער עקזעקוטיווע די אויפגאבע אויסצופארשען די מעגליכקייטען פון אידיש־אראבישער פארשטענדיגונג. די רעזאלוציע איז אנגענומען געווארען איינשטימיג. די רעוויזיאניסטען, "השומר הצעיר" און "תנועה לאחדות העבודה" דעלעגאטען האבען זיך אפגעהאלטען פון שטימען.

נעגען "פעדעראליזאציע פלאן"

א רעזאלוציע, וואס ווייזט צוריק דעם מאריסאן־גרעידי "פעדעראליזאציע פלאן", איז אנגענומען געווארען איינשטימיג. די רעזאלוציע ערקלערט, אז דער דאזיגער פלאן איז א חוזק איבער די ענגלישע פארפליכטונגען אונטער דעם מאנדאט, און אז אזעלכע פלענער קענען אפילו ניט אנגענומען ווערען אלס באזע פאר פארהאנדלונגען.

רעזאלוציע נעגען טעראר

די רעזאלוציע, וואס דער קאנגרעס האט אנגענומען צו פארדאמען דעם טעראר אין ארץ ישראל, זאגט, אז דער קאנגרעס "פארדאמט מארד און פארגיסונג פון אומשולדיג בלוט ווי א מיטעל פון פאליטישער קריגס־פיהרונג". אן אמענדמענט פון יוסף שעכטמאן, רעוויזיאניסט, אז דער איינציגער וועג צו באקעמפען ענגלישע אונטערדריקונג איז דורך באוואפענטען ווידערשטאנד, איז דורכגעפאלען. עס איז אויך דורכגעפאלען אן אמענדמענט פון אהרן ציזלינג, אז מען זאל פיהרען "אן אנטשלאסענעם קאמף נעגען די ווידערשטאנד־גרופעס".

דער קאנגרעס האט אויך אנגענומען א רעזאלוציע, וואס פראטעסטירט נעגען דעם וואס אידען פון ארץ ישראל ווערען דעפארטירט צו טורמע לאגערען אין עריטרעא. די רעזאלוציע פארלאנגט, אז די אידען זאלען צוריקגעבראכט ווערען קיין ארץ ישראל, וואו מען זאל זיי משפט'ן אדער באפרייען.

פארדאמט בערגסאָן גרופע

א ספעציעלע רעזאלוציע פארדאמט די בערגסאן גרופע אין די פאראייניגטע שטאטען פאר אירע טעטיגקייטען און פאר באהויפטען, אז זי רעדט אין נאמען פון אידישען פאלק. די רעזאלוציע זאגט, אז דער ועד־לאומי איז די איינציגע אידישע קערפערשאפט, וואס האט דאס רעכט צו ריידען אין נאמען פון די אידען אין ארץ ישראל.

רעזאלוציע וועגען רעוויזיאָניסטען

א רעזאלוציע וועגען די רעוויזיאניסטען זאגט, אז קיין מיטגליד פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע טאר ניט באלאנגען צו דער "נייער ציוניסטישער ארגאניזאציע", וועלכע דער קאנגרעס האט אויפגעפאדערט זיך אויפצולייזען אין פארלויף פון דריי חדשים. דערווייל וועלען די רעוויזיאניסטען האבען די זעלבע רעכט וואס אנדערע פארטייען, אבער אויב די "נייע ציוניסטישע ארגאניזאציע" וועט ניט אויפגעלייזט ווערען אין די דריי מאנאטען, וועלען אלע זייערע רעכט און פריווילעגיעס אפגעשאפט ווערען.

בודזשעט פון 62 מיליאָן דאלער גוטגעהייסען

דער קאנגרעס האט גוטגעהייסען דעם בודזשעט פון 62 מיליאן דאלאר, וואס איז ארייננעבראכט געווארען פון דער פינאנץ־קאמיסיע. די רעזאלוציע האט באפולמעכטיגט דעם אקציאנס־קאמיטעט אויסצוקלייבען א שטענדיגע בודזשעט־קאמיטע, וואס זאל האבען איהר אפים אין ארץ ישראל.

דער קרן־היסוד און דער קרן־קימת זיינען באפולמעכטיגט געווארען ארויפצולייגען שטייערען אין ארץ ישראל מיט דער גוטהייסונג פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע און פון ועד־לאומי.

עס איז אויך גוטגעהייסען געווארען א רעזאלוציע פון דער קאמיסיע פאר האנדעל און אינדוסטריע פאר דער אויסברייטונג פון האנדעל און אינדוסטריע, כדי אויפצובויען דאס לאנד און צו שאפען מעגליכקייטען פאר דער אויפנעמונג פון נייע אימיגראנטען.

cont. from p14

טע שטאטען פאר אירע טעטיגקייטען און פאר באהויפטען, אז זי רעדט אין נאמען פון אידישען פאלק. די רעזאלוציע זאגט, אז דער ועד־לאומי איז די איינציגע אידישע קערפערשאפט, וואס האט דאס רעכט צו ריידען אין נאמען פון די אידען אין ארץ־ישראל.

רעזאלוציע וועגען רעוויזיאָניסטען

א רעזאלוציע וועגען די רעוויזיאניסטען זאגט, אז קיין מיטגליד פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע טאר ניט באלאנגען צו דער "נייער ציוניסטישער ארגאניזאציע", וועלכע דער קאנגרעס האט אויפגעפאדערט זיך אויפצולייזען אין פארלויף פון דריי חדשים. דערווייל וועלען די רעוויזיאניסטען האבען די זעלבע רעכט וואס אנדערע פארטייען, אבער אויב די "נייע ציוניסטישע ארגאניזאציע" וועט ניט אויפגעלייזט ווערען אין די דריי מאנאטען, וועלען אלע זייערע רעכט און פריווילעגיעס אפגעשאפט ווערען.

בודזשעט פון 62 מיליאָן דאלער גוטגעהייסען

דער קאנגרעס האט גוטגעהייסען דעם בודזשעט פון 62 מיליאן דאלאר, וואס איז ארייננעבראכט געווארען פון דער פינאנץ־קאמיסיע. די רעזאלוציע האט באפולמעכטיגט דעם אקציאנס־קאמיטעט אויסצוקלייבען א שטענדיגע בודזשעט־קאמיטע, וואס זאל האבען איהר אפים אין ארץ־ישראל.

דער קרן־היסוד און דער קרן־קימת זיינען באפולמעכטיגט געווארען ארויפצולייגען שטייערען אין ארץ־ישראל מיט דער גוטהייסונג פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע און פון ועד־לאומי.

עס איז אויך גוטגעהייסען געווארען א רעזאלוציע פון דער קאמיסיע פאר האנדעל און אינדוסטריע פאר דער אויסברייטונג פון האנדעל און אינדוסטריע, כדי אויפצובויען דאס לאנד און צו שאפען מעגליכקייטען פאר דער אויפנעמונג פון נייע אימיגראנטען.

איך יחולק התקציב הציוני

באזל, 24 (פאלקור). הקונגרס קבע את החלוקה הכללית של התקציב של הסוכנות היהודית, המסתכם ב־15 וחצי מיליון לירות, כלהלן: א. עליה, הטיפול בעולים, הובלה, שיכון, ובכלל זה עלית הנוער — 4 מיליון וחצי לירות; ב) התישבות (ישובים חדשים, ביסוס הישובים הקיימים, השקאה) — 3 מיליון 600 אלף לירות; ג) ארגון לאומי ובטחון — 1 מיליון 650 אלף; ד) התישבות עירונית (מסחר ותעשיה, שיכון, תמיכות למפעלים כלכליים, עבודה) — 1 מיליון 750 אלף; ה) מפעלי־ים, דיג, ספנות, תעופה — ½ מיליון לירות; ו) סידור חיילים משוחררים בחיים אזרחיים, הענקות לשיכון ולמפעלים כלכליים — 1 מיליון 600 אלף; ז) חינוך, מחקר מדעי, תרבות, צרכים דתיים — 600 אלף; ח) אדמיניסטרציה — 120 אלף; ט) סילוק חובות והתחייבויות תקציביות — 1 מיליון 100 אלף; י) רזרבה — 330 אלף.

הקונגרס מאשר אישור עקרוני את הצעת הסוכנות להקמת חברות לבנין בתים ולמיתות כלבלי.

הארץ

משרדי „הארץ" בתל־אביב

		ת.ד.	טלפון
מערכת וההנהלה: רחוב מזא"ה 56	—	233	6331־4
סניף לקבלת מודעות: רחוב אלנבי 62	—	233	6331־4
ירושלים: רחוב הסולל, בית אמינוב	—	273	4245־6
חיפה: מרכז מסחרי חדש, בית פ"לאטריק		398	4511־12

המוציא לאור: הוצאת עתון „הארץ" בע"מ; דפוס „הארץ" תל־אביב, מזא"ה 56; האחראי: י. פינקלשטין. אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולסגנונן. אין המערכת מחזירה כתב־יד שלא נתקבלו לדפוס. דמי החתימה: 550 מא"י לחודש

HAARETZ, Daily Newspaper, Tel-Aviv, Palestine, P.O.B. 233; Tel. 6331, 6332, 6333, 6334

VOL. XXIX / 8303 / DECEMBER 25, 1946 / המחיר 20 מא"י / שנה כ"ט / תל־אביב, יום ד', ב' טבת תש"ז /

ננעל הקונגרס הכ"ב, בלי לבחור נשיאות ובלי אכסקוטיבה

הקונגרס החליט, ברוב קטן, לא להשתתף בועידת לונדון בנסיבות הקיימות. — אם יחול שינוי במצב, יתכנס הועד הפועל הגדול לדון ולהחליט, אם להשתתף בועידה או לא. — הועד הפועל מתכנס היום כדי לדון על הרכב ההנהלה החדשה

החלטות הקונגרס מגנות את משטר הדיכוי והפרת ההתחייבויות בארץ. — התנגדות לכל משטר נאמנות במקום המנדט, שסיומו צריך להיות מדינה יהודית.— ההנהלה נדרשת לחידוש המאמצים להסכם עם הערבים.—גינוי רציחות כאמצעי במערכה הפוליטית

באזל, 24 (שירות „הארץ", רויטר, סט"א, פאלקור ו„יונאיטד פרס"). בשהקונגרס הציוני חידש את ישיבתו לאחר ליל השימורים, נמשך הקפאון ואי אפשר היה לכונן אכסקוטיבה ציונית חדשה ולבחור בנשיאות. בשעה שנסתיימה היום ישיבת הנעילה. לפיכך הוחלט, להצעת ד. רמז, ב־119 לעומת 66 קול למלא את ידי הועד הפועל החדש, המורכב מ־77 חברים, להתיעץ בהקדם האפשרי על הקמת אכסקוטיבה.

לפי סוכנות הידיעות הצרפתית, רווחות בבאזל שמועות על שלישיה במקום נשיא — ד"ר סילבר, מר בן־גוריון והרב פישמאן.

מר בן־גוריון נשא את נאום הנעילה באזני הצירים שסיימו את הקונגרס תוך אכזבה ניכרת לאחר ישיבה בלתי נפסקת שנמשכה כמעט 24 שעות.

הקונגרס לא סיים את עבודתו והוא נאלץ לפי שעה לסגור את מושבו — אמר מר בן־גוריון.

הועד הפועל החדש יתכנס ביום ד' (היום) כדי לפתוח בדיונים על הקמת האכסקוטיבה.

ברוב של 171 נגד 150 קולות, קיבלה מליאת הקונגרס, ב־5 בבוקר, לאחר ויכוחים סוערים בעניני פרוצדורה, את החלטה שהביאה לפניו הועדה הפוליטית שבתנאים הקיימים לא תשתתף התנועה הציונית בועידת לונדון. אם יחול שינוי במצב יתכנס הועד הפועל הציוני הגדול לדון ולהחליט, אם להשתתף בועידה או לא.

הצעת המיעוט שנתמכה על ידי סיעת העבודה, והממליצה בפני האכסקוטיבה לקבל החלטה סופית בנוגע להשתתפות בשיחות לונדון בתנאים מסויימים קיבלה 154 קולות.

הקונגרס דחה את הצעות התכנית מוריסון־גריידי והכריז שהם אינם ניתנות להתקבל אף כבסיס לדיונים.

דרישות הקונגרס הן:

לכונן את ארץ־ישראל כקהליה יהודית מחוברת לסטרוקטורה של העולם הדמוקראטי.

לפתוח את ארץ־ישראל לעליה יהודית.

למסור לסוכנות היהודית את הפיקוח על העליה ואת הסמכות הנחוצה לבנין הארץ.

סילבר הביא את הצעת ההחלטות המדיניות בשם הועדה הפוליטית. הוא קרא את ההצעה באנגלית ורמז קראה בעברית.

סילבר קרא ראשונה את ההחלטה בגנות הספר הלבן שנתקבלה פה אחד. כן נתקבלו פה אחד ההחלטה השניה בנוגע לעליה, ההחלטה על „הדיכוי בארץ־ישראל", המגנה את „מדינת המשטרה" הקיימת עתה בארץ־ישראל, וההחלטה על תכנית מוריסון.

לאחר שהוכרזו על תוצאות ההצבעה וקבלת הצעת הרוב, עשו הרויזיוניסטים נסיון בלתי מוצלח לשיר את „התקוה", שהופסק על ידי מחאות מהנשיאות ומשאר הצירים.

ההצבעה על ההחלטות המדיניות ארכה 5 שעות. עם סיומה בשעה 5.30 בבוקר הוכרז על הפסקה של חצי שעה, כדי לאפשר לועדה המתמדת לסיים את דיוניה על ההנהלה החדשה.

„אין פתרון בלי תיקון של משגי בן־גוריון וסילבר"

מאת מ. מרזיני

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 24 (מיוחד ל„הארץ"). שרוי במצב של דכאון, שמע הקונגרס את תשבחותיו הנבובות של בן־גוריון לוייצמן. הקונגרס התפזר לאחר שנתן סמכות לועד הפועל למצוא מוצא מן הקפאון, שאין לפתרו בלי תיקון משגיהם של בן־גוריון וסילבר.

יד מתנגדי וייצמן על העליונה

מאת ד"ר ה. וואלטש

שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 24 (מיוחד ל„הארץ"). ללילה זה אין תקדים אפילו בדרך היסורים של דברי ימי הקונגרסים הציוניים. בשעה שאני כותב טלגרמה זו שעה 2.30 אחר הצהרים) לא נבחרה עדיין אכסקוטיבה. למעשה נמשכת ישיבת הקונגרס מזה 24 שעות ומותחת את העצבים עד לקצה הגבול. דומה, שהאנשים שכחו לגמרי, מהו הענין הממשי. סכסוך המפלגות ונקמה ממלאים תפקיד, ולפיכך סבורים כי כשלון מפא"י בעת ההצבעה הנסערת בלילה היא תוצאה מהשאיפה לשלול ממפא"י את המונופולין. אבל בדבר כרוך ענין בינלאומי עדיין, הואיל וההצבעה מפורשת כדחיית ההזמנה של הממשלה הבריטית, שנתמכה על ידי ארצות הברית ובאופן כזה השאירה את הציונות עם יחסים נתוקים למעשה.

קץ תקופת וייצמאן

נכון: ההחלטה אינה נועלת את השער, היא מכניסה את המושג הגמיש על שינוי הנסיבות, פירוש הדבר צעד מצד בריטניה, ומתן סמכות לועד הפועל להפוך את ההחלטה. אולם ההצבעה לא השאירה כל ספק כי ידם של האנטי־וייצמניסטים היא על העליונה, ולפיכך בוטלה ההצעה הקודמת להעמיד את וייצמן כנשיא. דבר זה מציין באופן מוחלט את קץ תקופת וייצמן, אבל השאלה היא, מה יבוא אחרי כן, הואיל ולא הוצעה אלטרנאטיבה של מדיניות ניתנת לביצוע, מלבד מאבק, שאפשר לפרשו להרבה פנים והקונגרס התעלם מאזהרתו של וייצמן, כי המלחמה עלולה להיות דו־צדדית.

שלש פלגות האכסקוטיבה

ההרכב האישי של האכסקוטיבה אינו מענין שום איש מלבד המועמדים עצמם. לא ידוע עדיין מה יהיו עמדותיהם של סילבר ובן־גוריון, אבל אין להניח שאחד מהם ייבחר לנשיא. קרוב לודאי, שהאכסקוטיבה תהיה מורכבת משלוש פלגות — בירושלים, בלונדון ובוואשינגטון. לפי שעה אין מתכוונים להעביר את האכסקוטיבה לחוץ־לארץ, והדבר תלוי בשאלה, כיצד יתפתחו הענינים בארץ־ישראל לעתיד. יש סבורים, כי האכסקוטיבה החדשה תנסה לנהל מו"מ כדי להראות שהיא מתונה, בעוד שהיא חוזרת על כל המליצות הראדיקאליות, בעיקר לשם תצרוכת פנימית.

הרוב אינו יכול לכונן אכסקוטיבה

יתכן שוייצמן יכול היה להשפיע על מהלך הענינים בקונגרס, אילו היה קובע את עמדתו ואת תנאיו ביותר בהירות, אבל הוא עזב את ישיבת המליאה של הקונגרס

ד"ר וייצמאן ידון עם הבריטים על ההחלטה, לא ללכת ללונדון

לונדון, 24 (ר). ד"ר חיים וייצמן עומד לחפש הזדמנות בהקדם לדון עם חברי הקבינט הבריטי על החלטת הקונגרס הציוני לא להשתתף בועידה הארץ־ישראלית בלונדון בינואר — אמר היום דובר הסוכנות בלונדון.

ההתענינות בלונדון מרוכזת כעת מסביב לעמדתו של ד"ר וייצמן כלפי החלטת הקונגרס הדוחה השתתפות יהודית בועידה הארץ־ישראלית — כותב סופרו הדיפלומאטי של רויטר. — החלטה זו נתקבלה בשעה שד"ר וייצמן היה אמש בדרכו מבאזל ללונדון. סבורים, שישנן לפני וייצמן שתי אפשרויות פעולה: א. לסרב לעמוד כמועמד לנשיאות, לנוכח דחיית המדיניות שהוא תמך בה. ב. להיות מועמד לנשיאות, לנוכח סכנת כשלון, מתוך כוונה — אם ייבחר — להביא לידי תנאי משא־ומתן, שלפיהם רוב הקונגרס יהיה מוכן להשתתף בועידה הארץ־ישראלית.

מה הפתח למשא ומתן?

החלטת ליל אמש, אף כי הכריעה נגד השתתפות בועידה הארץ־ישראלית, השאירה פתוח פתח חשוב למשא־ומתן על־ידי ההודעה, שההשתתפות אינה יכולה לצאת לפועל „בנסיבות הקיימות", אבל הענין יימסר לשם החלטה חדשה לועד הפועל של ההסתדרות הציונית, „אם יחול שנוי במצב".

איזה שנוי במצב עלול להבטיח קולות הרוב לטובת השתתפות בועידה הארץ־ישראלית, לא ברור עדיין, אבל נציגי הסוכנות היהודית סבורים, שתנאי זה עלול לכלול את החלטת הממשלה הבריטית לבטל את ההגבלות על העליה היהודית לארץ־ישראל ומתן הסכמה לכך שהנציגים היהודיים לא יתחייבו למפרע בנוגע לתכנית פדראציה(?)

„נתחזקה השפעת האמריקאים על חשבון הישוב"

החשיבות היסודית של ההצבעה, לדברי מאיור א. ס. איתן, מנהל מחלקת האינפורמציה של הסוכנות היהודית, נעוצה בעובדה, שהיא רומזת לשנוי ביחסי הכוחות בהסתדרות הציונית שלפיה נתחזקה השפעת היהדות האמריקאית על חשבון הישוב בארץ־ישראל. הוא הדגיש, כי המפלגות שהכשילו את ההחלטה לטובת ההשתתפות בועידה הארץ־ישראלית: הציונים הכלליים, ה„מזרחי", הריוויזיוניסטים ו„אחדות העבודה" — השפעתן קלה מאד בארץ־ישראל עצמה.

המנצחים המתנצחים

ד"ר א. ה. סילבר

ד. בן־גוריון

פרייז 5 סענט

The Day
דער טאג

אומפארטייאיש אין נייעס
אומאפהענגיג אין מיינונג

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

יום ה', ג' טבת, תש"ז.

NEW YORK — THURSDAY, DECEMBER 26, 1946 דאנערשטאג, 26טער דעצעמבער, 1946 8 PAGES PRICE FIVE CENTS

דר. ווייצמאן וועט פארהאנדלען מיט ענגלאנד וועגען אידישען אנטייל אין ארץ ישראל־קאנפערענץ; בן־גוריון וויל דר. הלל סילווער נייע ציון־לייטונג

ציון־דעלעגאטען פון אמעריקע האבן דעם גרעסטען איינפלוס אין דעם אקציאנס־קאמיטעט

ספעציעלע טעלעגראמע צום „טאג"

פון דר. ש. מארגאשעס

באזעל, דעצ. 25. — ווען דער ציוניסטישער אקציאנס־קאמיטעט, „דער קליינער קאנגרעס" האט היינט אנגעהויבן זיינע זיצונגען אויסצוקלייבן א ציון־עקזעקוטיווע, איז אין אינפארמירטע קרייזן ווידער אויסגעדריקט געווארען די מיינונג, אז עס וועט געפונען ווערען אן אויסוועג צוריקצוברענגען דר. ווייצמאנ'ען צו דער פירערשאפט פון דער אידישע אגענטור. לויט באריכטען, וואס זיינען אהער אנגעקומען פון לאנדאן, וועט דר. ווייצמאן פרובירען זיך דורכרעדען מיט'ן בריטישען קאלאניאל מיניסטער וועגען דערגרייכען א פארשטענדיגונג, וואס זאל מעגליך מאכען פאר דער אידישער אגענטור זיך צו באטייליגען אין דער לאנדאנער קאנפערענץ וועגען ארץ ישראל. די דערקלערונג וועגען אזא שריט מצד דר. ווייצמאן איז געמאכט געווארען דורך א פארשטייער פון דער אידישער אגענטור אין לאנדאן.

(יונ. פרעס מעלדעט פון לאנדאן, אז א פארשטייער פון ענגלישען אויסערן־מיניסטעריום האט דערקלערט, אז די ארץ ישראל קאנפערענץ וועט באנייט ווערען אפילו ווען די אידען וועלען זיך ניט באטייליגען).

לויט קלאנגען, וואס צירקולירען דא ארום, זייגען די אקציאנס קאמיטעט מיטגלידער, וועלכע געהערען צו דר. אבא הלל סילווער'ס אנהענגערשאפט, איינגענומען אויף דעם, אז משה שערטאק זאל ווייטער בלייבען הויפט פון דעם פאליטישען אפטייל פון דער אידישער אגענטור, אבער מיט'ן באדינג, אז דר. משה סנה, זיכערקייט־באאמטער פון דער אגענטור, זאל זיין דער צווייטער נאך שערטאק'ן אין דער פירערשאפט פון דעם פאליטישען אפטייל.

וועגען דעם צוזאמענשטעל פון דער נייער עקזעקוטיווע גלויבט מען, אז עס ווערט פארגעשלאגען, אז אין איר זאלען זיין פארטראטען די הויפט־פראקציעס פון ציוניזם אויף דעם פאלגענדיגען באזיס: אכט אלגעמיינע ציוניסטען, זעקס פון דער ארבעטער־פראקציע, פיר פון מזרחי און צוויי פון לינקען איחוד פועלי ציון.

באזעל, דעצ. 25 (פאלקאר). — אויף דער ערשטער זיצונג פון נייערדערוויילטען ציוניסטישען אקציאנס־קאמיטעט האט דוד בן־גוריון, פירער פון דער שטארקסטער ארבייטער־פארטיי מפא"י, פארגעשלאגען, אז מען זאל איבערגעבען דעם פירער פון דער שטארקסטער פארטיי אין דער ציוניסטישער באוועגונג (די אלגעמיינע ציוניסטען) די אויפגאבע צונויפצושטעלען א נייע ציון־עקזעקוטיווע. דאס מיינט, אז די אויפגאבע זאל איבערגעגעבען ווערען דר. סילווער'ן, ווייל ער פארטרעט דעם שטארקסטען פליגעל ביי די אלגעמיינע ציוניסטען.

אויב עס זאל זיך ניט איינגעבען צו פארמירען א נייע עקזעקוטיווע, דאן איז דער פירער פון דער צווייטער שטארקסטער פארטיי (מפא"י) גרייט איבערצונעמען די דאזיגע אויפגאבע. קיין באשלוס וועגען בן־גוריון'ס פארשלאג איז ניט אנגענומען געווארען.

דער אקציאנס־קאמיטעט האט געעפענט זיין ערשטע זיצונג 12 אזייגער ביינאכט און האט געהאט אויף זיין אגענדא צוויי אויפגאבען: דערוויילען א פרעזידיום פארן אקציאנס־קאמיטעט און א נייע עקזעקוטיווע. ווייל ביים איצטיגען מאמענט איז די ציון־באוועגונג אהן א לעגאלער פירערשאפט, ווייל די אלטע עקזעקוטיווע איז שוין ארויס פון מאכט.

י. שפרינצאק, פון מפא"י, האט געעפענט די זיצונג. דר. י. גרינבוים האט פארגעשלאגען, אז עס זאל באשטימט ווערען א קלייגער קאמיטעט צו פארהאנדלען מיט אלע פארטייען וועגען צוזאמענשטעל פון א נייער עקזעקוטיווע און פארברענגען די ליסטע פארן אקציאנס־קאמיטעט. דאן איז געקומען בן־גוריון'ס פארשלאג. די זיצונג האט זיך דאן געשלאסען ביז 5 אזייגער אויף צו געבען די פארטייען א מעגליכקייט צו ארומרעדען די צוויי פארשלאגען.

באזעל, דינסטאג. — ביי דער לעצטער סעסיע פון ציוניסטישען קאנגרעס אין באזעל איז אויסגעדריקט געווארען אנערקענונג דעם אידישען וועלט־קאנגרעס פאר זיין פאליטישער און הילפס־טעטיגקייטען אין דער גאנצער וועלט און איבערהויפט אין אייראפע. די רעדנער האבען אונטערגעשטראכען די וויכטיגקייט פון די ארבייטען פון אידישען וועלט־קאנגרעס און האבען אנגעוויזען, אז א דאנק דער אומערמידליכער און מסירת־נפש'דיגער אקטיוויטעט פון דעם וועלט־קאנגרעס בעת דער מלחמה און אין דעם נאך־מלחמה'דיגען פעריאד, זיינען אפגעראטעוועט געווארען צענדליגער טויזענטער אידישע לעבענס."

די רעדנער האבען זיך באזונדערס אפגעשטעלט אויף דער טעטיגקייט פון אידישען וועלט־קאנגרעס און זיין סעקציע אין שטאקהאלם, שוועדען, וועלכע האט אונטער דער לייטונג פון הלל שטארך געפירט צו דער רעטונג פון טויזענטער אידען פון די נאצישע קעמפס און אויך פון פוילען. דער ציוניסטישער קאנגרעס האט אנגענומען א רעזאלוציע, וועלכע דריקט אויס דאנק דעם שוועדישען קעניג און דער שוועדישער רעגירונג פאר זייער רעטונג פון טויזענטער אידען און איבערהויפט פאר דער הילף, וואס די שוועדישע רעגירונג האט געגעבען די אידען פון דענעמארק און אונגארן אין די חדשים פאר דעם צוזאמענברוך פון די פאשיסטישע ארמייען אין אייראפע. דער ציוניסטישער קאנגרעס האט אויך שטארק געלויבט די הילפס־ און רעטונגס־ארבייט פון אידישען וועלט־קאנגרעס אין די דייטשע קעמפס, איבערהויפט די הילפס־אקציע אין דעם קעמפ אין ראווענסברוק, וואו עס זיינען געראטעוועט געווארען טויזענטער אידישע פרויען.

די אינדארסירונג פון דער פאליטישער רעטונגס־ און הילפס־ארבייט פון אידישען וועלט־קאנגרעס איז באגייסטערט אפלאדירט געווארען פון אלע דעלעגאטען פון ציוניסטישען קאנגרעס.

באזעל, שווייץ, דעצ. 25 (איטא).— די אמעריקאנער דעלעגאטען פון דעם 22טען ציוניסטישען קאנגרעס, וואס האט זיך דא דינסטאג געשלאסען אן דער דערוויילונג פון א פרעזידענט און א נייער עקזעקוטיווע, האבען דא היינט גענומען די איניציאטיווע אין דער דערוויילונג פון א נייער ציוניסטישער פירערשאפט.

מען גלויבט, אז דער נייער ציוניסטישער אקציאנס־קאמיטעט וועט קאנפערירען פון 4 ביז 5 טעג. די אלגעמיינע ציוניסטען, וועלכע ווערען אנגעפירט פון דר. אבא הלל סילווער, שפילען א דאמינירענדע ראלע אין דעם אקציאנס־קאמיטעט.

דוד בן גוריון, פירער פון די פועלי ציון, האט אין א רעדע אויף דער ערשטער זיצונג פון אקציאנס־קאמיטעט היינט פארגעשלאגען, אז די אלגעמיינע ציוניסטען זאלען באקומען די אויפגאבע צו שאפען א קאאליציע, ווייל זיי זיינען די גרעסטע גרופע.

פארהאנדלונגען ווערען געפירט צווישען די פארשיידענע פארטייען וועגען דעם צוזאמענשטעל פון דער נייער ציוניסטישער וועלט־עקזעקוטיווע. פארשיידענע פארשלאגען און געגען־פארשלאגען זיינען דא געמאכט געווארען צווישען דער פארמיטאג און נאכמיטאג זיצונג פון אקציאנס־קאמיטעט. ווי עס זעט אוים, איז געמאכט געווארען א היפשע מאס פראגרעס אין דער ריכטונג צו שאפען א קאאליציע־עקזעקוטיווע, צו דערוויילען א פרעזידענט פון דער ציוניסטישער וועלט־ארגאניזאציע און א פארזיצער פון נייעם אקציאנס־קאמיטעט.

מען גלויבט, אז דר. סילווער וועט זיין דער נייער הויפט פון נייעם אקציאנס־קאמיטעט און אויך איינער פון די פירענדיגע מיטגלידער פון דער נייער עקזעקוטיווע.

אגענטור פארשטייער אין לאנדאן גיט אויפקלערונג

לאנדאן, דעצ. 25 (יונ. פרעס). — א פארשטייער פון דער אידישער אגענטור האט דא היינט דערקלערט, אז דר. חיים ווייצמאן וועט אפשר מאכען די גרעסטע אנשטרענגונג, וואס איז נאר מעגליך, צו קומען צו א פארשטענדיגונג מיט דער ענגלישער רעגירונג וועגען א פארמולע, וואס זאל מעגליך מאכען פאר דער אידישער אגענטור זיך צו באטייליגען אין דער לאנדאנער קאנפערענץ וועגען ארץ ישראל אין יאנואר. אויב דר. ווייצמאן זאל באשטימען דאס צו טאן, וועט ער אנקניפען קאנטאקט מיט'ן בריטישען קאלאניאל־מיניסטער ארטור קריטש דזשאונס.

א פארשטייער פון בריטישען אויסערן מיניסטעריום האט דערקלערט, אז די לאנדאנער ארץ ישראל קאנפערענץ וועט אפגעהאלטען ווערען אפילו ווען די אידען זאלען זיך ניט באטייליגען.

דער אידישער פארשטייער האט אויך אנגעוויזען, אז די גענגערשאפט פון די אמעריקאנער קאנגרעס־דעלעגאטען צו אידישען אנטייל אין דער לאנדאנער קאנפערענץ קען באזייטיגט ווערען, אויב די ענגלישע רעגירונג וועט מסכים זיין צו ענדערען די ארץ ישראל'דיגע אימיגראציע־פאליסי, אז זי זאל זיין אין הסכם מיט די רעקאמענדאציעס פון דער ענגליש־אמעריקאנער פארש־קאמיסיע, וואס האט רעקאמענדירט גלייך אריינצולאזען קיין ארץ ישראל 100 טויזענט היימלאזע אידען. די אמעריקאנער אידען האבען היינט די איבערוועגענדיגע קראפט אויף די ציוניסטישע קאנגרעסען, האט דער פארשטייער באטאנט.

AMERICAN JEWISH ARCHIVES

V. XX pt. 6

לוח פאר היינט

יום ה׳, ג׳ טבת, פ׳ ויגש, תש״ז.
דאנערשטאג, דעצעמבער 26, 1946
זון אויפגאנג — — 7.23
זון אונטערגאנג — 4.38

די יומי פאר היינט: פסחים פ״א

וועטער:
היינט שעהן און קאלט.

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS

דער מאָרגען זשורנאל

פרייז 5 סענט

PRICE 5 CENTS NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 26, 1946. MAIL 8 PAGES VOL. XLVI. NO. 13,749.

8 זייטען — ניו יארק, דאנערשטאג, דעצעמבער 26, 1946 — יום ה׳, ג׳ טבת, פרשה ויגש, תש״ז. — פרייז 5 סענט

סילווער זוכט צו שאפען נייע ציון-עקזעקוטיווע

אויב סילווער׳ן וועט נישט געלינגען, וועט בן גוריון צונויפשטעלן קאבינעט

אקציאנס-קאבינעט, וואס האט איבערגענומען די ארבייט פון ציון-קאנגרעס, האט אפגעהאלטען ערשטע זיצונג, וואו בן-גוריון האט געמאכט דעם פארשלאג, אז סילווער זאל צונויפשטעלען די קאאליציע-עקזעקוטיווע. — די אלגעמיינע ציוניסטען פון אמעריקע דאמינירען אקציאנס-קאמיטעט, דערווייל האבען זיי נישט קיין מעהרהייט. — זיצונגען וועלן אנהאלטען ארום 5 טעג.

באזעל, שוויץ, מיטוואך (פאלקאר). — אויף דער ערשטער זיצונג פון ניי-דערוועהלטן ציוניסטישען אקציאנס קאמיטעט האט דוד בן-גוריון, פיהרער פון דער שטארקסטער ארבייטער ארמיי, מפא״י, פארגעשלאגען, אז מען זאל איבערגעבען דעם פיהרער פון דער שטארקסטער פארטיי אין דער ציוניסטישער באוועגונג (די אלגעמיינע ציוניסטען) די אויפגאבע צונויפצושטעלען א נייע ציון עקזעקוטיווע. דאס מיינט, אז די אויפגאבע זאל איבערגעגעבען ווערען דר. סילווער׳ן, ווייל ער פארטרעט דעם שטארקסטען פליגעל ביי די אלגעמיינע ציוניסטען. אויב איהם זאל זיך ניט איינגעבען צו פארמירען א נייע עקזעקוטיווע, דאן איז דער פיהרער פון דער צווייטער שטארקסטער פארטיי (מפאי) גרייט איבערצונעהמען די דאזיגע אויפגאבע.

קיין באשלוס וועגען בן גוריון׳ס פארשלאג איז ניט אנגענומען געווארן.

דער אקציאנס קאמיטעט האט געעפענט זיין ערשטע זיצונג 12 אזייגער אין דער פריה, און האט געהאט אויף זיין אגענדא צוויי אויפגאבען — דערוועהלען א פרעזידענט פאר׳ן אקציאנס קאמיטעט, און א נייע עקזעקוטיווע. ביים איצטיגען מאמענט איז די ציון-באוועגונג אהן א לעגאלער פיהרערשאפט, ווייל די אלטע עקזעקוטיווע איז שוין ארויס פון מאכט. י. שפרינצאק, פון מפא״י, האט געעפענט די זיצונג. דר. י. גרינבוים האט פארגעשלאגען, אז עס זאל באשטימט ווערען א קליינער קאמיטעט צו פארהאנדלען מיט אלע פארטייען וועגן צוזאמענשטעל פון א נייער עקזעקוטיווע און פאר-בריינגען די ליסטע פאר׳ן אקציאנס קאמיטעט. דאן איז געקומען בן-גוריון׳ס פארשלאג. די זיצונג האט זיך דאן געשלאסען ביז פינף אזייגער אויף צו געבען די פארטייען א מעגליכקייט ארומצורעדן די צוויי פארשלאגן.

אמעריקאנער דעלעגאטען נעהמען איניציאטיווע צו דערוועהלען א נייע פיהרערשאפט

באזעל, שוויץ, מיטוואך, (אידטא). — די אמעריקאנער דעלעגאטען פון דעם 22טען ציוניסטישען קאנגרעס, וואס האט זיך דינסטאג געשלאסען אהן דער דערוועהלונג פון א פרעזידענט און א נייער עקזעקוטיווע, האבען דא היינט גענומען די איניציאטיווע אין דער דערוועהלונג פון א נייער ציוניסטישער פיהרערשאפט.

דער נייער ציוניסטישער אקציאנס-קאמיטעט, וואס איז די העכסטע אינסטאנץ צווישען איין קאנגרעס און א צווייטען, און האט געקראגען די אויפגאבע צו דערוועהלען א נייע פיהרערשאפט, האט דא היינט אפגעהאלטען זיין ערשטע זיצונג. מען דערווארט, אז די זיצונגען וועלען אנהאלטען פון פיער ביז פינף טעג. די אלגעמיינע ציוניסטען, וועלכע ווערען אנגעפיהרט פון דר. אבא הלל סילווער, שפילען א דאָ-מינירענדע ראָלע אין דעם אקציאנס קאמיטעט.

דוד בן-גוריון, פיהרער פון די פועלי ציון, האט אין א רעדע אויף דער ערשטער זיצונג פון אקציאנס - קאמיטעט היינט פארגעשלאגען, אז די אלגעמיינע ציוניסטען זאלען באקומען די אויפגאבע צו שאפען א קאאליציע, ווייל זיי זיינען די גרעסטע גרופע.

פארהאנדלונגען ווערען געפיהרט צווישען די פארשידענע פארטייען וועגען דעם צוזאמענשטעל פון דער נייער ציוניסטישער וועלט - עקזעקוטיווע. פארשידענע פארשלאגען און געגענפארשלאגען זיינען דא געמאכט געווארען צווישען דער פארמיטאג און נאכמיטאג זיצונג פון אקציאנס-קאמיטעט. ווי עס זעהט אויס, איז געמאכט געווארען א היבשע מאס אין דער ריכטונג צו שאפען א קאאליציע עקזעקוטיווע, צו דערוועהלען א פרעזידענט פון דער ציוניסטישער וועלט ארגאניזאציע און א פארזיצער פון נייעם אקציאנס קאמיטעט.

מען גלויבט, אז דר. סילווער וועט זיין דער נייער הויפט פון נייעם אקציאנס קאמיטעט און אויך איינער פון די פיהרענדיגע מיטגלידער פון דער נייער עקזעקוטיווע.

Haaretz 12-26-46

נפתח בבאזל מושב הועד הפועל הציוני החדש

„האפשרות, שד״ר ווייצמאן ייכנס לאכסקוטיבה החדשה אינה מן הנמנעות״. — קבוצתו של ד״ר סילבר דורשת למנות את ד״ר סנה כסגנו של מר שרתוק בהנהלת המחלקה הפוליטית של הסוכנות

באזל, 25 (ר). 77 חברי הועד הפועל הציוני, המתכנסים היום בפעם הראשונה לאחר שנבחרו אתמול על ידי הקונגרס הציוני הכ״ב, עומדים לנוכח הבעיה לבחור באכסקוטיבה שיהיה לאל ידה להשיג מהממשלה הבריטית ויתורים מתאימים, כדי לאפשר לסוכנות היהודית להשתתף בשיחות לונדון בחודש הבא על עתיד ארץ-ישראל.

בהחלטה שנתקבלה אתמול בקונגרס נדחתה השתתפות בועידת לונדון „בנסיבות הקיימות״, אבל ההחלטה הוסיפה, שאם יחול שינוי במצב, יעיין הועד הפועל מחדש בענין ויחליט אם להשתתף בשיחות או לא. צעד זה של המצב הודגש במיוחד, בשעה שהתכנס היום הועד הפועל.

האפשרות שד״ר חיים ווייצמן ייכנס לאכסקוטיבה, אינה מן הנמנעות — אמרו היום בחוגים יודעי דבר.

היום הוצע לכונן אכסקוטיבה בת 20 מורכבת מ־8 ציונים כלליים, 6 אנשי מפא״י, 4 מה„מזרחי״ ו־2 מתנועת אחדות העבודה, אולם סבורים כי **מפא״י תתנגד להשארת הקבוצה הפרו-ווייצמאניסטית שבקרב הציונים הכלליים מחוץ לאכסקוטיבה.** אם ישאירו אותם מטעמים פוליטיים, הואיל והם נקטו קו של הסתגלות מתונה לבריטניה, הרי רבים ממפא״י יראו בכך הפרת אמון לבעלי-ברית ותיקים, הואיל ואנשי קבוצה זו הם ידידים מסורים של הפועלים — סבורים כמה משקיפים. יש האומרים כי, **דבר זה עלול לגרום אפילו מרד במפא״י.**

מצד שני, **קבוצת סילבר, המסכימה להשארת מר משה שרתוק בראש המחלקה הפוליטית** של **הסוכנות היהודית, דורשת את מינויו של ד״ר משה סנה כסגן ראש המחלקה.**

בחירת ההנהלה רחוקת ביותר — מודיע „פאלקור״ — הואיל **ותתנועת מחוסרת עתה** [illegible] **הנהגת** [illegible] בהתאם לחו[illegible] ההסתדרות [illegible] קעת מסבות [illegible] עם נעילת הקונגרס.

הישיבה נפתחה ע״י שפרינצק בתורת חבר הנשיאות של הועד הקודם. שפרינצק נבחר כיושב-ראש הישיבה עד שתבחר הנשיאות הקבועה. הישיבה התחילה בויכוח פורמלי על הפרוצדורה לבחירת ועדה מצומצמת למשא ומתן בין-מפלגתי.

בן-גוריון הציע להטיל על ד״ר סילבר, מנהיג הסיעה הגדולה ביותר, היא סיעת הציונים הכלליים, לנסות להרכיב הנהלה. אם נסיונו ייכשל, יוטל התפקיד על מנהיג הסיעה השניה בגדלה, היינו „איחוד״ — פועלי-ציון, שהנו מוכן לכך. אחרי ויכוח פורמלי קצר, נדחתה הישיבה עד שעה 5, כדי לאפשר לסיעות לדון בהצעות.

אחרי ויכוח קצר בישיבה השניה, שנפתחה ב־4 אחה״צ הוחלט לבחור ועדת-מינויים בת 15 חבר: 5 ציונים כלליים, 4 מה„איחוד״, 2 מה„מזרחי״, 2 ריוויזיוניסטים, 1 מאחדות העבודה, 1 מהשומר-הצעיר, וכן חבר אחד מה„עליה חדשה״ בזכות דעה מייעצת. הישיבה נדחתה עד יום ה׳ בבוקר. ועדת-המינויים תתכנס עוד הלילה.

מעכבים מסירת 22½ מיליון הדולרים למוסדות היהודים

באזל, 25 (סס״א). את מסירת הסך 22 מיליון וחצי דולאר לידי הסוכנות היהודית והג׳וינט, לאחר שהוקצבו ליהודים ע״י ועדת הפיצויים של המעצמות לקימום קרבנות המלחמה היהודים וסידור הפליטים והעקורים בארצות חדשות מעכב סיר הרברט אמרסון, ראש ועדת הפליטים הבין-לאומית. הוא טוען שלא הוטל עליו למסור את הכסף לידי המוסדות היהודים והוא נתמנה להיות האפוטרופוס על ההקצבה. מר אמרסון דרש מאת הסוכנות היהודית והג׳וינט למסור לו תכניות מפורטות שלשמן יוצא הכסף. ממקור מוסמך מוסרים כי סיר הרברט נכנע, כנראה למדיניות הבריטים הרוצים לעכב את ההקצבה למוסדות היהודים, עד שיתבהר המצב בא״י ועד שימצא פתרון לבעיתה.

PALESTINE BANDS LOOT GEM PLANTS

Armed Robbers Get $107,000 in Diamonds, Cash and Bonds in 2 Raids 40 Miles Apart

JERUSALEM, Dec. 26 (AP)—Two bands of armed Jews robbed two diamond factories forty miles apart almost simultaneously today and made away with nearly $107,000 in diamonds, cash and bonds, police reported.

Six armed men, police said, believed to be of the Irgun Zvai Leumi underground resistance organization, staged a spectacular raid on the Eden Hayasef factory in the all-Jewish town of Nathanya and fled with nearly $80,000 in cut diamonds.

A few minutes earlier a band of three men carrying tommyguns invaded the Shamir diamond factory in Tel Aviv and escaped with $24,000 worth of diamonds, $3,000 in cash and some Government bonds.

The raids, apparently, were for the purpose of replenishing the underground war chest.

Nathanya, forty miles from Tel Aviv, is the capital of Palestine's $35,000,000 diamond industry. At that place the raiders held up more than 100 employes while looting the safe.

Two Killings Investigated

Meanwhile, police were investigating two killings that appeared to have been the result of executions ordered by irregular "courts" of the Jewish resistance and Arab Nationalists.

Irgun Zvai Leumi posted announcements in Tel Aviv and Jerusalem that it had "tried, convicted and executed" one of its members on Christmas Eve "because he was found to be a police spy."

A 25-year-old Jew, Israel Levin, was found dead near the Tel Aviv zoo Tuesday with seven bullet wounds in his head, his eyes blindfolded and his arms bound. He had been kidnapped from his home in a Tel Aviv suburb on Monday.

The police reported the slaying of Emir Mohammed Zeinati by Arabs in Haifa on Christmas Day and said it appeared to have been the result of an Arab "purge." Arab informants said they thought Zeinati had been killed "because he was believed to have sold land to Jews and to have espoused Jew-Arab unity."

Wreckage Laid to British

JERUSALEM, Dec. 26 (Reuters)—An unconfirmed report from Nathanya tonight said that British troops of the Sixth Airborne Division wrecked fifty plate glass windows during their Boxing Day (day after Christmas) "celebrations" today.

British military headquarters said tonight: "We have no information of any incidents in Nathanya."

Palestine police headquarters said that "the damage in Nathanya was considerable but that there were no casualties."

BASLE, Switzerland, Dec. 26 (UP)—Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, Ohio, said today the General Council of the World Zionist Organization was pursuing efforts to create an executive of the Jewish Agency.

A subcommittee headed by Dr. Silver was appointed by the General Council to continue conferences.

Silver Optimistic On Zionist Talks

BASEL, Switzerland (AP)—Rabbi A. H. Silver of Cleveland, Ohio, told the general council of the world Zionist organization today that "there are good prospects" for an agreement to create an executive committee for the Jewish Agency on a tripartite basis.

The three major parties are General Zionist, Orthodox and Labor.

The next session of the general council was postponed until Saturday, while a council member said the possibility of naming Dr. Chaim Weizmann, former president of the Zionist organization, to an honorary post was being considered.

הארץ

משרדי „הארץ" בתל־אביב
מערכת וההנהלה: רחוב מוזא"ה
סניף לקבלת מודעות: רחוב אלנב
ירושלים: רחוב הסולל, בית אמ
חיפה: מרכז מסחרי חדש, בית
המוציא לאור: הוצאת עתון „הא
תל־אביב, מוזא"ה 56; האחראי:
אחראית לתוכן המודעות ולסב
כתב־יד שלא נתקבלו לדפוס. דמ
Newspaper, Tel-Aviv,
Tel. 6331, 6332, 6333, 6334

המחיר 30 מא"י / שנה כ"ט / תל־אביב, יום ו', ד' טבת תש"ז / DECEMBER 27, 1946

היאבקות סילבר ומפא"י על ההנהלה נמשכת

בינתים נאסרה כל פעולה על ההנהלה הקודמת.—מפא"י דורשת לכלול את וייצמן באכסקוטיבה החדשה.—„אם יוחלט ללכת ללונדון, יתבקש וייצמן לעמוד בראש המשלחת של הסוכנות היהודית"

מאת פ. לאנדר, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 26 (מיוחד ל„הארץ"). במלון „שלושת המלכים" ישבו הבוקר 17 חברי ועדת־המינויים שלהועה"פ הציוני, בראשותו של ד"ר סילבר ודנו על הרכבת הנהלה קואליציונית בת 22 איש.

הוצע לקיים הנהלות בוואשינגטון ובירושלים ונציגות בלונדון לאירופה. בקואליציה המוצעת אומרים לשתף את הציונים הכלליים, מפא"י, „מזרחי" והתנועה לאחדות העבודה. בן־גוריון מוצע כיו"ר ההנהלה כולה וסילבר — כיו"ר הועד הפועל וכן ראש ההנהלה בוואשינגטון. את המחלקה המדינית מציעים למסור במשרתף לציונים הכלליים ולמפא"י.

להנהלה בירושלים אומרים לשתף את ד"ר מ. סנה, י. גרינבוים, פ. ברנשטין, מ. קולדני, ד. בן־גוריון, אל. קפלן, גב' ג. מאירסון, א. דובקין, הרב י. ל. פישמן, מ. שפירא ונציגים מהתנועה לאחדות העבודה. להנהלה בוואשינגטון מציעים את א. ה. סילבר, רוזה הלפרין, ח. גרינברג, א. בן־אהרון, ע. ניומן וארהפטיג. לנציגות בלונדון מציעים את פרופ' ז. ברודצקי, ד"ר נ. גולדמן, ב. לוקר, מ. שרתוק וש. ז. שרגאי.

מפא"י עדיין לא השיבה על ההצעות. ואם תכשל התכניה של סילבר, תנסה מפא"י להרכיב את ההנהלה.

כדי למנוע סילוג, החליטה מפלגת הציונים הכלליים לא להשתתף בהנהלה בנפרד.

ישיבת הועד הפועל נדחתה מהבוקר לאחר הצהרים. בשעה 3 אחר הצהרים נפגשו משלחות של הציונים הכלליים בראשות סילבר, ומפא"י, בראשות בן־גוריון, למשא־ומתן.

ב־7 בערב עוד לא הוכרע המשא־והמתן הישיר בין הציונים הכלליים לבין מפא"י. — אומרת טלגרמה מאוחרת יותר של סופר „הארץ". — מפא"י הציעה למסור את שאלת ההשתתפות בועידת לונדון להכרעת ההנהלה החדשה, ודרש למסור את ההכרעה לועדה פוליטית של הועד הפועל הציוני. אך סילבר התנגד להצעה זו. מפא"י דורשת מסילבר שיוותר על ראשות ההנהלה בוואשינגטון והפיקוח על העבודה הפוליטית שם, ויסתפק בתפקיד יו"ר הועד הפועל. מפא"י מתנגדת ליחס המספרי של הסיעות בהנהלה, כפי שהוצע ע"י סילבר, ודורשת לשתף גם את „השומר הצעיר" בקואליציה.

הועד הפועל מתכנס שוב הלילה. בינתים נאסרה כל פעולה על ההנהלה הקודמת.

ישנה שמועה, שאם יוחלט להשתתף בועידת לונדון, יתבקש ד"ר וייצמן לעמוד בראש המשלחת.

לפי „פאלקור", מקוים, כי עד יום ו' (היום) תורכב ההנהלה החדשה.

ארבעת תנאי מפא"י

ואלה תנאי מפא"י להשתתפותה בקואליציה — לפי סט"א:

1) קואליציה על בסיס השתתפות בועידת לונדון; 2) הועד הפועל ידרש למסור לאכסקוטיבה את הסמכות שניתנה לו ע"י הקונגרס, לקבוע, אם בא שינוי במצב, המאפשר את השתתפות היהודים בועידת לונדון; 3) בעיות המדיניות הציונית בוושינגטון תהיינה נתונות לפיקוח ההנהלה ולא תוכרענה עוד ע"י ההסתדרות הציונית האמריקאית; 4) הקואליציה צריכה לקום במדת האפשר על הבסיס הרחב ביותר.

שיבת וייצמאן?

על „אפשרויות" ו„בהקות" לשובו של ד"ר וייצמן לנשיאות ההסתדרות הציונית העולמית, נודע לסופר סט"א בבאזל. אפשרות זו נידונה בהתיעצויות המפלגות ובמו"מ המתנהל בין נציגיהן להרכבת ההנהלה. נטיות בכיוון זה התגלו בקרב מפא"י ובחוגי הציונים הכלליים — מוסיף הסופר.

חברי מפא"י עומדים על כך שד"ר וייצמן ייכלל באכסקוטיבה החדשה בכל התנאים.

מבקשים מטרומאן ראיון בשאלת ארץ־ישראל

(שרות „הארץ")

כתב „שטוקהולם־טידינגאן" מודיע מוואשינגטון, שקבוצת צירים וסינאטורים ריפובליקאים ודימוקראטיים ביקשה מנשיא טרומאן לקבוע לה ראיון בשאלת ארץ־ישראל לאחר החגים.

סילווער באקומט ניט די פולמאכט צונויפצושטעלן די עקזעקוטיווע

בן־גוריון'ס פארשלאג, אז סילווער'ן זאל איבערגעגעבן ווערן צונויפצושטעלן די עקזעקוטיווע האט דער אקציאנס־קאמיטעט ניט אנגענומען, נאר אויפ'ן פארשלאג פון יצחק גרינבוים איז אויסגעקליבן געווארן א נאמינאציע־קאמיסיע פון 17 מענשען.—איחוד פועלי ציון וועט זיך ניט באטייליגן אין קאאליציע, סיידען ער וועט קריגן וויכטיגע פאזיציעס.

באזעל, שווייץ, דאנערשטאג (פאלקאר). — מען האפט, אז מארגען, פרייטאג, וועט דער אקציאנס קאמיטעט זיך האבן געאייניגט אויף א נייער ציוני־עקזעקוטיווע. א ספעציעלע נאמינאציע־קאמיסיע איז געזעסן ביז דריי אזייגער פארנאכט היינט און זיך ניט געקענט אייניגן, און האט דערפאר פארלויפן א צווייטע זיצונג אויף היינט מיטאג־צייט. א פלענארע זיצונג פון גאנצן אקציאנס קאמיטעט, וועלכע האט געזאלט אפגעהאלטן ווערן היינט עלף אזייגער אין דער פריה, איז אפגעלייגט געווארן אויף נאכמיטאג, מיט דער האפנונג, אז ביז דאן וועט די נאמינאציע קאמיסיע זיך האבן געאייניגט אויף א צעטל, וואס זאל פארגעשלאגן ווערן פאר'ן אקציאנס קאמיטעט.

דר. אבא הלל סילווער האט נעכטן דערקלערט, אז ער איז גרייט מסכים צו זיין אויף א פארשלאג פון דוד בן גוריון און פארמירן א נייע עקזעקוטיווע. אבער עס ווייזט אויס, אז בן גוריונ'ס פארשלאג, אז מען זאל סילווער'ן איבערגעבן דאס רעכט צו פארמירן אן עקזעקוטיווע און אז אויב סילווער פאלט דורך, זאל איהם, בן גוריונ'ען, איבערגעגעבן ווערן דאס רעכט, איז דורכגעפאלן אדער אפגעלייגט געווארן. אנשטאט דעם איז אין איינקלאנג מיט יצחק גרינבוים'ס פארשלאג, באשטימט געווארן די נאמינאציע־קאמיסיע, וועלכע באשטייט פון פינף אלגעמיינע ציוניסטען, פיער פועלי ציון, צוויי מזרחים, צוויי רעוויזיאניסטען, צוויי אחדות עבודה, איינער פון השומר הצעיר, און איינער פון עליה חדשה. דער פארשטעהער פון עליה חדשה, וועלכער האט געצויגן בלויז צוועלף טויזענט שטימען אין די קאנגרעס וואהלען, וועט ניט האבן קיין שטים רעכט אין דער קאמיסיע און זיין אויפגאבע וועט זיין א ריין ראטגעבערישע.

אלגעמיינע ציוניסטען און ארבייטער באשולדיגען איינס דאס אנדערע

באזעל, שווייץ, דאנערשטאג (איטא). — די באמיהונגען פון ציוניסטישען אקציאנס קאמיטעט צו ערוויילען א נייע עקזעקוטיווע און א פרעזידענט, זיינען נאך אלץ אין א קלעם, ווייל די פארשידענע פארטיי גרופען קענען זיך ניט אייניגן, איז דא היינט ערקלערט געווארן.

די אויפגאבע צוזאמענצושטעלן א נייע עקזעקוטיווע איז דעם אקציאנס קאמיטעט איבערגעגעבן געווארן פון דעם 22טען ציוניסטישען קאנגרעס, וואס האט זיך דא געשלאסען דינסטאג. די זיצונגען פון אקציאנס קאמיטעט זיינען אנגעהויבען געווארן מיטוואך פארמיטאג.

די אלגעמיינע ציוניסטען און די ארבייטער באשולדיגען איינע די אנדערע אין מאכען אומגינסטיגע שטערונגען צו ערוויילען די נייע ציוניסטישע פיהרערשאפט.

פארשידענע פארשלאגען זיינען געמאכט געווארן ווי אזוי ווי עס איז ארויסצוקומען פון דעם קלעם. דער „איחוד פועלי ציון" האט קלאר געמאכט, אז ער וועט זיך ניט באטייליגען אין א קאאליציע, סיידען מען וועט איהם געבען וויכטיגע פאזיציעס אין ירושלים און אין לאנדאן. ער האט אויך געפאדערט, אז דר. חיים וויצמאן זאל צוריקגערופען ווערען צו פיהרען די עקזעקוטיווע ביז נאך דער לאנדאנער קאנפערענץ, ווען מען זאל ארויפען א נייעם קאנגרעס און אפהאלטען נייע וואהלען.

די אלגעמיינע ציוניסטען און א טייל פון מזרחי זיינען אבער געגען דעם דאזיגען פארשלאג און פארלאנגען אז די וואהלען זאלען אפגעהאלטען ווערען איצט.

עס איז אויך פאראן א פארשלאג, אז די איצטיגע עקזעקוטיווע זאל פארבלייבען אין אמט נאך 6 חדשים, אדער עס זאל געשאפען ווערען א „ציטווייליגע" עקזעקוטיווע פון עלטערע באאמטע פון דער אידישער אגענטור ביז מען וועט קאנען אויסארבייטען אן אויסגלייך.

עס ווערט פארשטאנען, אז עס איז נאך אלץ פאראן א מעגליכקייט, אז דר. וויצמאן זאל ווידער ערוויילט ווערען אלס פרעזידענט פון דער ציוניסטישער וועלט־ארגאניזאציע. אזא פלאן ווערט געשטיצט פון א סך אלגעמיינע ציוניסטען און פיהרער פון דער ארבייטער פארטיי מפא"י.

גאלמאן, מזרחי פיהרער, גלויבט ניט אז וויצמאן וועט זיין פרעזידענט

לאנדאן, דאנערשטאג. (איטא) — לעאן גאלמאן, פרעזידענט פון דער אמעריקאנער מזרחי ארגאניזאציע, וועלכער איז אהער געקומען פון באזעל, האט היינט ערקלערט, אז ער גלויבט ניט אין דער מעגליכקייט, אז דר. חיים וויצמאן וועט ווייטער זיין דער פרעזידענט פון דער ציוניסטישער וועלט־ארגאניזאציע.

דניאל פריש, פארזיצער פון ארמיניסטראטיווען ראט פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע, האט דא היינט ערקלערט, אז די אמעריקאנער ציוניסטען האלטען ניט אז די אנטוויקלונגען אויף דעם ציוניסטישען קאנגרעס ווייזען אויף א ענדערונג אין דער מעגליכקייט צו פארהאנדלען מיט דער ענגלישער רעגירונג.

„קיין ארמיניסטראציע האט ניט געקאנט ערווארטען צו קריגען די שטיצע פון אקציאנס קאמיטעט, אויב זי וואלט צוגעשטימט צו א קלענערער פארערונג ווי די גרינדונג פון א לעבענספעהיגער אידישער מלוכה" האט פריש געזאגט.

Dec 28 46
The Day

סילווער ערווארט צו האבען ציוניסטישע עקזעקוטיווע היינט אווענט

סילווער אפטימיסטיש וועגען זיצונג היינט, שבת אווענט, — אלגעמיינע ציוניסטען און פועלי ציון זיינען שוין איינינג וועגען א ריי פונקטען. — ס'האלט דערביי, אז מען זאל נים דערוויילען קיין פרעזידענט און אז סילווער און שערטאק זאלען זיין אין וואשינגטאן.

באזעל, דעצ. 27 (פאלקאר) — דר. אבא הלל סילווער האט היינט געבעטען דעם ציוניסטישען אקציאנס קאמיטעט מען זאל אים, סילווער'ן, געבען צייט ביז וויינגסטענס מארגען אווענט צו שאפען א נייע ציון עקזעקוטיווע. ער האט דערקלערט, אז אלס פירער פון דער גרעסטער פארטיי אין ציוניזם פירט ער איצט אונטערהאנדלונגען מיט די פועלי ציון און דעם מזרחי און דערווארט, אז מארגען אווענט זאל ער קאנען צושטעלען צום אקציאנס קאמיטעט די נעמען פון קאנדידאטען פאר דער נייער עקזעקוטיווע.

דוד בן גוריון, וועלכער האט לעצטען מיטוואך פארגעשלאגען, אז עס זאל סילווער'ן, ווי דעם פירער פון דער גרעסטער פארטיי, געגעבען ווערען די פולמאכט צו פארמירען א נייע עקזעקוטיווע, האט געשטיצט דעם פארשלאג, אז מען זאל דערווייל שליסען די זיצונג פון אקציאנס קאמיטעט ביז מארגען אווענט צו געבען סילווער'ן נאך צייט צו פארהאנדלען. לויט בן גוריונ'ס אייגענעם פארשלאג וועט ער, בן גוריון, באקומען די פולמאכט אלס פירער פון דער צווייטער גרעסטער פארטיי צו פארמירן א נייע עקזעקוטיווע אויב סיקווער זאל דורכפאלען.

סיי סילווער און סיי בן גוריון האבען זיך פארענטפערט פאר די קלענערע פארטייען פארוואס מען האט דערוויל מיט זיי ניט אונטערהאנדעלט. מען איז געווען אזוי פארנומען מיט פארהאנדלען געוויסע שווע־

שטרייכעל־שטיינער צווישען די דריי הויפט פארטייען, אז מען האט דערוויל ניט געהאט קיין צייט צו פארהאנדלען מיט די קלענערע.

פון וויקטאר בינסטאק

(קארעספאנדענט פון דער „אידישער טעלעגראפען אגענטור")

באזעל, שווייץ, דעצ. 27 (איטא).— דער ציוניסטישער אקציאנס־קאמיטעט, וואס האלט דא אפ זיצונגען זינט לעצטען מיטוואך מיט דער אויפגאבע צו דערוויילען א נייע פירערשאפט פאר דער ציוניסטישער באוועגונג, האט היינט, צוליב שבת, איבערגעריסן זיינע פארהאנדלונגען ביז שבת נאכט.

די ביז־איצטיגע פארהאנדלונגען צווישען די אלגעמיינע ציוניסטען און די פועלי־ציון האבען באוויזען א ריי שוועריגקייטען און געפירט צו איינינקייט וועגען א צאל פונקטען. די פארהאנדלונגען זיינען הויפטזעכליך קאנצענטרירט געווארען ארום די פאלגענדע דריי פראגען:

1) די פראגע פון אנטייל אין דער לאנדאנער קאנפערענץ.

2) קאנטראל פון דער פאליטישער טעטיגקייט אין אמעריקע.

3) די צאל פארטרעטער פון די פארטייען אין דער נייער עקזעקוטיווע.

אײדער די היינטיגע זיצונג האט זיך געשלאסען, האט עס אויסגעזען, אז א פשרה האלט ביים דערגרייכט ווערען צווישען די פועלי־ציון און די אלגעמיינע ציוניסטען אויף דעם פאלגענדען אופן: עס זאל ניט דערוויילט ווערען קיין פרעזידענט פון דער ציוניסטישער וועלט־ארגאניזאציע, נאר דוד בן־גוריון זאל זיין דער הויפט פון דער עקזעקוטיווע אין ירושלים, און דר. אבא הלל סילווער זאל זיין דער פארזיצער פון דער עקזעקוטיווע אין וואשינגטאן.

לויט דער דאזיגער פשרה, זאל די עקזעקוטיווע אין וואשינגטאן באשטיין פון צוויי פארטרעטער פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע אין אמעריקע, איין פארטרעטער פון דער ציוניסטישער פרויען־ארגאניזאציע „הדסה", איין פארטרעטער פון מזרחי און צוויי פארטרעטער פון די פועלי־ציון. איינער פון די פועלי־ציון זאל זיין משה שערטאק, וועלכער איז ביז איצט געווען דער הויפט פון דעם פאליטישען דעפארטמענט פון דער אידישער אגענטור אין ירושלים. דער פארשלאג, אז שערטאק זאל זיין א מיטגליד פון דער עקזעקוטיווע אין וואשינגטאן, איז געמאכט געווארען פון די פועלי־ציון און איז נעכטען ביינאכט אנגענומען געווארען פון די אלגעמיינע ציוניסטען.

פארטייען איינינען זיך וועגן פראגע פון אנטייל אין לאנדאנער קאנפערענץ

אן אלגעמיינע פארמולע וועגען דער פראגע, אויב מען זאל זיך באטייליגען אין דער לאנדאנער קאנפערענץ וועגען ארץ־ישראל, וואס די ענגלישע רעגירונג וועט פארזעצען אין מיטען יאנואר, איז היינט אויסגעארבייט געווארען אויף א מיטינג פון פארשטייער פון די פועלי־ציון און די אלגעמיינע ציוניסטען. דער מיטינג האט געדויערט עטליכע שטונדען. די איינצעלהייטען וועלען באקאנט ווערען שבת נאכט.

קיין אפמאך איז נאך ניט דערגרייכט געווארען וועגען דער צאל פארטרעטער פון די פארשידענע פארטייען אין דער נייער עקזעקוטיווע, וואס דער אקציאנס־קאמיטעט דארף דערוויילען. פארהאנדלונגען, וואס האבען אנגעהאלטען א גאנצע נאכט ביז היינט פארטאג, האבען געפירט צו אן אלגעמיינער פארשטענדיגונג צו שאפען א קאאליציע־עקזעקוטיווע, וואס זאל באשטיין פון פועלי־ציון, אלגעמיינע ציוניסטען און מזרחי. עס איז אבער ניט דערגרייכט געווארן קיין ענדגילטיגער אפמאך אלס רעזולטאט פון א ריי נייע טעכנישע פאדערונגען פון די פועלי־ציון. איינע פון די פאדערונגען איז, אז פאליטישע באשליסען פון דער נייער עקזעקוטיווע זאלען קאנען אנגענומען ווערען נאר מיט א מערהייט פון צוויי דריטעל.

פירער פון די אלגעמיינע ציוניסטען און פון מזרחי באשולדיגען, אז פארשטייער פון דער ארץ־ישראל'דיגער ארבייטער־פארטיי „מפא"י" פארציען ספעציעל די פארהאנדלונגען, וועלכע האלטען שוין אן עטליכע טעג און וואלטען ניט געדארפט נעמען מער פון א האלבער שעה. א פארשטייער פון די אלגעמיינע ציוניסטען האט געווארנט, אז אויב מען וועט שבת נאכט ניט דערגרייכען קיין אפמאך וועגען דעם צוזאמענשטעל פון א נייער עקזעקוטיווע, וועלען די אלגעמיינע ציוניסטען און די מזרחי זיך צוריקציען פון דער פראיעקטירטער קאאליציע. ער האט אנגעוויזען, אז די אמעריקאנער דעלעגאטען מוזען פארלאזען באזעל, און אז דר. סילווער מוז ארויספארען זונטאג.

דער פארשטייער פון די אלגעמיינע ציוניסטען האט אויך דערקלערט, אז די אלגעמיינע ציוניסטען און מזרחי וועלען שטימען נעגען יעדען פארזוך צו פארלענגערן דעם אמט פון דער איצטיגער עקזעקוטיווע אויף נאך זעקס מאנאטען. ער האט דערביי אנגעוויזען, אז גלייך נאך דער דערוויילונג פון דער נייער עקזעקוטיווע וועט אין באזעל דארפען אפגעהאלטען ווערען א מיטינג צו באטראכטען די ציוניסטישע פאליטישע סיטואציע און די דרינגענדע פראבלעמען.

דער אקציאנס־קאמיטעט האט אויף זיין היינטיגער זיצונג אויך באשלאסען, אז די דערוויילונג פון א שטענדיגען פארזיצער פון אקציאנס־קאמיטעט זאל אפגעלייגט ווערען ביז נאך דער דערוויילונג פון דער נייער ציוניסטישער עקזעקוטיווע.

הדאר
12-28-46

„משום בעולמנו"

בפרוס באזיל

מאת ישעיהו קלינוב

ובכן: פנינו לבאזיל. צירי הקונגרס הציוני, עתונאים, אורחים מן הארץ — הראשונים מהם כבר יצאו, באניות, באוירונים, והאחרים יפליגו בימים הקרובים. ומכל קצוי העולם נוסעים בשעה זו שליחים ונציגים יהודים בדרכם לשוייץ.

היאך נמצא הפעם את הארץ הקטנה הזאת והמבורכת מאז, השוכנת בעצם גבולותיה של מלכות־הרשעה? מה הוא המצב בשוייץ, שעל צווארה לא פסקה להתהפך החרב ההיטלראית במשך כל שנות המלחמה, שניצלה ממנה בדרך־נס? האם נידבק בו, ומה נידבק בו, מן הארס הנאצי באותו הגוף הציבורי של העם שהיה במשך דורות סמל של הגינות ושלום? ומה הם תנאי־החיים הכלליים כיום בשוייץ? ומה היחסים אל הזר? והאוירה מהי שאותה ינשמו מאות יהודים ממרחקים במשך השבועות הקרובים?

הנה שוב נגיע לבאזיל, לעיר הציונית האגדתית, העיר שבה אוכסן הרוב הגדול של הקונגרסים שלנו. ובוודאי יהיו אלה — בראש וראשונה — לא המוזיאון, לא תערוכת התמונות המתמדת, או הספריה, או ה„שפיסהוף" וה„שפאלנטור", או בתי החרושת המקומיים לטכסטיל, לכימיה, ולמתכת שימשכו את לבנו בעיקר, לא בבאזיל גופה ולא ב„באזיל־לאנד". ושוב, ובפעם הזאת מתוך יתר התרגשות, נכוון את צעדינו ל„קאזינו" המפורסם, שבו פתח הרצל את הדף החדש בהיסטוריה שלנו. ושוב נעמוד מוקסמים על אחד מאותם שלושת הגשרים שעל פני הרהיין ואחד לשני יאמר בפעם האלף ואחת: „כאן עמד הרצל. הזוכר אתה את התמונה הבלתי־נשכחת?"

בחוץ חורף עכשיו, חורף שוייצארי. אך באזיל שלנו, יכולה להיות שופעת אור וחמימות גם כשמרגלות ההרים טובעות בשלג ובכפור. האם יהיה בה גם הפעם משום חמימות לבבית ונפשית?

בנדיקט קאוטסקי פירסם זה עתה ב„לאפט ניוס" של וויקטור גולאנץ סקירה על „שוייץ הנבוכה". בנדיקט קאוטסקי הוא בנו של קארל קאוטסקי, הוגה הדעות וההיסטוריון הידוע של הסוציאליזם. גם הוא, בנדיקט, סופר, היסטוריון ופובליציסט. הנאצים, עם כניסתם לווינה, כלאו אותו במחנה הסגר, ושבע שנים היה בין המעונים. בנות הברית שיחררו אותו, ומאז יושב הוא בשוייץ. והנה הוא מנסה למסור לנו תמונה מקיפה על מצב הרוחות בריפובליקה בין־המצרים, מושב על תנאי החיים בה כעת, על סיכוייה להבא ועל החששות שלה לעתיד. וכך פותח קאוטסקי את תיאורו על שוייץ כיום: „שוייץ עושה רושם עמוק על כל איש זר; רושם של מדינה השרוייה בכל טוב. כאי בלב ים סוער שוכנת הארץ המאושרת. פרט לנזק קטן שנגרם אי שם על ידי ההפצצות, לא פגעה המלחמה בשוייץ בשום מקום. הנהי לפנינו: ארץ ללא מתי מלחמה, ללא מתאבלים על הרוגים, ללא פצועים. יתר על כן: זוהי מדינה ללא חוסר עבודה. וחלונות הראווה מלאים סחורות, האנשים בריאים, לבושים באופן הגון, ובתי המלון הומים מאדם, וכן קרונות הרכבות היוצאות לכל הכיוונים. ואף על פי כן לחם, סוכר, בשר, חלב וחמאה עדיין אין אתה מקבל אלא לפי נקודות של כרטיסי־מזון. לעומת זאת ביצים, ירקות, שוקולדה, נעלים, הלבשה הם מחוץ לפיקוח, ויכול אתה להשיג הכל במכירה חפשית. המחירים אמנם אינם נמוכים, אבל בהשואה עם המחירים שלפני המלחמה, לא עלו כבארצות אחרות. אבל יחד עם זה שורר בכל אי בטחון ביחס ליום מחר. האם תוכל התעשיה להמשיך בקצב הנוכחי? האם אפשר יהיה לקיים את רמת החיים של עכשיו? בעיה קשה של פחם קיימת כבר. אין היבוא מספיק. בימי המלחמה היתה נטיה ליצור מעין משטר כלכלי אוטארקי. אבל כלום תוכל שוייץ להבא לקיים משטר זה? והיצוא, אפשרויותיו מה יהיו? ויש עוד גם פרובלימה של מאות מיליונים פראנקים שעל שוייץ לשלם ושהיא משלמת לבנות־חברית; מאות מיליונים המהווים נכסים גרמניים.

אבל התביעות של שוייץ ביחס לנכסים שלה בגרמניה תלויות לפי שעה באויר. ועל כולם: בעית קיומה של שוייץ בלא יחסי מסחר בכלל עם גרמניה. מתוך חרדה רואים בשוייץ את הרעב בגרמניה; מתוך חרדה ופחד שמא יתחילו המונים גרמניים נואשים לחדור בכל הדרכים לשוייץ; יציפו אותה ויזכו אותה באפידמיות. ובכלל כיצד יכולה מדינה כשוייץ לשמור על רמת־החיים שלה, אם במרחק של כמה קילומטרים בלבד, מעבר לגבול, מוכנים גרמנים לעבוד את העבודות הקשות ביותר בשכר ככר־לחם? ועדיין לא שככו גם היצרים הפוליטיים. עדיין מרגישים בירושת הימים, שעמדו פעם בסימן הפאשיזם העולה, ועדיין אין פוסקים הוויכוחים על הכוחות האנטי־דימוקראטיים הקיימים במדינה פה ושם — גם עתה, למרות הכל ועל אף הכל.

עד כאן קאוטסקי. וכמובן בקיצור נמרץ. אך הנה לפני הגליונות האחרונים של „די טאט" מציריך, ה„באזילר נאכריכטן", „די וולט־ואכה", „ציריכר צייטונג", ואני מוצא הד חי, הד יומיומי, לאותם החששות שקאוטסקי מביע אותם. במושב ה„בונדס־ראט" נתקיים יום אחד וויכוח חריף על אודות הכוחות האנטי־דימוקראטיים, שגם קאוטסקי מדבר עליהם, ושעדיין נשארו ועדיין מנסים את מזלם בשוייץ. מחטטים בעוונות השלטון, שעמד בשעתו תחת הלחץ האיום של הרייך השלישי, נתכוון נוכח הסכנה שגדלה והלכה, ועשה לפעמים מה שלא צריך היה לעשות. הרי גם העתונות בשוייץ עמדה במשך המלחמה תחת הלחץ של הצירות הגרמנית. וזה עתה עמדו מחדש ב„בונדס־ראט" על התביעות המחוצפות של הנאצים בשוייץ לאחר שגוסטלוף, המנהיג הארצי של הנאצים, נורה על ידי פראנקפורטר. אכן, היו ימים, שבהם היתה שוייץ בחינת אנוסה ובלית־ברירה פתוחה כמעט בפני התעמולה ההיטלראית. אבל כלום באמת לא היתה ברירה? האם לא היה מישהו בשלטון בשוייץ, שהרחיק לכת בנידון זה?

כזהו, איפוא, סיבן של ההתלבטויות וההתנגשויות המדיניות הפנימיות באותה מדינה.

ואף על פי כן יש לומר, שבכל התנאים — וגם בימי הלחץ הפוליטי הגרמני — עשתה שוייץ למען הצלת יהודים ושימשה מקום מקלט לרבבות. הפליטים אמנם לא נפלו לעולם למעמסה על שכם הריפובליקה, ועד היום קיימים בתי פליטים ובתי נוער בהרבה נקודות וכולם מתקיימים באמצעים של יהודים. ועם ההכרה, שבשום מקום לא נעשה כל שאפשר היה לעשות, לא נהיה כפויי טובה ונזכור את היחס האנושי של שוייץ אלינו.

ויהדות שוייץ חיה. הנה פעיל איגוד הקהלות. ויש ארגונים צבוריים יהודיים שונים. וחיים שם חיי תרבות וספורט. ויש גם הכשרה חלוצית. וקיימת הישיבה במונטרה.

לקראת הקונגרס התועדו ועידות ציוניות שונות. ולפרקים יש לך הרושם מרחוק, עם קריאת עתון יהודי שוייצי, כאילו באמת נתחדשו הימים כקדם. בבאזיל, למשל, מתנהל וויכוח חריף זה כמה שבועות, אם להעמיד את הבימה — את האלמימר — החדש בבית הכנסת, באמצע בית הכנסת, או להשאירו — לפי הנוסח של הריפורמה — על יד ארון הקודש. וברצינות כותבים על הענין החשוב, ומתווכחים ומביאים ראיות בעד וכנגד. כמובן, שמצדדי העמדת האלמימר באמצע רואים בזה סימן לשיבה ליהדות מקורית, מפנה לאומי, ונצחון במאבק עם המתבוללים. כאילו חיינו בימי פרידלנדאר ויעקבסון בברלין!

אבל התמונה אינה אידילית בכ"ז. ללא השפעה כלשהי לא נשאר השיסוי הגרמני מבפנים ומבחוץ, והיו זה עתה תופעות אנטישמיות בדאוס בקשר לשאלת ההעברה של ה„קונסול בורכארד האוז" לרשות ילדים יהודיים, נפגעי המלחמה. ומשהו דומה לכך קרה אם שפליטים יהודיים קנו להם שביתה במלון „סאוואי" במיירונגאן. ויש אשר פסק דין נגד עבריין כולל את ההערה, כי העבריין הוא „אמיגרנט". והרמז שקוף. פסור בלא כלום כנראה אי אפשר! אך בכל זאת אין התופעות הללו אלא אפיזודות. וכלום קיווינו, כי בוקר אחד תיעלם כל החלאה האנושית? ועדיין שוייץ נשארת נקודת משען, סמל וחזון, לרבים, ונרכאים ונרדפים בעולם. וזו היתה סנסציה בפאריס, כאשר ווישינסקי, נציג הסוביטים, הציע יום אחד — בניגוד לעמדה הסוביטית הקודמת — להעביר את מנגנון האומות המאוחדות שוב לשוייץ. ההצעה אמנם היתה ללא תוצאות. אך מי יודע, אולי בכל־זאת עוד יחזור באמת חבר הלאומים, בגילגולו החדש, לשוייץ? לארמונות היפים והריקים של ג'ניבה הנהדרת?

והנה חוזרים גם אנו. ויש לנו ההרגשה, כי כל עוד לא ניתן לנו לקיים את הקונגרס הציוני בארץ ישראל, הרי שוייץ היא עוד כיום — ואולי היום יותר מתמיד — המקום המתאים לנו ביותר באירופה מאז ותמיד.

(שודר ביום 22 בנובמבר 1946)

Zionists Hard Pressed to Pick New Palestine Leaders

[illegible]

BY ERNEST G. FISCHER

BASEL, Switzerland, Dec. 27—(AP)—The General Council of the World Zionist organization strove behind closed doors today to pick a new Jewish agency executive for restive Palestine and solve the problems of Zionist leadership for the critical days ahead.

There was speculation that a triumvirate or a presidium would be named to head the Zionists, who have been without a president since the term of the veteran leader Dr. Chaim Weizmann ended with adjournment of the 22d Congress on Christmas Eve.

Dispatches from Palestine said both official and unofficial observers anticipated renewed violence from the more extreme Jewish underground forces with the end of the congress.

Rabbi A. H. Silver of Cleveland, told the general council there were good prospects of a three-party agreement on creation of the executive for the Jewish agency, which is the recognized spokesman for the Jewish community in the holy land.

A council member said that the suggestion that Dr. Weizmann be named honorary president or director of the Zionists was still being considered.

Parley and Agency's Politics Stall Zionist Convention

[illegible]

BASEL, Switzerland, Dec. 28—(AP)—The general council of the World Zionist Congress appeared deadlocked today—four days after the adjournment of the World Zionist Organization — on two matters of important policy:

THE POLITICAL complexion of the 18-member executive of the Jewish agency.

WHETHER to revive the question of Jewish participation in the forthcoming London conference on Palestine.

The 77-man council was scheduled to meet again tonight to consider nominations for the executive, which it was authorized to appoint.

David Ben-Gurion, outgoing chairman of the executive, said the impasse on appointments would be settled on the basis of three-party representation: the General Zionists, Orthodox party and Labor party.

Silver Cancels Return

He predicted in an interview that Dr. Chaim Weizmann, of London, former president of the congress and champion of further negotiation with Britain, would be recalled "to some position of leadership."

Rabbi A. H. Silver of Cleveland, O., who gave up his reservations on the Queen Mary in order to participate in the post-congress discussions, said yesterday that there were "good prospects" for forming an executive committee. Today, he said there "are prospects, but not so good." Rabbi Silver added that he planned to leave Basel by plane tomorrow morning.

Council members were at odds on whether the congress resolution opposing Jewish participation in the London talks was flexible enough to allow the council to reconsider the matter, so soon after the adjournment of the congress.

In lieu of the re-election of a president of the World Zionist Congress, some council members were discussing the naming of triumvirate, under which chairmanships of the executive would be established in New York, London and Palestine.

The question of who should have these assignments remained at issue. Especially the New York post, in view of differences of opinion between Rabbi Silver and Dr. Nahum Goldman of New York.

Urges U. S. Intervene

NEW YORK, Dec. 28—(AP)—William B. Ziff, Chicago publisher and author who was ousted as a delegate to the recent World Zionist Congress at Basle, Switzerland, said today the United States should send a commission to Palestine to investigate British conduct there.

Ziff made the statement at a news conference. He arrived here last night by plane.

"The United States has every right to intervene and to demand an accounting," he said.

Ziff called the British "the inheritors of Hitler" because, he said, they were imposing anti-Jewish laws in Palestine and elsewhere.

Ziff made no mention of his ouster from the congress and said he had walked out of the meetings in "disgust" over what he termed co-operation by the Zionists with the British.

הארץ

המחיר 20 מא"י / שנה ב"ט / תל-אביב, יום א׳, ו׳ טבת תש"ז / DECEMBER 29, 1946

נמשכות השיחות על הרכב ההנהלה

לאחר משבר יום ו׳ גדלו הסיכויים לקואליציה של הכלליים, מפא"י ו"מזרחי"

ד. בן-גוריון ראש כל ההנהלה, א. ה. סילבר בראש ההנהלה בוואשינגטון?

מאת פ. לאנדר, שליח "הארץ" בבאזל

באזל, 28 (מיוחד ל"הארץ"). לאחר משבר של 24 שעות יש תקוה שמפא"י תחזור מתביעתה האולטימאטיבית למסור להנהלה החדשה החלטה על השתתפות בועידה הארצישראלית בלונדון, בניגוד להחלטת הקונגרס. בישיבת הועד הפועל הערב יגישו כנראה 3 המפלגות הצעה מוסכמת לקואליציה של הציונים הכלליים, מפא"י ו"מזרחי".

הוסכם שמר דוד בן-גוריון יהיה ראש כל ההנהלה, ד"ר אבא הלל סילבר — ראש ההנהלה בוואשינגטון.

הוצע לד"ר ח. וייצמן נשיאות כבוד וראשות הועד הפועל אך עד עכשיו תשובת ד"ר וייצמן היא שלילית.

בטלגרמה מאוחרת יותר מודיע סופרנו בבאזל:

שוררת הרגשת הקלה, **כיון שאפשר, כי יושג הסכם להרכבת הנהלה של 8 מהציונים הכלליים, 7 מפא"י ו־4 מה"מזרחי".**

הסכם זה טעון אישור הועד הפועל, שישיבתו נדחתה מ־7 בערב לשעה 9 הערב. שינויים בהרכב זה אפשריים באשר **הסיעות ממשיכות להתיעץ בענין וייצמן.**

המשבר

על המשבר בכשא ומתן להרכב האכסקוטיבה החדשה מודיעה סט"א מבאזל:

לא הושג הסכם ביום ו׳ על הרכב האכסקוטיבה החדשה, מפני שברגע האחרון נתגלו קשיים חדשים. כשנתכנס הועד הפועל הציוני לישיבה שניה בערב שבת הודיע ד"ר סילבר שהועד הפועל הציוני יצטרך להתכנס במוצאי שבת בשעה 7.30 (לפי השעון הא"י) לישיבה מיוחדת, מפני שועדת המינויים לא הצליחה להגיע לידי הסכם סופי.

בישיבה זו הוחלט לדחות את בחירת הנשיא של הועד הפועל הגדול עד אחרי הרכב האכסקוטיבה.

המו"מ נמשך כל יום ששי. ההסכם הכללי שהושג אתה"צ היה להרכיב אכסקוטיבה משלש סיעות: הציונים הכלליים, מפא"י ו"מזרחי". משהגיע לידי סידור הפרטים האחרונים עוררה מפא"י כמה שאלות, שעוררו קשיים. בין השאר דורשת מפא"י שכל ההחלטות באכסקוטיבה החדשה יתקבלו ברוב של שני שלישים.

הצה"כ טוענים שהם שואפים בכל לבם לסדר את הרכב האכסקוטיבה לשביעת רצון הצדדים אבל מפא"י משתמשת בטכסיסי השהייה.

בטלגרמה קודמת מסרה סט"א:

שתי הסיעות הראשונות בגודלן — הציונים הכלליים ו"איחוד" המשיכו בהתיעצויותיהן אור ליום ו׳. אף ועדת המינויים של הועד הפועל עבדה במלוא המרץ ובשעה מאוחרת בלילה התכנסה לישיבה אחרי שנודעו החלטות המפלגות השונות בענין הרכב ההנהלה.

הועד הפועל נאלץ היה לדחות פעמיים את ישיבותיו כדי לתת לועדת המינויים את האפשרות להשלים את עבודתה.

בשאלת ההנהלה בוואשינגטון הגיעו להסכם והציונים הכלליים קיבלו את דרישת מפא"י לצרף את משה שרתוק להנהלה בוואשינגטון. שאלת הפרופורציה המספרית של המפלגות בהנהלה החדשה עדיין תלויה ועומדת ולא עובדו עדיין הפרטים האחרונים. הציונים הכלליים הגיעו 9 חברים למפלגתם, 8 לסיעות העבודה ו־4 למזרחי. לא יבחרו בנשיא. בן-גוריון יהיה יו"ר ההנהלה בירושלים וד"ר סילבר ישמש יו"ר ההנהלה בוואשינגטון שתורכב מ־2 נציגי ההסתדרות הציונית האמריקאית, 1 ממזרחי, 2 מ"איחוד" ובכללם משה שרתוק.

(סט"א). **בהתיעצות הציונים הכלליים ופועלי ציון הושג הסכם על הנוסחה הכללית בשאלת ועידת לונדון והשתתפות היהודים בה.**

ישיבת הועד הפועל הציוני ביום ו׳

(פאלקור). בישיבת הועד הפועל הציוני, שהתקיימה ביום ו׳ בצהרים, מסר ד"ר אבא הלל סילבר, כמנהיג הסיעה הגדולה ביותר, שעליו הוטל התפקיד להרכיב את ההנהלה החדשה של הסוכנות היהודית, דין וחשבון ביניים על התקדמות המשא ומתן עם המפלגות הראשיות. הוא התנצל בפני המפלגות הקטנות, על שלא היה ביכלתו להמשיך בדיונים אתן, מפני שהמשא ומתן התרכז לעת עתה במפלגות הגדולות. הוא הודיע בצער, שעדיין אין באפשרותו להגיש לועד הפועל רשימה סופית של חברי הנהלת הסוכנות. אבל הוא מקווה שבמוצאי שבת תהיה הרשימה מוכנה בידו, והציע לפיכך לדחות את ישיבת הועד הפועל עד מוצאי שבת.

הצעה זו נתמכה ע"י ד. בן-גוריון שהדגיש כי יש לתת לד"ר סילבר את האפשרות להמשיך במאמציו. גם הוא ביקש סליחה מהסיעות הקטנות על שהמשא ומתן עדיין מתנהל בין שלוש המפלגות הגדולות — הציונים הכלליים, ה"אחוד" וה"מזרחי".

מ. גרוסמן הגיש הצעה לבחור מיד בנשיאות הועד הפועל. אולם הצעתו נדחתה ע"י הרוב, מתוך נימוק שבחירת הנשיאות של הועד הפועל קשורה בבחירת ההנהלה. אחרי זה מסר עו"ד זמורה, כיו"ר בית-דין הכבוד של הקונגרס, דין וחשבון על שאלות הפרוצדורה.

אחרי קבלת ההחלטה לדחות את המשך הדיונים על הקמת ההנהלה למוצאי-שבת, ננעלה הישיבה, שבראשה ישב י. שפרינצק.

מינ. המושבות מחכה לצעד הסוכנות

מאת אריה [illegible]

שליח "הארץ" בלונדון

לונדון, 28 (מיוחד ל"הארץ"). לא בקאבינט, לא במיניסטריון המושבות ולא במיניסטריון החוץ לא היו דיונים פנימיים בבעית ארץ ישראל. לפי שעה גם לא היה מגע בין הממשלה והסוכנות היהודית, כי תיכף לחג המולד חל סוף השבוע, וגם האכסקוטיבה עדיין לא נבחרה. אף על פי כן אין ספק שבמשך השבוע אפשר לחכות להתפתחות ולהחלטות חשובות בלונדון. כפי שנודע לי, מחכה מיניסטריון המושבות שהצעד הראשון ייעשה על ידי הסוכנות היהודית שתצטרך להודיע באורח רשמי את תוצאות הקונגרס לממשלה הבריטית. מיניסטריון המושבות מכחיש שד"ר וייצמן בא במגע עם הממשלה. תיכף לבחירת האכסקוטיבה החדשה מחכים לבואם של אחדים מחבריה ללונדון, ובכללם ד"ר בארנארד יוסף. ד"ר יוסף יבוא ללונדון גם במקרה שלא יבחר לאכסקוטיבה, וכנראה יוסיף לשמש יועץ משפטי לסוכנות היה[illegible]ת.

V. XX pt. 6

..., Monday, December 30, 1946

FORWARD

ציוניסטען שאַפען אָפּ אַמט פון פּרעזידענ

די ניי־ערוויילטע ציון עקזעקוטיווע האַלט אַף זיצונג

אַקציאָנס־קאָמיטעט באַשליסט, מיט 47 געגען 32, ניט צו ערוועהלען אַ פּרעזידענט אויף דר. ווייצמאַנ׳ס פּלאַץ. — בן גוריון און סילווער זיינען די הויפּט־פירער פון דער נייער עקזעקוטיווע. — גאָלדמאַן געשיקט קיין לאָנדאָן; שערטאָק וועט זיין אין וואַשינגטאָן.

פראַגע פון אנטייל אין לאָנדאָן קאָנפערענץ נאָך ניט באַשלאָסען

פון וויקטאָר בינסטאָק
(קאָרעספּאָנדענט פון דער „אידישער טעלעגראַפען אַגענטור")

באַזעל, שווייץ, דעצ. 29 (איטאַ). — היינט אין דער פריה איז דאָ אָפּגעהאַלטען געוואָרען דער ערשטער מיטינג פון דער נייער ציוניסטישער עקזעקוטיווע, וואָס איז נעכטען שפּעט ביינאַכט ערוועהלט געוואָרען נאָך פיר טעג פון דראַמאַטישע זיצונגען און דינגענישען און פערהאַנדלונגען צווישען די באַטייליגטע ציוניסטישע גרופּען.

דער מיטינג, אויף וועלכען עס איז ערוועהלט געוואָרען די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע, האָט זיך געעפענט נעכטען 11:30 ביינאַכט. די ערשטע פראַגע, וואָס איז גענומען געוואָרען צום אָפּשטימען, איז געווען אויב עס זאָל יאָ אָדער ניט ערוועהלט ווערען אַ פּרעזידענט פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע. די אָפּשטימונג איז געווען 32 פאַר דער ערוועהלונג פון אַ פּרעזידענט און 47 געגען דער ערוועהלונג פון אַ פּרעזידענט. דר. משה סנה האָט דאַן געמאַכט אַ פאָרשלאַג, אַז מען זאָל צוטרעטען צו דער ערוועהלונג פון אַן עקזעקוטיווע אָהן אַ פּרעזידענט.

דער ערשטער מיטינג פון דער נייער עקזעקוטיווע איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען אָהן דר. אבא הלל סילווער, וועלכער האָט געשפּילט אַן אנטשיידענדע ראָלע אין דעם קאַמף צווישען דער אָפּאָזיציע און דר. חיים ווייצמאַן, און וועלכער איז ערוועהלט געוואָרען אַלס דער פאָרזיצער פון דעם אַמעריקאַנער טייל פון דער עקזעקוטיווע. דר. סילווער איז היינט אינדערפריה אָפּגעפאָרען פון באַזעל.

דער היינטיגער מיטינג האָט אָפיציעל ערקלערט דוד בן־גוריון אַלס פאָרזיצער פון ציוניסטישער עקזעקוטיווע, און הרב יהודה ליב פישמאַן און דר. יצחק גרינבוים אַלס וויצע־פאָרזיצער. די דריי זיינען אין דער זעלבער צייט אויך די פירער פון דעם ארץ־ישראל׳דיגען טייל פון דער עקזעקוטיווע, וועלכער באַשטעהט פון 10 מיטגלידער. דער אַמעריקאַנער טייל באַשטעהט פון 6 מיטגלידער און דער לאָנדאָנער טייל פון 4 מיטגלידער.

די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע, וועלכע וועט צוזאַמען צעהלען 20 מיטגלידער, איז צוזאַמענגעשטעלט פון די אַלגעמיינע ציוניסטען, פון די אַרבייטער־ציוניסטען און פון די מזרחי־ציוניסטען.

צוזאַמען מיט דער נייער עקזעקוטיווע איז נעכטען אויך ערוועהלט געוואָרען אַ ספּעציעלער קאָמיטעט פון 15 מיטגלידער, וואָס וועט דאַרפען באַשטימען אויב מען זאָל יאָ אָדער ניט זיך באַטייליגען אין דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ וועגען ארץ־ישראל אין פאַל די לאַגע בייט זיך און ענגלאַנד מאַכט אַ נייעם אָנבאָט. אין אָנהייב האָט די פראַגע געזאָלט באַשטימען דער גאַנצער אַקציאָנס־קאָמיטעט, וועלכער איז דערצו באַפולמעכטיגט געוואָרען פון דעם ציוניסטען־קאָנגרעס. עס איז אויך ערוועהלט געוואָרען אַ פּרעזידיום פון דעם אַקציאָנס־קאָמיטעט, פון וועלכער דר. סטיפען ווייז וועט זיין דער אָנפיהרער, אָדער עלטסטער מיטגליד.

ווען דער פאָרשלאַג ניט צו ערוועהלען אַ פּרעזידענט אויף דר. חיים ווייצמאַנ׳ס פּלאַץ איז אָנגענומען געוואָרען האָט דר. סילווער אַלס פיהרער פון דער גרעסטער פראַקציע פאָרגעשלאָגען דעם צוזאַמענשטעל פון דער נייער עקזעקוטיווע: 8 אַלגעמיינע ציוניסטען, 7 פּועלי־ציון און 4 מזרחי־ציוניסטען און קאָלאָני פון ארץ־ישראל, וואָס איז ערוועהלט געוואָרען אַלס אַ דעפּוטי־מיטגליד, מיט דעם רעכט צו שטימען וועגען פראַגען, וואָס זיינען אין דער יורידיקציע פון זיין געביט.

דר. סילווער׳ס פאָרשלאַג איז אָנגענומען געוואָרען און די פאָלגענדע זיינען ערוועהלט געוואָרען: דוד בן־גוריון, אליעזר קאַפּלאַן, אליהו דאָבקין און גאָלדע מייערסאָן, פון די פּועלי־ציון; יצחק גרינבוים און משה סנה פון די אַלגעמיינע ציוניסטען, הרב פישמאַן און משה שאַפּירא פון די מזרחי און פריץ בערנשטיין פון דער „עליה חדשה" און קאָלאָני. די דאָזיגע צעהן פערזענליכקייטען שטעלען צוזאַמען דעם ארץ־ישראל׳דיגען טייל פון דער עקזעקוטיווע.

דער אַמעריקאַנער טייל פון דער עקזעקוטיווע באַשטעהט פון דר. סילווער, דר. עמאַנועל ניומאַן, פון די אַלגעמיינע ציוניסטען, מרס. ראָוז האַלפּערין פון דער „הדסה" פרויען אָרגאַניזאַציע, חיים גרינבערג און משה שערטאָק פון די פּועלי־ציון און הרב זאב גאָלד פון דער מזרחי־אָרגאַניזאַציע.

דער לאָנדאָנער טייל פון דער עקזעקוטיווע באַשטייט פון פּראָפעסאָר זעליג בראָדעצקי, דר. נחום גאָלדמאַן, פון די אַלגעמיינע ציוניסטען מ. ז. שרגאי, מזרחי, און בערל לאָקער, פּועלי־ציון.

דערביי איז וויכטיג אָנצואווייזען, אַז דר. נחום גאָלדמאַן, וואָס האָט זיך ביז איצט געפונען אין אַמעריקע און האָט אָנגעפיהרט מיט דעם פּאָליטישען דעפּאַרטמענט פון דער אידישער אַגענטור אין וואַשינגטאָן, איז איבערגעפיהרט געוואָרען קיין לאָנדאָן און משה שערטאָק, הויפּט פון פּאָליטישען דעפּאַרטמענט פון דער אידישער אַגענטור, וואָס האָט זיך ביז איצט געפונען אין ארץ־ישראל, ווערט איצט איבערגעפיהרט קיין וואַשינגטאָן.

דער פּרעזידיום פון דעם ציוניסטישען אַקציאָנס־קאָמיטעט באַשטעהט פון די פאָלגענדע: דר. ווייז, רעווערענד גאָלדבלום, יהודית עפּשטיין, דר. חיים באָגראַטשאָוו, ברוך צוקערמאַן, זלמן רובאַשאָוו, יוסף שפּרינצאַק, מאיר יערי, זרובבל, מאיר גראָסמאַן, הרב מאיר בערלין, הרב מרדכי נייפעלד און דר. סאַלי הירש פון דער עליה חדשה, מיט באַראַטונגס־רעכט.

דוד רמז האָט געהאַט פאָרגעשלאָגען דר. ווייז אַלס פּרעזידענט פון דעם אַקציאָנס־קאָמיטעט, אָבער נאָך דעם ווי די זיצונג איז איבערגעריסען געוואָרען און די פראַקציעס האָבען אָפּגעהאַלטען באַזונדערע באַראַטונגען, איז באַשלאָסען געוואָרען צו ערוועהלען דר. ווייז אַלס עלטסטער, אָדער אָנפיהרענדיגער מיטגליד פון דעם פּרעזידיום.

„מפא"י" האָט געהאַט פאָרגעשלאָגען ווייצמאַנ׳ען פאַר פּרעזידענט

אידער עס איז אָנגענומען געוואָרען דר. סנה׳ס פאָרשלאַג, אַז עס זאָל ערוועהלט ווערען אַן עקזעקוטיווע אָהן אַ פּרעזידיום, האָט די מעהרהייט פון דער ארץ־ישראל׳דיגער אַרבייטער פּאַרטיי „מפא"י" געהאַט ווידער פאָרגעשלאָגען, אַז דר. ווייצמאַן זאָל ערוועהלט ווערען אַלס פּרעזידענט פון דער עקזעקוטיווע.

דר. סילווער האָט אָבער ערקלערט, אַז "די קאָנפעדעראַציע פון די אַלגעמיינע ציוניסטען וועט זיך ניט באַטייליגען אין דער עקזעקוטיווע אונטער ווייצמאַנ׳ען. דאַן האָט בן־גוריון צו אַלעמענס איבעראַשונג ערקלערט, אַז אָהן די אַלגעמיינע ציוניסטען קאָן ניט זיין קיין קאָאַליציע און פאָלגליך אויך ניט קיין עקזעקוטיווע. די זיצונג איז דאַן איבערגעריסען געוואָרען און עס האָבען זיך אָנגעהויבען פראַקציאָנעלע באַראַטונגען. אויף דער באַראַטונג פון דער אַרבייטער־פראַקציע איז פאָרגעקומען צו אַ צוזאַמענשטויס צווישען קאַפּלאַנ׳ען און בן־גוריונ׳ען. קאַפּלאַן האָט בן־גוריונ׳ען געטאַדעלט פאַרוואָס ער האָט געמאַכט אַן ערקלערונג ביי דער אַלגעמיינער זיצונג וועגען דעם, אַז עס קאָן ניט זיין קיין עקזעקוטיווע אָהן די אַלגעמיינע ציוניסטען, און האָט זיך וועגען דעם פריהער ניט באַראַטען מיט זיין פראַקציע. בן־גוריון האָט אויף דעם געענטפערט, אַז ער איז דער פּרעזידענט פון דער פראַקציע און אַלס וועלכער האָט ער אַ רעכט צו מאַכען זעלכע ערקלערונגען, וואָס ער האַלט פאַר נויטיג.

נאָך דעם ווי עס איז ערוועהלט געוואָרען די נייע עקזעקוטיווע האָט אַ פאָרשטעהער פון די אַלגעמיינע ציוניסטען איינגעדריקט פאַרוואונדערונג פאַרוואָס די פּועלי־ציון האָבען געהאַלטען אין איין באַשטעהן אויף דעם, אַז מען זאָל שטימען וועגען דר. ווייצמאַנ׳ס ווידער־ערוועהלונג אַלס פּרעזידענט, ווען עס איז געווען קלאָר, אַז ווען זיין קאַנדידאַטור ווערט אַרויסגעשטעלט, פאַלט ער דורך. דער פאָרטרעטער פון די אַלגעמיינע ציוניסטען האָט דערביי געלויבט דר. סנה׳ס פאָרשלאַג, אַז מען זאָל ניט אויסקלייבען קיין פּרעזידענט, ווייל דערמיט איז אויסגעמיטען געוואָרען די פראַגע פון דר. ווייצמאַנ׳ען פּערזענליך און עס האָט זיך געהאַנדעלט וועגען דעם אויב די עקזעקוטיווע זאָל בכלל האָבען אַ פּרעזידענט.

נאָך די וואַהלען פון דער עקזעקוטיווע האָט דר. ניומאַן, מיטגליד פון דעם אַמעריקאַנער טייל פון דער עקזעקוטיווע, אַרויסגעגעבען אַן ערקלערונג צו דער „אידישער טעלעגראַפען אַגענטור". דר. ניומאַן האָט ערקלערט אַזוי: „די עקזעקוטיווע נעמט איבער די פיהרערשאַפט אין זעהר אַ שווערער צייט, און האָט דערביי אַ געפיהל פון שווערער פאַראַנטוואָרטליכקייט. מיר זיינען איבערצייגט, אַז מיר וועלען טאָן אַלץ, אַז עס זאָל הערשען אַ האַרמאָניע אין דעם קאַמף פאַר אַ הייליגען צוועק. מיר האָפען, אַז אַ פאַראייניגט אידענטום וועט אונז באַהילפיג זיין."

עקזעקוטיווע וועט דורכפיהרען רעזאָלוציעס פון קאָנגרעס, זאָגט דר. סילווער

פון ב. קאָראַלניק
(קאָרעספּאָנדענט פון דער אידישער טעלעגראַפען אַגענטור)

באַזעל, שווייץ, דעצ. 29 (איטא). — די פּאָליטישע רעזאָלוציעס פון דעם 22סטען ציוניסטישען קאָנגרעס זיינען קלאָרע און שפּיגלען אָפּ די איבערצייגונגען פון אידען איבער דער גאַנצער וועלט. די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע וועט דעריבער די רעזאָלוציעס געטריי דורכפיהרען. די דאָזיגע ערקלערונגען האָט געמאַכט דר. אבא הלל סילווער, פאָרזיצער פון דעם אַמעריקאַנער טייל פון דער נייער ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע, אין אַ ספּעציעלען אינטערוויו פאַר זיין אָפּפאָהר פון באַזעל.

דער קאָנגרעס, האָט סילווער געזאָגט, איז געווען אַ שווערער שוין צוליב דעם אליין, וואָס ער איז געווען דער ערשטער נאָך זיבען יאָהר, וועלכע זיינען געווען די שווערסטע אין דער אידישער געשיכטע. ניט געקוקט אָבער אויף די שוועריגקייטען, אויף דער שפּאַנונג און אויף דעם קאַמף צווישען פאַרשידענע גרופּען, איז דער קאָנגרעס דאָך אַרויסגעקומען מיט אַ קלאָרער פּאָליסי, ווי זי ווערט אָפּגעשפּיגעלט אין די פּאָליטישע רעזאָלוציעס.

זאָגט אַז ציוניסטישע באַוועגונג האָט זיך גענויטיגט אין נייער פיהרערשאַפט

אָפּשטעלענדיג זיך אויף פאַרשיידענע זייטען פון דעם קאָנגרעס, האָט דר. סילווער ערקלערט, אַז דער 22סטער ציוניסטישער קאָנגרעס האָט זיך אויסגעצייכענט מיט מוט, ענטשלאָסענהייט און מיט פאַרשטענדניס פאַר די פּראָבלעמען, וואָס שטעהען פאַר דער ציוניסטישער באַוועגונג אין דער נאָהענטער צוקונפט. די דעלעגאַטען, האָט דר. סילווער ווייטער געזאָגט, זיינען געווען מיט דער מיינונג, אַז די ציוניסטישע באַוועגונג נויטיגט זיך אין אַ נייער ריכטונג און אין אַ נייער פיהרערשאַפט.

EXECUTIVE ELECTED BY WORLD ZIONISTS

Three Groups Represented in Coalition—Presidency Left Vacant by Agreement

NY Times

BASLE, Switzerland, Dec. 29 (Reuters)—A new coalition Zionist executive, consisting of eight General Zionists, seven members of the Socialist Palestine Labor party and four representatives of the Mizrachi [orthodox religious Zionists] party, was elected by the seventy-seven member Zionist general council last night.

The meeting decided not to elect a president, the position formerly held by Dr. Chaim Weizmann. The new Zionist "cabinet" includes Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America; Emmanuel Neumann, vice president of the American Zionists; Dr. Nahum Goldmann, Washington representative of the Jewish Agency for Palestine; and Mrs. Rose Halperin, American Zionist leader.

The election of the new executive was the chief problem left unsolved by the Zionist congress when the plenary sessions ended last week with a decision to boycott the London talks on Palestine next month in "the existing circumstances."

Full List, by Parties

The full list of the new "cabinet" follows:

General Zionists—Dr. Silver; Mr. Neumann; Prof. Selig Brodetsky, president of the Board of Deputies of British Jews; Dr. Goldmann; Fritz Bernstein; Moshe Sneh of the Jewish Agency's executive; Isaac Gruenbaum of the executive; Mrs. Halperin.

Palestine Labor party—David Ben-Gurion, chairman of the Jewish Agency's executive; Moshe Shertock, head of the agency's political department; Eliezer Kaplan, acting chairman of the agency's political executive; Mrs. Golda Meyerson of Palestine, joint secretary of the General Federation of Jewish Labor; Berl Locker, political adviser to the Jewish Agency and London representative of the Palestine Labor Federation; Chaim Greenberg; Elijahu Dobkin, Jewish Agency commissioner for immigration.

Mizrachi—Rabbi Juda Leib Fishman, leader of the world Mizrachi organization; Rabbi Wolf Gold of Palestine; Moshe Shapiro, member of the Jewish Agency's executive; S. Shragi.

M. Kolodny, a General Zionist, was elected a deputy member with the right to vote on immigration matters.

Agency to Shun Parley

BASLE, Dec. 29 (AP)—Dr. Sneh said tonight that the Jewish Agency's executive would act in accordance with a resolution of the Zionist congress to shun the Palestine conference "under existing conditions."

David Ben-Gurion of Jerusalem was re-elected chairman of the executive. Virtually all members of the old executive were re-elected.

Dr. Silver was named chairman of the executive for the United States. He will be joined there by Moshe Shertok, formerly in charge of the political department in Jerusalem. Rabbi Stephen S. Wise of New York was dropped from the new executive after years of membership on the old body, but was elected senior member of the presidium of the general council.

AONDE VAMOS?

THE JEWISH [illegible] PALESTINE
1720 SIXTEENTH ST. [illegible]
WASHINGTON D.C.

960

2210 Mass Ave

Formado O Novo Executivo Sionista

BASILÉIA, 29 (JTA) — O Comité de Ação Sionista acaba de eleger um novo Executivo da Organização Sionista Mundial, depois de derrotar a proposta apresentada pelo Partido Trabalhista da Palestina para nomear o dr. Chaim Weizman presidente. Assim, foi formado o Executivo sem ter sido eleito um presidente. Com a votação, que teve lugar pouco antes das quatro horas da madrugada, culminaram os quinze dias de deliberação do Congresso Sionista Mundial e os cinco de sessão do Comité de Ação Sionista. O novo Executivo representa um compromisso entre os trabalhistas da Palestina e os sionistas gerais dos Estados Unidos, que representam os dois grupos predominantes do Movimento Sionista Mundial.

DAVI BEN GURION, PRESIDENTE

Davi ben Gurion foi nomeado presidente do Executivo, sendo o rabino Judah Fischman, líder do Mizrachi, e o dr. Isac Gruenbaum, sionista geral, vice-presidentes. O dr. Aba Hillel Silver presidirá a seção executiva em Washington. Em Londres haverá um Executivo de quatro pessoas, sem presidente.

O PROBLEMA DA PARTICIPAÇÃO

A decisão sôbre quando e como deverão os sionistas participar da Conferência de Londres sôbre a Palestina foi deixada nas mão do Executivo, devendo ser eleito um Comité Político composto de quinze membros, que terá autoridade para definir a atitude sionista com respeito às conversações de Londres. O "Presidium" de quinze pessoas do Comité de Ação foi eleito e o rabino Stephen Wise foi nomeado "Membro Senior" ao invés de presidente. Davi Remez, líder trabalhista da Palestina, propôs que o dr. Wise fosse nomeado presidente do Presidium, porém sua proposta foi derrotada por votação.

A COMPOSIÇÃO DO EXECUTIVO

O novo Executivo é composto de dezenove membros, sendo oito sionista gerais, sete poalei-sionistas quatro mizrachistas e um membro adjunto, sionista geral, que é o sr. Koldoni e que só terá direito a voto em questões especiais.

Serão assim distribuidos ros Executivos de Jerusalém, Washington e Londres:

Jerusalém: — Ben Gurion, rabino Fischman dr. Gruenbaum, Goldie Meirson, Eliahu Dobkin, Eliezer Kaplan, Moche Sneh, Moche Chapiro e Fritz Bernstein, da "Aliá Hadacha".

Washington: — dr. Aba Hillel Silver, Emanuel Neumann, Rose Halperin, Chaim Greenberg, Moche Chertok e o rabino Wolf Gold.

Londres: — dr. Nahum Goldman professor Selig Brodetsky, Berl Locker e Chragai.

A PRIMEIRA REUNIÃO DO NOVO EXECUTIVO

A primeira reunão do Executivo recem eleito foi realizada no Hotel Três Reis de Basiléia, com a assistência de todos os membros, exceto o dr. Silver, que partiu daqui poucas horas depois de terminada a reunião do Comité de Ação. Nessa sessão foram oficialmente eleitos Davi ben Gurion presidente e o rabino Fischman e o dr. Gruenbaum vice-presidente.

O NOVO EXECUTIVO FAVORÁVEL À PARTICIPAÇÃO

BASILÉIA (JTA) — Pelo menos dois terços dos membros do novo Executivo favorecem a participação da Conferência de Londres. De acôrdo com os compromíssos aceitos na formação do Executivo de Coalisão, seus membros serão obrigados a apoiar resolução adotada pela votação de dois terços.

WEIZMAN RECUSOU A PRESIDÊNCIA DE HONRA

Sabe-se que, antes de ser efetuada a eleição, o dr. Chaim Weizman, que atualmente se encontra em Londres, recusou a proposta que lhe fora feito pelo telefone por um ex-membro do Executivo no sentido de aceitar a presidência do Comité Sionista de Ação e nessa capacidade chefiar a delegação sionista às negociações de Londres sôbre a Palestina.

Numa votação que precedeu à eleição do novo Executivo, o dr. Weizman foi destituido do posto diretor que ocupava no Movimento Sionista. Pela votação de 47 contra 32, o Comité de Ação aprovou a resolução introduzida por Moche Sneh de que atualmente não seja eleito presidente. O nome de Weizman foi, entretanto, apresentado ao Comité de Ação, pelos trabalhistas da Palestina, apesar das delegações inequívocas feitas pelos sionistas gerais durante as conversações inter-partidárias de que se negaram a tomar parte num Executivo dirigido por Weizman.

ACUSADOS DE TÁTICA PROTELATÓRIA

BASILÉIA, 27 (JTA) — Nas negociações realizadas à noite, que se prolongaram até as primeiras horas da manhã, chegou-se a um compromisso sôbre a formação de um Executivo de coalizão, composto de trabalhadores, sionistas gerais e mizrachistas. Entretanto, o acordo final foi bloqueado quando os negociadores trabalhistas suscitaram uma série de objeções, entre as quais havia uma exigência de que as decisões políticas do novo Executivo fossem adotadas por uma maioria de dois terços de líderes dos sionistas gerais. Êstes acusaram hoje os trabalhistas de táticas protelatórias deliberadas, dizendo que êles, bem como o Mizrachi, estão "impacientes e desapontados com as táticas empregadas pelos delegados do Partido Trabalhista da Palestina em retardar a formação do novo Executivo". Declararam os sionistas gerais que essa tarefa poderia ser resolvida em meia hora.

DISSOLVIDA A NOVA ORGANIZAÇÃO SIONISTA

BASILÉIA, 23 (JTA) — A Conferência Mundial dos Sionistas Revisionistas Unidos realizada aqui ontem à noite, decidiu dissolver a Nova Organização Sionista. Foi eleito um secretariado de cinco membros, composto de gente "jovem", cujos nomes são os seguintes: Aarão Propes; Chimson Yunichman; Mordecai Katz; Jacob Rubin, editor do "Hamaskif", jornal revisionista da Palestina; e o dr. M. S. Buchspan.

A Conferência dos revisionistas adotou uma resolução censurando a teoria professada por certos grupos indicando existir uma diferença entre "judeus" e "hebreus", dizendo que o povo judeu é indivisivel e que os judeus do mundo inteiro acham-se unidos pelo passado comum, pela fé e pelo futuro.

Uma outra resolução reitera os fins do movimento revisionista como sendo o Estado judáico baseado na maioria judáica dentro das fronteiras históricas da Palestina. Estabelece também que os membros do Partido Revisionista não podem pertercer a organização cujas finalidades se achem em contradição com os objetivos fundamentais do sionismo revisionista.

AONDE VAMOS?

Registrado no D.N.I. sob o n.º 10.698
Direção de LEÃO PADILHA

ANO VI
NUM. 191

RIO DE JANEIRO, 30 DE DEZEMBRO DE 1946

Preço
Cr$ 3,50

Vitoria da Democracia Sionista

Uma grande maioria sionista, em vários paises, teve que ficar por muitos anos à margem das atividades sionistas que, de uma ou outra forma, eram consideradas exclusivo privilegio dos grupos sionistas que simbolizam o regime dos Poalei-Sion da direita e de uma minoria de sionistas gerais. Era lógico que uma minoria assim constituida, representada pelo Executivo Sionista demissionário e pela direção do Sionismo nos paises da dispersão não podia, realmente, enfrentar os extraordinários problemas que nos últimos tempos se apresentaram ao povo judaico e ao Movimento Sionista Mundial. Algumas das consequências desta situação foram trágicas. A continuação do velho regime colocar-nos-ia novamente, diante de perigos que se chegassem a verificar-se surpreendendo-nos sem defesa, como aconteceu durante o regime sionista antigo, poderiam ser para nós, os sobreviventes, tão desastrosas como o foram para o judaismo europeu, que dependia da mesma liderança que, neste XXII Congresso Sionista Mundial — insistiu em continuar com as redes do destino judaico nas suas mãos.

Se hoje em nossa capa se estampa a fotografia de Abba Hillel Silver, queremos com isto prestar nossa homenagem à este lider do sionismo norte-americano que é hoje, pela vontade do Congresso Sionista o lider do Movimento Sionista Mundial, e que iniciou a campanha pela inclusão de todos os judeus no esforço sionista e por uma atividade realmente construtiva e enérgica no campo de nossa política exterior. A vitória não é, evidentemente só de Hillel Silver, mas tambem da democracia sionista, que possibilitou, através de uma verdadeira batalha democrática esta grande revolução na história judaica.

Tanto maior será a vitória se agora, uma vez vencida a batalha política, não houver vencedores nem vencidos, e se novamente se unir a familia sionista, não recusando os velhos lideres a cooperação que seu senso de responsabilidade e experiência estarão a exigir-lhes e que é desejada pelos dirigentes a quem foi confiada a direção do movimento sionista pelo congresso que acaba de ser encerrado.

O novo regime sionista, em verdade, significa a participação de todos no grande esforço que se acha diante de nós. Não abriga ilusões.

Uma estrada dificil deve ser percorrida. A luta pela independência da Nação Judaica, luta em muito semelhante às que os povos americanos tiveram que enfrentar quando se encontraram sob o jugo de outros povos. Esta luta ainda equivale para nós a uma luta de sobrevivência.

Se Hillel Silver, e os lideres dos outros partidos, da esquerda até a direita, proclamaram que não iriam a Londres participar de uma conferência, fizeram-no porque compreenderam que os ingleses até agora apenas nos fizeram perder tempo e vidas, na espectativa de conferências, e que esta conferencia não tinha na sua agenda qualquer ponto construtiva para nós. Ao contrário, bem ao contrário... Se, por outro lado, os mesmos lideres da oposição de ontem disseram que são contra a partilha, é porque a partilha não nos foi proposta.

E' claro que o povo judaico e seus lideres se acham dispostos a entrar em toda espécie de entendimentos com os poderes ingleses e outros, a fim de coordenar esforços na realização e no cumprimento de obrigações anteriormente assumidas. Não concordarão, porem, em fazer parte de uma conferência a la Munique para cooperar a que tratados anteriores sejam considerados farrapos de papel.

E' possivel que uma proposta digna e real dos ingleses para uma partilha — não seja a priori negada, desde que ela chegue.

A finalidade concreta do novo executivo será, seja o que for resolvido, na frente e atrás dos bastidores — a mobilização de todo o povo judaico, através de um esforço organizacional, cultural e econômico em todo o mundo, esforço que será orientado pela convicção de que a defesa e o movimento de resistência se acham sob a carinhosa e vigilante proteção de todo o povo e de seus lideres.

Terminada a luta entre sistemas e caminhos a seguir, que, por momentos dividiu a familia sionista, encontramo-nos, hoje diante dos lideres do regime antigo simbolizado por Weizman, Ben-Gurion, Goldman e tantos outros, com um profundo sentimento de gratidão e reconhecimento pelo muito que fizeram. Transbordam mesmo os nossos corações de carinho e sentimento quando pensamos no muito que devemos aos lideres construtores da nossa nacionalidade figuras das mais nobres na nossa história. Também, é grande a nossa esperança de que a nova direção politica se esforçará a fim de obter a cooperação dos velhos lideres para a realização da nova política.

Não se pode duvidar que tanto nos Estados Unidos como em Moscou e... tambem em Londres será prestada a devida atenção às modificações operadas no seio do povo judaico, e que alguns povos, hoje mais que nunca se empenharão em auxiliar-nos.

Acreditamos que o novo regime sionista mundial há de iniciar, sem maior perda de tempo, aqui tambem, entre nós, uma saudável revigorização do sionismo e que o novo Executivo estabelecerá contato real com o Governo do Brasil, em virtude do importante papel reservado ao Brasil na reestruturação do mundo de após-guerra.

O novo Executivo vai ao encontro de dias dificilimos, porem disposto de, num esforço sem par na história de Israel, defender o nosso direito a uma existência digna.

Os Engenheirandos de 1946 sentir-se-ão honrados com a presença de V. Exa. e Exma. Familia na cerimônia religiosa de sua colação de gráu, a realizar-se no Templo Israelita à rua Tenente Possolo, no dia 4 de janeiro às 9 horas.

24

SILVER IN NEW ZIONIST 'CABINET'

PD

Coalition Executive Elected; Presidency Dropped

12-30-46

BASLE, Switzerland, Dec. 29—(AP) — (Reuters) — A new coalition Zionist executive, consisting of eight general Zionists, seven members of the Socialist Palestine Labor party and four representatives of the Mizrachi (orthodox religious Zionists) party, was elected by the 77-member Zionist general council at a meeting here late last night.

The meeting decided not to elect a president, the position formerly held by Dr. Chaim Weizmann.

The new Zionist "cabinet" includes Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, president of the Zionist organization of America, Emmanuel Neumann, vice-president of the United States Zionists, Dr. Nahum Goldmann, Washington representative of the Jewish agency and Mrs. Rose Halperin, United States Zionist leader.

The election of a new Zionist executive was the chief problem left unsolved by the World Zionist Congress when the plenary sessions ended last week with a decision to boycott the London talks on Palestine next month in "the existing circumstances."

Weizmann Withdrew

A congress standing committee had been trying to find an acceptable formula for an executive for some days, but the problem was then passed on to the general council, with the added complication that Dr. Weizmann, advocate of a more "moderate" policy of direct negotiation with Britain, had withdrawn as candidate for the presidency.

The full list of the new Zionist "cabinet" is as follows:

GENERAL ZIONISTS—Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America; Emmanuel Neumann, vice president of the United States Zionists; Prof. S. Brodetsky, president of the board of deputies of British Jews; Dr. Nahum Goldmann, Washington representative of the Jewish Agency; Fritz Bernstein; Dr. Moshe Sneh, member of the Jewish Agency Executive; Isaac Gruenbaum, member of the Jewish Agency Executive; and Mrs. Rose Halperin, United States Zionist leader.

PALESTINE LABOR PARTY—David Ben-Gurion, chairman of the Jewish Agency Executive in Palestine; Moshe Shertock, head of the political department of the Jewish Agency; Eliezer Kaplan, acting chairman of the Jewish Agency political executive; Mrs. Golda Meyerson (Palestine), joint secretary of the General Federation of Jewish Labor; Berl Locker, political adviser to the Jewish Agency and London representative of the Palestine Labor Federation; Chaim Greenberg and Elijahu Dobkin, Jewish Agency commissioner for immigration.

THE MIZRACHI—Rabbi Juda Leib Fishman, acting chairman of the Jewish Agency and leader of the World Mizrachi Organization; Rabbi Wolf Gold of Palestine; Moshe Shapiro, member of the Jewish Agency Executive; and S. Shragi.

M. Kolodny (General Zionists) was elected as a deputy member with the right to vote on immigration matters.

ציון־קאָאַליציע וועט אַרבייטען אין האַרמאָניע, זאָגט דר. סילווער

The Day 12-30-46

נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע דערוויילט און האַלט־אָפּ דעם ערשטען מיטינג אין באַזעל.—בן־גוריון און דר. סילווער הויפּט־פירער פון נייער עקזעקוטיווע.—דר. סטיפען וויז דערוויילט אַלס אָנפירענדער מיטגליד פון אַקציאָנס־קאָמיטעט.—ספּעציעלער קאָמיטעט וועט באַשליסן וועגן אָנטייל אין לאָנדאָנער קאָנפערענץ.

פון ב. קאַראַלניק

א בריוו פון באַזעל, ספּעציעל צום „טאָג"

באַזעל, שווייץ, דעצ. 29 (איטא).— די פּאָליטישע רעזאָלוציעס פון דעם 22טען ציוניסטישען קאָנגרעס זיינען קלאָרע און שפּיגלען אָפּ די איבערצייגונגען פון אידען איבער דער גאַנצער וועלט. די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע וועט דורכפירען די רעזאָלוציעס געטריי. די דאָזיגע דערקלערונג האָט געמאַכט דר. אבא הלל סילווער, פּרעזידענט פון דעם אַמעריקאַנער טייל פון דער נייער ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע, אין א ספּעציעלען אינטערוויו פאַר זיין אָפּפאָר פון באַזעל.

דער קאָנגרעס, האָט סילווער געזאָגט, איז געווען א שווערער שוין צוליב דעם אליין, וואָס ער איז געווען דער ערשטער נאָך 7 יאָר, וועלכע זיינען געווען די שווערסטע אין דער אידישער געשיכטע. ניט געקוקט אָבער אויף די שוועריגקייטען, אויף דער שפּאַנונג און אויף דעם קאַמף צווישען פאַרשיידענע גרופּען, איז דער קאָנגרעס דאָך אַרויסגעקומען מיט א קלאָרער פּאָליסי, ווי זי ווערט אָפּגעשפּיגעלט אין די פּאָליטישע רעזאָלוציעס.

זאָגט אַז ציוניסטישע באַוועגונג האָט זיך געאייניגט אין נייער פירערשאַפט

אָפּשטעלענדיג זיך אויף פאַרשיידענע זייטען פון דעם קאָנגרעס, האָט דר. סילווער דערקלערט, אַז דער 22טער ציוניסטישער קאָנגרעס האָט זיך אויסגעצייכענט מיט מוט, אנטשלאָסענקייט און מיט פאַרשטענדניש פאַר די פּראָבלעמען, וואָס שטייען פאַר דער ציוניסטישער באַוועגונג אין דער נאָענטער צוקונפט. די דעלעגאַטען, האָט דר. סילווער ווייטער געזאָגט, זיינען געווען מיט דער מיינונג, אַז די ציוניסטישע באַוועגונג נויטיגט זיך אין א נייער ריכטונג און אין א נייער פירערשאַפט.

רעדענדיג וועגן דעם כאַראַקטער פון דער נייער עקזעקוטיווע, אין וועלכער ער פאַרנעמט אַזא אָנגעזעען אָרט, האָט דר. סילווער געזאָגט, אַז די קאָאַליציע, וואָס באַשטייט פון די אַלגעמיינע ציוניסטען, אַרבעטער ציוניסטען און די מזרחי־ציוניסטען, איז א גוטער אָנזאָג אויף האַרמאָניע אין דער באַוועגונג. „דער ציוניזם באַגעגענט די צוקונפט פאַראייניגט און שטאַרק, און די נייע עקזעקוטיווע וועט דורכפירען געטריי דעם בוכשטאַב און דעם גייסט פון די פּאָליטישע רעזאָלוציעס פון דעם קאָנגרעס", האָט דר. סילווער באַטאָנט.

באַזעל, שווייץ, דעצ. 29 (איטא).— היינט אינדערפרי איז דאָ אָפּגעהאַלטען געוואָרן דער ערשטער מיטינג פון דער נייער ציוניסטישער עקזעקוטיווע, וואָס איז נעכטען שפּעט ביינאַכט דערוויילט געוואָרן נאָך פיר טעג פון דראַמאַטישע זיצונגען און דינגעניש און פאַרהאַנדלונגען צווישען די באַטייליגטע ציוניסטישע גרופּען. דער ערשטער מיטינג פון דער נייער עקזעקוטיווע איז אָפּגעהאַלטען געוואָרן אָהן דר. אבא הלל סילווער, וועלכער האָט געשפּילט אַן אָנפירענדע ראָל אין דעם קאַמף צווישען דער אָפּאָזיציע און דר. חיים ווייצמאַן, און וועלכער איז דערוויילט געוואָרן אַלס דער פּרעזיצער פון דעם אַמעריקאַנער טייל פון דער עקזעקוטיווע. דר. סילווער איז היינט אינדערפרי אָפּגעפאָרען פון באַזעל.

א ספּעציעלער קאָמיטעט וועט באַשטימען די פראַגע וועגן אָנטייל אין דער לאָנדאָנער ארץ־ישראל קאָנפערענץ.

דער היינטיגער מיטינג האָט אָפיציעל דערקלערט דוד בן־גוריון אַלס דעם פּרעזיצער פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע, און הרב יהודה ליב און דר. יצחק גרינבוים אַלס וויצע־פּרעזיצערס פון דער עקזעקוטיווע. די דריי זיינען אין דער זעלבער צייט אויך די פירער פון דעם ארץ־ישראל'דיגען טייל פון דער עקזעקוטיווע, וועלכער באַשטייט פון 10 מיטגלידער. דער אַמעריקאַנער טייל באַשטייט פון 6 מיטגלידער און דער לאָנדאָנער טייל פון 4 מיטגלידער.

די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע, וועלכע וועט צוזאַמען ציילען 20 מיטגלידער, איז צוזאַמענגעשטעלט פון די אַלגעמיינע ציוניסטען, פון די אַרבייטער ציוניסטען און פון די מזרחי־ציוניסטען.

צוזאַמען מיט דער נייער עקזעקוטיווע איז נעכטען אויך דערוויילט געוואָרען א ספּעציעלער קאָמיטעט פון 15 מיטגלידער, וואָס וועט דאַרפען באַשטימען אויב מען זאָל יאָ אָדער ניט זיך באַטייליגען אין דער לאָנדאָנער קאָנפערענץ וועגן ארץ־ישראל אין פאַל די לאַגע בייט זיך און ענגלאַנד מאַכט א נייעם אָנבאָט. אין אָנהויב האָט די פראַגע געזאָלט באַשטימען דער גאַנצער אַקציאָנס־קאָמיטעט, וועלכער איז דערצו באַפולמעכטיגט געוואָרען פון דעם ציון־קאָנגרעס. עס איז אויך דערוויילט געוואָרען א פּרעזידיום פון דעם אַקציאָנס־קאָמיטעט, פון וועלכען דר. סטיפען וויז וועט זיין דער אָנפירענדער, אָדער עלטסטער מיטגליד.

איינצעלהייטען פון דער דערוויילונג פון נייער עקזעקוטיווע

דער מיטינג, אויף וועלכען עס איז דערוויילט געוואָרען די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע, האָט זיך געעפענט נעכטען 11:30 ביינאַכט. די ערשטע פראַגע, וואָס איז גענומען געוואָרען צום אָפּשטימען, איז געווען, אויב עס זאָל יאָ אָדער ניט דערוויילט ווערען א פּרעזידענט פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע. די אָפּשטימונג איז געווען 32 פאַר דער דערוויילונג פון א פּרעזידענט און 47 געגען דער דערוויילונג פון א פּרעזידענט. דר. משה סנה האָט דאַן געמאַכט א פאָרשלאָג, אַז מען זאָל צוטרעטען צו דער דערוויילונג פון אַן עקזעקוטיווע אָהן א פּרעזידענט.

ווען דער פאָרשלאָג איז אָנגענומען געוואָרען האָט דר. סילווער, אַלס פירער פון דער גרעסטער פראַקציע, פאָרגעשלאָגען דעם צוזאַמענשטעל פון דער נייער עקזעקוטיווע: 8 אַלגעמיינע ציוניסטען, 7 פּועלי־ציון און 4 מזרחי־ציוניסטען און קאַלאַדני פון ארץ־ישראל, וואָס איז דערוויילט געוואָרען אַלס א דעפּוטי־מיטגליד, מיט דעם רעכט צו שטימען וועגן פראַגען, וואָס זיינען אין דער יוריסדיקציע פון זיין געביט.

דר. סילווערס פאָרשלאָג איז אָנגענומען געוואָרען און די פאָלגענדע זיינען דערוויילט געוואָרען: דוד בן־גוריון, אליעזר קאַפּלאַן, אליהו דאָבקין און גאָלדע מייערסאָן, פון די פּועלי־ציון; יצחק גרינבוים און משה סנה, פון די אַלגעמיינע ציוניסטען; הרב פישמאַן און משה שאַפּירא, פון דער מזרחי, און פריץ בערנשטיין, פון דער „עליה חדשה", און קאַלאַדני. די דאָזיגע צען פּערזענליכקייטען שטעלען צוזאַמען דעם ארץ־ישראל'דיגען טייל פון דער עקזעקוטיווע.

דער אַמעריקאַנער טייל פון דער עקזעקוטיווע באַשטייט פון דר. סילווער, דר. עמנואל ניומאַן, פון די אַלגעמיינע ציוניסטען; מרס. ראָוז האַלפּערין, פון דער „הדסה" פרויען אָרגאַניזאַציע; חיים גרינבערג און משה שערטאָק פון די פּועלי־ציון, און הרב זאב גאָלד, פון דער מזרחי־אָרגאַניזאַציע.

דער לאָנדאָנער טייל פון דער עקזעקוטיווע באַשטייט פון פּראָפעסאָר זעליג בראָדעצקי, דר. נחום גאָלדמאַן, פון די אַלגעמיינע ציוניסטען; ס. ז. שרגאי, מזרחי, און בערל לאָקער, פּועלי־ציון.

דערביי איז וויכטיג אָנצואווייזען, אַז דר. נחום גאָלדמאַן, וואָס האָט זיך ביז איצט געפונען אין אַמעריקע און האָט אָנגעפירט מיט דעם פּאָליטישען דעפּאַרטמענט פון דער אידישער אגענטור אין וואַשינגטאָן, איז אַריבערגעפירט געוואָרען קיין לאָנדאָן, און משה שערטאָק, הויפּט פון פּאָליטישען דעפּאַרטמענט פון דער אידישער אגענטור, וואָס האָט זיך ביז איצט געפונען אין ארץ־ישראל, ווערט איצט אַריבערגעפירט קיין וואַשינגטאָן.

דער פּרעזידיום פון דעם ציוניסטישען אַקציאָנס־קאָמיטעט באַשטייט פון די פאָלגענדע: דר. וויז, רעוועקע גאָלדבלום, יהודית עפּשטיין, דר. חיים באָגראַטשאָוו, ברוך צוקערמאַן, זלמן רובאַשאָוו, יוסף שפּרינצאַק, מאיר יערי, זרובבל, מאיר גראָסמאַן, הרב מאיר בערלין, הרב מרדכי נייפעלד, און דר. סאַלי הירש פון דער עליה החדשה, מיט באַראַטונגס־רעכט.

דוד רמז האָט געהאַט פאָרגעשלאָגן דר. וויז אַלס פּרעזידענט פון דעם אַקציאָנס־קאָמיטעט, אָבער נאָך דעם, ווי די זיצונג איז איבערגעריסען געוואָרען און די פראַקציעס האָבען אָפּגעהאַלטען באַזונדערע באַראַטונגען, איז באַשלאָסען געוואָרען צו דערוועהלען דר. וויז אַלס עלטסטער, אָדער אָנפירענדיגער מיטגליד פון דעם פּרעזידיום.

מפא"י האָט געהאַט פאָרגעשלאָגן ווייצמאַנ'ען פאַר פּרעזידענט

איידער עס איז אָנגענומען געוואָרען דר. סנה'ס פאָרשלאָג, אַז עס זאָל דערוועהלט ווערען אַן עקזעקוטיווע אָהן א פּרעזידענט, האָט די מעהרהייט פון דער ארץ־ישראל'דיגער אַרבייטער־פּאַרטיי מפא"י געהאַט ווידער פאָרגעשלאָגן, אַז דר. ווייצמאַן זאָל דערוועהלט ווערען אַלס פּרעזידענט פון דער עקזעקוטיווע.

דר. סילווער האָט אָבער דערקלערט, אַז די קאָנפעדעראַציע פון די אַלגעמיינע ציוניסטען וועט זיך ניט באַטייליגען אין דער עקזעקוטיווע אונטער ווייצמאַנ'ען. דאַן האָט בן־גוריון צו אַלעמענ'ס איבערראַשונג דערקלערט, אַז אָהן די אַלגעמיינע ציוניסטען קאָן ניט זיין קיין קאָאַליציע און פאָלגליך אויך ניט קיין עקזעקוטיווע. די זיצונג איז דאַן איבערגעריסען געוואָרען און עס האָבען זיך אָנגעהויבן פראַקציאָנעלע באַראַטונגען. אויף דער באַראַטונג פון דער אַרבייטער־פראַקציע איז פאָרגעקומען צו א צוזאַמענשטויס צווישען קאַפּלאַנ'ען און בן־גוריונ'ען. קאַפּלאַן האָט בן־גוריונ'ען געטאַדעלט פאַרוואָס ער האָט געמאַכט א דערקלערונג ביי דער אַלגעמיינער זיצונג וועגן דעם, אַז עס קאָן ניט זיין קיין עקזעקוטיווע אָהן די אַלגעמיינע ציוניסטען, און האָט זיך וועגן דעם ניט באַראַטען מיט זיין פראַקציע. בן־גוריון האָט אויף דעם געענטפערט, אַז ער איז דער פּרעזידענט פון דער פראַקציע און אַלס אַזעלכער האָט ער א רעכט צו מאַכען יענע דערקלערונגען, וואָס ער האַלט פאַר נויטיג.

אַלגעמיינע ציוניסטען וואונדערן זיך פאַרוואָס פּועלי־ציון האָבן געוואָלט אַרויסשטעלן דר. ווייצמאַן

נאָך דעם, ווי עס איז דערוועהלט געוואָרען די נייע עקזעקוטיווע האָט א פאַרשטעהער פון די אַלגעמיינע ציוניסטען אויסגעדריקט פאַרוואונדערונג פאַרוואָס די פּועלי־ציון האָבען געהאַלטען אין איין באַשטעהן אויף דעם, אַז מען זאָל שטימען וועגן דר. ווייצמאַנ'ס ווידער־דערוועהלונג אַלס פּרעזידענט, ווען עס איז געווען קלאָר, אַז ווען זיין קאַנדידאַטור ווערט אַרויסגעשטעלט, פאַלט ער דורך. דער פאַרטרעטער פון די אַלגעמיינע ציוניסטען האָט דערביי געלויבט דר. סנה'ס פאָרשלאָג, אַז מען זאָל ניט אויסקלייבען קיין פּרעזידענט, ווייל דערמיט איז אויסגעמיטען געוואָרען די פראַגע פון דר. ווייצמאַנ'ס פּערזענליך און עס האָט זיך געהאַנדלט וועגן דעם אויב די עקזעקוטיווע בכלל האָבען א פּרעזידענט.

Jewish Agency Seeks Concessions for London Parley

Press 12-30-46

LONDON, Dec. 30—(U.P.) — A Jewish Agency spokesman announced today that David Ben Gurion, chairman of the agency executive committee, will come to London Jan. 1 in an effort to secure British government concessions that would make possible Jewish participation in the London Palestine conference.

Gurion hopes to gain a British assurance that the conference would give serious consideration to the proposal for creation of an independent Jewish state in Palestine and said that relaxation of the stringent British restrictions against immigration to Palestine might be sought.

He said that although the recent Zionist Congress opposed attending the London conference "under present circumstances," it appeared that a majority of the new executive favored participation.

He said that the appointment of Moshe Shertok to head the agency's political department in Washington represented an effort to curb the "exhuberance" of the American faction which opposed participation.

However, Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, leader of the American faction, was named chairman of the executive's Washington section and will be Shertok's superior.

Eire Crash Delays Return of Rabbis

PD 12-30-46

Two Cleveland rabbis, whose flights home from the World Zionist Congress at Basel, Switzerland, will probably be delayed for several days because of the Trans World Airline plane crash at Shannon, Eire, are Dr. A. H. Silver of the Temple and Rabbi Rudolph M. Rosenthal of Temple on the Heights.

Dr. Silver, president of the Zionist Organization of America, who has just been named chairman for the United States of the new World Zionist coalition executive, had canceled his reservations on the Queen Mary in order to participate in the postcongress discussions. Before the Constellation crash altered plans, he was expected to arrive in New York late tomorrow.

A reception to be held for Rabbi Rosenthal on Friday night at Temple on the Heights was postponed yesterday until Jan. 10. In a trans-Atlantic telephone conversation from Paris early yesterday, the rabbi informed his wife here that his scheduled flight from the French capital had been delayed until Wednesday because of the crash.

Mrs. Rosenthal said that her husband planned to spend a few days in Germany while awaiting resumption of the T. W. A. flights. While in Europe he visited Jewish communities in Czechoslovakia, France and Italy.

Zionist Heads to Stay Out of London Talks

PD

BASEL, Switzerland (AP)—Any possibility that the revamped Jewish Agency Executive might participate in the London Palestine conference was ruled out today by Dr. Moshe Sneh, Palestine Zionist leader.

Sneh declared that the executive would act in accordance with a resolution of the World Zionist Congress to shun the London talks "under existing conditions."

David Ben-Gurion of Jerusalem was re-elected chairman of the Jewish Agency Executive.

Rabbi A. H. Silver of Cleveland, O., was named chairman of the executive for the United States, where he will be joined by Moshe Shertok, formerly in charge of the political department in Palestine.

משרדי „הארץ" בתל־אביב
מערכת וההנהלה: רחוב מוא״ה
סניף לקבלת מודעות: רחוב אלנ
ירושלים: רחוב הסולל, בית א
חיפה: מרכז מסחרי חדש, בית
המוציא לאור: הוצאת עתון „ה
תל־אביב, מוא״ה 56; האחראי:
אחראית לתוכן המודעות ולכ
כתב־יד שלא נתקבלו לדפוס. ד
Newspaper, Tel-Aviv,
Tel. 6331, 6332, 6333, 6334

הארץ

DECEMBER 30, 1946 / המחיר 20 מא״י / שנה כ״ט / תל־אביב, יום ב׳, ז׳ טבת תש״ז /

הנהלה ציונית בת 19 איש, ובן־גוריון בראשה

הועד הפועל הציוני השאיר את התנועה בלי נשיא. — ועדה פוליטית, בת 15 איש, תחליט בענין הועידה הארצישראלית בלונדון. — בהנהלה 8 ציונים כלליים, 7 מפא״י, 4 „מזרחי"

מאת פ. לאנדר, שליח „הארץ" בבאזל

באזל, 29 (מיוחד ל„הארץ"). ההנהלה הציונית החדשה הורכבה, בהתאם להצעה, שעליה טלגרפתי לכם אתמול (ע׳ „הארץ" מיום א׳). ההנהלה, בת 19 חברים, כוללת 8 ציונים כלליים, 7 מפא״י, 4 מה„מזרחי", בעוד ש„העובד הציוני" זכה בסגן. לא נבחר נשיא.

נבחרה ועדה פוליטית בת 15 חברים ונתישה כוחה להחליט אם, ומתי, ישתנה המצב בלונדון עד כדי לאפשר השתתפות בועידה הארצישראלית ב„בית לאנקאסטר", בהתאם להחלטת הקונגרס.

הבוקר נתקיימה הישיבה הראשונה של ההנהלה החדשה, וכראש ההנהלה העולמית נבחר ה׳ דוד בן־גוריון. לסגניו נבחרו הרב י. ל. פישמן ומר יצחק גרינבוים. ד״ר סילבר, שיצא לאמריקה, לא נוכח בישיבה.

נבחרה נשיאות הועד הפועל, בת 13 חברים, ובראשה — ד״ר סטיפן וייז.

בישיבת ההנהלה הבוקר נדונה ההצעה ליסוד סאקטורים למדיניות, עליה, כספים וארגון בשיתוף נציגי מפלגות הקואליציה, שנתקבלה ביסודה. הוקמו ועדות ליד המחלקות בהשתתפות אנשי חוץ. בועדה הכספית ישותפו ה״ה אוסטר ואכטמן. הקמת ועדת בקורת, שבראשה יעמוד ה׳ שמוראק, נדחתה לחדשיים.

סט״א מודיעה:

בשעה 1 אחר חצות בחר הועד הפועל הציוני הגדול בהנהלת הסוכנות היהודית כפי שהוצעה על ידי ד״ר אבא הלל סילבר, ראש הסיעה הגדולה ביותר. ההנהלה מורכבת מ־8 ציונים כלליים, 7 „איחוד—פועלי־ציון", 4 ה„המזרחי".

אחרי ויכוח ממושך קיבל הועד הפועל ברוב של 47 נגד 33 קולות את הצעתו של ד״ר מ. סנה לא לבחור עכשיו בנשיא להסתדרות הציונית.

האכסקוטיבה החדשה

להנהלה בוואשינגטון נכנסו: ד״ר אבא הלל סילבר, עמנואל ניומאן, גב׳ רוזה הלפ״ין, הרב גולד, חיים גרינברג ומשה שרתוק. ד״ר סילבר יהיה יו״ר ההנהלה באמריקה.

להנהלה בלונדון: ד״ר נחום גולדמן, פרופ׳ ברודצקי, ברל לוקר וש. ז. שרגאי.

להנהלה בירושלים: דוד בן־גוריון, גולדה מאירסון, אליהו דובקין, א. קפלן, יצחק גרינבוים, ד״ר פריץ ברנשטיין, ד״ר משה סנה, הרב י. ל. פישמן ומשה שפירא.

משה קולודני יצורף בזכות הצבעה בעניני מחלקת העליה.

אחר ההצבעה על האכסקוטיבה מסר מ. יערי, בשם „השומר הצעיר", הצהרה על נימוקי סיעתו שהצביעה נגד הרשימה. הוא מיחה על אי־בחירתו של וייצמן כנשיא, על מדיניות בילטמור וחלוקה, וטען בתוקף כי בריטניה צריכה לשמור אמונים למאנדאט.

הושמעה גם הצהרה של התנועה לאחדות העבודה.

וייז—נשיא הוה״פ

אחרי כן נבחרה הנשיאות של הועד הפועל הציוני, בהרכב הבא: ד״ר סטיפן וייז, הרב גולדבלום, גב׳ יהודית אפשטיין, ד״ר חיים בוגרשוב, ברוך צוקרמן, זלמן רובשוב, יוסף שפרינצק, מאיר יערי, זרובבל, מאיר גרוסמן, הרב מאיר ברלין, הרב מרדכי נויפלד וד״ר סאלי הירש („עליה חדשה") עם זכות יועץ בלבד.

אחרי שדוד רמז הציע לבחור בד״ר סטיפן וייז כנשיא הועד הפועל הופסקה הישיבה כדי לתת זמן לסיעות להתיעץ בענין זה. לאחר התיעצות נתקבלה הצעתו של רמז, וד״ר וייז נבחר.

תארו של ד״ר סטיפן וייז יהיה „זקן חברי הועד הפועל".

מדוע לא נבחר נשיא

„פאלקור" מודיע:

לאחר שאושרו החברים וסגני החברים של הועד הפועל, הציע ד. רמז לערוך בחירה נפרדת של נשיא ההסתדרות הציונית, כנגד זה הציע מ. סנה לא לבחור בנשיא, ואמר שהרכבת ההנהלה נתקלת בקשיים מפני שרבים מתנגדים לבחירת נשיא. **ד״ר סילבר הצהיר, כי לא יוכל להכנס להנהלה אם ייבחר נשיא.** מפני שרבים מחברי סיעתו וכן מסיעות אחרות אינם רוצים בבחירת נשיא. ד. בן־גוריון שאל, אם אי־בחירת הנשיא חלה רק על מושב זה של הועד הפועל, או שנשיא לא ייבחר כלל עד לקונגרס הבא.

לאחר ביאורים נתעוררה השאלה, אם זכאים שליחי הועד הלאומי להצביע בועד הפועל.

כשניגשו להצבעה על הצעת סנה עורר ניומן את השאלה, אם תוכלנה הסיעות להצביע. בשאלה זו גם בשם אותם חברי הועד הפועל שאינם נוכחים, רבים התנגדו לכך, והישיבה נפסקה לזמן מה.

עם התחדשות הישיבה נערכה הצבעה שמית. בעד הצעתו של סנה, שלא לבחור בנשיא, הצביעו 47 ונגדה — 32.

סילבר שבע־רצון

ד״ר סילבר קיבל את סופר סט״א לפני צאתו מבאזל והבריז בשיחה מיוחדת: ה־החלטות הפוליטיות שנתקבלו בקונגרס הן ברורות לגמרי ומשקפות את ההכרה האמיתית של היהדות העולמית. האכסקוטיבה החדשה תוציא לפועל בכל הנאמנות את החלטות הקונגרס ככתבן וכרוחן. הצירים היו סבורים שהתנועה זקוקה לכיוון חדש ולמנהיגות חדשה, וההחלטות שקיבל הקונגרס משקפות סגולות אלה. היה זה קונגרס בעל אחריות. הקואליציה שנולדה מ־שלוש הסיעות הראשיות — מפא״י, ציונים כלליים והכוחות הדתיים — מבשרת טוב לשלום ואחדות בתנועה. הציונות צפה לעתיד כשהיא מאוחדת וחזקה.

„המדינות הערביות ילחמו בחלוקת א״י"—ג׳מאל

העתונים הערבים מודיעים, שג׳מאל חוסייני נשאל במסיבת העתונאים שנערכה בביתו בשבת: מה דעתו על „ריח" החלוקה שהתפשט מחדש בלונדון, השיב: „ריח ההתנגדות לחלוקה נתחזק באותה המידה בירושלים ובקאהיר. המלחמה בחלוקה אינה נמדדת במדת הנזק שלה בארץ ישראל, אלא במדת השפעתה של מדינה יהודית על כל הארצות השכנות. לכן, נניח שכמה מערביי ארץ ישראל יסכימו לחלוקה, הרי הארצות הערביות השכנות ילחמו בחלוקה ובערביי ארץ־ישראל".

NEWS —AND— VIEWS

Yiddish At the Congress.
Silver And Wise Speak Yiddish.
So Do All Others.
The New "Loshen Kdoshim."

1946

—By DR. S. MARGOSHES—

Basel, Dec.:—Perhaps a word should be said about the languages spoken at this Congress. And I don't mean the languages spoken by the delegates, for they comprise practically all the tongues of Europe and part of Asia. I have reference to the languages spoken from the rostrum of the Congress and in committees, where the official voice of the World Zionist Organization is raised before the whole world.

Time was when the German language dominated the proceedings at Congress. It wasn't really German, for not many delegates hailing from Eastern Europe could use literary German to good advantage, but something akin to it, or what was called Kongress-Deutsch. That was before the war. Today German, including Kongress-Deutsch, is taboo. No one would dare open his mouth to utter a word in the language of the murderers of our people. Today the language of the Congress, to all purposes and intents, is Yiddish.

Of course, other languages are used as well. Weizmann's presidential address was delivered in English. Silver addressing the Conference of General Zionists, spoke in Hebrew. The delegate from Morocco delivered himself in French. But then again the speeches intended for the overwhelming majority of the delegates were all keyed in Yiddish.

Thus Weizmann in his memorial address at the Congress, his talk at the Stadt Casino in which he rumminated over the past and future of the Zionist movement, his speech before the General Zionist caucus, in which he outlined his program, spoke in Yiddish. Ditto Dr. Wise when he wanted his point to go over, ditto Dr. Israel Goldstein conducting the Chair. And the other day, at the Political Committee which he heads, Dr. Abba Hillel Silver spoke a perfectly good Yiddish.

The Palestinians are prone to begin with Hebrew and soon pass over to Yiddish. Even the Hadassahs cannot withstand the lure of Yiddish or rather the temptation to speak and be understood. The other night Rose Halpern rising to answer a question on the floor of the Confederation of General Zionists, delivered herself of a perfectly fine little speech in Yiddish. English, as everybody who circulates here at all, can convince himself easily, is understood rather widely but not at all to compare with Yiddish.

It is to be assumed that the Yiddish spoken from the rostrum or from the chair in Committee rooms, is not of uniform merit. Thus Meir Grossman, the Revisionist, Berl Locker the Labor Zionist, and Zerubabel, the Left Poale Zionist, used a literary, almost classic Yiddish. But others, it must be said, did to Yiddish what, in the good old days, was done to German, that is, a great deal of damage. Thus, when some Americans spoke Yiddish one could have easily gotten the impression as if a new language was being born.

What, in effect, is being created here is a Kongress-Yiddish, a new mixture of Yiddish with a half a dozen other languages. It's a new amalgam and it has its points. A German Jew can speak it without too much difficulty, to be sure, and even the English Jew, may be able to understand it.

In general the attitude toward Yiddish has changed perceptibly. People were apt to raise their eye-brows at the sound of Yiddish no longer show their resentment while others openly demonstrate their affection. The realization has come upon the delegates that, after all, it was with Yiddish on their lips that most of the six millions went to their doom and somehow Yiddish has now assumed the status of a language of the heart, if not a sacred language. Already they talk of Yiddish as of a new "loshen kodesh," the sacred language, or still better "loshen kdoshim," the language of the sacred martyrs. Men and women listen to Yiddish with tears in their eyes.

Yiddish poets sensing this metamorphosis have come to join the delegates at this Congress. Sutzkever is here and so is Chayim Grade and so is a host of less widely known poets and novelists. Their presence lends an aura of martyrdom to this conclave of Jews from sixty countries but it also lends prestige to the language of the Jewish masses.

V. XX pt. 6

20

NEWS —AND— VIEWS

DAY DEC 31 46

The Death of a Myth.
Dr. Silver As Anti-Labor.
Other Calumnies.
Reacting to a Provocation.

—By DR. S. MARGOSHES—

Basel, Dec.:—A myth died last night when Dr. Abba Hillel Silver, suddenly taking the floor in the midst of a heated discussion before the Confederation of General Zionists on the issue of one as against several and conflicting organizations of Jewish labor in Palestine, raised his voice in favor of the Histadruth, terming it "the most wonderful labor organization anywhere in the world," and adding that now his opponents can go on denouncing him as anti-labor, a reactionary, a fascist.

For months, before and after the election in the United States of delegates to the World Zionist Congress, a campaign has been conducted by a combination of forces, spearheaded by the Labor Zionists, with the aim of smearing Silver as the enemy of all labor but particularly of the Histadruth. So prolonged and general has been this campaign of villification that it has engaged the efforts of the most important figures of certain sections of the Zionist movement. On top of a widespread press propaganda in America, Palestine and various countries of Europe, came the pronouncement at this Congress by Ben Gurion calling Silver a fuehrer,—which is about as far as the anti-Silver movement could go in its attempt to discredit the leader of American Zionism on the false charge of anti-labor.

These schemes have now been fully exposed and scotched by the Silver statement to the Confederation of General Zionists. His generous tribute to the Histadruth removes forever the slightest doubt that ever existed in unbiased minds as to Dr. Silver's attitude toward labor in general and Jewish Labor in Palestine in particular. The attempt to push Silver into the reactionary corner has been a flop.

Important as this incident is in itself it has an even greater significance as an illustration of the kind of methods resorted to by political parties and some of their outstanding leaders at this Congress to disparage and, if possible, to discredit an opponent. And as good an example as any of this tendency is provided by the Zionist top leadership itself.

Take the issue that's paramount at this Congress, namely the position of the American delegation and its claim to leadership in the World Zionist Organization. From a certain point of view it is necessary to discredit the Americans. So Berl Locker, while grudgingly admitting the financial assistance given by the Jews of America, questions the cultural and spiritual contributions of American Jewry that would entitle it to a position of leadership of the World Zionist movement. And Dr. Weizmann himself, lightly passing over the fact that the Jewish Agency itself has been deeply interested in the question of American support of the resistance movement, taunts those who, remaining in the safety of Washington and New York, are content with giving moral and financial help to those whom they send to the barricades in Palestine to face British guns.

That this is as inaccurate as it is unfair is, I think, obvious to all who are not blinded by party bias, and that Dr. Weizmann participated in this maneuvre was to me, who has always entertained the highest regard for him personally, even I could not agree with all his policies, a source of both surprise and chagrin. And I don't wonder at all that some delegates, deeply hurt, were moved to an expletive as an instinctive reaction to such an amazing pronouncement by the head of the World Zionist Congress.

From that point of view I can understand Dr. Emanuel Neumann's Zwischenruf about "a piece of demagoguery," though, I hasten to add, I don't think I would care to defend it on the ground of courtesy or even of parliamentary order. I know he did not mean to characterize a personality but a procedure. And perhaps he meant only to give vent to his feelings at the moment.

In my judgment, many a conflict at this Congress could have been avoided had al groups been more careful in their selection of the methods to confuse and confound the adversary. There are certain rules even in politics and those who violate them to gain a temporary advantage in the long run hurt themselves and the whole movement. For they inject into the Jewish body politic that germ which has undermined and destroyed national organisms much stronger than ours. To change the figure, we may engage in fistcuffs if we have to, but we dare not hit below the belt.

BEN-GURION VISITS LONDON TOMORROW

Jewish Agency Official Seeks Way for Participation in Palestine Conference

110954

LONDON, Dec. 30 (UP).—A spokesman for the Jewish Agency for Palestine said tonight that David Ben-Gurion, chairman of the Agency's executive, would come here on Wednesday in an attempt to get concessions from the Government that would lead to Zionist participation in the Palestine conference to be resumed here during January.

He intimated that Mr. Ben-Gurion would talk to Foreign Secretary Bevin and Colonial Secretary Arthur Creech Jones, seeking assurance that the conference would give serious consideration of proposals for the creation of an independent Zionist state in Palestine. Also, he said, Mr. Ben-Gurion may seek some relaxation of restrictions against Jewish immigration to Palestine.

DEC 31 1946

Any assurances that Mr. Ben-Gurion received would have to be submitted to the Zionist general council for approval before the invitation to the London conference could be accepted. Representatives of seven Arab nations and an observer from the United States have also been invited.

The agency's spokesman believed a majority of the new executive favored attending the London conference even though the recent Zionist congress had voted against it.

Zionists Announce Shifts

LONDON, Dec. 30 (Reuters)—Dr. Abba Hillel Silver will be chairman of the Zionist executive in Washington, but Dr. Moshe Shertok will move from Jerusalem to be head of the Jewish Agency's political department in the United States, where his influence in favor of continued negotiation with Britain will balance Dr. Silver's opposition.

Dr. Nahum Goldman will move from the United States to London—a move believed in informed quarters here to be inspired by the hope that negotiations last autumn between him and Mr. Bevin may be continued.

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS
דער מארגען זשורנאל
און יידישעס טאגעבלאט
Founded by Jacob Saphirstein
Entered as Second Class Matter at the New York, N. Y. Post Office
A. L. Malkenson, Pres.; A. L. Jacobs, Vice-Pres. and Gen. Manager
Address: 77-79 Bowery, New York 2 N. Y., Tel. CAnal 6-7200
Published every day, except Saturday, by the Journal News Corp.
SUBSCRIPTION RATE: $1.25 PER MONTH
FOR ANNUAL SUBSCRIBERS $14.00 PER YEAR
In New Jersey, New York, Pennsylvania, the New England States, also in Baltimore, Chicago, Cleveland and Detroit, $13.00 per year
Palestine, So. Africa and European Countries......$18.00 " "
Manhattan, Bronx ($1.75 per month)......$18.00 " "
TUESDAY, DECEMBER 31, 1946. VOL. XLVI. NO. 13,753.

די נייע ציוניסטישע ליטונג

נאך אלע קאמפען און צאנקערייען, פריהער אויפ'ן ציוניסטישען קאנגרעס גופא און דאן אויף די זיצונגען פון דעם אקציאנס קאמיטעט, איז מען, ווי דאס איז געווען צו דערווארטען, געקומען צו א פארשטענדיגונג און דערוועהלט א פיהרערשאפט וואס האט אלע אויסזיכטען צו זיין דערפאלגרייך. אויב אין דער צוזאמענשטעל פון דער נייער אגענטור עקזעקוטיווע קען מען זעהן דעם גייסט פון קאמפראמיס און "גיב און נעהם" פאליטיק, איז עס געווים געווען אומפארמיידלאך אונטער די באדינגונגען.

דער עיקר וואס די עקזעקוטיווע איז א קאאליציע, וועלכע צוזאמענגעשטעלט פון די דריי הויפט ריכטונגען אין ציוניזם — די אלגעמיינע ציוניסטען, די ארבייטער ציוניסטען און די רעליגיעזע ציוניסטען (מזרחים). די אמעריקאנער ציוניסטען האבען ענדלאך געקראגען די אנערקענונג וואס זיי האבען שוין לאנג געהאט פארדיענט.

דר. אבא הלל סילווער איז איצט א דאמינירענדיגע פיגור, אבער בן-גוריון פארנעהמט נים קיין ווייניגער דאמינירענדיגע פאזיציע. עס קען אפילו געזאגט ווערען, אז עס איז נאך א פראגע ווער פון די צוויי פארנעהמט די וויכטיגערע פאזיציע. מעגלאך אז די וויכטיגקייט אין דער נייער איינשטעלונג ליגט טאקע אין דעם וואס ביידע, דר. סילווער און בן-גוריון, זיינען געווארען די לייטענדיגע פיגורען אין ציוניזם — דר. סילווער אין אמעריקע, און בן-גוריון אין ארץ ישראל, מיט די פארשטעהער פון מזרחי אין ביידע פאלען, אלס די וואס וועלען ווארשיינלאך האלטען די גלייכגעוויכט אין זייערע הענט.

די אפשאפונג פון דעם פרעזידענט-אמט איז געווארען אומפארמיידלאך נאכדעם ווי דר. ווייצמאן'ס ווידער-דערוועהלונג איז געווארען אונמעגלאך. דר. ווייצמאן האט געוואלט די פיהרערשאפט אויף זיינע אייגענע באדינגונגען — אויף א פלאטפארמע וואס האט געהאט די שטיצע פון באדייטענדיגע שיכטען אין ציוניזם, אבער נישט פון דער מאיאריטעט וואס איז געווען אויסגעשפראכען געגען זיין פאליטיק, כאטש דווקא נים געגען זיין פערזאן.

וואלט ווייצמאן געווען גרייט אויף פשרות און געוואלט אנערקענען דעם "גייסט פון דער צייט", באזונדערס ווען די פאליטיק וואס ער האט פארטיידיגט האט ביז אהער נים געפיהרט צו ממשות'דיגע רעזולטאטען, וואלט ער ווארשיינלאך ווידער געווען אין דער ציוניסטישער ליטונג און די קאאליציע, וואס איז ענדלאך געשאפען געווארען, וואלט געקענט זיין אויף א פיל ברייטערע באזע ווי זי איז איצט און ווי זי וואלט מעגלאך געדארפט זיין אויב מיר האבען אין זינען די נויטווענדיגקייט פון א ווירקלאך נאציאנאלען כאראקטער, אריינגעהמענדיג אלע ריכטונגען און אלע שיכטען פון דער ציוניסטישער באוועגונג. אבער דאס איז נים געווען דער פאל. ווייצמאן האט פרובירט אויסקעמפען זיין קאמף אין א מאמענט ווען ער האט געהאט אויף זיין זייט נאר א מינאריטעט. ער האט דערפאר געמוזט פארלירען.

איצט איז די פיהרערשאפט נים אין די הענט פון א פרעזידענט אדער פרעזידיום נאר פון א "קאבינעט" וועלכער ווערט צעטיילט אין דריי כמעט אויטאנאמע סעקציעס, — איינע פון אמעריקע מיט דר. סילווער בראש; איינע פאר ארץ ישראל מיט בן-גוריון בראש, און איינע פאר ענגלאנד מיט פראפעסאר בראדעצקי בראש. אמעריקע קריגט מיט דעם גרויס חשיבות. די נייע איינשטעלונג וועט מאכען א סוף צו אלע ביז-אהעריגע רייבונגען צווישען די אמעריקאנער ציוניסטען און די אגענטור, און דאס אליין וועט מאכען מעגלאך, אז אין אמעריקע, וואו עס ווערט איצט דער הויפט צענטער פאר ציוניסטישער פאליטישער ארבייט, וועט קענען איינגעשטעלט ווערען די געהעריגע מאשין פאר ציוניסטישער אקציע אויף אלע געביטען.

האפענטלאך, אז עס וועט איצט זיין די פולע קאאפעראציע צווישען די אלע סעקציעס און עס וועט עקזיסטירען די געהעריגע הארמאניע צווישען די מיטגלידער פון יעדע סעקציע באזונדער און פון אלע סעקציעס צוזאמען. ווארים דא קען נים זיין קיין פראגע בלויז פון האבען באזונדערע סעקציעס, וואו יעדע איז אויטאנאם אויף איהר אייגענעם פעלד, נאר אויך און טאקע הויפטזעכלאך פון צוזאמענארבייט.

לאמיר האבען אין זינען, אז די נייע ציוניסטישע פיהרערשאפט נעהמט איבער אלס ירושה א קריטישע סיטואציע וואס וועט איצט פאדערען די בעסטע מחות און דעם שטארקסטען ווילען כדי צו קענען קירעווען די ציוניסטישע פאליטיק אין דער געהעריגער ריכטונג. פון איין זייט, די פראבלעם ווי זי ווערט פארקערפערט אין דער פראגע וועגען דעם, צי די אגענטור זאל זיך יא אדער נים באטייליגען אין דער קומענדיגער קאנפערענץ אין לאנדאן און פון דער צווייטער זייט — די פראגע וועגען דעם קאמף וואס געהט אן אין ארץ ישראל וואס פאדערט אומגעהייער גרויס טאקט און פארשטענדניס איהם אפצושטעלן.

די לאנדאנער קאנפערענץ האט די רעזאלוציע ...געווארען אויף דעם קאנגרעס אין באזעל נים ...ר דער אגענטור צו באטייליגען זיך אין איהר. ...אנצען אן ענגלאנד. אויב ענגלאנד זאל נאר געבען ...איז גרייט צו ענדערען איהר אנטי-ציוניסטישע ...זיך וויליג צו לייזען די ארץ ישראל פראבלעם אין ...ע פאדערונגען, דאן וועט נים זיין קיין אפהאלט ...קאנפערענץ.

...אופן נים הייסען, אז די רעזאלוציע האט נים ...מעגליכקייט פאר פארהאנדלונגען און פאר צו...אר א ווירקליכע פארשטענדיגונג. די פאליטישע ...פארערגערט געווארען דורך דער נייער פיהרער...דאן ווייס מען איצט אז די נייע ציוניסטישע לי...יסגעשפראכענע און א מעהר אגרעסיווע וועט די ...זיך דארט וועט מען אנהויבען ריידען מיט אן

...ינקייט וואס די נייע ליטונג וועט פאר זיך האבען ...איסוועג ווי איינצושטעלען דיסציפלין אין ארץ ...עלען די סעפעראטיסטישע אקציעס פון אירגון ...ן גרופע. אויב אט די אקציעס זיינען נאטירלאך ...רעסטער מאס פון דער שטעלונג און די האנדלונג ...רעגירונג, זיינען זיי אבער אויך אפהענגיג אין א ...ם ווי אזוי די נייע ציוניסטישע ליטונג וועט האנד...און אי כלפי חוץ.

...לאגע אין ארץ ישראל פארערגערט געווארען ...גען טאג וואס די נייע עקזעקוטיווע איז דער...ין באזעל, דאס וואס דער "אירגון" האט "געקיד...ע אפיצירען און זיי געשמיסען, קען דיענען ווי ...סוף פון דעם וואפענשטילשטאנד וואס האט מעהר ...אין ארץ ישראל אין די לעצטע פאר וואכען. ...ניש כאטש זי איז פראוואצירט געווארען פון די ...איז אבער אזא וואס אנטהאלט אין זיך די עלע...אקטען וועלכע זיינען נים בלויז איינזייטיג און ...פיהרען צו א נייער געפאהר. דא קען זיך נים ...אז די אזוי-גערופענע טעראריסטען זיינען אליין די ...ינען דא פאקטיש די ענגלענדער וועלכע האבען, ...פון געזעץ, באגאנגען דעם פארברעכערישען אקט ...ם פון די ארעסטירטע אירגון מיטגלידער. שמיי...איז אומגעהערט ביי ציוויליזירטע פעלקער. די ...מיט דעם פראוואצירט נקמה אקטען.

...ערט נים דעם פאקט אז די דאזיגע נקמה אקטען ...וואס קענען ברענגען די גרעסטע געפאהר פאר'ן ...איינשטעלונג פון בעסערע באציהונגען מיט לאנ...נים דערלויבען קיין באזונדערע מלחמות, אז זיינע ...טיילט, ברענגענדיג די געפאהר אז די דאזיגע כחות ...חלילה פיהרען א קאמף צווישען זיך.

...טיווע וועט מוזען געפינען דעם אויסוועג. זי וועט ...ונג אין אונזער אייגענעם הויז. עס מוז איינגע...ניגקייט אין אונזערע אייגענע רייהען. ערשט מיט ...פון געהעריגער נאציאנאלער דיסציפלין קען א ...דערווארטען עפעס צו דערגרייכען אויפ'ן פעלד ...לער פאליטיק, וואו דער ציוניזם מוז איצט גע...

27

אבא הלל סילבר

מאת **א. עמירם**

12-46

אין להכחיש: יש רבים, רבים גם בישוב הארץ־ישראלי וגם בארצות־הברית הרואים מהרהורי־לבם והם צופים אל האופק, שבו נדמה להם כי מופיעה דמות גדולה בציונות. אחרי פטירתו של ז'בוטינסקי והסתלקותם של שאר האריות שבחבורה, אוסישקין, בראנדייס ורוטנברג — תקף יאוש מר את החוגים הרחבים של הציונים הנאמנים. אין יורשים לגדולי האומה, והניכוק העיקרי שבגללו הם נאחזים בכנפי בגדו של ד"ר וייצמאן הוא — שאין אחר. אם הוא ילך, מי יבוא במקומו? שואלים אף נאמני־נאמניו של וייצמאן, היודעים בלבם כי אזם זה הכזיב מזמן את התקוות, שתלתה בו האומה ושאין הוא מתאים כלל ועיקר לתפקיד היושב על כסא הרצל בימים אלה. והנה נדמה, כי על פני הגלים הסוערים של החיים היהודיים צפה ועולה דמות חדשה: **אבא הלל סילבר.**

א.

מיהו? רק בחדשים האחרונים עלה שמו על עמודי העתונות. ויש להודות: אם כי רק מעט סופר עליו, הרי הספיק גם המעט הזה לחבב אותו על הציבור. ולבבות רבים דופקים בחרדה ובתקוה: הזהו האיש שלו קוינו? בימי־אפלה אלה מתגעגע העם למנהיג אמיץ בעל שאר־רוח, לדי־גול יהודי, לאדם היודע לתבוע את תביעתנו, ולהשמיע את קולנו ברמה. ואם כי רק טונים מעטים מצלילי אבא הלל סילבר הגיעו אלינו, יש רושם כי זהו הטון, כי הנימה שהוא משמיע — מדעידה את מיתרי־הנפש, כי אמנם לו צפינו. „אין אני יכול לשאת עוד את שיטת השתדלנות, המתנהלת על־ידי ההנהגה הציונית. אנו זקוקים למדיניות אמיצה וגאה. אנו חייבים לדרוש בפה מלא את המדינה העברית, ולא להמשיך עוד בשיטה של עוד יהודי ועוד דונאם. ואף אם ראשי האומה האמריקאית מיעצים לנו לחכות, אין אנו רשאים להתחשב בדבריהם. אל ההמונים נפנה, ונביא את טענתנו הצודקת בפניהם, והם ישמעו והם יכריחו גם את הממשלה להתחשב".

לדברים בנוסח זה התפללנו. בימי־שפל ומבוכה הם כצרי לנפש לנו. אבא הלל סילבר משמיע אותם ברמה. והוא איננו וותרן. הוא עומד על שלו. הוא נלחם על דעותיו. מרצונו וויתר על הכסא — שלא כדרך כל שאר המנהיגים הציונים. הוא הסתלק מלהיות יו"ר של ועד החירום הציוני, ויצא למלחמה גלויה על אמונתו ועל עקרונותיו.

(OVER)

וגם בתנועה הציונית רבה השפעתו. הוא משתתף בקונגרסים רבים, נכנס כחבר לועד הפועל הציוני, יושב במועצת הסוכנות היהודית. ואם כי שנים רבות עומד בראש ההסתדרות הציונית באמריקה אדם אחר, ותיק יותר, הרי הסגנות לפחות נמסרת לסילבר. כי לא רק בפה גדול כחו של סילבר. הוא גדול גם כאדמיניסטרטור, והוא יודע להתהלך עם אנשים. רפובליקאי הוא, אבל גם בחוגים הגבוהים של המיניסטריונים משוחחים אתו ברצון. ה„ראביי" היפה הזה, שמבעד למשקפיו מציצות עינים חודרות ופקחות, הוא אדם מעניין ויודע מה שהוא רוצה. אמנם, אין הוא נוח כל כך, כי אמיץ־לב הנהו, ומנהל את מלחמתו הציונית בגלוי. בנאומיו בקונגרסים הציוניים ומעל הבמות היהודיות בארצות הברית הוא מותח בקורת קשה כלפי מדיניותה של בריטניה. אף על פי כן, כאשר צריך לצאת לאנגליה על מנת לנהל משא־ומתן דיפלומטי, נשלח דווקא ה„ראביי" סילבר, העשוי לבלי חת, כי גם מתנגדים מתיחסים בדרך־ארץ ליריב זקוף־קומה ועז־נפש.

ג.

בימי האסונות והאיומים שניתכו על ראש האומה העברית באירופא והגזירות של הספר הלבן בארץ־ישראל, אין סילבר יכול לשבת בשקט. הוא, שספג בימי ילדותו את רוח היהדות הליטאית החמה והעסיסית, איננו מסוגל להמשיך בשיטת וייצמן הפשרנית והותרנית. הוא מרגיש ויודע, שעתה ניתנת ההזדמנות הנדירה ביותר לעם העברי להקים את מדינתו. מדיניות ציונית גלויה ואחדות כל ישראל — אלו הן שתי שאיפותיו. אשתקד ניהל מו"מ עם הרביזיוניסטים וכרת אתם הסכם על פעולה ציונית משותפת. אבל קטני־המוח המעדיפים את האינטרס המפלגתי על טובת האומה, מפריעים לו ועושים לאל את מאמציו. את ההסכם דחתה הנהלת הסוכנות. הוא מסתפר, איפוא, בחזית החיצונית. הוא מקבל את הסכמתו של הנשיא רוזוולט, של ראשי הקונגרס והסינאט, של מיניסטר־החוץ ושל כל שאר בעלי־ההשפעה — עוד מעט ואחד הקרבות הפוליטיים המכריעים ביותר יסתיים בהצלחה. ההחלטה הארץ־ישראלית תתקבל על־ידי המוסדות המחוקקים והממשלה תיאלץ לפעול פעולות של ממש למען הגשמת ההחלטות. אך קנאת צרי־העין הורסת גם את הסיכוי המצוין הזה. תיחרב כל הציונות, ילך כל עם ישראל לאבדון, ובלבד שמהפרסטיז'ה של וייצמן וגולדמן לא תפול שערה ארצה. לא יאומן, אבל עובדה היא שבעזרת המנהיגים הציונים מצליחים מתנגדי־הציונות שבאמריקה ובריטניה לדחות את ההחלטה.

עתה, צריך להתחיל את הכל מחדש. סילבר בן חמשים ושתים הוא היום. עוד כוחו אתו. והוא לא יוותר. באומץ ובעוז הוא מציג לעמוד הקלון את מוכרי הציונות בפרוטות, את הסוחרים בקודש־הקדשים של האומה. הוא לא יתן להם עוד להמשיך בתעלוליהם.

ד.

עיני המוני ישראל נשואות עתה אל אבא הלל סילבר. אם יעמוד בו העוז להוסיף ולהלחם למען דעותיו ואמונתו — רבה התקוה, כי הוא יהיה איש העתיד של תנועת התחיה. אך אם, חס־וחלילה, יכנע, אם יתפשר עם הותרנים — יהיה העם העברי עני בעוד אילוזיה יקרה אחת, וסילבר יאבד את עולמו.

בתפלה ובתקוה ששליח־ציבור נאמן זה לא יכשל בשליחותו — עוקב החלק הלאומי של הישוב העברי, רובו ככולו של חלוץ האומה, אחרי המאבק הדרמתי, המתרחש עתה מעבר לים.

3

אליהו! איהו! לא המנהיג, שנבחר בבחירות „דימוקרטיות", אשר נתפרסמו ל„תהילה" בקהלנו; המנהיג, שהכאב והחרון והאהבה שמוהו מוכיח בשער! המנהיג־הנביא, שנושא את האמת כאש בעצמותיו; אשר יכה אותנו בשבט־זעמו הקדוש, ומתוך מכותיו תבכה אהבתו הגדולה אלינו, בני־תוכחתו. מנהיג־נביא, שיתן כח־מעוף לכנפינו המרוטות והרפות, שיעקור מתוכנו את הסהרוריות, שישכיל להתרומם בעצמו מעל לסחי היומיום ולרומם אתו את כולנו!

לא מנהיג־פקיד, שניטל עליו להטות אוזן קשבת לתלונות התנאים. גלוי־עינים הבו לנו, אשר יראה לחזון ויתעלם מן התנאים השולטים; אשר כל דבר משלו ישמש לנו מקור של השראה, סם מחזק, דלק־תמיד לסובב את גלגלי עגלתנו הקטנה קדימה, מעל מהמורות ופחתים.

* * *

אך איהו אותו מנהיג־נביא?! לא מצאתיו אצל הסדן והמחרשה. לא מצאתיו על הקתדרה ואצל קסת הסופרים. הבה, אלכה לי אל הילדים. כאן, בחשאי, בלא בקשת רשות ממדקדקים ושומרי חומות הלשון, הולכת ומתעצבת שפת־חיים רעננה וחדשה. כאן, בלא בקשת עצה מפי פידגוגים ומחנכים, הולך ומתעצב הטפוס של דור עברים חדש, על כל יתרונותיו וחסרונותיו; דור גויי במובן הטוב של המושג הזה, במובן ההתערות במולדת, הבריאות הנפשית, העדר ההליכה הגלותית סחור־סחור. פחות חריפות אולי, פחות עקמומיות בנפש ובהגיון, פחות רוחניות מופרזת עד לחולניות — אך יותר פשטות, יותר גשמיות, גישה יותר טבעית אל החיים ואל צרכיהם ומשאלותיהם. בתוך עולם זה של התהוות חדשה וגדולה, שלא

[illegible] המנהיג־הנביא, שנן וחזור, את האמת היסודית של כל תנועת התחיה שלנו: תעודת הציונות היא להשיב את זרם־החיים התועה של העם העברי לאפיקו ההיסטורי־הטבעי ולתת לו את האפשרות של זרימה בוטחת, בלתי מופסקת, בכחו הוא ובעזרת סגולותיו הוא. ומי שתולה בציונות תעודות אחרות, אינו אלא כמעמיד תנאים מלאכותיים להתגשמותה. ציונות בתנאי היא שלילת הציונות. כי אין תנאים לפני צורך־חיים. צורך־חיים, כצו גורלי של היוצר, יגיע לתכליתו למרות כל התנאים, למרות כל המכשולים.

והציונות היא לנו צורך־חיים!

רמת־גן, ב' בניסן, תש"ה.

Opinion 12-46

Melancholy Record

THOUGH opinions differ with regard to the recent Convention of the Zionist Organization of America, they are agreed in one respect. It was no convention, no deliberative assembly. It is widely held to have been a superbly managed bit of showmanship, with overtones reminiscent of party political conventions at their worst. What will long and sadly be remembered was the refusal, under highest command of the Convention, to give a hearing to a gifted and long-tested servant of the cause, Dr. Nahum Goldmann, who had acted as the special envoy, to the Administration at Washington, of the Executive of the Jewish Agency. The head and front of his offending in the eyes of the managment of the Convention lay in the swift and brilliant success he had achieved in moving the American Government to offer a way out of what had long seemed a hopeless impasse. Whether or not the Agency should have dispatched and empowered Dr. Goldmann as envoy, the decent thing would have been not merely to invite but to insist that the latter present a report of his mission to the Convention. Far from the decent thing being done, far from democratic decencies and Jewish amenities being observed, the President of the Zionist Organization personally *super*vened — rather than intervened—to avert and to deny to Dr. Goldmann such a hearing. The Basle session of the World Zionist Congress will the more eagerly welcome Dr. Goldmann's story of a great mission.

Unprecedented as was the super-skillful management of the Convention, the most notable feature was the disparity between the wild pre-Convention threats against the Agency, and the mildness, almost neutrality, in the end of the Convention resolutions. The mood of the Convention, lashed and driven by its ruthless managers, was opposed to Partition. But in the end, more cautious counsels prevailed, leaving the delegates free to reach their own decisions, as indeed they must under Congress statutes be free despite every unholy attempt to enforce a bloc vote.

The story of the Convention is a melancholy record of a descent from the golden days of free Zionists, to the drab hours of delegates under orders and duress, coerced into an attitude of unrevolting obedience to a wilful leadership. itself void of every democratic instinct, as untrue to the American tradition as it is disloyal to basic Zionism. Atlantic City might be summed up in a single sentence: it was, above all, a spectacle, not a convention—and a sorry spectacle.

V.XX pt.6

DR. SILVER CALLS FOR TRANSLATION OF U.S. WORDS INTO ACTION

"FREE ISRAEL IN FREE LAND"

Palestine Post 12-46

BASLE.—

TELLING the story of American Jewry during the Second World War, Rabbi Abba Hillel Silver described to the Zionist Congress on Wednesday how many fine and noble things had been done. Many said that mistakes had been made and great opportunities missed, but the errors were of mind and not of heart. The masses were far ahead of their leaders and their instinctive judgment was most sound. The war had matured American Jewry, bringing it close to Jewish life and problems, he declared.

The response to calls for help became increasingly more generous and this year alone, the UPA was raising more than one hundred million dollars. The bonds of Jewish unity, tested during the years of wrath, were strong and durable among Jews in America, as among Jews all over the world. Myriads of personal anxieties and tragedies had intensified the compassionate efforts of American Jews to rescue the Jews of Europe.

A valuable by-product of the campaigns conducted year after year was the education given to American Jewry in the problems of Jewish survival; American Jewry today was better informed and more alert than ever before. It was better organized and was producing new leaders, young, energetic and proud to be associated with vital Jewish service.

Do-Nothing Conference

"Unfortunately the rescue efforts calling for Governmental action have been of little success." Rabbi Silver said. "The contribution of America towards rescuing millions from mass extermination consisted mainly of sending representatives to a do-nothing conference on refugees, belatedly appointing a committee with insignificant accomplishments, sending away shiploads of helpless human beings who, ultimately, were doomed to deathholes in Eastern Europe, and the establishment, on the eve of the elections, of the Oswego detention camp. The whole world, not only America, remained blind to the ruin and outrage of our people, which is beyond words, tears

Rabbi Abba Hillel Silver

and utterable woe, finding all sorts of excuses for doing nothing... Millions who perished might otherwise have been alive today."

America found it possible to admit more than a quarter of a million Nazi prisoners, but did not do as much for the Jews who were her friendliest allies.

Rabbi Silver expressed the belief that the failure to achieve results was partly due to the lack of coordination between the American and Jewish organizations and "the political involvement" of some leaders which prevented them from exposing forcibly the "do-nothing" policy of the Government.

TURNING to the activities of the American Jewish Conference, Rabbi Silver said that its establishment was a triumph of the democratic Jewish community, representing all classes, sections and parties and demonstrating that American Jewry was overwhelmingly in sympathy with the Zionists, as shown in the vigorous declaration on the Jewish Commonwealth issued by the Conference, causing the enemies of Zionism to break away.

Minimum of Friction

He referred to the Emergency Committee, later changed into the Zionist Emergency Council, which was established to provide a body to assume authority and functions of Zionist leadership during the war, and as an effective instrument of public relations, education, and the concentration of forces of American Zionism.

It was gratifying, Rabbi Silver said, that all Zionist parties in America were able to cooperate on the Council with a minimum of friction and a large measure of effectiveness.

The speaker then turned to the political issues, referring to the controversy among the Zionists in their approach to the American Government, whose attitude could be characterized as a "mere benevolent neutrality of doing nothing." The U.S. Government had not even protested against the White Paper, which was a violation of the Anglo-American Convention of 1924.

After the U.S. entry into the war, Zionism became taboo in Washington, but the Zionist leaders preferred to remain blind. It was clear that a change must be forced on the Washington attitude, and our demands placed on the agenda of the world, and not only of America.

Rabbi Silver went on to describe the various Zionist activities in America against the White Paper, resolutions before the U.S. Congress, and President Roosevelt's statement against the White Paper, breaking a long silence. However, this statement was not followed up by representations to the British Government, and the Arab countries were informed that no decision on Palestine would be taken without consultation with them.

After quoting President Roosevelt's message to the Zionist Convention in 1944, which was not followed up with any action, Rabbi Silver referred to the Roosevelt-Ibn Saud correspondence, demonstrating the U.S. Government's determination not to take action to make Britain fulfil her obligations under the Mandate, save for expressions of sympathy with Zionist aspirations. It was the unpleasant task of Zionist leaders to point out the unpalatable facts, he said.

Welcome Turning Point

He declared that President Truman's demand for the admission of 100,000 refugees to Palestine was a welcome turning-point, but he deplored the fact that this was not pressed for vigorously, recalling that he had urged the ignoring of the Inquiry Committee since Bevin had made it clear that its real purpose was the liquidation of the Zionist movement.

He then went on to describe the developments leading to the Grady Plan. At this juncture, the Jewish Agency had come forward with its partition proposals, but he did not desire to dwell on the role of U.S. Zionists in this action.

SUMMING up the Zionist position in America, Rabbi Silver briefly referred to a small but vociferous group of anti-Zionists who were creating frequent embarrassments, but were not over-estimated by the U.S. Government.

"We do not accept the thesis spread among the Governments and public press by some overzealous advocates of Partition, that those who stand firmly to the classic Zionist programme and insist on our historic and full legal rights to Palestine are extremists. Firmness is not extremism; defeatism is not moderation.

"The programme of a Jewish State in the whole of Palestine is still the only authentic and binding policy of our movement. There is no other, and there can be no other until the World Zionist Congress alters or revises it. Zionists who demand that Britain fully and honourably discharge the obligations which she assumed as the Mandatory Power and who are not stampeded by emergencies — these Zionists are not extremists.

"They are proud and loyal followers of Herzl, Nordau and Ussishkin, and all the splendid men and women who have been building Eretz Israel for the last fifty years....

"Zionists must succeed in clarifying their position and in agreeing on a forthright, aggressive, militant line of action, involving the mobilization of American Jewry for political action on behalf of a policy approved by the U.S. people and twice adopted by the U.S. Congress, impressing the U.S. Government that the Palestine issue cannot be treated lightly, but that it must become one of the major objectives of U.S. foreign policy. It is a major international political problem, with disastrous explosive possibilities for the peace of the world. American Zionists will not be satisfied until action by the U.S. Government takes the place of pronouncements and promises."

In conclusion, Rabbi Silver said that in the political field only had there been minor tactical successes. The days of battle were not yet over, but he believed that the U.S. Government was moving in the right direction. The future is uncertain but one must not be discouraged or deterred. The Jews had learnt not to yield to wishful thinking and illusions.

"We have forged a strong movement with a loyal and disciplined army of followers for the cause of Free Israel in a free Land of Israel. The great testing hour of Jewish destiny will not find U.S. Jewry wanting." Rabbi Silver concluded.

(Pal

PALESTINE
INFORMATION BULLETIN

No. 39. December 31st. 1946

ISSUED BY THE INFORMATION DEPARTMENT, JEWISH AGENCY FOR PALESTINE,
77 GT. RUSSELL ST., LONDON, W.C.1.

THE DECISION AT BASLE

THE closing session of the Twenty-Second Zionist Congress at Basle was the longest in Zionist history. Delegates were in conference from the afternoon of December 23rd to the late afternoon of December 24th.

Among the resolutions passed at this session—a condemnation of the White Paper, a condemnation of terrorism, an appreciation of the sympathy of President Truman and the U.S. Government for the Zionist cause—the most crucial was that on the subject of participation in the London Palestine Conference.

Three motions on this head were put to Congress. One proposed that "in existing circumstances the Zionist movement cannot participate in the London Conference." This had already been carried in the Political Commission of Congress by the votes of a group of American General Zionists and the Mizrachi. The second, defeated in the Political Commission, was a proposal of the Labour Party, suggesting that while the Executive would refuse to discuss the Morrison Plan "in its original or any modified form," it should be empowered to make the final decision on participation in the London Conference, so long as it undertook that negotiations should proceed only towards the abrogation of the White Paper and the establishment of a Jewish State. A third resolution tabled by Hashomer Hatzair urged attendance at the London Conference provided one hundred certificates were granted, no further deportations took place, and partition was not discussed.

Put to Congress, the first resolution won 171 votes, the second 154 votes, the third 25 votes.

Thus, by a narrow majority, the Zionist movement undertook not to come to the London Conference unless conditions changed. The unfortunate sequence of disillusionments suffered these last seven years by the Palestine community and Zionist supporters the world over, has exacted its toll.

Undoubtedly, many well-wishers of Jewry in England will regret this decision, especially as it comes in a period when the work of Mr. Creech Jones in the Colonial Office was already encouraging the hope of an afficial change of heart after the disastrous *laisser-faire* policy of his predecessor—and the hope of better days in Palestine.

But it will be noted that the effective resolution carries a rider: "If a change should take place in the situation, the General Council of the Zionist Organisation shall consider the matter and decide whether to participate in the Conference or not." So the door is not locked. If the Cabinet continues on the way its friends believe it to be going, and, taking the conduct of affairs in Jerusalem out of the hands of the military, insists on the re-establishment of the rights of the Jewish nation as accorded by the Mandate, progressive improvements in the situation may yet enable the Zionist General Council to declare itself for negotiation at the Conference table.

On Wednesday the Chairman of the new Executive, David Ben-Gurion, will arrive in London. No doubt he will make contact with His Majesty's Government and inform them of the decisions of the Basle Congress, seeking an assurance that the responsible ministers are aware of Jewish hopes of statehood and are willing to give them serious consideration.

TOPICS ON THE AGENDA

The Twenty-Second Zionist Congress

THE World Zionist Congress is more than a mere assembly. It is, as Theodore Herzl, its founding father, succinctly observed "the Jewish parliament."

The twenty-second World Zionist Congress, convened in the double anniversary year of the publication of "The Jewish State" and the convocation of the First Zionist Congress, is called upon, in a very special sense, to fill the role and live up to the dignity of a Jewish parliament. The eyes of world Jewry and the hopes of those of our people who have been most crucially tried in the past thirteen years of the Nazi holocaust are focused upon Basle. No other Zionist Congress was faced with such far-reaching and responsibility-fraught decisions as the present Congress is. The woe and weal, nay, the very integrity of our Zionist faith will be decided at Basle in the week of December 9th.

In order not to be found wanting in the scale of Jewish survival values, the twenty-second World Zionist Congress must, first of all, formulate a restatement of our undaunted determination to see the Jewish State established in *our days*. The Congress dare not acquiesce into an appeasement policy that would entail a departure from the traditional Zionist creed, proclaimed at the first Zionist Congress and powerfully restated at the historic Biltmore convention of the American Zionist Organization.

The history of the past fifteen years proves conclusively that appeasement, no matter in what area and under what conditions, is always bound for failure. The record of the Weizmann era of world Zionist leadership furnishes additional and irrefutable evidence of the futility of appeasement. Dr. Weizmann's allegedly "sensible" and "middle of the road" policies have achieved but one thing: to convince Great Britain that she may break all her pledges to the Jewish people and inflict the most shocking injustices—and still rest assured of the "loyalty" of "the old guard" as exemplified by Dr. Weizmann and Rabbi Stephen S. Wise.

We expect of the twenty-second Zionist Congress an unequivocal declaration disavowing the principles and policies of the Weizmann administration. We also expect that the twenty-second Zionst Congress once and for all will proclaim that we shall never be partners to an agreement involving the renunciation of even one foot of sacred Eretz Israel earth. The very principle of Partition must be rejected by the Zionist Congress! This is the second Zionis Congress to be faced with the Partition problem. In 1937 the twentieth Congress, empowered Dr. Weizmann an the Executive of the Jewish Agency to negotiate with Great Britain on Partition terms. Zionism suffered a still festering internal injury on the day when Dr. Weizmann succeeded in enlisting an almost two to one majority in favor of Partition negotiations. The fact that subsequently Great Britain was not longer interested in Partition, until she revived that ghost a few months ago, does not materially affect the ideological implications of the weakening of the twentieth Congress respecting the inviolable territorial integrity of Eretz Israel from Dan to Ber Sheba.

* * *

American Jewry today constitutes almost one-half of world Jewry, as far as mere numbers go. Respecting leadership, political and cultural-intellectual, American Jewry, too, stands unrivalled. We expect the twenty-second Zionist Congress to take note of the *fait accompli* shift of the center of Jewish gravity—physical and spiritual—from Europe to America. This expectation is not motivated by "local patriotism" but by the matter-of-fact realities of the Jewish scene of 1946.

The days when American Zionists were merely accorded the honor of contributing of their *brawns'* gain to Zionism are gone! Dr. Abba Hillel Silver, Dr. Emanuel Neuman—and the rank of Zionist leadership and the file of the Zionist membership — have outgrown their days of tutelage. American Zionism has come of age! With all due respect to the leaders of the Yishuv and not without recognition of the early merits of the old European standard bearers of our movement, we assert that the World Zionist Organization is sorely in need of a liberal infusion of the Zionist spirit and policy represented by our own "Silver Administration." More than that, we hold that Dr. Abba Hillel Silver is the logical choice for the presidency of the World Zionist Organization. The Hebrew press of Eretz Israel and the scattered Yiddish and Hebrew papers published in the European DP centers attest that Dr. Silver enjoys the confidence and trust of the masses of our people everywhere. The nearest analogy to the respect and veneration paid to Dr. Silver by humble, every-day Jews in this country, in Eretz Israel and in Europe is the enthusiasm with which Herzl was greeted by the Jewish masses.

The day of the Geneva diplomats is over! It is high time, the twenty-second Zionist Congress realized that the era of the United Nations Assembly calls for a new type of Jewish leader too.

* * *

At the first Zionist Congress Herzl said that "Zionism implies a return to Judaism even before the return to the Jewish land." The twenty-second Zionist Congress, in reaffirming the Herzlian political creed, must also give due attention to the cultural-religious problems of Jewish survival. Rabbenu Saadia Gaon, a thousand years before Herzl, stated this same truth in asserting that "our nation is a nation only by dint of the *Torah*." Rabbenu Saadia's all-inclusive definition of *Torah* as the sum total of the spiritual-religious treasures of our people, may be said to be what Herzl, too, had in mind when he sounded the signal for "the return to Judaism."

We expect the twenty-second Zionist Congress to give articulation and direction to "the return to Judaism," which all thoughtful Jews recognize as the *sine qua non* of our survival after the most shattering blood-letting in our history. The Zionist Congress, in its role as the Jewish parliament, must establish a common Jewish cultural denominator acceptable to the traditionalists whose paths were never beset by deviations as well as to the intellectualist *baaley teshuvah* advocating *die naie yiddishkeit*.

The twenty-second Zionist Congress must fill the functions of a full-fledged parliament in the political as well as in the cultural sphere. It must blend he political acumen of Herzl with the enthusiasm that illuminated Ahad Ha'Am's vision of the *merkaz haruchanee*. The twenty-second Zionist Congress must implement Herzl's political program and Ahad Ha-Am's cultural program. Less we cannot demand—and less we shall not accept.

אין גאַנג פון טאָג

פון ב. צ. גאָלדבערג

וועגן דר. סילווער'ס אָריענטאַציע

פון קאָלעגע קריטשמאַר־יזרעאלי, דעם באַוואוסטען אידישען זשורנאַליסט, וואָס שטייט נאָענט צו דעם איצטיגען פירער פון אַמעריקאַנער ציוניזם דר. אבא הלל סילווער, האָב איך דעם פאָלגענדען בריוו:

„אין אייערע אַרטיקלען וועגן דער דערקלערונג פון גראָמיקאָ'ן רופט איר אָן די נעמען פון עטליכע ציוניסטישע פירערס, וועלכע, ווי איר דערקלערט, האָבען געהאַט אַ ווייטען און רעאַליסטישען בליק אויף דער סאָוועטן־רעגירונג און איר באַציאונג צום ציוניזם.

„איין נאָמען האָט איר ניט דערמאָנט: דר. אבא הלל סילווער. איך פּערזענליך האָב אים געהערט עטליכע מאָל רעדען אין פּריוואַט און אויף גרויסע פאַרזאַמלונגען וועגען דער נויטיגקייט און מעגליכקייט צו געווינען די סאָוועט־רעגירונג אויף אונזער זייט. עס ליגט אָבער פאַר מיר אויך אַן אויסצוג פון דר. סילווער'ס רעדע פאַראַיאָרען אין קליוולאַנד, אויף דער קאָנווענשאַן פון דער אַמעריקאַנער אידישער קאָנפערענץ. און איך שיק אייך איבער אַ קאָפּיע דערפון. וועט איר פון איר זען ווי ווייט דר. סילווער האָט פאָראויסגעזען און האָט געוואָלט די איצטיגע באַציאונג פון סאָוועטען־פאַרבאַנד צו דער ציוניסטישער באַוועגונג.”

די קאָפּיע פון דר. סילווער'ס רעדע, געהאַלטען אין קליוולאַנד דעם 18טען פעברואַר, 1946, לייענט זיך אַזוי:

„אין דער דאָזיגער פאַרבינדונג וואָלט איך וועלען אָנדייטען, אַז מיר דאַרפען זיין געהיט קעגען יענע, וואָס וואָלטען וועלען צובינדען די ציוניסטישע באַוועגונג צו איינער אָדער אַן אַנדערער פון די היינטיגע קאָנקורירענדע אידעאָלאָגישע גרופּען, סאָוועטישען סאָציאַליזם קעגען סאָציאַל־דעמאָקראַטיע. עס זענען פאַראַן אַזוינע, וואָס זיי פאַרדריסט יעדער צוגאַנג, וואָס ווערט געמאַכט צו געווינען די סימפּאַטיע פון דער סאָוועטישער רעגירונג צו אונזער ציל. זיי רופען דאָס אַן „פלירטעווען”, און מאַכן שפּאָט פון ציוניסטן יעדעס מאָל, ווען עפּעס אַן אַנטי־ציוניסטישער סטייטמענט אָדער האַנדלונג קומט פון סאָוועטישע אָדער פּראָ־סאָוועטישע קוואַלען. דאָס איז מאָדנע פענאָמענאָן אין אידישען לעבען, וואָס קאָן צוגעשריבען ווערען צו אַ בלינדער און ביטערער פּאַרטייאישקייט, וואָס ווערט אַריבערגעטראָגען פון אַ געביט, וואָס האָט ניט קיין שייכות צום אידישען לעבען, צו אַ ספּעציפיש אידישער אישו פון ערנסטען באַדייט.

„אין מיין רעדע אויף דער ציוניסטישער קאָנווענשאַן אין אַטלאַנטיק סיטי דעם 18טען נאָוועמבער האָב איך געזאָגט: 'מיר מוזען באַזאָרגען די פירערס פון די פעלקער אויף דער וועלט מיט וויסען און פאַרשטענדעניש וועגען אונזער זאַך, כדי אונזער צד זאָל זיין ריכטיג פאַרשטאַנען און אונזער ציל געהעריג אונטערשטיצט. אַזאַ אַרבייט איז דאָ צו טאָן אין וואַשינגטאָן און אין לאָנדאָן און אויך אין אַנדערע הויפּטשטעט פון דער וועלט. איך ווייס ניט, פאַרוואָס מ'האָט דעם סאָוועטען־פאַרבאַנד ניט איינגעלאַדען אין דער אונטערזוכונגס־קאָמיסיע. געוויס איז דער סאָוועטען־פאַרבאַנד אינטערעסירט אין דעם פּראָבלעם פון די היימלאָזע אידען אין אייראָפּע, און געוויס קאָן דאָס פּראָבלעם פון מיטעלען מזרח ניט געפינען זיין פולשטענדיגע לייזונג אָהן דעם גוטען ווילען און דער העלפענדיגער קאָאָפּעראַציע פון דעם דאָזיגען נאָענטסטען שכן. אונזער פּראָפּאַגאַנדע מוז היינט אָננעמען אַ רונד־וועלטיגען כאַראַקטער.'

„איך האָב ניט געבעטען, אַז די ציוניסטישע באַוועגונג זאָל אַריבער אויף דער זייט פון סאָוועטען־פאַרבאַנד. ניט מיר האָבען באַקומען אַזאַ איינלאַדונג און ניט מיר האָבען אַזוינע פּלענער. איך האָב געמאַכט אויפמערקזאַם אויף דעם פאַקט, אַז די פונדאַמענטאַלע באַשלוסען וועגען פּאַלעסטינע וועלען אָהן ספק געמאַכט ווערען פון דער אָרגאַניזאַציע פון די פאַראייניגטע פעלקער, וואָס באַשטייט פון אַנדערע לענדער אויסער ענגלאַנד, און וואו דער סאָוועטען־פאַרבאַנד וועט זיכער האָבען אַ באַדייטענד וואָרט. איך האָב דרינגענד געבעטען, אַז מיר זאָלען ניט פאַרפעלען צו זוכען פריינטליכע באַציאונגען מיט'ן סאָוועטען־פאַרבאַנד, ווי מיט אַלע אַנדער לענדער, וואָס וועלען האָבען אַ שטימע אין דער אַנטשיידונג, ווייל מיר וועלען דאַן דאַרפען פיל פריינט. איך האָב געבעטען אַ פּראָפּאַגאַנדע, וואָס זאָל אָננעמען אַ רונד־וועלטיגען כאַראַקטער.

„מיר זענען ניט געווען און זענען ניט היינט אַנטמוטיגט אַריבערצוגעווינען ענגלאַנד. כאָטש מיר זענען פיל מאָל אַנטוישט געוואָרען, און די לעצטע געשעענישען זענען געווען מער אַנטוישענד פון אַלע. מיר זענען ניט געווען און זענען ניט היינט אַנטמוטיגט אין אונזערע פאַרזוכען אַריבערצוגעווינען דעם פּרעזידענט פון די פאַראייניגטע שטאַטען און אונזער סטייט־דעפּאַרטמענט, כאָטש ביז אַהער האָבען מיר זיך דאָרטען אָנגעשטויסען אויף אַ היפּש ביסעל מיספאַרשטענדעניש און ווידערשטאַנד.

„קיינער האָט אונז נישט קריטיקירט אָדער אָפּגעשפּאָט פון אונז פאַר'ן טאָן אינטענסיווע אַרבייט מיט די דאָזיגע רעגירונגען; קיינער האָט אונז ניט קריטיקירט אָדער אָפּגעלאַכט פון אונז פאַר אונזער מיען זיך איינצושטעלען קאָנטאַקטען מיט אַנדערע רעגירונגען אין אייראָפּע, דרום־ און צענטראַל־אַמעריקע און אין אַנדערע טיילען פון דער וועלט. פאַרוואָס זאָל די ציוניסטישע באַוועגונג זיך צוריקהאַלטען פון פּרובירן צו געווינען די פאַרשטענדעניש און פריינטשאַפט פאַר אונזער באַוועגונג ביי איינער פון די גרעסטע מאַכטען אויף דער ערד?

„די אַראַבער האַלטען זיך נ י ט אָפּ פון אָנפירען פּראָפּאַגאַנדע אי אין דער ריכטונג פון ענגלאַנד, אי אין דער ריכטונג פון סאָוועטען־פאַרבאַנד. מיין פאָרדרוס איז ניט, וואָס מיר האָבען פּרובירט, נאָר וואָס מיר האָבען ניט גענוג שטאַרק פּרובירט, אָדער ניט פרי גענוג פּרובירט. ביים היינטיגען מאָמענט איז די באַציאונג פון דער סאָוועטישער רעגירונג—ווי ווייט דער גאַנץ קנאַפּער באַווייז, וואָס מיר האָבען, קאָן אָנדייטען אַ באַציאונג—ניט גינסטיג פאַר אונז. אָבער דאָס איז נאָך ניט ענדגילטיג. טייל פון אונז וועלען זיך דערמאָנען, אַז ביז מיט עטליכע מאָנאַטען צוריק זענען געווען בעסער באַווייזען פאַר אַ גינסטיגער און פריינטליכער באַציאונג. די איצטיגע באַציאונג קאָן יאָ אָדער ניט זיך ענדערען אין דער צוקונפט. סיקאָן זיין, אַז עס וועט אונז ניט געלינגען. אָבער מיר זענען דאָס געוויס שולדיג צו זיך אַליין—צו טאָן אַלץ, וואָס איז אין אונזער כוח, צו זען, אַז די דאָזיגע באַציאונג זאָל זיך יאָ ענדערען—און צום גוטען.”

מיר איז אָנגענעם איבערצודרוקן דעם דאָזיגען סטייטמענט פון דר. אבא הלל סילווער, וואָס ער האָט געהאַלטען מיט אַ יאָר און אַ פערטעל צוריק, און איך בין דאַנקבאַר מיין קאָלעגע און פריינט קריטשמאַר־יזרעאלי פאַר'ן דערמעגליכען מיר דאָס. דאָס ווייזט דר. סילווער'ס שטאַטסמאַנשאַפטליכען קוק אויף דער פּאָליטישע לאַגע און זיין ווייטזיכטיגקייט, בעת אַנדערע האָבען אַזוי ניט געקאָנט זען. איך פון מיין זייט קאָן צוגעבען, אַז ווען מיכאָעלס און פעפער האָבען באַזוכט קליוולאַנד, האָט דר. אבא הלל סילווער זיך ניט נאָר באַטייליגט אין זייער אויפנאַמע, נאָר ער האָט אויך געהאַלטען אַ פיינע רעדע אויף זייער קבלת פנים.

וואָס שייך די אָריענטאַציע פון ציוניזם בכלל, האָב איך מורא, אַז עס איז דאָ אַ טענדענץ צו „ווערען גוט מיט ענגלאַנד”, אין דער האָפנונג, אפשר וועט ענגלאַנד ווערען בעסער—אידען זענען אַן איינגע'עקשנ'ט פאָלק. די סימפּטאָמען האָט קאָלעגע מאיר גראָסמאַן אָנגעוויזען אין אַן אַרטיקעל אין „טאָג”: די באַטייליגונג פון ציוניסטישע פירערס—מיט'ן ווירדיגען אויסנאַם פון הרב פישמאַן—און באַזונדערס פון גאָלדע מאירסאָן אין ענגלישען יום־טוב ביים האַי־קאָמישאַנער און דאָס „גוטע לעבען” צווישען דער „הגנה” און דער ענגלישער מאַכט. אָבער וועגען דעם—אין אַ באַזונדערן קאַפּיטל.

פּראָגראַם און טאַקטיק אין פּאָליטישען ציוניזם

(באמערקונגען וועגען דעם אידייען־קאמף צווישען דר. ווייצמאן און דר. סילווער)

פון דר. ש. בערנשטיין

ווען מען פרובירט מאכען אן אלגעמיינע איבערזיכט איבער דאס וואס ס'איז פארגעקומען אויף דעם ציוניסטישען קאנגרעס אין באזעל, איבער זיינע אויפטהואונגען און דערגרייכונגען, איז מען שטארק גענייגט צו זעהן אין איהם עטוואס עהנליכעס צו די סעסיעס פון די יונייטעד ניישאנס. א סך רעדעריי, אהן א שיעור דעבאטען, ערקלעהרונגען און געגען ערקלעהרונגען, אבער צום סוף בלייבט אלעס עפעס ווי אהן א טאלק און אהן תכלית. דאכט זיך אז אלע אין די יונייטעד ניישאנס האבען פאר זיך א געמיינזאמען ציעל און עפעס קענען זיי זיך ניט צוזאמען־ריידען. און אפשר איז 'ער דאזיגער פארגלייך ניט קיין צופעליגער. מיר לעבען איצט אין א וועלט אזא, אין א מין דור ההפלגה, וואו מענשען ווילען ניט און קענען זיך ניט פארשטעהן. מענשען און געשעהענישען, פעלקער און לענדער, זיינען אפהענגיג איינער פון צווייטען אבער א שלעכטער גייסט באהערשט די צייטען און די מענשען און עס איז שווער צו געפינען אן אויסוועג.

און אפשר איז עס דער קאמף צווישען אידעען, די אונזיכטבארע גייסטיגע רעוואלוציע וואס פארצאמט פאר די מענשען דעם וועג צו א נייעם צוגאנג. דאס אלטע איז נאך ניט אין גאנצען אפגעשטארבען און דאס נייע איז נאך ניט געקומען צום אויסדרוק און פארווירקליכונג און די מענשען און די געשעהענישען ווערען, אזוי צו זאגען, אויפגעטרייסעלט אין דעם דור ההפלגה „אינטער־רעגנום". דערמיט קען מען אפשר ערקלעהרען דעם פאקט וואס צום ערשטען מאל אין דער געשיכטע פון די ציוניסטישע קאנגרעסען, אין א פארלויף פון א האלבען יאהרהונדערט, האט זיך אן אלטוועלטליכער ציוניסטישער קאנגרעס געמוזט שליסען אהן דער ערוועהלונג פון א פרעזידענט און אהן אן עקזעקוטיווע. אזא רעזולטאט וואלט געדארפט ברייגען אויף טרויעריגע געדאנקען וועגען אונזער צוקונפט. אבער ציוניסטען זיינען אפטימיסטען, זיי באטראכטען עס אלס די חבלי לידה פון דער גאולה, און זעהן דערין א נאטירליכע געשעהעניש און א פארשטענדליכע ענטוויקלונג.

וואס פארא שוועריגקייטען, ווער ווייסט אפשר איבערמענשליכע שוועריגקייטען, דער ציוניזם האט איצט דורכצומאכען, זעהט מען אמבעסטען פון דעם מערקווירדיגען פאקט וואס די ציוניסטישע פיהרערשאפט פון ירושלים ביז לאנדאן האט ניט געקענט קומען צום קאנגרעס מיט א איינהייטליכען געשלאסענעם פראגראם. אפילו בנוגע דעם פראגראם פון דער פאדערונג פון א אידען־שטאאט אין א לעבענס־פעהיגען טייל פון ארץ ישראל וואס האט אויף זיך יא געטראגען דעם שטעמפעל פון דער אידישער אגענטור איז איז באזעל אזוי צוטיילט און צושפרייט געווארען, און איז פרעזענטירט געווארען מיט אזויפיעל פארשידענע ניואנסען, אז אפילו דער דאזיגער מינימום האט פארלוירען זיין גאנצקייט. עס איז ניט געווען קיין דערהויבענד בילד צו זעהן ווי כמעט יעדע גרופע פון צוויי אגענטור־מיטגלידער האט זיך געהאט איהר אייגענעם באגריף וועגען דער דאזיגער מינימאלער פאדערונג, און ווי איין גרופע איינערהאלב דער אגענטור האט זיך ניט געקענט צונויפריידען מיט דער צווייטער. די דיסטאנצען פון איין גרופע צו דער צווייטער זיינען אפט געווען גאר באדייטענדע. לאמיר נעמען, למשל, די שטעלונג פון דוד בן־גוריון צו דער פאזיציע פון אליעזר קאפלאן, אדער צווישען דר. משה סנה און יצחק גרינבוים, פון הרב פישמאן און דר. שמאראק. געוויס זיינען די דאזיגע דיפערענצירונגען ניט געווען די רעזולטאטען פון א פאר'עקשנ'טען שטאנדפונקט, פון א „פרינציפען רייטעריי", נאר פון א טראגישער ווירקליכקייט און ביטערע ערפארונגען, וועלכע האבען פאר יעדערע פון זיי, ריין מענשליך און אינדיווידועל, אויסגעפארעמט דעם וועג צו א לייזונג. אין דער דונקעלהייט מוז יעדערער זוכען אן אויסוועג נאר אינדיווידועל — פערזענליך, און דאס איז אפשר דער טראגישער צושטאנד אין וועלכען מיר זעהען איצט דעם ציוניסטישען אידעאל.

און דאך איז עס געווען א גרויסער ציוניסטישער קאנגרעס. פיליכט זאגאר א היסטארישער קאנגרעס. ווייל אין באזעל האט זיך אפגעשפילט א גייסטיגע רעוואלוציע, אן איבערברוך פון אידעען, אן ענטשיידענדער אידעען־קאמף וועמענס באדייטונג מען קען נאך איצט ניט געהעריג אפשאצען. אין דעם באזעלער ציוניזם האט זיך איצט פארענדיגט אן עפאכע און עס איז פארגעקומען די געבורט פון א צווייטער, נייער עפאכע. די אידעען־טרעגער און פארקעמפער פון די דאזיגע ביידע עפאכען, וועלכע האבען זיך איצט פרעזענטירט פאר דער ציוניסטישער וועלט, זיינען די צוויי מעכטיגסטע פיגורען אין אלוועלטליכען ציוניזם — דר. חיים ווייצמאן און דר. אבא הלל סילווער.

אין וואס האט זיך אויסגעדריקט זייער שטארקייט? דערין וואס זיי זיינען געווען די איינציגע רעפרעזענטאנטען פון ציוניזם, וועלכע זיינען געקומען קיין באזעל מיט א באשטימטען, גענויעם פראגראם.

ביידע שטעהען זיי מיט ביידע פיס אויפ'ן באדען פון דעם הערצל'שען ציוניזם און זייער נשמה איז ענג פארקניפט מיט דעם באזעלער פראגראם. אבער ווי לערענט אונז אן אלט נאטור־געזעץ, אז ווען צוויי טוען איינס און דאס זעלבע איז דאס פארט ניט איינס און דאס זעלבע. עס איז פאראן צווישען זיי א דעפערענצירענדער ניואנס און אין באזעל איז דער דאזיגער ניואנס געקומען צום אויסברוך. די וועגען זיינען קלאר געווארען און דער ציוניזם האט זיך מיט אמאל געפונען על פרשת דרכים, ווי א יובל־רוף צו דעם אלוועלטליכען ארגאניזירטען ציוניזם: אט האט איהר ביידע וועגען, קלייבט זיך אויס וועלכען איהר ווילט.

קיין וואונדער ניט וואס אויף אזא היסטארישען רוף האט דער קאנגרעס ניט אזוי לייכט און ניט אזוי גיך געקענט געבען דעם ענטשיידענדען און קאטעגארישען ענטפער. ער האט זיך געמוזט שליסען אהן א דערוועהלטער פיהרערשאפט אין דער ציטערנדער און האפנונגספולער ערוואכונג, אז די קומענדע פיהרערשאפט וואס וועט ווי עס איז דאך מוזען קאנסטיטואירט ווערען, וועט געפינען און געבען דעם ענטפער.

געוויס איז ווייצמאנ'ס שטעלונג אויפגעבויט אויף דעם באזעלער פראגראם, אבער אין אמת'ן איז זיין שטעלונג פון ציוניזם וייט דער באלפור דעקלאראציע — מעהר ווי דער באזעלער ציוניזם. ווייצמאן איז גיכער א פאליטישער משיח'יסט איידער א פאליטישער ציוניסט. די גאולה אידעע פון חיים ווייצמאן איז פיל נעהענטער צו דער גאולה אידעע פון א דון יצחק אברבנאל און א ר' יוסף קארו, איידער צו דער דיפלאמאטיש־פאליטישער גאולה אידעע פון א טעאדאר הערצל. חיים ווייצמאן איז דער קלאסישער מאמין אין דעם אף על פי שיתמהמה, וועלכער האט אין זיין גלייבען אפשר בלויז צווישען אונזערע אמאליגע גדולים און צדיקי הדור. אויב מאקס נארדוי האט אויסגערופען, אז ווארטען איז ניט קיין קאנדע, האלט חיים ווייצמאן אז ווארטען איז אן אבסאלוטע היסטארישע נויטווענדיגקייט. און איז דער איינציגער וועג וואס קען און וועט אונז מוזען פיהרען צו דער גאולה באחרית הימים.

(over)

עס איז ניט געווען קיין צופאל וואס דר. ווייצמאנ׳ס לאנג ערווארטעטער ענטפער צו זיינע קריטיקער אין דער גרייסער גענעראל דעבאטע איז געווען אין גאנצען געהאלטען אין א הומאריסטישען טאן און איז געווען אנגעפיקעוועט מיט גייסטרייכע גלייכווערטלעך און שארפע, ווילן־וויז צו שארפע בייסיגע וויצען. אויב אזא פיקח און שלאגפערטיגער פאליטישער דיסקוטאנט האט אויסגעקליבען דעם דאזיגען עטוואס געוויס ניט צייט געמעסען טאן אין א גענעראל־ענטפער אויף אזא בלוט ערענסטער דעבאטע איז עס באשטימט ניט געווען קיין ניט־צוגעגרייטקייט אדער א צופעליגער חשק צו א אפלאוז פאר געלונגענע ווערטלעך. געוויס איז זיין ענטפער געווען אן איראנישער און א ביטול׳דיגער — אבער עס איז געווען א סיסטעם דערין. ווייל אין תוך איז ווייצמאן מבטל עשו׳ן און זיינע מעכטיגע גדולים. ער איז מבטל דעם פריץ בתכלית הביטול, ניט ער האלט פון איהם און ניט ער גלויבט אין איהם, און ער גלויבט באמונה שלמה אז אין אמת׳ן איז גאר ניטא וואס מורא צו האבען פאר׳ן פריץ. מחמת סיי ווי סיי וועט דאך זיין איינס פון די ביידע, אדער דער פריץ וועט פגר׳ן אדער דער הונט וועט פגר׳ן. היינע האט פיינט געהאט עשו׳ן האט ער איהם מבטל געווען מיט אומפארגעסליכע גיפטיגע לידער, ווייצמאן האט געגען עשו׳ן אן אנדער מיטעל, ער איז איהם מבטל דורך בויען דערפער און ישובים און וויסענשאפטליכע אינסטיטוטען.

קאנסעקווענט און לאגישערווייזע האט ווייצמאן אנדערש ניט געקענט ווי ענטפערען זיינע קריטיקער מיט הומאר און ביטול, ווייל ער פארשטעהט גאר ניט פארוואס די „ציוניסטען פון אמעריקע״ און די „עצה־געבער פון קליוולאנד״ ווערען אזוי נתפעל פון א לארד פאספילד, פון א בעווינ׳ען און עהנליכע פון עשו׳ס ברידער מיט זייערע ווייסע און שווארצע פאפירען.

היתכן — אז איהר זעהט ניט, אז עס איז ניט מעהר די זעלבע ענגלאנד, דאס ענגלאנד פון 1917 ? די גאנצע וועלט איז פול פון רשעים, אלע זיינען אונזערע שונאים, ענגלאנד אליין איז אויך גרויסע צרות, אבער עס איז ביט פאראן קיין אורזאך פארוואס מיר זאלען מיט אמאל מורא האבען צו געהן צו דער לאנדאנער קאנפערענץ. איי, איהר טענה׳ט, מען וועט דארטען שמידען נייע גזירות אויף אונז — בכן, גם זה יעבור. מיר טרינקען זיך אין א ים פון שטורמישע כוואליעס און איהר ווייסט דאך ווי מען דארף זיך נוהג זיין ווען מען שטויסט זיך צונויף מיט דראהענדע כוואליעס, מען בויגט זיך אונטער זיי און מען בלייבט לעבען. ווי אזוי לעבען מיר שוין העכער צוויי טויזענד יאהר ? עס איז די אלטע מעשה מיט דעם פריץ און דעם הונט. באחרית הימים וועלען מיר אויפהויבען די הענט און עמלק וועט פאלען.

חיים ווייצמאנ׳ס אינטערנאציאנאלער ב׳יטול מאכט אבער איין שארפע אויסנאמע — ענגלאנד. ער איז א טיפער מאמין, אז נאך פאר א זעהר ווייטער צוקונפט וועלען מיר זיין אפהענגיג אין דער דערגרייכונג פון אונ׳ער ציעל פון ענגלאנד. דערין איז ער א תלמיד מובהק פון טעאדאר הערצל, וועלכער האט געלייגט גאר גרויסע האפנונגען אויף ענגלאנד, „וועלכע בליקט איבער אלע ימ׳ען״. אבער בעת הערצל האט אין ענגלאנד געזעהן ב׳ויז איין גרויסען צענטער אין דער אינטערנאציאנאלער וועלט און האט ש׳ין דענסטמאל מיט 50 יאהר צוריק געריכטעט זיינע בליקען אויף אמעריקא, אויף וועלכע ער האט נביאות געזאגט, אז די אידען פון אמעריקא וועלען נאך אמאל זיין די הויפט־שטיצער און בויער פון דער אידישער היימשטעלע, שטעלט ווייצמאן דעם טראפ אויף ענגלאנד און ענגלאנד אליין. ניט קוקענדיג אויף אלע ביטערע עדפאהרונגען גלויבט ער אז ענגלאנד איז די איינציגע מלוכה וואס וועט אונז שליסליך דאך מוזען העלפען און וועט אלע מאל זיין פאראינטערעסירט אין אונזער פריינדשאפט. אמעריקא האט ניט קיין לעבענס־אינטערעסען אין ארץ ישראל און אין רעזאלוציע פון א גרופע סענאטארען אין דעם פארעין רעליישאנס קאמיטע קען אין א שעהנעם פריהמארגען פיהרען דערצו, אז אמעריקא זאל זיך אינגאנצען אפטרייסלען און אפטראגען פון ארץ ישראל איבערלאזענדיג אונז אליין אין א ים פון שונאים. מיט ענגלאנד קען דאס ניט פאסירען. ארץ ישראל געפינט זיך אין דער „לייף־ליין״ פון דער בריטישער אימפעריע, איהר לעבענס אינטערעס וועט זי צווינגען נאך פאר פיעלע דורות דארט צו בלייבען פעסט און איינגעווארצעלט און דערפאר איז אונזער שותפות מיט איהר א געמיינזאמער לעבענס־אינטערעס וואס פארבינדט די אידען מיט ענגלאנד. ניט פאראן פאר אונז קיין אנדער וועג.

שטילערהייט אבער מוז ווייצמאן האבען דערפיהלט אז דא און דארטען איז זיין שיטה ניט אינגאנצען אהן דראהענדע שפאלטען און ניט גוטעס אנזאגענדע לעכער. אויב די איצטיגע ענגלאנד איז ניט מעהר די אלטע ענגלאנד, די טראדיציאנעל־נאבעלע און דאס גלויבענדע „בייבעל־פאלק״, נאר א נייע ענגלאנד מיט וועלכער „ער קען גאר ניט געפינען קיין געמיינזאמע שפראך״, היינט ווי אזוי קען מען בלייבען ביי דער אלטער שיטה וואס איז געווען צוגעפאסט צו דער אלטער ענגלאנד ? אויך איז עס א סברה אז די מיינונג אז אמעריקא האט גאר ניט קיין שום „לעבענס־אינטערעסען״ אין ארץ ישראל און אין נאהענטען מזרח, איז אויך נאך ניט אזוי זיכער גאנצע הונדערט פראצענט. אין די „לאביס״ פון דער אינטערנאציאנאלער פאליטיק זאגט מען לעצטענס גאר, אז אמעריקא איז שוין גאר שטארק „פאראינטערעסירט״ אין דעם נאהענטען מזרח און פאליטישע רכילות־טרייבער זאגען אפילו אז די מאכטהאבער אין לאנדאן זיינען גאר ניט אזוי באגייסטערט פון דעם גאר ערענסטען און ווארימען אינטערעס וואס אמעריקא נעהמט אין אלע פראבלעמען וואס האבען א שייכות צו ארץ ישראל און צום נאהענטען מזרח.

אונטער אזעלכע באדינגונגען איז עס פיל גלייכער און געזינטער זיך ניט ארייצולאזען אין לאנגע ערענסטע דיסקוסיעס מיט קריטיקער און געגנער ביי וועמען עס האט זיך געגוג אנגעקליבען אין די הערצר אין פארלויף פון כמעט אכט יאהר שווייגען. אזא געלעגענהייט איז גלייכער אפצופטר׳ן מיט א גייסטרייכען הומאר און איראנישען ביטול פון וועלכע א דאנקבארער עולם האט אלע מאל הנאה. הינטער דעם ביטול שטעהט די אמונה און די אויסגעהאלטענקייט פון א דעפיניטיווער פאליטישער שיטה און וואס איז די איינציגע שיטה.

**
*

געגען דעם דאזיגען טראדיציאנעלען און פרינציפיעלען פאליטישען ארבייטס־פראגראם איז אין באזעל אויפגעטראטען דער פראגראם פון דר. אבא הלל סילווער.

די געגענאיבערשטעלונג פון די דאזיגע צוויי כאראקטעריסטישע ציוניסטישע מנהיגים און דענקער פרעזענטירט מיט זיך איינע פון די מערקווירדיגע און קוריאזע ערשיינונגען אין דער ציוניסטישער געדאנקען־וועלט. דר. חיים ווייצמאן איז דער מאן פון עקזאקטער וויסענשאפט, א אינטערנאציאנאל אנערקענטער כעמיקער אבער זיין ציוניסטישע וועלט־אנשויאונג וואס איז דאך דער מהות פון זיין גאנץ לעבען איז באגרינדעט אויפ׳ן אידישען מיסטיציזם און דער משיחישער גאולה־אידעע. דער דאזיגער באחרית־הימים׳דיגער קוואל איז דער יסוד פאר זיין נאליטישער פילאזאפיע און שטאאטסמענישער טאקטיק. עס איז זיין אמונה אז דאס איז דער איינציגער קוואל וואס איז בכח צו איגנארירען אלע שוועריגקייט און וועמען עס געהערט די צוקונפט.

דר. סילווער א מאן פון גייסטיגער וויסענשאפט, זיין געדאנקען־וועלט איז גראד באהערשט פון א טיפען אינטערעס פאר דעם מהות און דער געשיכטע פון דער אידישער משיחישער אידעע. ער איז איינגעלעבט און פארליבט אין די מיסטישע משיח־טרוימער און כל המיני אמת׳ע און פאלשע משיחים וועלכע האבען זיך באוויזען אין דער אידישער געשיכטע אין פארלויף פון די יאהרהונדערט פון אידי־

טען גלות. נאך מיט פינף און צוואנציג יאהר צוריק האט ער פארעפענטליכט א ווערק וועגען דער געשיכטע פון די משיחישע באוועגונגען ביי אידען און אין דער אידישער וויסענשאפט ווערט דאס בוך היינט נאך פארעכנט אלס א סטאנדארט ווערק אויף דעם געביט. ביז אויפ'ן היינטיגען טאג איז עס אונמעגליך פאר וועלכען עס איז היסטאריקער וואס איז פאראינטערעסירט אין דער געשיכטע פון דער דאזיגער באוועגונג ניט צו ציטירען דעם דאזיגען גרינדליכען חיבור. מאנכע באהויפטען זאגאר אז ער האט שוין פארטיג א צווייטען טייל פון דעם ווערק און עס איז א סברא אז אין גיכען זאל דאס בוך אריין אין דרוק. נאכ'ן שכל הישר דאכט זיך האט אזא מענש געדארפט שטעהן זעהר נאהענט צום מיסטישען פרינציפ און זיין א מאמין אין די עולם־העליונות'דיגע וועגען און טאקטישע סיסטעמען פון דעם באחרית הימים'דיגען ענד־ציעל. ווייזט זיך אבער ארויס פארקעהרט. גראד אין דער ציוניסטישער פאליטיק גלויבט סילווער ניט אין „ספירות" און אין דעם אינו נראה נאר פאדערט א שטרענג זאכליכען, פראזאאישען און פראקטישען צוגאנג צו דער דורכפיהרונג פון דעם גאולה־פראבלעם..

סילווער'ס פראגראם פאר צוגאנג און טאקטיק אין דער ציוניסטישער פאליטיק האט אין פארשידענע ניט־אינפארמירטע קרייזען צוטומעלט די מוחות צוליב דעם נאמען „מיליטאנטיש" וואס דער ביגער אמעריקאנער פאליטישער זשארגאן מיט וועלכען דער דאזיגער פראגראם איז באצייכענט געווארען. „מיליטאנטיש", „עקסטרעמיסטיש" לאזט זיך ביי אונוויסענדע לייכט פארבינדען מיט „טעראר" און „גערילא".

האט דער באזעלער קאנגרעס געמאכט א סוף צו דער דאזיגער פאליטישער עם־הארצות. די איינשטימיגע פארניכטענדע פאראורטיילונג פון דעם ארץ־ישראל'דיגען טעראר וואס דער קאנגרעס האט פראקלאמירט מיט דער פולער אונטערשטיצונג דורך דר. סילווער האט, האפענטליך איינמאל פאר אלע מאל געריייניגט און קלאר געמאכט די אטמאספערע.

סילווער'ס פראגראם אקצעפטירט אינגאנצען ווייצמאנ'ס פארמולא אז „עס איז ניט מעהר די אמאליגע ענגלאנד וועלכע מיר קאנען" און אז „מיט דער נייער ענגלאנד, דער ענגלאנד פון פאספילד־האליפאקס־בעווין־אטלי קענען מיר גאר ניט געפינען קיין געמיינזאמע שפראך". אויב אזוי, ארגומענטירט סילווער, וואס פאר א זין האט עס צו ריידען צו עמיצען אין א שפראך וואס ער פארשטעהט ניט?

אויב ניט פארשטעהן — טענה'ט ווייטער סילווער — קען עס דאך העכסטענס געזאגט ווערען וועגען איין צד, די נייע ענגלאנד. מיר, אידען, אבער פארשטעהען שוין זעהר גוט זייער שפראך, בעת דער נאבעלער לארד פאספילד האט ביים ארויסגעבען דעם „ווייסען פאפיר" פייערליך ערקלעהרט, „פאראן צייטען און באדינגונגען ווען צוליב נויטווענדיגקייט מוז מען מקריב זיין עטהישע פרינציפען" האבען מיר די שפראך פון דער „נייער" ענגלאנד גוט פארשטאנען. נויטווענדיגקייט" איז א ברייטער, עלאסטישער באגריף. ער קאן דערפיהרען פון פארמאכען די טויערען פון ארץ ישראל ביז'ן אריבערברענגען דעם מופטי זעהר נאהענט צו די טויערען פון ארץ ישראל. ווי אזוי זאלען מיר רעאגירען אויף אזא „שפראך" און אויף אזא „נויטווענדיגקייט"? דער ענטפער אז „אדער דער פריץ אדער דער הונט וועט פגר'ן" איז אפשר א מיסטיש־פילאזאפישע דעפיניציע וואס קאן אפשר אין זיך נעטהאלטען א קערענדעל אמת. אלס א פראגראמאטישער פונקט טויג זי אבער ניט. דער פאליטישער ציוניזם קען אזא פונקט ניט ארייננעהמען ערענסט אין זיין פראגראם. שפראך אין פאליטיק מיינט טאקטיק. אויב יענער צד האנדעלט און טהוט זאכען אין א געוויסער ריכטונג, דאן מוז אונזער טאקטיק זיין דער ענטפער און די שפראך וואס ניט נאר דער געגנער נאר די גאנצע וועלט זאל הערען און פארשטעהן.

און אזוי באהאנדעל'ט די סילווערשע פאליטישע מעטהאדען לעהרע דעם פראבלעם פונקט ביי פונקט. אוודאי איז די וועלט איצט באהערשט און פארגיפטעט פון עשו'ס גייסט. אבער אויב מיר זאלען עס אננעהמען אלס די לעצטע ענטשיידונג און גלויבען אז ננעלו כל השערים און די גאנצע ציוויליזירטע מענשהייט איז אפגעשטארבען, דאן איז דאך אונזער גאנצע ארבייט א ברכה לבטלה. דאן דארף דאך אונזער איינציגע אויפגאבע זיין זיצען מיט פארלייגטע הענט אוןווארטען אויפ'ן סוף.

און ווער זאגט דאס אז די גאנצע ציוויליזירטע מענשהייט איז שוין אינגאנצען טויט? מיר טארען אזעלכע גוזמאות ניט צולאזען. גרויסע, אפשר די גרעסטע טיילען פון דער מענשהייט זיינען נאך ציוויליזירט און גרייטען זיך צו א קאמף אויף לעבען און טויט פאר דער ווייטערער עקזיסטענץ פון מענשליכער ציוויליזאציע און פרייהייט. ניט בלויז אין אמעריקא נאר אויך אין ענגלאנד. ניט קוקענדיג אויף עשו'ס גייסט האבען מיר. אידען פאר זיך נאך א מעכטיגע עפענטליכע מיינונג אין דער גאנצער וועלט, וואס הערט אונז און פארשטעהט אונזערע ליידען און שטרעבונגען. מיט דער דאזיגער אלוועלטליכער ציוויליזירטער עפענטליכער מיינונג וועט זיך אויך די „נייע" ענגלאנד פריהער אדער שפעטער מוזען רעכענען.

אין דער הינזיכט קומט צו אין סילווער'ס לאגישער ארגומענטאציע א פונקט וועמעס באדייטונג איז נאך אפשר ביז אויפ'ן היינטיגען טאג ניט אזוי קלאר דעם אייראפעאישען ציוניזם אין זיין גאנצען פארנעהם. דאס איז די מעכטיג פאליטישע מאכט־דעמאנסטראציע פון אמעריקאנער אידענטום. די סאציאלע און פאליטישע פאזיציע פון אמעריקאנער אידענטום איז נאך לאנג ניט געקומען ביז צו איהר העכסטער לייסטונגס־פעהיגקייט. א פאליטישער קאמף אין די אינטערעסען פון דער אידישער מדינה ווי די אידען אין אמעריקא קענען איהם אנפיהרען איז א זאך וואס איז אינגאנצען אונמעגליך און אויך אונדענקבאר אין אייראפעאישע לענדער ווי אפילו אין ענגלאנד למשל. דערין דריקט זיך אויך אויס דער קאלאסאלער קאנטראסט אין באגריף פון בירגערליכער פרייהייט צווישען דעם אייראפעאישען און אמעריקאנישען קאנטינענט. די אידען אין אמעריקא קענען באאיינפלוסען אין א קאמף פאר א גערעכטער זאך די אמעריקאנער רעגירונג, איהרע גזעצגעבערישע קערפערשאפטען און די עפענטליכע מיינונג. און די אידישע און ניט־אידישע וועלט האט געזעהן וואס דער אמעריקאנער ציוניסטישער עמיורדזשענסי־קאונסיל האט אויף דעם געביט אויפגעטאן אין פארלויף פון די לעצטע עטליכע יאהר. און כדי צו זיין בארעכטיגט צו דער האפנונג אז אמעריקא קען אונז נאך ברענגען די גרעסטע הילף, איז עס דורכאויס ניט נויטיג „אז אמעריקא זאל ערקלערען ענגלאנד א מלחמה צוליב'ן ציוניזם".

**
*

עס איז דערפאר קלאהר, אז דאס וואס איז פארגעקומען אין באזעל, איז דורכאויס ניט געווען א קאמף ארום צוויי פראגראמען נאר ארום דער פראגע וועגען א טאקטישען צוגאנג און וועגען דער מעטאדע וואס זאל פון איצט אן אנגעווענדעט ווערען אין דעם פאליטישען קאמף פאר דער דערגרייכונג פון אונזער ציעל. די קאנגרעס מערהייט האט ניט צוגעשטי'מט צו דר. ווייצמאנ'ס פרינציפיעלע פאדערונגען אז ערשטענס זאל די אידישע אגענטור דערמעכטיגט ווערען צו קומען צו דער ענגליש־אראביש־אידישער קאנפערענץ אין לאנדאן און צווייטענס אז די אגענטור זאל אויטאריזירט ווערען צו פארהאנדלען וועגען דער גרינדונג פון א לעבענספעהיגען אידען־שטאאט אין א טייל פון ארץ ישראל. דאגעגען איז אנגענומען געווארען די רעזאלוציע פון דער פאליטישער קאמיסיע פון וועלכער דר. סילווער איז גע־

נישטא קיין פיהרערשאפט

פון דניאל פריש

איך בין געווען פון די ערשטע אמעריקאנער, וואס זיינען אנגעקומען צום קאנגרעס. שוין אין פאריז, און אפילו אויף דער שיף, האב איך זיך אינטערעסירט צו פיהרען געשפרעכען, מיט וועמען איך האב נאר געקאנט — עס איז אויף דער שיף געווען אן אנצאהל רעוויזיאניסטען און סתם אידען — כדי אויסצוגעפינען וואס דער עולם טראכט. אין פאריז בין איך געווען אין פארבינדונג מיט דעם סעקרעטאריאט און מיט די נאהענטסטע טוער פון דעם הויפט־ביורא פון דער קאנפעדעראציע פון די אלגעמיינע ציוניסטען, איך האב מיך באגעגענט אויך מיט פיהרער פון אנדערע פארטייען. דאס זעלביגע האב איך געטאן אין באזעל באלד נאך מיין אנקום, און איך שטעה די גאנצע צייט אין כסדר'דיגע פארבינדונגען מיט מענשען, פראקציעס — פערזענליך און אלס דעלעגאט צו וויכטיגע קאמיסיעס און פארהאנדלונגען. פרעג איך מיך די גאנצע צייט, וואו זיינען די פיהרער, וואו זיינען די נייע אדער אפילו אלטע מענשען, וואס אויף זיי קאן מען זיך פארלאזען, אז זיי וועלן פיהרען דאס פאלק צו דער גאולה?

עס איז געווען א צייט, וואס מיר זיינען געווען געבענשט מיט גרויסער פיהרערשאפט. עס איז גענוג צו דערמאהנען אזעלכע פערזענליכקייטען ווי הערצל, נארדאו, זאנגוויל, גאסטער, בערנאר לאזאר, די מארמארעקס, וואלפסאן, ווארבורג, — פון מערב אייראפע, און אחד־העם, אוסישקין, טשלענאוו, שמריה לעווין, כהן־בערנשטיין, — פון מזרח אייראפע, וואס האבען געלעבט און געווירקט אין איין דור, איין צייט. אפילו אין די שפעטערדיגע יאהרען זיינען געשטאנען ביים רודער אזעלכע מענשען ווי סאקאלאוו, מאצקין, יעקבסאן, רופין, און דערנאך איז צוגעקומען ווייצמאן. וועמען האבען מיר איצט? די עלטערע און איבערגעבליבענע זיינען געקומען שוואך און אפגעריבען און האבען, טראץ זייערע לאנגע רעדעס, קוים געמאכט אן איינדרוק, סיידן א שלעכטען איינדרוק, די נייע האבען כמעט גאר ניט צוגעטראגען, האבען זיך ווייניג ארויסגערוקט, האבען ניט געפאנגען דאס הארץ פון די מאסען, האבען ניט באוויזען קיין באזונדער שפע פון אידעען. יעדער דעלעגאט אין זאל און אין די קולוארען איז געווען אזוי קלוג, אויב ניט אזוי געניהט, ווי די פיהרער, ער האט בלויז געהאט ווייניגער ידיעות וועגען די לויפענדיגע פראגען, וואס זיינען אין די ענגע קאמיסיעס פארהאנדעלט געווארען.

דאס דארף געזאגט ווערען וועגען אלע פראקציעס און אלע ריכטונגען. די ארבייטער האבען ניט ארויסגערוקט דאס מאל קיין נייע מענשען פון א געוויסער גרויס. און די פריהערדיגע זיינען געקומען גרוי, אביסעל אויסגעשפילט און אהן אויטאריטעט. דאס איז גילטיג אפילו בנוגע אזא פיהרער ווי בן־גוריון וואס האט א לאנגע צייט געהאלטען די ארבייטערשאפט אין אונזער באוועגונג אין אייזערנע הענט. ער האלט זי שוין מעהר ניט, און איהר קאנט ניט זאגען ווער עס האלט זי. איך האב ניט מורא צו זאגען, אז די מאסען דארט, ווי אומעדום, זיינען אריבערגעוואקסען די פריהערדיגע פיהרער, און קיין נייע זעהען זיך עפעס ניט.

דאס קאן געזאגט ווערען וועגען די מזרחים אויך. הרב מאיר בערלין איז געבליבען אין ארץ ישראל, ווארים ער איז קראנק. הרב פישמאן איז יא געקומען, אבער ער איז כמעט די גאנצע צייט אפגעלעגען קראנק אין זיין האטעל. אין די טעג, וואס ער איז יא געווען ביים קאנגרעס, האט ער ניט געפיהרט. עס איז די אלגעמיינע מיינונג, אז די זיצונג אין לאטרון האט איהם קיין טובה ניט געטאן — ניט פיזיש, ניט מאראליש. הרב פישמאן איז ערשט מיט א קורצער צייט צוריק געווען אין אמעריקע און ער איז געווען מוטיג, פארלאנגט ענערגישע מעשים, ער האט געשטיצט קלארע און ראדיקאלע — איך וויל ניט נוצען דאס אויסגעדראשענע ווארט דינאמישע מעשים. און וואס איז פון איהם איצטער געווארען? פון די יונגערע און נייערע מזרחים האבען זיך ארויסגעוויזען זעהר טיכטיגע און איבערגעגעבענע מענשען, אפשר אויך מאטעריעל פאר צוקונפטיגער פיהרערשאפט, אבער דערווייל נאר פון צווייט־קלאסיגען ווערט. זיי וועלן ערשט מוזען

ווען פארזיצענדער, א רעזאלוציע וואס אין ווארט און גייסט איז זי כמעט אידענטיש מיט דער רעזאלוציע וואס איז אנגענומען געווארען אויף דער לעצטער קאנווענשאן פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע אין אטלאנטיק־סיטי.

די פראגע יא אדער ניט צו געהן צו דער קאנפערענץ אין לאנדאן איז א טיעף ערענסטע און שיקזאל־שווערע. אונזערע ביז־איצטיגע ערפאהרונגען מיט לאנדאנער קאנפערענצען און קאמיסיעס זיינען ניט זעהר דערמוטיגענדע. איצט איז דער פראבלעם נאך א פיעל שווערערער. ענגלאנד וויל ניט און קען ניט אויפגעבען דעם מאנדאט און ווייניגער פאר אלץ האט זי חשק צו א טראסטישיפ פון די יונייטעד ניישאנס מיט רוסלאנד אלס שותף. זי וויל אנהאלטען דעם מאנדאט, אבער זי וואלט זעהר וועלען ענדערען איהרע התחייבות'ן צו אידען, וואס ווערען געפאדערט אין מאנדאט. אויב מיר האבען ניט קיין פארהעריגע פארזיכערונג מצד ענגלאנד אז די טאג־ארדנונג פון דער קאנפערענץ וועט זיין געציעלט אונז צו העלפען און ניט ווי ביז איצט איז צו שעדיגען, דאן איז אונזער באטייליגונג א זעהר ריזיקאלישע. מיר קאנען דאן נאך בלייבען די פארלירער און עס וועט אונז ווייניג העלפען ווען מיר וועלען די קאנפערענץ פארלאזען אין מיטען.

ענגלאנד און די אראבער וועלן דאן ערקלערן פאר דער וועלט, אז די אידען האבען זיך ארויסגעוויזען אלס „עקסטרעמיסטען" און „שאוויניסטישע עקשנים" מיט וועלכע מען קען גאר ניט פארהאנדלען.

נעהמענדיג דאס אלעס אין אנבאטראכט מוז יעדערער מסכים זיין אז די אנגענומענע קאנגרעס רעזאלוציע איז די בעסטע פארמולא פאר דער לייזונג פון א שווערען פראבלעם. פארמאל פראקלאמירט זי אונזער פרינציפיעלע פאזיציע אבער זי איז ניט „עקסטרעמיסטיש" און ניט פאר'עקשנ'ט. זי לאזט א פרייען וועג פאר יעדער עווענטואליטעט. די רעזאלוציע פאדערט ניט צו געהן קיין לאנדאן „אונטער די איצטיגע באדינגונגען". מיט אנדערע ווערטער, אויב די „איצטיגע באדינגונגען" ענדערען זיך און מיר באקומען א פארהעריגען פאזיטיווען צוזאג אז די קאנפערענץ איז געציעלט צו פארווירקליכען אונזערע מינימאלע פאדערונגען, דאן האט די ניי־געוועהלטע אידישע אגענטור א פרייע האנט צו געהן קיין לאנדאן.

דאס איז געווען דער צענטראלער פונקט אין די פארהאנדלונגען אין באזעל און דערפאר אליין דארף ער מיט רעכט באצייכענט ווערען אלס א גרויסער קאנגרעס.